

### บทที่ 3

## อิสลามกับความเชื่อในเรื่องอัสนีหฺรฺ (ไสยศาสตร์) อัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย) และอัลอิรอฟะฮฺ (การดูดวง)

### 3.1 อัสนีหฺรฺ

#### 2.5.1 ความหมายของ อัสนีหฺรฺ

##### 3.1.1.1 ความหมายเชิงภาษาศาสตร์

คำว่า “อัสนีหฺรฺ” มีความหมายเชิงภาษาศาสตร์ ดังต่อไปนี้:

1) ทุกสิ่งที่ซ่อนเร้น เล็กและละเอียดอ่อน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าชาวอาหรับจะกล่าวเมื่อพูดถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นเป็นความลับมากกว่า “ซ่อนเร้นกว่า อัสนีหฺรฺ” (Ibn Manzur al-Misriy, 1990: 4 / 348)

2) วาทศิลป์ที่ชัดเจน ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

(( إن من البيان لسحراً ))

(رواه البخاري : ๕๗๖๗)

ความว่า “แท้จริงแล้วส่วนหนึ่งของการประจักษ์โหราคือ อัสนีหฺรฺ”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1992: 5767)

จากอัลหะดีษนี้แสดงให้เห็นว่า ส่วนหนึ่งของโหราที่ชัดเจนนั้นคือ อัสนีหฺรฺ (เหมือนเวทมนต์คาถา) เพราะมันสามารถสะกดจิตผู้ฟังได้ ทำให้ผู้ฟังมีใจเอนเอียง สามารถเอาชนะอารมณ์ของพวกเขา สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งจากสภาพความเป็นจริงของสิ่งนั้น และทำให้พวกเขาเห็นห่างจากเหตุผลหรือจุดประสงค์ที่แท้จริง

อิบน์ อัลอะบี อัสนีหฺรฺ กล่าวว่า: (( إن من البيان لسحراً )) ความว่า “แท้จริงแล้วส่วนหนึ่งของการประจักษ์โหราคือ อัสนีหฺรฺ” คือส่วนหนึ่งของ อัสนีหฺรฺ นั่นคือการทำให้หัวใจผู้ที่ได้ฟัง

เปลี่ยนแปลงคล้อยตาม ถึงแม้สิ่งนั้นจะไม่ใช่ความจริง บางคนก็ได้ให้ความหมายว่า “แท้จริง อัลบะยาน คือสิ่งที่ได้มาจากการทำบาป สิ่งที่หมอผี (นักไสยศาสตร์) ได้มาด้วยวิชาทางไสยศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิตყิย่น หรืออาจจะอยู่ในสถานะที่น่าสรรเสริญยกย่อง เพราะมันสามารถทำให้หัวใจคล้อยตามได้ และทำให้ผู้ที่โกรธกริ้วสงบลงด้วยความพอใจ ทำให้สิ่งที่ยากง่ายขึ้น และคำว่า “السحر” ในความหมายของพวกเขา คือสิ่งที่ทำให้สิ่งหนึ่งเหินห่างจากความจริงของสิ่งนั้น” (Ibn Abi al-‘iz, 2001: 759)

3) คำว่า “อัสสะหุร” ซึ่งแปลว่า “อาหารดีรับประทานเวลาถือศีลอด” มาจากคำว่า อัสสิหุร เพราะสะหุร เขากินกันในเวลาที่เสบียงสงบในเวลากลางคืนก่อนรุ่งอรุณ

4) อัสสิหุร คือ ริอะฮฺ " رَهْءِ " ในภาษาอาหรับแปลว่า กระเพาะ ซึ่งเป็นสถานที่ของอาหารและเครื่องค้ำ สาเหตุที่ได้ชื่อคั่งกล่าวนั้น เนื่องจากการที่ริอะฮฺอยู่ในที่ๆ ซ่อนเร้น และเพราะความละเอียดอ่อนของการส่งสารอาหารจากริอะฮฺไปยังส่วนอื่นๆ ของร่างกาย

ในหะดีษ ที่รายงานโดย อาอิชะฮฺ رضي الله عنها กล่าวว่า

(( مات رسول الله صلى الله عليه وسلم بين سحري ونحري ))

(ابن أبي العز ٢٠٠١ : ٧٥٩)

ความว่า: “ท่านเราะฮฺสุลเสี่ยชีวิตระหว่างอกและลำคอของฉัน”

หมายถึง ตอนที่ท่านเราะฮฺสุลเสี่ยชีวิตท่านได้ฟังตรงอกของฉัน

(บันทึกโดย Ibn Abi al-‘iz, 2001: 759)

5) อัสสิหุร คือ ทุกอย่างที่หลอกลวง เพราะการหลอกลวงทุกครั้งจะซ่อนสาเหตุของการหลอกลวงนั้นอย่างแนบเนียน (al-Jauhariy, 1979: 384)

6) การเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งจากสภาพความเป็นจริงของสิ่งนั้นๆ อิบน์มานซุร อัลมิศรี (Ibn Manẓur al-Miṣriy, 1990: 4 / 348) ได้อ้างถึงคำพูดของอัลอัชชะรีฟว่า “หมอผีนักไสยศาสตร์สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งจากความเป็นจริงของมัน ไปยังอีกสิ่งหนึ่งเสมือนว่าหมอผีนักไสยศาสตร์เหล่านั้นได้ทำให้ความเท็จมีรูปร่างที่เป็นความจริงโดยการจินตนาการ”

อัลอัชชะรีฟ กล่าวอีกว่า “อัสสิหุร” คือการกระทำทุกอย่างที่นำไปสู่ความใกล้ชิดกับชัยฏอนและขอความช่วยเหลือจากชัยฏอน ทุกอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอัสสิหุรขึ้น และส่วนหนึ่งของอัสสิหุรนั้น คือการเกิดภาพลวงตาที่ทำให้เห็นอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นของจริงทั้งๆ ที่มันไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาเห็น และรากฐานของอัสสิหุรนั้นคือการเบนเบี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความเป็นจริงไปยังสิ่ง

อื่นเสมือนว่าอัสสาหิร (หมอผีหรือนักไสยศาสตร์) ทำให้สิ่งที่ไม่เป็นจริงกลายเป็นจริงและจินตนาการสิ่งนั้นไปในทางที่กลับกัน ซึ่งการกระทำอย่างนี้ถือว่าเป็นการบังคับให้สิ่งหนึ่งเบี่ยงเบนจากความจริงของสิ่งนั้น (Ibn Manzur al-Miṣriy, 1990: 4 / 348)

รายงานโดยซมฺรุ จาก อิบน์ อะบี อาอิชะฮฺ ท่านได้กล่าวว่า : “ชาวอาหรับให้ชื่ออัสสิหฺรุ เพราะอัสสิหฺรุสามารถทำให้ผู้ที่สุขภาพดีไม่สบายได้ และกล่าวกันว่าอัสสิหฺรุสามารถทำให้ความโกรธกลายเป็นความรักได้” (Ibn Manzur al-Miṣriy, 1990: 4 / 348)

พอจะสรุปได้ว่า คำว่า อัสสิหฺรุ ในทางภาษาศาสตร์ คือ “ทุกสิ่งที่ละเอียด เล็ก หรือการดำเนินงานอย่างหนึ่งอย่างใดอย่างเป็นความลับ ปิดบังความจริง ซ่อนเงื่อนและหลอกลวง”

### 3.1.1.2 ความหมายของอัสสิหฺรุเชิงวิชาการอิสลาม

อุละมาอฺ (นักวิชาการ) อิสลามหลายท่าน ให้ความหมายของอัสสิหฺรุแตกต่างกันไป บางท่านก็ให้ความหมายของอัสสิหฺรุไม่แตกต่างกับเชิงภาษาศาสตร์ ดังเช่น อัลญุศศอศให้ ความหมายของอัสสิหฺรุว่า “อัสสิหฺรุคือนามของทุกๆ สิ่ง (การงานทุกอย่าง) ที่สาเหตุของสิ่งนั้นมีความซ่อนเร้น และจินตนาการในสิ่งที่มีได้เป็นความจริง และสิ่งที่เกิดขึ้นบนแนวทางการโกหกหลอกลวง” (al-Jaṣṣaṣ, 1994: 1/42)

อิบน์ อาบิดีน (Ibn ‘Abidin, 1994: 1/44) ให้ความหมายของอัสสิหฺรุ ว่า “ศาสตร์อย่างหนึ่งที่สามารถได้รับประโยชน์จากศาสตร์นั้น คือสามารถควบคุมจิตวิญญาณ (ชีวิต) ที่เป็นบ่อเกิดของการกระทำหนึ่งที่ผิดแปลกจากธรรมดาด้วยสาเหตุที่ซ่อนเร้น”

ในความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้มีความแตกต่างบางประการที่ชัดเจน อัสสิหฺรุในความหมายที่หนึ่งนั้นรวมทุกสิ่งที่สาเหตุของมันเร้นลับ จะเป็นเพราะสาเหตุมาจากการลวงตาพรสวรรค์ที่มีอยู่ในคนๆ หนึ่ง หรือจากจินตนาการและการหลอกลวงก็ถือว่าอยู่ในความหมายของอัสสิหฺรุทั้งหมด ส่วนความหมายที่สองนั้นให้ความหมายของอัสสิหฺรุว่าเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบางชีวิต (บางพวก) และด้วยความรู้ที่พวกเขาได้เล่าเรียนมาเกี่ยวกับอัสสิหฺรุซึ่งทำให้เกิดไสยศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อผู้คน

ในการให้ความหมายของอัสสิหฺรุเชิงวิชาการอิสลาม อุละมาอฺแบ่งออกเป็นสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่หนึ่ง เชื่อว่าอัสสิหฺรุเป็นสิ่งที่ไม่มีจริง และกลุ่มที่สอง เชื่อว่าอัสสิหฺรุนั้นเป็นสิ่งที่ มีจริงและมีอิทธิพลต่อผู้อื่น สาเหตุหลักของการให้ความหมายของแต่ละคนเกี่ยวกับอัสสิหฺรุ นั้นแตกต่างกันเนื่องจากความเชื่อเรื่องการมีจริงของไสยศาสตร์ บ้างก็เชื่อว่าไสยศาสตร์นั้นเป็นแค่เพียง

จินตนาการ และบ้างก็เชื่อว่าไสยศาสตร์นั้นมีจริงและมันมีอิทธิพลต่อผู้อื่น<sup>1</sup> จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ความหมายที่ถูกกำหนดโดยแต่ละคนไม่เหมือนกันตามความเชื่อของแต่ละคนหรือแต่ละแนวคิด ผู้วิจัยจึงขอเสนอแค่ส่วนหนึ่งของความหมายของอัศสิหฺร์ที่นักวิชาการอิสลามได้กล่าวซึ่งคิดว่าสำคัญและควรรู้ ดังต่อไปนี้

กลุ่มนักวิชาการอิสลามที่เชื่อว่าอัศสิหฺร์เป็นสิ่งที่ไม่มีจริง เป็นเพียงแต่จินตนาการ และภาพลวงตา ได้ให้ความหมายว่า

อัศสิหฺร์ คือ การจินตนาการ การลวงตา และต้องการทำสิ่งที่ไม่เคยมี (มาก่อน) (al-Jarjaniy, 2000: 121)

อัลญัสซอส<sup>2</sup> (al-Jassas, 1994: 1/42) ให้ความหมายว่า “อัศสิหฺร์ คือนามของทุก ๆ สิ่ง (การทำงานทุกอย่าง) ที่สาเหตุของสิ่งนั้นมีความซ่อนเร้นและจินตนาการในสิ่งที่มีได้เป็นความจริงและสิ่งที่เกิดขึ้นบนแนวทางการโกหกหลอกลวง”

การที่ท่านได้ให้ความหมายอย่างนี้เพราะว่าอัศสิหฺร์ตามความเชื่อของท่านนั้นไม่มีจริง และไสยยิดุกุตบเป็นนักวิชาการอีกท่านหนึ่งที่เชื่อเช่นนี้ จะเห็นได้จากการที่ท่านได้ให้ความหมายของอัศสิหฺร์ไว้ว่า “สัมผัสที่หลอกลวง ตัวคนที่จอมปลอมที่ทำให้ซึมซับไปยังจิตใจและความรู้สึก มันไม่ได้เปลี่ยนแปลงธรรมชาติสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไม่ได้สร้างสิ่งใหม่ไปจากเดิมแต่ว่ามันเป็นจินตนาการต่อสัมผัสและความรู้สึกในสิ่งที่เป็นความต้องการของหามอผี (สาหฺร์)” (Saiyid Qutub, 1988: 6/4007)

ส่วนกลุ่มนักวิชาการที่เชื่อว่าอัศสิหฺร์นั้นมีจริง ได้ให้ความหมายที่ตรงกับอิบนุ คอลดูน<sup>3</sup> ที่ว่า “อัศสิหฺร์ คือ วิชาที่ว่าด้วยการเตรียมของมนุษย์ วิชาที่มีอิทธิพลต่อร่างกายและจิตใจ อาจจะไม่มิตัวบ่งชี้ และลิจิต หรืออาจจะมีตัวบ่งชี้จากการโคจรของฟ้าเบื้องบน” (Ibn Khaldun, 1979: 923)

อัศสิหฺร์คือ สิ่งปลูกเสก ปัดเป่าและผูกมัดซึ่งมีอิทธิพลต่อจิตใจและร่างกายทำให้ไม่สบายและถึงแก่ชีวิตได้” (Sulaiman ibn ‘Abdullah, 1995: 418)

<sup>1</sup> ดูที่เรื่อง ความมีจริงของอัศสิหฺร์ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้

<sup>2</sup> อัลญัสซอส คือ อะบู บักร อะหมัด อิบนุ อะลี อัรรอซีย (Ibn Faris, *Sil alamunnabala*, n.d.: 16/340)

<sup>3</sup> อิบนุ คอลดูน คือ อัลอิซบีลี อับดุลเราะหฺมาน บิน มุฮัมหมัด บิน ค็อลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 3)

อัลมุกดิสีย์<sup>1</sup> กล่าวว่า: “อัสนิหฺร์ คือ เครื่องรางของขลัง สิ่งปลุกเสก ปมที่เสกเป่า มีผลต่อร่างกายและจิตใจมนุษย์จึงทำให้เป็นไข้ไม่สบาย ทำให้ถึงแก่ชีวิต ทำให้สามีภรรยาแยกทางกัน และตำหนิซึ่งกันและกัน” อัลลอสฺ<sup>2</sup> ตรัสว่า:

﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾

(البقرة : 102)

ความว่า : “แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขา”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 102)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

(الفلق : 1-5)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ<sup>2</sup> ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจลาเมื่อเขาอิจลา<sup>3</sup>”

(อัลฟะลัก: 1-5)

<sup>1</sup> อัลมุกดิสีย์ คือ มุวัฟฟิฏดีน บิน อัลคุดอฺ บิน กุดามะฮฺ (Ibn Qudamah - ابن قدامة)

<sup>2</sup> เมื่อลูบขูด อิบнулอะฮฺตุอม ชาวฮิวได้ใช้เวทย์มนตร์เป่าท่านเราะฮฺลุคฺ อัลลอสฺ จึงประทานสองสุเราะฮฺ อัลมูอะวะชะฮฺดัยน์ลงมาเป็นการสอนให้ท่านนบี ที่อัลลอสฺอยู่ด้วยฮิยะฮฺดลิม ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงสร้างมาทั้งหมดในจักรวาล สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การที่อัลลอสฺ ตะอาลา ทรงใช้ให้ท่านนบี ที่อัลลอสฺอยู่ด้วยฮิยะฮฺดลิม ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ คือพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ก็เพราะว่าเวลารุ่งอรุณเป็นเวลาที่สำคัญควรให้ความสนใจ และเวลารุ่งอรุณเป็นเวลาที่แสงสว่างในตอนเช้าได้เริ่มฉายแสงออกมา หลังจากที่มีความมืดได้ปกคลุมมันในระยะเวลาหนึ่ง

<sup>3</sup> ในสุเราะฮฺนี้ อัลลอสฺ ใช้ให้ขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายต่าง ๆ 4 อย่างด้วยกัน คือความชั่วร้ายจากทุกสิ่งทั้งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา ความชั่วร้ายจากสิ่งที่เกิดขึ้นในความมืดของเวลากลางคืน ความชั่วร้ายของนักเสกเป่าเวทย์มนตร์คาถาในปมเงื่อนต่าง ๆ และความชั่วร้ายของผู้อิจลาเมื่อเขาอิจลา ความชั่วร้ายทั้ง 4 อย่างดังกล่าวมานี้ได้ครอบคลุมถึงทุก ๆ สิ่งที่เขากลัวจะเป็นอันตรายและเกิดโทษแก่เขา

บรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน คือบรรดาหมอผีที่เสกไสยศาสตร์ของพวกเขาลงในปมเงื่อนนั้น” (Ibn Qudamah al-Maqdisiy, 1999: 4/64)

อิบนุ อัลอะรอบี<sup>1</sup> กล่าวเพิ่มเติมว่า “และส่วนหนึ่งของมัน (อัสติหฺร์) สิ่งที่ทำให้สามีภรรยาห่างจากกัน อีกส่วนหนึ่งทำให้สามีภรรยารักใคร่ต่อกันยิ่งขึ้น หรือที่เรียก กันว่า อัดควะละฮฺ<sup>2</sup> (ทำเสน่ห์) และทั้งสองสิ่งนี้ล้วนเป็นการปฏิเสธศรัทธา (กุฟรฺ) และจุดประสงค์ที่แท้จริงของมันคือการทำให้สิ่งอื่นยิ่งใหญ่เหนืออัลลอฮฺ และทำให้พวกเขามีความสำคัญและมีฐานะ (ทางสังคมมากขึ้น)” (al-Hamdan, Sulaiman ibn Abdurrahman, n.d.: 168)

ผลลัพธ์ที่ได้จากการให้ความหมายที่ได้กล่าวมาขึ้นต้นทั้งหมดนั้นคือทุกคนต่างให้ความหมายในสิ่งที่พวกตนเชื่อ ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะสรุปในความหมายเดียวที่รวมทั้งสองอย่างเข้าด้วยกันดังต่อไปนี้ คำว่า อัสติหฺร์ ในความหมายเชิงวิชาการอิสลาม คือ **ส่วนหนึ่งของการโหลกการลวงตาที่นักไสยศาสตร์ หรือหมอผีทำขึ้น จะโดยความช่วยเหลือจากญิน หรือ จากอุปกรณ์ หรือ อื่นๆ หรืออาจมาจากการเตรียมของหมอผีเอง ตามความสามารถที่จำกัด มีผลต่อร่างกายและจิตใจต่อผู้ที่พวกเขาต้องการให้มีผลต่อคนเหล่านั้น**” ผู้วิจัยคิดว่าความหมายนี้ใกล้เคียง และมีความสมบูรณ์กว่า ในการให้ความหมายของคำว่าอัสติหฺร์ เนื่องจากในความหมายนี้ชี้ให้เห็นว่าอัสติหฺร์เป็นส่วนหนึ่งของการหลอกลวง ลวงตา เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่หลอกลวง หรือลวงตานั้นไม่ใช่ไสยศาสตร์ทั้งหมด และไม่ใช่ผู้ที่มีนิสัยหลอกลวง เป็นหมอผี หรือเป็นนักไสยศาสตร์ทุกคน จะโดยความช่วยเหลือจากญิน หรือ จากอุปกรณ์หรืออื่นๆ เช่น ดูจากดวงดาว จากการโคจรของจักรวาล หรือ อาจมาจากการเตรียมของหมอผีเอง เช่นการซ้อมให้มีความชำนาญ การสามารถใช้ความเร็วของการใช้มือเหมือนนักมายากล เป็นต้น ตามความสามารถที่จำกัด เพราะหมอผีมีขอบเขตความสามารถที่จำกัด พวกเขาจะไม่รู้ในสิ่งที่อัลลอฮฺไม่รับรู้และพวกเขาจะทำให้ไสยศาสตร์ของเขามีผลต่อผู้อื่นไม่ได้ถ้าอัลลอฮฺไม่ทรงอนุญาต มีผลต่อร่างกายและจิตใจต่อผู้ที่พวกเขาต้องการให้มีผลต่อคนเหล่านั้น ส่วนผู้ที่พวกเขาไม่ได้ต้องการก็จะไม่มีผลอะไร

<sup>1</sup>อิบนุ อัลอะรอบี คือ มุฮัมหมัด อิบนุ अबดุลลอฮฺ อิบนุ มุฮัมหมัด อัลมะอาฟิรี อัลอัซบีลี อัลมาลิกีย์ (Ibn Khalkan, n.d.: 3/324)

<sup>2</sup>อัดควะละฮฺ คือ สิ่งที่ทำให้ผู้หญิงรักใคร่สามีของนางเพิ่มขึ้น(หรือกลับกัน)ด้วยวิธีทางไสยศาสตร์และอื่นๆ หรือ ที่เรารู้จักกันในนามไสยศาสตร์เมตตามหานิยม และยาเสน่ห์ ผู้วิจัยจะพูดถึงเรื่องนี้ในบทต่อไป

### 3.1.1.3 ความหมายของคำว่า “ไสยศาสตร์” ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ไสยศาสตร์เป็นเรื่องที่กว้างขวางมาก ดังนั้นจึงขอเสนอความหมายของคำว่า “ไสยศาสตร์” ที่ตรงกับคำในภาษาอาหรับว่า “ฮัสสิหฺร์” ซึ่งแปลว่า คาถา อาคม มายากล สิ่งหลอกลวง การสะกดด้วยมนต์ และอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

#### ความหมายของคำว่า “ไสยศาสตร์”

คำว่า ไสย หมายถึง ลัทธิอันเนื่องด้วยเวทย์มนต์ คาถา และวิทยาคม ไสยนั้นแบ่งออกเป็น ไสยขาว อันหมายถึงวิชาอันลึกลับใช้เวทย์มนต์ไปในทางที่ดี เช่นการทำเครื่องรางของขลังและวัตถุมงคลต่างๆ เพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือเพื่อเป็นเมตตามหานิยม เมตตามหาเสน่ห์และอิทธิวิธี ส่วนไสยดำหมายถึงวิชาที่กระทำคนให้เป็นไปต่าง ๆ นานา เช่นปล่อยคุณไสย ปล่อยตะปูเข้าห้องคนอื่น ปล่อยหนังสือเข้าห้อง บิดลำไส้ ปล่อยผีไปทำร้ายผู้อื่นให้มีอันเป็นไปต่าง ๆ นานา นำบาตรวัดร้างไปฝังเพื่อทำให้บ้านแตกสาแหรกขาดเป็นต้น คำว่า ไสย นี้แปลความหมายอีกอย่างก็หมายถึงสิ่งที่ลึกลับที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้นอกจากเมื่อมันได้ออกมาเป็นผลลัพธ์แล้วเท่านั้น ส่วนคำว่า ศาสตร์ หมายถึง ตำรา วิชา วิทยา คำสั่ง ข้อบังคับบัญชา ศาสนา รวมเข้ากับไสย เป็นไสยศาสตร์ อันหมายถึง ตำราทางไสยศาสตร์ลึกลับเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เวทย์มนต์ คาถา อำนาจจิต เป็นต้น ไสยเวทย์ ไสยศาสตร์ หมายถึงตำราทางไสย วิชาทางไสย ไสยศาสตร์ เป็นวิชาว่าด้วยลัทธิเวทย์มนต์คาถาและวิทยาคมเป็นศาสตร์ๆ หนึ่งที่แยกย่อยมาจากศาสตร์ 18 ประการ<sup>1</sup> ของอินเดียบโบราณ (www.kongklang.com สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2548)

เทพย์ สาริกบุตร (2506: 24-25) กล่าวว่า คำว่า “ไสยศาสตร์” ความหมายตามรูปศัพท์แปลว่า ประเสริฐ ดังนั้นไสยศาสตร์จึงหมายถึงวิชาอันประเสริฐ หรือศาสตร์อันประเสริฐ) ส่วนความหมายของไสยศาสตร์คือ เป็นวิทยาการสาขาหนึ่งอันว่าด้วยเวทย์มนต์คาถา เสกเป่าทำให้เกิดอิทธิฤทธิ์ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น เลขยันต์ สามารถบันดาลให้เป็นไปตามที่ปรารถนา เช่น การรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ให้หายไ้โดยการเสกเป่า การรดน้ำมนต์ หรือการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ความมีโชค ความเจริญรุ่งเรือง แต่ยังไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ตามหลักฟิสิกส์และเคมี เป็นศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากพลังสมาธิ

<sup>1</sup> ศาสตร์ 18 ประการนี้ คือที่เรียกว่า “ศิลปะศาสตร์ 18 ประการ” อันได้แก่ 1. ไตรเพทศาสตร์ 2. สรรีศาสตร์ 3. สังขยาศาสตร์ 4. สมมติศาสตร์ 5. นิติศาสตร์ 6. วิเสสิกศาสตร์ 7. โชติศาสตร์ 8. คันธัพพศาสตร์ 9. ดิจิฉนศาสตร์ 10. ปุจฉศาสตร์ 11. ศาสนศาสตร์ 12. โหราศาสตร์ 13. มายาศาสตร์ 14. เหตุศาสตร์ 15. วันศศาสตร์ 16. ยุทธศาสตร์ 17. ฉันทศาสตร์ 18. ลักขณศาสตร์ (คณมนรจัน บากา 2542 : 85)

อุทัย สีนธูสาร (2522 : 4475) อธิบายถึงไสยศาสตร์ว่าไสยเวท (ไสยศาสตร์) วิชาทางไสย ไสย คือ ลัทธิอันเนื่องด้วยเวทมนตร์คาถาซึ่งถือว่าได้มาจากอินเดีย หรือวิทยาศาสตร์ทางใจ การเจริญคาถาต่าง ๆ ก็เพื่อประโยชน์ในการสร้างจิตใจให้มีพลังอำนาจ ความเชื่อมั่น และสมาธิแก่ผู้ปฏิบัติไสยศาสตร์ ตั้งอยู่บนรากฐานของจิตใจ ผู้ทรงวิทยาคมจะต้องผ่านการฝึกพลังจิตให้แก่กล้าเข้มข้น มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลในด้านกฤตยา แต่ถือว่าอักขระและพระเวทวิทยาคมมีส่วนสำคัญอยู่ด้วย มิฉะนั้นจะไม่ทำให้เกิดอำนาจทางอิทธิฤทธิ์ เช่น คงกระพันชาตรี หรืออื่น ๆ ได้นักไสยศาสตร์ถือว่าอักขระเลขยันต์ทุกตัวมีชีวิตในตัวเอง มีปฏิกริยาอย่างพิสดารต่อคาถาที่ใช้บริกรรม ปลุกเสก หรือลงอักขระนั้น

แสง จันทร์งาม (2534 : 240) ได้สรุปความหมายของไสยศาสตร์ว่า “ความเชื่อว่ามีพลังลึกลับอะไรบางอย่างอยู่ในโลกนี้ และมนุษย์สามารถนำเอาพลังนั้นมาใช้ประโยชน์ได้ ทั้งในทางที่ดีและทางร้ายโดยกรรมวิธีทางไสยศาสตร์”

ส่วนคำว่า “ไสยศาสตร์” ในภาษาอังกฤษ มีใช้ 2 คำ ที่มีความหมายใกล้เคียงกันคือ Magic และ Superstition

Magic หมายถึง การกระทำอันด้วยมายาหรือใช้ความรู้เพื่อบังคับหรือป้องกันสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติให้เป็นตามประสงค์ที่ตนต้องการ (พระยาอนุমানราชชน, 2502: 2515)

อลิส การ์ดเนอร์ (Alice Gardner, 1921: 120-121) ได้กล่าวถึง Magic ว่า Magic เป็นการใช้อำนาจของพระเจ้าด้วยการใช้อาคมและพิธีกรรมต่าง ๆ บังคับบางอย่างด้วยการกระทำ

คำว่า Superstition หมายถึง ความเชื่อและความรู้สึกอย่างปราศจากเหตุผลหรือความเกรงขามสิ่งเหนือธรรมชาติ (พระยาอนุমানราชชน, 2502: 2515)

อลิส การ์ดเนอร์ (Alice Gardner, 1921: 120-121) ได้กล่าวถึง Superstition ว่า Superstition เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ นิสัย ความนึกคิดของแต่ละบุคคลขอลกลุ่มชน เป็นการแสดงความหมายทางอารมณ์ต่อธรรมชาติที่เกิดขึ้นหรืออำนาจลึกลับและนำไปสู่พฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงสิ่งที่ชั่วร้ายหรือผลประโยชน์บางประการ



### 3.1.1.4 ข้อแตกต่างระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุ<sup>1</sup> กะรอมหฺฮุ<sup>2</sup> อัสซหฺฮุบิซหฺฮุ อັตตั้มวีฮฺ และอัลหะซັด

เนื่องจากยังมีมุสลิมส่วนหนึ่งที่ยังไม่สามารถแยกแยะระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุ กะรอมหฺฮุ อัสซหฺฮุบิซหฺฮุ อັตตั้มวีฮฺ และอัลหะซັด และคิดว่าทั้งหมดนั้นคล้ายๆ กันจึงเกิดแนวคิดต่างๆ ที่ผิดเพี้ยนไปจากความจริงที่มาพร้อมกับบทบัญญัติอิสลามที่ถูกต้อง เช่น บางกลุ่มคิดว่า อัสติหฺรฺกับ มูญฺิซหฺฮุ และกะรอมหฺฮุเป็นสิ่งเดียวกัน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งไม่เชื่อว่าเป็นเช่นนั้น เป็นต้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าสมควรที่จะนำเสนอข้อแตกต่างระหว่างอัสติหฺรฺกับสิ่งเหล่านั้น ดังนี้

#### ก. ความแตกต่างระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุและกะรอมหฺฮุ

อัสติหฺรฺมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับมูญฺิซหฺฮุและกะรอมหฺฮุ แต่คนส่วนมากยังสับสนระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุและกะรอมหฺฮุ พวกอัลมูตะซัลละฮฺ<sup>3</sup> ปฏิเสธการมีจริงของอัสติหฺรฺเนื่องจากพวกเขาไม่สามารถแยกแยะระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุ ดังนั้นการรู้ถึงความแตกต่างระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุและกะรอมหฺฮุถือว่ามีความสำคัญ

#### ข้อแตกต่างระหว่างอัสติหฺรฺกับมูญฺิซหฺฮุ และกะรอมหฺฮุ ดังนี้

1. อัสติหฺรฺ เป็นวิชาที่ต้องสรรหา พยายามได้มาด้วยการเล่าเรียนและสร้างมันขึ้นมา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِبِضَآرِينَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

(البقرة : 102)

<sup>1</sup> อัลมูญฺิซหฺฮุ หมายถึง สิ่งที่ผิดธรรมชาติซึ่งมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ หรือสิ่งที่เหนือสติปัญญาและความสามารถของมนุษย์ที่อัลลอฮฺประทานให้แก่เราสุลของพระองค์เท่านั้น หรือหมายถึงสิ่งเหนือธรรมชาติที่นำไปสู่ความดีงามและความความสุขที่มาพร้อมกับการอ้างสิทธิการเป็นนบี มีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นถึงความจริงเมื่อมีผู้อ้างสิทธิว่าตัวเองเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ (al-Jarjaniy, 2000: 217)

<sup>2</sup> อัลกะรอมหฺฮุ หมายถึง สิ่งเหนือธรรมชาติที่อัลลอฮฺประทานให้แก่ะลิสฺผู้ซึ่งพระองค์ทรงรัก หรือ หมายถึงการเกิดสิ่งเหนือธรรมชาติกับผู้หนึ่งโดยไม่ต้องมาพร้อมการอ้างสิทธิการเป็นนบี แต่สิ่งที่เป็นผลมาจากอิมานและอามัลซอลิฮฺ(การงานที่ดี) เช่น ผลดีที่ตามมาทีหลัง (al-Jarjaniy, 2000: 184)

<sup>3</sup> อัลมูตะซัลละฮฺ หมายถึง พวกที่เรียกตัวเองว่าอัสฮาบุลอควิวัตเตฮิด ผู้ที่ว่าอัลกุรอานนั้นคือมคฺลุกหรือสิ่งถูกสร้าง (al-Shahrastaniy, 1992 :21 )

ความว่า “แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่เขาจะใช้มันยัง  
ความ แตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขา และพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่ง  
นั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้ นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 102)

﴿ فَلَمَّا لَقُوا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا

يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

(يونس : 81)

ความว่า: “เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่า “สิ่งที่คุณ  
นำมา นั่นคือวิถยา (อัสสิหฺร) แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้  
จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของ  
บรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น”

(ยูนุส: 81)

อายะฮ์ที่ได้กล่าวมาตอนต้นชี้ให้เห็นว่าการที่จะได้มาซึ่งอัสสิหฺรที่เหนือธรรมชาติ  
นั้นต้องได้มาด้วยการเล่าเรียน สรรหาและต้องใช้ความพยายามอย่างหนักจะด้วยคำพูดหรือการ  
กระทำก็ตาม

ส่วนกระอมะฮุนั้นเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ต้องการ (ส่วน  
ใหญ่เป็นผู้ที่พระองค์รัก เช่น อุลมะฮฺ เป็นต้น) ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการสรรหามันมา  
อัลมูญิซะฮฺก็เหมือนกับอัลกระอมะฮฺแต่ต่างกันที่อัลมูญิซะฮฺนั้นอัลลอฮ์ทรงประทานให้กับ  
บรรดานบีและเราะสูลของพระองค์ (Ibn Hajr al-‘Asqalaniy, 1997: 10/223)

อิบน์ คอลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 932) กล่าวว่า “อัลมูญิซะฮฺ คืออำนาจที่ถูก  
ประทานลงมา มีอิทธิพลต่อชีวิตเป็นความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ พระองค์ทำให้เกิดปรากฏการณ์  
ดังกล่าว ส่วนการกระทำของอัสสาหฺร (หมอผี) นั้นมาจากตัวและความสามารถของเขาเองและจาก  
ความสนับสนุนและความช่วยเหลือของชัยฏอนในบางครั้ง”

อิบน์ ตัยมียะฮฺ (Ibn Taimiyah, 1985: 210) กล่าวว่า “อัลกะฮานะฮฺ (การทำนาย)  
และอัสสิหฺร (ไสยศาสตร์) นั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ได้มาด้วยการเล่าเรียน ฝึกฝน พยายามสรรหาและนี่คือ

การฝึกฝนสำหรับมนุษย์ (ธรรมดา) ซึ่งต่างไปจากการเป็นนบีเพราะนบีมุฮัมมัดไม่ได้เป็นนบีด้วยความพยายาม”

2. อัลมูญิซะฮฺ และกะรอมะฮฺไม่ปรากฏกับฟาสิก (คนชั่ว คนกลับกลอก) ในขณะที่อัสสิหฺรฺนั้นจะปรากฏอยู่กับผู้ที่กลับกลอก

อิบน์ หะญูร์ (Ibn Hajar, 1997:10/223) กล่าวว่า “สมควรพิจารณาจากสภาพของผู้ที่เกิดสิ่งผิดธรรมชาติกับเขา ถ้าหากเขายึดมั่นในบัญญัติศาสนา เป็นผู้ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้าย (ถือว่า) สิ่งผิดธรรมชาติที่เกิดขึ้นในมือเขานั้นเป็นกะรอมะฮฺ ถ้าไม่มีคุณลักษณะดังกล่าวแล้วก็จะถือว่าเป็นอัสสิหฺรฺ เพราะประเภทหนึ่งของมันคือประเภทที่มาจากความช่วยเหลือของชัยฏอน”

อิบน์ คอลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 932) กล่าวว่า “อัสสาหิรฺ (หมอผี) ไม่นำมาซึ่งความดีงามและไม่ได้ใช้สิ่งใดที่เป็นสาเหตุที่นำไปสู่ความดี ส่วนผู้ที่มิมีมูญิซะฮฺจะไม่นำมาซึ่งความชั่วร้ายและไม่นำไปสู่สาเหตุแห่งความชั่วร้าย เสมือนว่าทั้งสองอย่างนี้มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงในธรรมชาติของมันเอง”

3. มูญิซะฮฺของบรรดานบีมุฮัมมัดนั้นเป็นสัจจริง สิ่งภายในของมันเหมือนกับภายนอก ถ้าสังเกตก็จะยิ่งพบกับความจริงของมัน ถึงมนุษย์จะพยายามหาสิ่งหนึ่งมาเปรียบเทียบให้เทียบเท่าก็ไม่สามารถทำได้ และสิ่งเหนือธรรมชาติที่มาจากหมอผีหรือนักไสยศาสตร์ และจินตนาการของพวกเขาเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของการประดิษฐ์ เป็นอุบายเพื่อให้เห็นบางสิ่งที่ไม่จริง ซึ่งสิ่งที่ไม่จริงที่มองเห็นต่อหน้านั้นสามารถรู้ได้ถ้าหากใช้การสังเกตและค้นคว้า (al-Jassas, 1994: 1/59 )

4. มูญิซะฮฺไม่สามารถจะลี้ลับได้ ในขณะที่อัสสิหฺรฺสามารถจะลี้ลับได้ จะด้วยการลี้ลับจากสาหิรฺด้วยกัน อาจเป็นสาหิรฺที่มีวิชาเหมือนเขาหรือผู้ที่มีวิชาเหนือกว่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าบางครั้งก็เกิดความขัดแย้งและการสู้รบกันระหว่างสาหิรฺและบรรดาชัยฏอนทั้งหลายของพวกเขา หรือผู้ที่มาลี้ลับอัสสิหฺรฺของเขามาจากผู้ที่มีความศรัทธามั่นและผู้ยำเกรงต่ออัลลอฮฺเป็นความช่วยเหลือที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา เนื่องจากความเชื่อมั่นหรือจากอาเยฮฺและคูอาอ์ต่างๆที่พวกเขาได้อ่าน

อิบน์ คอลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 934) กล่าวว่า “ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทำให้ไสยศาสตร์ (อัสสิหฺร์) ที่มีอยู่ในขณะนั้นสลายและเงื่อนไขต่างๆถูกแก้และสิ่งที่พวกเขาพยายามทำมาเสียเปล่า ทั้งนี้เพราะความศรัทธาของบรรดาเศาะหาบะฮฺของเราะสูล”

5. อัสสิหฺร์ (ไสยศาสตร์)นี้ สามีหรือสามีสามารถทำได้และคนอื่นก็สามารถทำได้เช่นกัน บางทีก็มีคนกลุ่มหนึ่งที่รู้จักและสามารถทำไสยศาสตร์ได้ในเวลาเดียวกันหลายคน ซึ่งต่างจากมุอฺญิซะฮฺที่ไม่มีใครสามารถทำได้เหมือนกับมัน (al-Qurtubiy, 1967: 2/47)

อิบน์ ตัยมียะฮฺ (Ibn Taimiyah, 1985: 210) กล่าวว่า “สิ่งที่นักทำนายและนักไสยศาสตร์ทำได้ ไม่ได้เกินความสามารถของญินและมนุษย์ที่จะทำและพวกเขาทั้งหลายถูกสั่งให้เคารพภักดีต่อเราะสูลผู้ที่ยุญและมนุษย์ไม่สามารถทำในสิ่งเหนือธรรมชาติที่มาถึงพวกเขาได้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ قُلْ لِّينِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾

(الإسراء : ٨٨)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่น อัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม”<sup>2</sup>

(อัลอิสราฮฺ: 88)

ข้อควรสังเกต บางครั้งมีผู้ที่ไม่ใช่หมอสึ นักไสยศาสตร์ และไม่รู้จักสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางไสยศาสตร์ เขาเองก็ไม่ได้เคร่งครัดในหลักการศาสนาเป็นอย่างไร บางทีเขาเองยังทำบาปใหญ่ด้วยซ้ำ ถึงกระนั้นปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติก็เกิดขึ้นกับเขา ทั้งที่เขาอยู่ในกลุ่มผู้ศรัทธาในศาสนาหรือผู้ที่กราบบูชาสุสาน เหตุการณ์เหล่านั้นถือเป็นความช่วยเหลือจากบรรดาซัยยูนฺที่

<sup>1</sup> ฆงของกิสรอ (จักรพรรดิแห่งเปอร์เซีย) ถูกปลุกเสกด้วยไสยศาสตร์ ด้วยเรื่องนี้พวกเขาเชื่อว่าสามารถทำให้ชะงักงันของศัตรูได้ตลอด

<sup>2</sup> อัลกุรอานเป็นสิ่งที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์และญิน ที่คิดจะเลียนแบบ ต่อเติม ตัดทอน และบิดเบือน ได้มีความพยายามของมนุษย์ตั้งแต่ยุคแรกจนกระทั่งปัจจุบัน เพื่อกระทำการดังกล่าว ถึงแม้จะมีมนุษย์บางคนหลงคิดเชื่อฟังไปบ้างก็ตาม แต่อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงคุ้มครองปกป้องรักษาคัมภีร์ของพระองค์ ให้พ้นจากการกระทำดังกล่าว จวบจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ

ต้องการจะประดับประดาด้วยหนทางที่อุตริขึ้นมาในศาสนาแก่นมนุษย์ ทำให้ผู้คนทำตามเขาและละทิ้งแนวทางอัสสุนนะฮ์ที่ถูกต้องของท่านนบี และปรากฏการณ์แบบนี้เกิดขึ้นบ่อยและเป็นที่ยูกันทั่วไป โดยเฉพาะเมื่อสิ่งที่เหนือธรรมชาตินี้เกิดขึ้นกับบรรดาหัวหน้าแนวคิดอัสศูฟียะฮ์ผู้อุตริ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 52)

### ข. ความแตกต่างระหว่างอัสสิหฺร กับอัสชะอฺบิซฺ (การเล่นกล)

อัลอัศกะรียฺ<sup>1</sup> ได้บอกถึงข้อแตกต่างระหว่างอัสสิหฺรและการเล่นกลไว้ว่า “แท้จริงอัสสิหฺรนั้นคือการลวงตา และจินตนาการในสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่ความจริงของมัน พร้อมกับต้องการให้มันมีผลต่อผู้ที่เขาเจาะจง จะด้วยวิธีการที่เร็วหรือช้าก็ตาม ในอัลกุรอานระบุไว้ว่า:

﴿ قَالَ بَلْ أَلْفُوا بِأَفْئَاتِهِمْ وَإِن كَانُوا لَيَرَوْنَكَ فَأَنظِرْ إِنَّهُم بِسِحْرِهِم كَانُوا ﴾

تَسَعَى

(طه : 66)

ความว่า : “มุซากล่าวว่า “แต่พวกท่านจงโยนก่อนเถิด” ณ บัดนั้นเข็อกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่นกลของพวกเขา”

(ฎอฮา : 66)

ส่วนการเล่นกล (อัสชะอฺบิซฺ) ใช้ความเร็วและความชำนาญอย่างเดี่ยว ทุกสิ่งที่ใช้ความเร็วความชำนาญในการสร้างจินตนาการหรือตบตา คือ อัสสิหฺร แต่ทุกสิ่งที่เป็นอัสสิหฺรนั้นไม่ใช่การเล่นกลหรืออัสชะอฺบิซฺ” (al-‘Askariy, 2000: 287)

### ค. ความแตกต่างระหว่างอัสสิหฺรกับอิตติมวีซฺ (สิ่งปิดบัง)

หนึ่งในความหมายของอัสสิหฺรคือการปิดบังและทำให้เข้าใจผิดว่าสิ่งที่เห็นเป็นของจริง ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะนำเสนอข้อแตกต่างระหว่างทั้งสอง อัลอัศกะรียฺกล่าวว่า “อิตติมวีซฺ คือการปิดบังความถูกต้องแล้วทำให้ความผิดกลายเป็นถูก มีรากฐานมาจากคำ (ที่มีความหมาย) ว่า

<sup>1</sup> อัลอัศกะรียฺ คือ อะบูฮิลาล อัศหะสัน บิน อับดุลลอฮ์ อัลอัศกะรี เกิดปี 310 ฮ.ศ. คายปี 400 ฮ.ศ.

เหล็กที่ถูกทาด้วยสีเหลืองของทองหรือเงิน<sup>1</sup> เพื่อให้หลงผิดนึกว่าเป็นทองหรือเงิน และ **อิตดัมวีสุ** (ปิดบัง) เกิดขึ้นในคำพูดและอื่นๆ กล่าวกันว่า “คำพูดคลุมเครือ ถูกปิดบัง ถ้าหากคำพูดนั้นไม่มีคำอธิบายความถูกต้องของมัน” และ “เครื่องประดับหุบทองถ้าไม่ชัดเจนว่าเป็น (เครื่องประดับ) ชนิดใด” และ “อัสสหฺร คือชื่อของสิ่งที่ซ่อนเร้น ปิดบัง ด้วยอุบายจนไม่สามารถหาต้นตอได้ บางคนกล่าวว่า: “อิตดัมวีสุ คือ ชื่อของบรรดาอุบาย เล่ห์เหลี่ยมที่ไม่มีผลต่อผู้อื่น” (al-‘Askariy, 2000: 288)

### ง. ความแตกต่างระหว่างอัสสิหฺรกับอัลหะสัด<sup>2</sup> (ความอิจฉา)

ในสุเราะฮ์อัลฟะลัก อัลลอฮ์ **ได้ใช้ให้ขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายต่างๆ 4 อย่างด้วยกัน คือความชั่วร้ายจากทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้นมา ความชั่วร้ายจากสิ่งที่เกิดขึ้นใน ความมืดของเวลากลางคืน ความชั่วร้ายของนักเสกเป่าเวทมนตร์คาถาในปมเงื่อนต่าง ๆ และความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา ความชั่วร้ายทั้ง 4 อย่างดังกล่าวมานี้ได้ครอบคลุมถึงทุก ๆ สิ่งที่เขา กล่าวจะเป็นอันตรายและเกิดโทษแก่เขา**

เนื่องด้วยความอิจฉาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้องไปหาหมอผี หรือเพราะความอิจฉาทำให้เกิดพลัง (ด้วยความช่วยเหลือของชัยฏอน) ที่คล้ายๆกับอัสสิหฺร จึงทำให้บางคนคิดว่ามันเป็นสิ่งเดียวกัน เราจึงควรรู้ถึงข้อแตกต่างระหว่างทั้งสอง

อัลหะสัด คือ การที่ผู้หนึ่งหวังที่จะให้มีความสุขสบายของพี่น้อง<sup>3</sup>เขาหมดลง แต่เมื่อใดที่ผู้หนึ่งหวังที่จะได้รับความสุขสบายเหมือนของพี่น้องเขาโดยไม่ได้คิดที่จะให้มีความสุขสบายนั้นหายไปจากเพื่อน ก็จะเรียกว่า อัลฆัมบฏ<sup>4</sup> ชาวอาหรับกล่าวว่า “หะสะดา ยหฺสูดู หะสะดัน

<sup>1</sup> หมายความว่า เนื้อเหล็กจะถูกปิดบัง และซ่อนอยู่ข้างใน จะถูกเคลือบด้วยสีทองหรือเงินซึ่งถ้าดูจากข้างนอกแล้วเหล็กนั้นคือทองหรือเงินแต่ที่จริงแล้วมันไม่ใช่

<sup>2</sup> อัลหะสัด (ความอิจฉา) ในอิสลามแบ่งออกเป็น 4 ชนิดด้วยกันคือ (1) อัลหะสัด อัลมันดูบ (ความอิจฉาที่น่าสนับสนุน) คืออัลฆัมบฏ (2) อัลหะสัด อัลมุบาหฺ (ความอิจฉาที่สามารถทำได้) คืออิจฉาในเรื่องทางโลก แต่ด้วยกฎ2อย่างคือ หนึ่ง ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และนึกถึงอัลลอฮ์เสมอ สองไม่คิดให้มีความสุขสบายอื่นอันหายไป (3) อัลหะสัด อัลมกรูฮฺ (ความอิจฉาที่ไม่น่าปฏิบัติ) เช่น การพูดถึงเพื่อนเขาโดยไม่นึกถึงอัลลอฮ์ และไม่ใช้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่เขาจะไม่คิดให้มีความสุขสบายอื่นอันหายไป (4) อัลหะสัดอัลหะรอหม (ความอิจฉาที่ต้องห้าม) คือ อัลหะสัด(ความอิจฉา) ที่ไม่มีกฎทั้งสอง นั่นก็คือการพูดถึงเพื่อนเขาโดยไม่บริสุทธิ์ใจ และคิดให้มีความสุขสบายคนอื่นหายไป (Abdulloh Muhamad Sadhan, 1426 H.: 26)

<sup>3</sup> พี่น้องเขาในที่นี้คือ มุสลิมทุกคนเพราะมุสลิมทุกคนคือพี่น้องร่วมศาสนา

<sup>4</sup> อัลฆัมบฏ เป็นคุณลักษณะที่อิสลามสนับสนุน อุละมาอ์หลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า อัลฆัมบฏ เช่นเดียวกับที่ได้ให้ดังนี้ อัลญูรญานี (al-Jarjaniy, 2000: 163) อัลฆัมบฏ คือ การหวังที่จะให้มีความสุขสบายเกิดขึ้นกับเขาเหมือนกับที่เกิดกับเพื่อนโดยไม่หวังที่จะให้มันหายไปจากเพื่อน

แปลว่า ความหวังที่จะให้ความสุขสบาย เกียรติของเพื่อนเกิดขึ้นกับเขาแทน” (Ibn Manzur al-Misriy, n.d: 1/632)

อัลหะซัด นั้นมีความเกี่ยวข้องกับอัสติหฺรฺ เนื่องจากทั้งสองนั้นมีสิ่งที่คล้ายกันและมีสิ่งที่แตกต่างกันอยู่ในตัว อัสสาหิรฺ (หมอผี) และอัลหะซัด (ผู้อิจฉา) มีความเหมือนกันในเรื่องที่ทั้งสองนั้นมีจุดประสงค์เดียวกันคือความชั่วร้าย(จะทำร้ายผู้อื่น) แต่ที่ อัลหะซัด(ผู้อิจฉา)ทำเนื่องจากนิสัยเขา ตัวเขาเอง และเพราะความโกรธของเขาที่มีต่อผู้ที่เขาอิจฉา ส่วนอัสสาหิรฺ(หมอผี) ทำจากความรู้ ความพยายาม จากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และจากความช่วยเหลือของชัยฏอน (Ibn Qaiyim al-jauziah, n.d: 2/235)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงอัสติหฺรฺและอัลหะซัดคู่กันในซูเราะฮฺ อัลฟะลัค ว่า

﴿وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

(الفلق : ๔-๕)

ความว่า : “และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา”

(อัลฟะลัค: 4-5)

อายะฮฺนี้ชี้ให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างทั้งสอง คือ อัสสาหิรฺ (หมอผี) จะทำการเสกเป่าในปมเงื่อนที่มาจากเส้นผม เล็บ เป็นตัวเชื่อมที่ทำให้ไชฏอนไปทำร้ายผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ และอัลหะซัด(ผู้อิจฉา)มีตัวเชื่อมระหว่างเขากับชัยฏอนคือคุณลักษณะของเขา(ที่ชั่วร้าย)ที่ชัยฏอนประทับใจ เขาจะไม่นึกถึง และไม่กล่าวถึงอัลลอฮฺเมื่อจะทำการทำร้ายผู้ที่เขาอิจฉา ทั้งสองเหมือนกันที่ทั้งสองต้องการทำร้าย และอยากให้ผู้อื่นเดือดร้อน พวกเขาเหมือนกันที่ผลลัพธ์ แตกต่างกันในวิธีการ<sup>1</sup>

อิบน์ กอัยยิม (Ibn Qaiyim, n.d.: 2/235 ) กล่าวว่า “อัลลอฮฺใช้ให้ขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายของอัสสาหิรฺ และความชั่วร้ายของอัลหะซัด และการขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายของทั้งสองนั้นได้รวมถึงสิ่งมาจากชัยฏอนที่เป็นมนุษย์ และที่เป็นญิน ถ้าความอิจฉาเกิดขึ้นเนื่องจากชัยฏอนที่เป็นมนุษย์ และที่เป็นญิน ไสยศาสตร์ก็เช่นกัน เพราะชัยฏอนคอยให้ความช่วยเหลือแก่อัสสาหิรฺ และอัลหะซัด แต่ที่อัลหะซัดนั้น ชัยฏอนช่วยเหลือเขาโดยไม่ต้องเรียก

<sup>1</sup>Abdulloh Muḥamad Sadhan, 1426 (H.): 26

ขอ ส่วนอัสสาหิร นั้นต้องทำพิธีเรียกเพื่อขอความช่วยเหลือซึ่งบางครั้งก็ต้องการบูชาพวกมัน นอกเหนือจากอัลลอฮ์เพื่อให้มันมาช่วย”

### 3.1.2 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอัสสิหฺร

#### 3.1.2.1 ประวัติของอัสสิหฺร (ไสยศาสตร์)

ไสยศาสตร์เป็นลัทธิความเชื่อ เป็นความเชื่อส่วนบุคคล ที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่จริง ไม่มีผู้ใดที่จะปฏิเสธได้ว่าในโลกใบนี้มีมนุษย์ที่เชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ ฉะนั้นไสยศาสตร์หรืออัสสิหฺรจึงมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน นักประวัติศาสตร์หลายคนเชื่อว่าอัสสิหฺรมีในยุคก่อนประวัติศาสตร์ด้วยซ้ำ โดยอ้างหลักฐานที่มนุษย์ค้นพบจากตัวอักษร สัญลักษณ์ ภาพวาดและนิทานปรัมปราต่างๆ ที่ถูกเล่าต่อๆ กันมา และที่เขียน หรือวาดลงบน โบราณสถาน หรือสถานที่รกร้างและสุสานต่างๆ แต่หลักฐานเหล่านั้นไม่อาจจะยืนยันได้ว่าไสยศาสตร์มีอยู่ในสมัยนั้นจริง เพราะเป็นเพียงการคาดคะเนหรือสันนิฐานขึ้นเท่านั้น ถึงแม้หลักฐานของนักประวัติศาสตร์เหล่านั้นเป็นเพียงแค่การสันนิษฐานเท่านั้น แต่ผู้วิจัยคิดว่าอัสสิหฺรมีมาตั้งแต่โบราณกาลแล้ว เพราะมีหลักฐานจากอัลกุรอานที่กล่าวเรื่องราวเกี่ยวกับอัสสิหฺร และชี้ให้เห็นอัสสิหฺรมีประวัติอันยาวนานและมีความผูกพันกับประชาชาติต่างๆ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ

مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

(الذاريات : ٥٢)

ความว่า “เช่นนั้นแหละ ไม่มีเราะสูดคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า”

(อัลซารียาต: 52)

ความหมายของอายะฮ์นี้โดยรวมแล้วชี้ให้เห็นว่า ในทุก ๆ ยุคสมัย ทุก ๆ กลุ่มชนใช้คำพูดเหล่านี้เมื่อเกิดการต่อต้านศาสดาที่มาเผยแผ่ศาสนาแก่พวกเขา พวกเขาจะใส่ร้าย ด้วยคำพูดเหล่านั้น เช่น เขาเป็นหมอผี นักไสยศาสตร์บ้าง เขาเป็นบ้าบ้าง ซึ่งแสดงว่า ในสมัยพวกเขาเหล่านั้นรู้จักไสยศาสตร์เป็นอย่างดี



อิบน์ หะญัรฺ (Ibn Hajar, al-‘Asqalaniy, 1997: 10/275) กล่าวว่า “แท้จริงเรื่องราวของฮารุตและมารุต<sup>1</sup> เกิดขึ้นก่อนสมัยท่านนบีนุหฺ<sup>2</sup> ดังที่อิบน์ อีสหากและคนอื่นได้กล่าวไว้ และอัศสิหฺรฺนั้นมียู่แล้วในสมัยของท่านนบีนุหฺ เพราะอัลลอฮฺทรงกล่าวให้เราทราบว่าประชาชนของท่านกล่าวอ้างว่าท่านเป็นหมอผีหรือนักไสยศาสตร์<sup>3</sup>”

#### ไสยศาสตร์กับชาวบาบิล (บาบิโลน)<sup>4</sup>

ในบรรดาประชาชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับอัศสิหฺรฺ มาอย่างยาวนานคือ ประชาชาติบาบิล ดังที่ปรากฏในอัลกุรอานว่า :

﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمُرُوتَ﴾

(البقرة : 102)

ความว่า : “แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เฝ้าคุณ พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย และ (พวกมันได้สอน) วิชาที่ถูกประทานแก่ ملاอิกะฮฺสององค์ ณ เมืองบาบิลฮารุตและมารุต”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 102)

<sup>1</sup> ฮารุตและมารุต คือ สองมลาอิกะฮฺ ดังที่อัลลอฮฺทรงกล่าวไว้ว่า “และ(พวกมารร้ายได้สอน)วิชาที่ถูกประทานแก่มลาอิกะฮฺสององค์ ณ เมืองบาบิล(ทั้งสองคือ)ฮารุตและมารุต” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 102) อุลละมาอฺบางคนกล่าวว่า “ฮารุตและมารุต คือชื่อของสองเผ่าจากพวกญิน ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดที่ อ่อนแอ (เกาะอียิป) (Ibn Hajar, al-‘Asqalaniy, 1997: 10/276)

<sup>2</sup> นบีนุหฺ คือ นุหฺ บิน ลามิก บิน มุตะวัชลิค บิน คุนุก ท่านเกิดหลังนบีนอาดัม 126 ปี บ้างก็ว่าท่านเกิดหลังนบีนอาดัม 146 ปี ทั้งสองท่านห่างระหว่างกัน 10 ศตวรรษ (Ibn Kathir, 1999: 1/112)

<sup>3</sup> ที่จริงแล้วไม่ปรากฏว่าอายุขัยที่กล่าวถึงคำกล่าวอ้างของประชาชนของนบีนุหฺว่าท่านเป็นหมอผีหรือนักไสยศาสตร์เป็นอย่างไร อาจเป็นไปได้ว่าอิบน์ หะญัรฺ ได้กล่าวเรื่องนี้โดยอ้างหลักฐานทั่วไปซึ่งก็ถูกต้อง แต่หากท่านอ้างว่ามีอายุขัยที่กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่าไม่ถูกต้องเพราะหลังจากที่ได้ค้นคว้าพบว่าในอัลกุรอานไม่มีปรากฏว่าประชาชนนบีนุหฺได้กล่าวต่อท่านเช่นนั้น ส่วนที่ท่านอิบน์ หะญัรฺ ได้กล่าวอ้างถึงคำพูดของอิบน์ อีสหาก ว่าเรื่องราวของฮารุตและมารุตนั้นเกิดขึ้นก่อนสมัยนบีนุหฺ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้นั้นเพราะไม่มีปรากฏอย่างชัดเจนในอัลกุรอานและอัศสุนนะฮฺเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ที่สามารถจะเจาะจงว่าเกิดขึ้นจริงในสมัยนั้น-อัลลอฮฺเท่านั้นผู้ทรงรอบรู้-

<sup>4</sup> บาบิล - บาบิโลน (Babylon) ก่อตั้งขึ้นประมาณ 2000 ปีก่อนคริสตกาล ชาวบาบิล (บาบิโลเนีย) เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรบาบิโลนในสมัยกษัตริย์ ฮัมมูราบีผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ที่สร้างธรรมบัญญัติขึ้นในนามของพระองค์ ชาวบาบิโลนทำการเกษตรในเขตที่ราบของแม่น้ำไทกริส (ดีจละฮฺ) และแม่น้ำยูเฟรติส (อัลฟุรอต) ชาวบาบิโลนมีความเจริญขึ้นเรื่อย ๆ ประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาเป็นชนชาติที่ฉลาด พวกเขาวิชาคณิตศาสตร์และดาราศาสตร์เป็นอย่างดี พวกเขาทำเครื่องเรือนชนิดต่าง ๆ และได้สร้างสิ่งก่อสร้างที่ตระการตา ยิ่ง มีป้อมปราการที่แข็งแรง (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 63)

คำว่า “บาบิล” ที่อัลกุรอานกล่าวถึงคือ เมืองๆ หนึ่งที่ตั้งอยู่ในประเทศอิรัก ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างแม่น้ำยูเฟรติส (อัลฟุรอด)<sup>1</sup> กับแม่น้ำไทกริส (อัลดิจละฮฺ) ซึ่งมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณให้เราไปพบจนถึงปัจจุบัน เคยเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกสมัยนั้น เป็นเมืองที่มีความอุดมสมบูรณ์ อย่างกว้างขวาง เมืองแห่งศาสตร์และศิลป์ และส่วนหนึ่งของศาสตร์และศิลป์ของพวกเขาคือ วิชาไสยศาสตร์ และวิชาดาราศาสตร์ (โหราศาสตร์) และอิรูดัตส์นักไสยศาสตร์สมัยนั้นได้บรรยายถึง ลักษณะต่างๆ ของพวกเขาที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่และเจริญของเมืองนี้ และประชาชาติบาบิลพวกเขาคือพวกคาลเดียน (อัลกัลดานียีน) จากพวกนาบาเทียน<sup>2</sup> (อัลนับบู) และอัสสิเรียน (อัสสุรยานียีน) (Yaqut, n.d.:1/309)

อัสสิหรับหรือไสยศาสตร์เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในหมู่ประชาชาติบาบิโลน อิบน์ คอลดูน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ส่วนไสยศาสตร์นั้นมียุ่อย่างแพร่หลายในประชาชาติบาบิล พวกเขาคือพวกคาลเดียน พวกนาบาเทียนและอัสสิเรียน อัลกุรอานได้กล่าวถึงมัน และมีข่าวคราวเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเรื่องไสยศาสตร์ที่เกิดขึ้นในบาบิล และอียิปต์ ในสมัยนบีมุฮัมมัดอยู่ทั่วไปตามที่องค์ลาค” (Ibn Khaldun, 1979: 927)

มุฮัมหมัด ฟาริด วุจดีย (Muhammad Farid Wujdiy, 1917: 5/65) ได้อธิบายถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาวบาบิโลนในเรื่องของไสยศาสตร์ไว้ว่า “ถือว่าชาวบาบิลคือ คาลเดียน (อัลกัลปัดานียูน) จากพวกนาบาเทียนและอัสสิเรียน(อัสสุรยานียูน) เป็นชนชาติที่มีความเจริญในเรื่องไสยศาสตร์และดาราศาสตร์กว่าประชาชาติอื่น”

อัจญัสศอส (al-Jassas, 1994 : 1/52) ได้กล่าวถึงชาวบาบิลว่า “พวกเขาคือ พวกศอบิอิน (ชาวเซเบีย) ที่เคารพบูชาดวงดาวทั้งเจ็ด และให้ชื่อแก่ดวงดาวว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าทุกๆ สิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้มาจากการกระทำของ ดวงดาว พวกเขาคือนิกายที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า ไม่รู้ว่ามีพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียว ซึ่งเป็นผู้สร้างดวงดาวทั้งหลายและทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ จากที่ไม่มีมาก่อน พวกเขาคือพวกที่อัลลอฮฺทรงส่งนบี อิบรอฮีม เพื่อเป็นศาสดาของพวกเขา นบี อิบรอฮีม เชิญชวนพวกเขาสู่แนวทางแห่งอัลลอฮฺ โดยใช้เหตุผล หลักฐานต่างๆ นานาที่พวกเขาไม่สามารถจะโต้ตอบได้ จนกระทั่งพวกเขาโยนท่านลงในกองไฟและอัลลอฮฺ (ทรงคุ้มครองท่าน

<sup>1</sup> แม่น้ำยูเฟรติส (อัลฟุรอด) (Euphrates) คือ แม่น้ำที่คดกับคาบสมุทรอาหรับและพื้นดินที่อยู่ระหว่างแม่น้ำไทกริส (ดิจละฮฺ) (ในแบกแดดกับแม่น้ำฟุรอดเป็นพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ เต็มไปด้วยน้ำสาเหตุดังกล่าวทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เจริญขึ้น (ตามแนวแม่น้ำนี้) ที่เรียกว่าประเทศระหว่างแม่น้ำสองสาย (คือบาบิโลนนั่นเอง) (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 247)

<sup>2</sup> นาบาเทียน ภาษาอาหรับเรียกว่า อัลนับบู คือ ชาวเมืองดั้งเดิมของอียิปต์ (al-Razy, 1999 : 305)

จากเงื้อมมือของพวกเขาโดยการที่พระองค์ ทรงทำให้ไฟเย็นและมีความปลอดภัย (ไม่ทำอันตรายใดๆ แก่ท่าน) แล้วพระองค์ทรงสั่งให้ท่านอพยพไปยังประเทศชาม<sup>1</sup>

และอัญญัสซอส (al-Jassas, 1994: 1/52 ) ได้กล่าวอีกว่า “และความรู้ของชาวบาบิลมีก่อนที่จะเกิดประชาชาติเปอร์เซีย (อัลฟุรส์) พวกเขามีวิชา ลวงตา และวิชาดาราศาสตร์ และพวกเขาเคารพบูชารูปเจี๊วด พวกเขาตั้งชื่อรูปเจี๊วดเหล่านั้นตามดวงดาวทั้งเจ็ด และสร้างรูปปั้นเป็นรูปร่างตามแต่ละชนิดของดวงดาวนั้นซึ่งแตกต่างกัน พวกเขาเคารพบูชามันด้วยการปฏิบัติบางอย่างตามความเชื่อของพวกเขา ตามความต้องการของเขาจากดวงดาว จะดีหรือร้ายก็ตาม ผู้ใดที่ต้องการสิ่งที่ดีงามพวกเขาอ้างว่าให้เคารพบูชารูปเจี๊วดที่เป็นตัวแทนของดาวพฤหัสบดี ด้วยการนมวันอ่านเวทมนต์คาถา หรือผูกปม และเสกเป่า ผู้ใดที่ต้องการให้เกิดสิ่งชั่วร้าย สงคราม ความตาย และหายนะแก่ผู้อื่นก็ให้ทำการเคารพบูชารูปเจี๊วดที่ตรงกับดาวพระเสาร์ ผู้ใดที่ต้องการให้เกิดฟ้าแลบไฟไหม้ กาฬโรค และโรคติดต่อให้บูชารูปเจี๊วดที่ตรงกับดาวอังคารด้วยการเชือดสัตว์”

### ไสยศาสตร์กับชาวเปอร์เซีย<sup>1</sup>

อัญญัสซอสได้พูดถึงชาวเปอร์เซียว่าพวกเขาตอนแรกๆ มีความเชื่อในเรื่องความเออะของพระเจ้าและมีศรัทธา กษัตริย์บางพระองค์ของพวกเขาหลังจากที่ยึดอำนาจปกครองประเทศบาบิลได้ พระองค์ทรงให้ฆ่าบรรดาหมอผีหรือนักไสยศาสตร์ทั้งหมด และศาสนาของพวกเขายังคงสภาพเช่นนั้นจนกระทั่งศาสนาโซโรแอสเตอร์ (อัลมะณูสียะฮ์หรือศาสนาบูชาไฟ) มาแทนที่ทีหลัง (al-Jassas, 1994: 1/52-53)

นักประวัติศาสตร์กล่าวว่า “รูสดุมแม่ทัพใหญ่ของชาวเปอร์เซียมีความรู้และความสามารถเฉพาะในเรื่องดวงดาว เขาใช้วิธีการดูจากดวงดาวเพื่อหยั่งรู้ถึงการมาของชาวมุสลิมิน และชัยชนะที่มุสลิมินจะได้รับ และนี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้รูสดุม ประจันหน้ากับมุสลิมินในสงครามอัลกอดิสิยะฮ์ซุซ้า(กว่ากำหนดการ)มาก จนถึง 4 เดือน” (Ibn Kathir, 1974: 7/38)

นักประวัติศาสตร์ได้กล่าวอีกว่า ชงของจักรพรรดิคอสโร (กิสรอ - จักรพรรดิแห่งเปอร์เซีย) ที่มีชื่อว่า ชรุกิซเกายาน เป็นชงที่มีทองและสลักอยู่ ซึ่งเป็นชงที่หมอผีแนะนำให้มีขึ้นมา

<sup>1</sup> เปอร์เซีย-อิหร่าน (Persia, Iran) คือ ประเทศแถบเอเชีย ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรเปอร์เซียกับประเทศอัฟกานิสถาน สถานที่ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นทะเลทรายแต่อีกส่วนหนึ่งก็สามารถทำการเกษตรได้ มีการเลี้ยงสัตว์เช่นแพะและแกะเป็นต้น พวกเขาชำนาญเรื่องการทอพรมราคาแพงที่ทำจากขนสัตว์แต่น้ำมันคือ แหล่งรายได้หลักของประเทศเพราะมีการค้นพบแหล่งน้ำมันที่ใหญ่ในทางตอนตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 74 )

จุดประสงค์เพื่อรับประกันชัยชนะที่ชาวเปอร์เซียจะได้รับทุกครั้งเมื่อทำการศึกสงครามกับเพื่อนบ้านหรือศัตรู และขงศึนนันได้ฝึกขาดในสงครามที่รัฐตุมาลมาและชาวเปอร์เซียได้รับความพ่ายแพ้อย่างยับเยิน นั่นก็คือสงครามที่รู้จักกันในนามอัลกอดิสิยะฮุ และพวกเปอร์เซียมีความเชื่อว่าชัยชนะทุกครั้ง ทุกสมัยที่ผ่านมาเป็นเพราะขงศึนนันเป็นผู้นำโชคแก่พวกเขา แต่แล้ว มุสลิมินก็มาแทนที่พวกเขาและได้นำมาซึ่งขงแห่งความเป็นจริง ยกย่องศาสนาของอัลลอฮุ และทำลายไปไสยศาสตร์ นำความหายนะสู่ขงแห่งกุฟรุ์ และไปไสยศาสตร์ทั้งหลายก็ไม่สามารถที่จะช่วยชาวเปอร์เซียจากวิกฤตดังกล่าวได้ (Muhammad Muhammad Ja'far, 1958: 11 )

### ไสยศาสตร์กับชาวอียิปต์<sup>1</sup>

ในจำนวนประชาชาติที่มีชื่อเสียงในเรื่องไสยศาสตร์ คือ พวกอัลกิบบู<sup>2</sup> ชาวอียิปต์โบราณมีหลักฐานเกี่ยวกับพวกเขา ปรากฏอยู่ตามตัวอักษรอียิปต์โบราณที่เขียนลงบนกระดาษปาปิรัส ว่า ไสยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ทุกเผ่าในสมัยนั้นให้ความสำคัญ มีการจัดพิธีทางศาสนาให้แก่ไสยศาสตร์ และมีคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์โดยเฉพาะซึ่งเป็นผู้รู้ศาสนา ดังที่อักษรโบราณเหล่านั้นได้แสดงให้เห็นว่าในสมัยนั้นพวกเขามีการเสกเป่าเวทมนต์คาถาเพื่อเรียกเทพเจ้าอย่างลับปล้น และขอให้พระองค์ทรงประทานสิ่งที่พวกเขาต้องการ และชาวอียิปต์โบราณได้แบ่งร่างกายมนุษย์ออกเป็นอวัยวะต่างๆ พวกเขาเชื่อว่า อวัยวะทุกส่วนนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของเทพเจ้าองค์หนึ่งในจำนวนเทพเจ้าทั้งหลายของพวกเขา พวกเขา(มีความเชื่อในเรื่องวันเวลา)ได้เขียนตารางวันแห่งความสุข และวันแห่งความทุกข์ตามที่พวกเขากำหนดไว้ พวกเขากล่าวว่า “ไม่สามารถล่องแม่น้ำไนล์ได้ในวันที่ 19 ของเดือน ฮาตุรุ และยังเชื่ออีกว่า เด็กทารกที่เกิดในเดือนบาบะฮุ<sup>3</sup> จะต้องถูกฆ่าทิ้ง” (Muhammad Muhammad Ja'far, 1958: 11)

อิบรอฮิม มุหัมหมัด อัลญะมัด (Ibrahim Muhammad al-Jamal, 1985: 126) กล่าวว่า “และในจำนวนกษัตริย์อียิปต์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการครองราชย์คือกษัตริย์ที่ชื่อว่า นิกตายิบิส (نيكتاييبس) พระองค์คือนักไสยศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง การครองราชย์ของพระองค์ถึงปี 358 ก่อนคริสตศักราช และคำที่มีพลังที่ใช้กันในหมู่ชาวอียิปต์เพื่อให้เกิดความสำเร็จในไสยศาสตร์ของพวกเขา

<sup>1</sup> อียิปต์ ชื่อ เรียกภาษาอาหรับ คือ มิสร์ (مصر) และภาษาอังกฤษคือ United Arab Republic เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของทวีปแอฟริกา มีอาณาเขตที่เข้าอยู่ในทวีปเอเชียส่วนที่เป็นภูเขาที่มีชื่อว่า ไซนาฮุ ทางเหนือติดกับทะเล เมดิเตอร์เรเนียน Mediterranean ทิศตะวันออกติดกับแม่น้ำแดง ทางทิศตะวันตกติดกับลิเบียและทางทิศใต้ของประเทศ ติดกับซูดาน มีไคโร(Cairo) เป็นเมืองหลวง มีความเจริญต่างๆ มากมายที่มาจากประเทศนี้ (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.:119 )

<sup>2</sup> พวกอัลกิบบู คือ ชาวคอปติก ชาวคริสเตียนอียิปต์ (บิน มุสลิม ปทานุกรม อาหรับ-ไทย. ม.ป.ป.: 391 )

<sup>3</sup> ฮาตุรุ และบาบะฮุ เป็นชื่อเดือนในจำนวน 12 เดือนของพวกเขา

เขาคือ เฮอ เกา ( HE – KA w ) ซึ่งมีหลักฐานปรากฏอยู่ตามมรดกโบราณจากสิ่งแกะสลักต่างๆ ที่กล่าวถึง ไซศาสตร์ เครื่องรางของขลัง และอื่น ๆ ... ส่วนหนึ่งของบทความจาก สัญลักษณ์ของ ไซศาสตร์มีปรากฏอยู่บนกระดาษปาปรัส หมายเลข 122 ที่ถูกเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์อังกฤษ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หมอศียิปต์ใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางไซศาสตร์”

อัลเกาะรอฟี (al-Qarafi, n.d.: 4/140) กล่าวว่า “อัลกิบบ์ ในสมัยกษัตริย์ คะดูกา ที่ปกครองอียิปต์หลังฟิโรเอาน์ (ฟาโรห์) พวกเขาได้นำไซศาสตร์ใส่ลงใน อัลบะรอบีเย่ และพวกเขาได้วาดรูปภาพทหารที่เลวทราม กองทัพทหารใดที่ต้องการจะมาสู้รบหรือทำสิ่งใด พวกเขา พวกทหารเหล่านั้นก็จะจินตนาการเห็นกองทัพทหารที่เลวทรามนั้นซึ่งทำให้พวกเขากลัว และพ่ายแพ้ไป ด้วยไซศาสตร์ที่ได้ทำขึ้นนี้ทำให้พวกอัลกิบบ์ปกครองอียิปต์ถึง 600 ปีและพวกเขามีกษัตริย์ และรัฐมนตรีของพวกเขา หลังจากฟาโรห์ และกองทัพทหารของพระองค์จมลงในแม่น้ำ”

อียิปต์สมัยก่อนถือว่าเป็นเมืองแห่งศิลปกรรมและมีสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มากมาย ทุก ๆ ครั้งที่มีการเริ่มงานประดิษฐ์ต่าง ๆ เหล่านั้นจะต้องผ่านพิธีกรรมทางไซศาสตร์ ต้องมีการเสกเป่า ร่ายมนต์คาถาแก่สิ่งนั้นก่อนซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นพื้นฐานที่ต้องทำเพื่อให้ งานนั้นประสบความสำเร็จอย่างดี (al-Shantanawiy, 1957 : 25)

ชาวอียิปต์ประสบความสำเร็จในเรื่องไซศาสตร์อย่างใหญ่หลวง สิ่งที่เชื่อว่าชาวอียิปต์ประสบความสำเร็จในเรื่องนี้จะเห็นได้จากการที่ประชาชาติอื่น ๆ เช่น ชาวกรีก ชาวโรมัน และ ประชาชาติโบราณอื่น ๆ เห็นพร้อมกันว่า ไซศาสตร์ของชาวอียิปต์ มีความเจริญก้าวหน้าและลึกซึ้งกว่าไซศาสตร์ของประเทศอื่นแทบจะวันออก หมอผีหรือนักไซศาสตร์ของประเทศอื่นที่ใกล้เคียงกับอียิปต์พยายามทุ่มเททุกความสามารถเพื่อเลียนแบบให้เหมือนกับหมอผีหรือนักไซศาสตร์ชาวอียิปต์ในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ (al-Shantanawiy, 1957: 29)

อัลกูรอานได้เล่าถึงเรื่องราวเกี่ยวกับไซศาสตร์ที่เกิดขึ้นระหว่างศาสนทูตของพระองค์ที่ชื่อ มุซา<sup>1</sup> กับหมอผีหรือนักไซศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ในประเทศอียิปต์เวลานั้น อัลลอฮ์ได้

<sup>1</sup> อัลบะรอบีเย่ คือ บ้านแห่งศาสตร์(ความรู้) ของพวกกิบบ์ ชาวอียิปต์ กล่าวกันว่า ทุกๆเมืองเล็ก หรือจังหวัดในประเทศอียิปต์จะมีบ้านแห่งศาสตร์นี้หนึ่งหลัง ซึ่งภายในบ้านจะมีนักทำนายหรือหมอผีนั่งอยู่บนเก้าอี้ทอง (Nuwairiy, n.d. : 1/394 )

<sup>2</sup> มุซา คือ มุซา บิน อิมรอน บิน กอฮิ บิน อาซุร บิน ลาวี บิน ยะโคบ บินอิสฮาก บิน อิบรอฮีม (Ibn Kathir, 1999 : 1/263 )

ทรงส่งนบี มูซาให้ไปพบกับฟาโรห์<sup>1</sup> และที่ปรึกษาของพระองค์ เพื่อเชิญชวนพวกเขา สู่อัลลอฮ์ ต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงประทานหลักฐานให้แก่ท่านนบี มูซา เพื่อชี้ถึงความสัตย์จริงของท่าน และหนึ่งในหลักฐานดังกล่าวคือ ไม้เท้าของท่านที่เปลี่ยนรูปร่างกลายเป็นงูใหญ่หลังจากที่ท่านนบี มูซา โยนมันลงสู่พื้น เนื่องจากฟาโรห์ไม่ยอมรับในสิ่งที่ท่านนบี มูซาเชิญชวน และเขาขอให้ท่านอ้างอิงหลักฐานที่ชี้ถึงความจริงที่ท่านนำมาจากพระเจ้า อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“แล้วเขา (หมายถึงท่านนบี มูซา) ได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใดมันก็ืองูซัด ๆ”** (อัล-อะอฺรอฟ: 107) ฟาโรห์และที่ปรึกษาของพระองค์ต้องการตอบโต้ และลบเลือนหลักฐานที่ท่านนบี มูซานำมา ด้วยการใช้อิทธิพลของนักไสยศาสตร์ของนักไสยศาสตร์ที่มีอยู่อย่างมากมายในสมัยนั้น พระองค์จึงรวบรวมนักไสยศาสตร์เหล่านั้นจากทุก ๆ หนแห่ง อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“บรรดานักคลั่งชั้นนำจากประชาชาติของฟิรอาวัน (ฟาโรห์) ได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือนักมายากลที่รบบู๊ เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะใช้ให้ทำสิ่งใด พวกเขากล่าวว่า จงประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปรวบรวม (บรรดานักมายากล) ในเมืองต่างๆ พวกเขา (พวกที่ไปรวบรวม) ก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากลทุกคนที่รบบู๊”** (อัล-อะอฺรอฟ: 109 – 112) ฟาโรห์ได้กำหนดให้วันอีด (วันตรุษ) ของพวกเขาเป็นวันเผชิญหน้า อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“ดังนั้น เราก็จะนำมาซึ่งเหล่าเหล่านั้นเจ้าเช่นเดียวกัน ฉะนั้น เจ้าจงกำหนดวันขึ้นระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน โดยที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย มูซากล่าวว่า “กำหนดวันของพวกท่านคือวันอีดวันรื่นเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันในตอนสาย”**<sup>6</sup> (ฏอฮา: 58-59) บรรดานักไสยศาสตร์ทุกแห่งหนของอียิปต์ได้มารวมตัวกันในที่เดียว ฟาโรห์ล่อพวกเขาด้วยค่าจ้าง และตำแหน่งที่สูงส่ง เพื่อแลกกับความพยายามของพวกเขในการเอาชนะมูซาในวันที่ได้นัดไว้ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวว่า ความว่า: **“แล้วบรรดานักเล่นกลได้มาชุมนุมกันตามวันเวลาที่กำหนดไว้ และได้มีประกาศแก่มหาชน พวกท่านจะไปร่วมชุมนุมด้วยไหม?”**<sup>7</sup> เพื่อพวกเขาจะได้ตาม

<sup>1</sup> กล่าวกันว่า “ฟาโรห์พระองค์นี้คือ รัมเสสที่ 2” แต่มีหลักฐานจาก Walk Thru the Old Testament กล่าวว่า ชื่อของฟาโรห์ คือ Amenhotep ที่ 2 มิใช่รัมเสสที่ 2 อย่างที่เข้าใจมานานแล้ว (อ้างถึงใน คลมนรจัน บากา, 2542 : 180)

<sup>2</sup> คือสามารถแสดงกลลวงดาผู้คนให้เห็นเป็นเรื่องจริงได้อย่างแนบเนียน

<sup>3</sup> คือบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าจะให้พวกเขาจัดการแก่ท่านนบี มูซาอย่างไรบ้าง ซึ่งพวกเขาพร้อมจะทำทุกอย่าง

<sup>4</sup> คือประวิงท่านนบี มูซาและนบียาฮูนาไว้ก่อน โดยที่ยังมิให้อัศจรรย์ใด ๆ แก่เขาทั้งสอง

<sup>5</sup> เราจะนำการแสดงเหล่าเหล่านั้นมาตอบโต้กับเจ้าเช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่มหาชนว่า เจ้านั้นเป็นนักเล่นกล มิใช่เป็นเราะฮูต

<sup>6</sup> นักคัมภีร์กล่าวว่า การที่มูซากำหนดวันนั้นเพื่อแสดงฝีมือ และเพื่อให้ความจริงเป็นที่ประจักษ์ และเพื่อให้ความเท็จมลายไปต่อหน้าประจักษ์พยาน และเพื่อให้แพร่หลายทุกหัวมุมเมืองถึงปรากฏการณ์แห่งความมหัศจรรย์ของเขา

<sup>7</sup> คือในตอนสายของวันที่มูซาได้กำหนดไว้ กล่าวคือวันที่มีการคบแต่งหรือวันตรุษของพวกเข

<sup>8</sup> คือ ได้มีการประกาศเรียกร้องเชิญชวนให้ประชาชน ไปร่วมการชุมนุมเพื่อเป็นสักขีพยานในการพ่ายแพ้ของมูซา

บรรดานักเล่นกลหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ เมื่อพวกนักเล่นกลมาถึง พวกเขากล่าวแก่ฟิโรอานน์ (ฟาโรห์) ว่า “พวกเราจะมีรางวัลแน่นอนหรือถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ<sup>1</sup> เขากล่าวว่า “ถูกแล้ว และพวกท่านขณะนั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นอน<sup>2</sup>” (อัครซอระอู : 39-42) นบี มูซาได้ทำการสั่งสอนและตักเตือนก่อนที่การควลงจะเริ่มขึ้น พวกเขาประชุมกันและได้ข้อสรุปว่าพวกเขาต้องเดินหน้าต่อไปและต้องแสดงสิ่งที่พวกเขาเตรียมมา อัลลอฮฺ<sup>3</sup> ตรัสว่า ความว่า: “มูซาได้กล่าวแก่พวกเขา “ความหายนะจงประสบแก่พวกท่าน พวกท่านอย่าได้เสกสรรปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮฺ มิฉะนั้นพระองค์จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และแน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความผิดหวังมาแล้ว<sup>4</sup> พวกเขาได้โต้แย้งกันในเรื่องของพวกเขา และได้มีการพูดกันอย่างลับ ๆ<sup>5</sup> พวกเขา เขากล่าวว่า “สองคนนี้มีได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นอน ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านด้วยเล่ห์กลของเขาทั้งสอง และต้องการจะลบล้างขนบธรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน<sup>6</sup> ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า ก็จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน<sup>7</sup>” (ฎอฮา: 62-64) พวกเขาให้นบี มูซาเป็นผู้เลือกที่จะเริ่มโยนไม้เท้าก่อนหรือโยนหลังพวกเขา นบี มูซาให้พวกเขาโยนก่อน อัลลอฮฺ<sup>8</sup> ตรัสว่า ความว่า: “พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ มูซาเอ๋ย ! ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน มูซา กล่าวว่า “แต่พวกท่านจงโยนก่อนเถิด...” (ฎอฮา: 65-66) นักมายากลของฟาโรห์ได้โยน ไม้เท้าของพวกเขาก่อนและแล้วสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นได้ทำให้ผู้เห็นจินตนาการว่าเป็นงูที่เลื้อยไปมาบนพื้น ทำให้นบี มูซาเกิดอาการหวาดกลัวโดยฉับพลัน อัลลอฮฺ<sup>9</sup> ได้ลงคำสั่งแก่ท่านเพื่อปลอบใจเพื่อให้ท่านมั่นคงต่อไป และสัญญาว่าต้องเป็นผู้ชนะ อัลลอฮฺ<sup>10</sup> ตรัสว่า ความว่า: “...บัดนั้น เชือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา มูซา จึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา<sup>8</sup> เรากล่าวว่า “เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า(คือจะ

<sup>1</sup> คือหากพวกเราเป็นฝ่ายชนะ ท่านจะจ่ายเงิน หรือคำตอบแก่พวกเราจริงหรือ?

<sup>2</sup> ฟาโรห์จะตอบแทนพวกเขาตามที่พวกเขาต้องการทุกอย่าง และจะแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นขุนนางชั้นผู้ใหญ่ด้วย

<sup>3</sup> มูซาได้สั่งสอนและตักเตือนพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะรู้สึกตัวแล้วกลับไปสู่การเชื่อถือที่ถูกต้อง

<sup>4</sup> คือสงสัยในเรื่องของมูซา บางคนในหมู่พวกเขากล่าวว่า นี่มันมิใช่คำพูดของนักเล่นกล และพวกเขาก็ปกปิดความรู้สึกของพวกเขา แล้วก็พูดจาซบเซบกันเป็นความลับ

<sup>5</sup> จุดมุ่งหมายของทั้งสองคือ ทำลายล้างศาสนาของพวกท่านซึ่งพวกท่านกำลังยึดถืออยู่ อันเป็นการพูดแก้แค้นเพราะพวกเขากล่าวว่ามูซาและฮารูนจะชนะพวกเขา และมหาชนจะเชื่อฟังเขาทั้งสอง

<sup>6</sup> พวกเขาจึงตัดสินใจและแข็งใจออกเดินไปยังสถานที่ที่ได้อัดไว้เป็นริ้วขบวน

<sup>7</sup> นักคัมภีร์ได้อธิบายว่า พวกนักมายากลเหล่านั้นหวังที่จะเอาชนะมูซาให้ได้ เพราะฟาโรห์ได้สัญญากับเขาว่าจะได้รับสิ่งตอบแทนอย่างมากมาย และจะเป็นผู้ใกล้ชิดพร้อมกับได้รับเกียรติอีกด้วย ซึ่งอัลลอฮฺ ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺ อัลอะอฺร็อฟ อายะฮฺที่ 113 และในอัครซอระอู อายะฮฺที่ 41

<sup>8</sup> โดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดย่อมมีความรู้สึกเช่นนั้น

เป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน) และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลิ้งสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ **‘ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม’**” (ฎอฮา: 66-69) อัลลอฮ์ทรงสั่งให้ท่านนบี มูซาโยนไม้เท้าของท่าน นบี มูซาจึงโยนไม้เท้าที่อยู่ในมือขวาของท่าน และแล้วไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงูใหญ่กลิ้งกินูของนักไสยศาสตร์เหล่านั้นตัวแล้วตัวเล่า จึงทำให้นักไสยศาสตร์เหล่านั้นทั้ง พวกเขาลงกราบอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก และประกาศแก่ผู้มาชมว่า สิ่งที่มีชื่อนามานั้นเป็นสิ่งที่มาจากพระเจ้าจริง ๆ และพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าของมูซาและฮารูน อัลลอฮ์ ~~ตรัสว่า~~ ตรัสว่า ความว่า: **“และเราได้มีโองการแก่มูซาว่า จงโยนไม้เท้าของเจ้า แล้วทันใดมันก็กลิ้งสิ่งที่พวกเขาหลงตาไว้<sup>1</sup> และความจริงก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขากระทำกันขึ้น<sup>2</sup> ก็ตกไป แล้วที่โน่นแหละพวกเขาก็ได้รับความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ<sup>3</sup>”** (โดยความจริง) **โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว พระองค์คือพระเจ้าของมูซา และฮารูน**” (อัลอะฮฺรอฟ : 117-122)

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 1974 : 1/256) ได้อธิบายว่า “หลังจากที่มูซาโยนไม้เท้า มันกลายเป็นงูใหญ่ที่น่ากลัวมากจนทำให้มนุษย์ (ผู้ที่มาดู) ถอย และหนีไปอย่างรวดเร็ว งูตัวนั้นได้กินสิ่งที่พวกนักไสยศาสตร์โยนก่อนหน้านั้นทีละตัวอย่างรวดเร็ว (จนหมด) ผู้ชมดูมันอย่างน่าแปลกใจ ส่วนนักไสยศาสตร์ พวกเขาเองก็มองดูมันอย่างกลัว ๆ และงุนงง พวกเขาได้ดูในสิ่งที่พวกเขาไม่เคยเห็นมันมาก่อนในชีวิต และไม่เคยคิดว่าจะมีสิ่งนี้อยู่ มันไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาทำ ๆ กันมา เพราะเหตุดังกล่าวทำให้พวกเขาเห็นว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ไสยศาสตร์ ไม่ใช่มายากล ไม่ใช่เล่ห์กล ไม่ใช่ภาพลวงตา ไม่ใช่สิ่งที่โกหก และไม่ใช่สิ่งที่หลงผิด แต่มันเป็นความจริงที่ไม่สามารถจะทำมันขึ้นมาได้ นอกจากความจริงที่ถูกนำมาด้วยผู้ที่เชิดชูชนและสนับสนุนความจริงนั้น และอัลลอฮ์ทรงเปิดม่านหัวใจของพวกเขาจากความมืดมนของความหลงลืม พระองค์ชี้ทางสว่างและทางนำ

<sup>1</sup> เพราะมันเป็นการโกหก หลอกลวง ทำให้หลงไหล

<sup>2</sup> คือหลังจากที่นบีมูซาได้โยนไม้เท้าลงไปยังไม้เท้าของท่านนั้น ได้กลายเป็นงูจริง ๆ

<sup>3</sup> คือกลิ้งกินูที่บรรดานักมายากลของฟิรอวาน์โดยหมดสิ้น แล้วก็กลายเป็นไม้เท้าของท่านกลับตามเดิม พร้อมกันนั้นเชือกของบรรดานักมายากลและไม้เท้าของพวกเขาก็หายไปด้วย

<sup>4</sup> หมายถึงการเป็นเราะซูลของท่านนบีมูซา

<sup>5</sup> หมายถึงมายากลที่พวกเขาเข้าไปประลอง

<sup>6</sup> คือการที่พวกเขาได้เห็นความจริงที่ประจักษ์ในการแสดงของท่านนบีมูซาทำให้เขาเกิดความศรัทธาและล้มตัวลงกราบต่อพระเจ้าที่ท่านนบีมูซาเรียกออกไปสู่



ลบล้างความแข็งกร้าวของหัวใจพวกเขา ทำให้พวกเขาหันกลับไปยังอัลลอฮ์ ขอภัยโทษจากพระองค์และลี้ภัยกราบต่อพระองค์”

### ไสยศาสตร์กับชาวอินเดีย<sup>1</sup>

ในอินเดียถือว่าศาสนากับวิชาไสยศาสตร์ปะปนกันอย่างแยกกันไม่ออก ไม่ใช่เพียงเพื่อการระแวงระวังจากชัยภูอนที่คอยหลอกลวงด้วยต้นหาต่าง ๆ นานาเท่านั้น แต่เพื่อให้มีชัยเกิดแก่บรรดาเทพเจ้าด้วยการจงรักภักดี การทรมานกาย (บำเพ็ญทุกกิริยา) และการเสียสละ... หลังจากศาสนาพุทธ<sup>2</sup> เข้ามาเป็นมืบทบาทแทนที่ศาสนาพราหมณ์<sup>3</sup> วิชาไสยศาสตร์ก็ไม่ได้ถูกลบ

<sup>1</sup> อินเดีย (India) หรือชื่อทางการว่า สาธารณรัฐอินเดีย (Republic of India) ตั้งอยู่ในเอเชียใต้ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของอนุทวีปอินเดีย อินเดียเป็นประเทศที่ประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก และเป็นประเทศประชาธิปไตยที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรมากกว่า 1 พันล้านคน มีภาษาพูดรวมกันประมาณ 800 ภาษา ทางด้านเศรษฐกิจ อินเดียมีอำนาจการซื้อมากเป็นอันดับ 4 ของโลก อินเดียทางทิศเหนือติดกับจีน เนปาล และภูฏาน ทางตะวันตกเฉียงเหนือติดกับปากีสถาน ทางตะวันออกเฉียงเหนือติดกับมาลาวี ทางตะวันออกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงใต้จรดมหาสมุทรอินเดีย ทางตะวันออกติดกับบังกลาเทศ มีพื้นที่ 3,287,590 ตารางกิโลเมตร (ใหญ่กว่าไทยประมาณ 6 เท่า) (www.wikipedia.org สืบค้นเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2551 ) อินเดียมีประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาฮินดู มีแม่น้ำที่สำคัญชื่อว่า คงคา ยมนาและพรหมบุตร และมีเมืองหลวงชื่อนิวเดลี (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 120 )

<sup>2</sup> พระพุทธศาสนา หรือ ศาสนาพุทธ เป็นศาสนาที่มุ่งการพ้นทุกข์หรือพ้นจากการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย พ้นจาก โลก โกรธ และหลง เน้นการปฏิบัติด้วยปัญญา การทำความเข้าใจ และพิสูจน์ทราบข้อเท็จจริง จนมองเห็นเหตุและผล และความเป็นไปตามธรรมชาติที่หมุนเวียนเป็นวัฏจักร จนสามารถนำตัวเองออกจากวัฏจักรที่ทำให้เกิดทุกข์ หรือวัฏสงสาร สรรณะอันประเสริฐของพระพุทธศาสนา เรียกว่า พระรัตนตรัย ได้แก่ พระพุทธ พระธรรม และ พระสงฆ์ โดย "พระพุทธเจ้า" ทรงตรัสรู้ "พระธรรม" แล้วทรงสอนให้พระภิกษุได้รู้ธรรมจนหลุดพ้นในที่สุด ทรงจัดตั้งชุมชนของพระภิกษุให้อยู่ร่วมกันเพื่อศึกษาและฝึกฝนตนเองให้หลุดพ้น เรียกว่า "พระสงฆ์" (สงฆ์แปลว่าหมู่, ชุมหมู่) แล้วทรงมอบหมายให้พระสงฆ์ทั้งหลายเผยแผ่พระธรรมเพื่อประโยชน์สุขของชาวโลก หลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนาในยุคก่อนจะบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรจะเรียกว่า "พระธรรมวินัย" ประกอบด้วย "พระธรรม" คือความรู้ในสังฆธรรมต่างๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้แล้วและได้นำมาแสดงแก่ชาวโลก กับ "พระวินัย" คือกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ทรงบัญญัติไว้สำหรับผู้ที่ออกบวช เพื่อให้ผู้บวชสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีกฎเกณฑ์เป็นคณะสงฆ์ อันเป็นชุมชนตัวอย่างที่ดำเนินชีวิตเพื่อความพ้นทุกข์ โดยมีหมวดอภิธรรมไว้อธิบายคำจำกัดความของศัพท์ในหมวดพระธรรม และมีหมวดอภิวินัยไว้อธิบายคำจำกัดความคำศัพท์ในส่วนพระวินัย ในภายหลังเมื่อเริ่มมีการบันทึกคำสอนทั้งหลายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เรียกว่าคัมภีร์พระธรรม และคัมภีร์พระวินัย พระเถระผู้ทรงคุณในยุคสมัยนั้นได้เรียบเรียงคำอธิบายในหมวดอภิธรรมเพิ่มเติมอย่างละเอียด จนสามารถบันทึกเป็นคัมภีร์ "พระอภิธรรม" ต่างหาก เมื่อรวมเรียกทั้งสามคัมภีร์แล้ว บันทึกหลักธรรมคำสอนทั้งหมดในศาสนาพุทธจึงเรียกว่า "พระไตรปิฎก" (www.wikipedia.org ค้นหาเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2551 )

<sup>3</sup> ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ศาสนาที่เกิดขึ้นในดินแดนชมพูทวีป (ประเทศอินเดีย) ก่อนพุทธศาสนา ซึ่งไม่ปรากฏแน่ชัดว่าใครเป็นศาสดา มีคัมภีร์ศาสนา เรียกว่า พระเวท, มีพัฒนาการสืบต่อยาวนาน นับจากลัทธิพราหมณ์ จนถึงยุคที่เรียกว่าศาสนาฮินดู จึงมักเรียกรวมๆ กันว่า ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ศาสนานี้ นับถือเทพเจ้าหลายองค์ เรียกว่า "พหุเทวนิยม" เทพเจ้าแต่ละองค์ในแต่ละยุคสมัย มีบทบาท และหน้าที่ต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าองค์หนึ่งๆ แตกต่างกันไปด้วย โดยทั่วไป ถือว่าชาวฮินดูเชื่อว่ามีเทพเจ้าสูงสุด 3 องค์ คือ พระพรหม ซึ่งเป็นผู้สร้างโลก พระศิวะ เป็นผู้ทำลาย และพระวิษณุ หรือ พระนารายณ์ เป็นผู้ปกป้องและรักษาโลก และคัมภีร์ทางศาสนาคัมภีร์พระเวท(www.wikipedia.org อินเดียค้นหาเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2551 )

ออกแต่ถูกตอบรับได้อย่างเปิดเผย และนับว่าไสยศาสตร์ยังมีความสำคัญอย่างมากในประเทศทิเบต และประเทศจีน (Muhammad Farid Wujdiy, 1971: 5/65)

คงเป็นการเพียงพอสำหรับเราที่จะรู้ว่า หนึ่งในบรรดาบทจากคัมภีร์พระเวท<sup>1</sup> (อัลฟิดา-อัลฟิด) ทั้งสี่ คือบทอาถรรพเวท (อัครอฟา-อัครอ) เป็นบทที่ให้อำนาจถึงวิชาเสกเป่ามนต์คาถา และวิชาทางไสยศาสตร์โดยเฉพาะ และคัมภีร์พระเวทนี้ คือ คัมภีร์บริสุทธิ ของชาวฮินดู คัมภีร์เล่มนี้ถูกเขียนขึ้นจากหลายรุ่นหลายสมัยจึงเสร็จสมบูรณ์ และไม่มีเหลือจนถึงปัจจุบันนอกจากบทที่สี่เท่านั้น ความเป็นอยู่ของชาวอินเดียปัจจุบันก็จะเหมือนสภาพความเป็นอยู่ในสมัยก่อน มีหมอผี นักไสยศาสตร์ นักทำนาย นักดูดวง และหมอมามากมายนับไม่ถ้วน

ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาพราหมณ์พวกเขาเชื่อว่าโลกใบนี้เดินตามคำกำหนดของพระเจ้าที่พวกเขากราบไหว้บูชาคือ พระพรหม<sup>2</sup> (ब्रह्मा) พร้อม ๆ กับการปฏิบัติศาสนกิจพวกเขาก็ไม่ได้ห้ามการนำไสยศาสตร์มาใช้เป็นอย่างไร

ส่วนชาวอินเดียที่เชื่อว่าดวงความีอิทธิพลที่ยิ่งใหญ่ต่อมนุษย์ หมอผีและหมอดูดวงอ้างว่ารู้ความลับ มนุษย์จึงยอมเสียเงินทองเพื่อแลกกับการที่รู้ถึงความลับนั้น ดังที่พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาสามารถควบคุมชัฏญอนเพื่อไปทำร้ายศัตรูเมื่อใดที่พวกเขาจ่ายเงินให้แก่หมอผีเหล่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นหมอผีชาวอินเดียเชื่อว่าพวกเขามีอำนาจเหนือกว่านั้นอีก พวกเขาสามารถจะให้ชีวิตใหม่แก่มนุษย์หรือให้เกิดความรักแก่มนุษย์คนหนึ่งไปยังอีกคนได้

<sup>1</sup> คัมภีร์พระเวท (เป็นภาษาสันสกฤต) โดยทั่วไปถือว่าเป็นคัมภีร์ในศาสนาพราหมณ์ฮินดู หากกล่าวโดยเฉพาะลงไป หมายถึง บทสวดต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเชื่อของชาวอินโดอารยัน หรืออาจเรียกได้ว่าศาสนาพราหมณ์ฮินดู โดยมีการรวบรวมเป็นหมวดหมู่ในชั้นหลัง คำว่า "เวท" นั้น หมายถึง ความรู้ มาจากธาตุ "วิท" (กริยา รู้) คัมภีร์พระเวท ประกอบด้วยคัมภีร์ 4 เล่ม ได้แก่ *ฤคเวท* ใช้สวดสรรเสริญเทพเจ้า *สาเมเวท* ใช้สำหรับสวดในพิธีกรรมถวายน้ำโสมแก่พระอินทร์และขับกล่อมเทพเจ้า *ยજูรเวท* ว่าด้วยระเบียบวิธีในการประกอบพิธีบูชาอินและบวงสรวงต่างๆ และ *อาถรรพเวท* ใช้เป็นที่รวบรวมคาถาอาคมหรือเวทมนต์ นักประวัติศาสตร์จำนวนมาก ถือว่า พระเวท เป็นส่วนที่เก่าที่สุดที่เหลืออยู่ สำหรับส่วนที่ใหม่สุดของพระเวท น่าจะมีอายุราวพุทธกาล และส่วนที่เก่าสุด ราว 1,000 ปีก่อนพุทธกาล แต่นักการศวิทยาเชื่อว่า เนื้อหาของคัมภีร์เหล่านี้ น่าจะ ได้มีการท่องจำกันมาก่อนการบันทึกเป็นเวลานานมาแล้ว ซึ่งมีหลักฐานจากลักษณะทางภาษา และปริบททางสังคมต่างๆ ([www.wikipedia.org](http://www.wikipedia.org) ค้นหามื่อวันที่ 4 เมษายน 2551 )

<sup>2</sup> พระพรหม (อักษรโรมัน Brahma ;อักษรเทวนาครี) เป็นเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์ฮินดู ถือว่าเป็นผู้สร้างจักรวาล และเป็นหนึ่งในตรีมูรติ อันประกอบด้วยพระพรหม พระวิษณุ และพระศิวะ เป็นคนละอย่างกับ พรหมัน อันเป็นเป้าสูงสุดของปรัชญาฮินดู แต่มีรากศัพท์เดียวกัน โดยที่พรหมันนั้นเป็นนาม นปุงสกลิงค์ คือไม่มีเพศ ขณะที่พระพรหม เป็นปุลลลิงค์ หรือบุรุษเพศ ตามคัมภีร์พระเวท ถือว่าพระพรหมมีชายา คือพระนางปชชาติ มีหงส์เป็นพาหนะ มี 4 พระพักตร์ เป็นเทพแห่งการสร้างและการให้พร ที่เรียกว่า " พรหมพร " ถือเป็นเทพเจ้าแห่งความเมตตาพระพรหม เป็นเทวดาชั้นสูงชั้นหนึ่งที่สูงกว่าเทวดาทั่วไป เรียกว่า "พรหม" พระพรหมไม่มีเพศ แต่ก็ยังอยู่ในกามาพรภพ มีการเวียนว่ายตายเกิด อยู่ในสวรรค์ที่เรียกว่าชั้นพรหม พระพรหมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พรหมที่มีรูป เรียกว่า "รูปรพรหม" และพรหมที่ไม่มีรูป เรียกว่า "อรูปรพรหม" โดยอรูปรพรหมจะสูงกว่ารูปรพรหม พระพรหมมีวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดเป็นแนวทางที่เรียกว่า " พรหมจรรย์ " กฎุมิที่เหนือกว่าอรูปรพรหมขึ้นไปก็คือ โสคาบัน ของพระ โสคาบัน นั่นเอง พระพรหมมีชื่อเรียกอื่นในภาษาไทยเช่น ท้าวจตุรพักตร์, ราชาบดี,หงสรถ เป็นต้น([www.wikipedia.org](http://www.wikipedia.org) ค้นหามื่อวันที่ 4 เมษายน 2551 )

ถ้าเราดูจากหนังสือที่เกี่ยวกับการรักษาโรคของอินเดียสมัยก่อนจะพบความรู้เหล่านี้ ซึ่งในนั้นจะมีวิชาทางไสยศาสตร์กำกับอยู่ทุกบท จะเป็นบทที่เกี่ยวกับอาการป่วย โรค การเยียวยา และการรักษาก็ตาม (Wal diu rant, 1956: 3/39, 267, 221, 235 และหน้า 242)

ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พระองค์ได้ปฏิวัติสังคมโดยธรรม ทรงประกาศห้ามเชื่อในโศคลง แสดงว่าชาวอินเดียสมัยนั้น มีความเชื่อในเรื่องโศคลง (คลมบรรจัน บากา, 2540: 84)

### ไสยศาสตร์กับชาวกรีก<sup>1</sup>

ถือว่าไสยศาสตร์มีบทบาทกว้างขวางต่อชาวกรีก (ยูนาเนียน) พวกเขาเหมือนกับประชาชาติอื่นที่มีความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ในเรื่องต่างๆ เช่น ตัวเลข ของวิเศษ ผ้ายันต์ เครื่องราง และอิทธิพลของวิญญาณชั่วร้ายที่มีต่อผู้อื่น และอื่นๆ (Muhammad Farid Wujdiy, 1971: 5/65)

อะหฺมัด อัชชานตนาวียี (al-Shantanawiy, 1957 : 17-21) กล่าวถึงไสยศาสตร์กับชาวกรีกโบราณในหนังสือ ฟุญนุ อัสสิหฺรฺ ว่า “ความคิดเห็นในตอนต้นของสมัยการพัฒนาสู่ความเจริญ นักวิชาการเริ่มมีการค้นคว้าเกี่ยวกับมรดกสืบทอดของชาวกรีกและชาวโรมันโบราณ โดยการสังเกตและวิจารณ์อย่างละเอียด ผลจากการค้นคว้าพบว่าประชาชาติกรีกออกห่างจากการทำไสยศาสตร์ถ้าเทียบกับประชาชาติอื่นในสมัยโบราณ และประชาชาติของเขาได้กำเนิดตัวอย่างเช่น อริสโตเติล<sup>2</sup> (Aristotle - أرسطو) เพลโต<sup>3</sup> (Plato- أفلاطون) ซีโนฟอน (Xenophon - اكسينيفون) และ

<sup>1</sup> กรีก (อัลยูนาเนียน) คือประเทศเล็ก ๆ ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของยุโรปบนฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean) ในทะเลแถบนั้นมีหมู่เกาะมากมายแต่เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือเกาะกรีก และเอเธนส์ (อาซีนานา) เป็นเมืองหลวง มีท่าเรือระหว่างประเทศ (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 368 )

<sup>2</sup> อริสโตเติล (Aristotle) คือ นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่ง เป็นครูของอเล็กซานเดอร์มหาราช (Alexander The Great) อยู่ช่วงหนึ่ง หนังสือของท่านอริสโตเติลแต่งขึ้นยังใช้เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จนถึงปัจจุบัน (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d. : 18 ) อริสโตเติล (384 ก.ศ.ศ.) - 7 มีนาคม พ.ศ. 222 (322 ก.ศ.ศ.) เป็นนักปรัชญากรีกโบราณ ท่านและเพลโตได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งในนักปรัชญาที่มีอิทธิพลสูงที่สุดท่านหนึ่ง ในโลกตะวันตก ด้วยผลงานเขียนหนังสือเกี่ยวกับฟิสิกส์ กวีนิพนธ์ สัตววิทยา รัฐบาล และชีววิทยา(www.wikipedia.org ค้นหามือวันที่ 5 เมษายน 2551 )

<sup>3</sup> เพลโต (Plato) คือ นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ของกรีก อยู่ระหว่างปี 428 ถึง 347 ก่อนคริสตกาล ท่านเป็นลูกศิษย์ของโสกราตีส และเป็นอาจารย์ของอริสโตเติล หนังสือที่ท่านแต่งขึ้นยังเป็นแบบเรียนผู้ค้นคว้าในทุก ๆ ที่ (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.:40 ) เพลโต (Plato) เป็นนักปรัชญาชาวกรีกโบราณที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อแนวคิดตะวันตก เป็นนักเขียน และเป็นผู้ก่อตั้งอคาเดมีซึ่งเป็นสำนักวิชาในกรุงเอเธนส์ เพลโตใช้เวลาส่วนใหญ่สอนอยู่ที่อคาเดมี แต่เขาก็ได้เขียนเกี่ยวกับปัญหาทางปรัชญาไว้เป็นจำนวนมาก โลกปัจจุบันรู้จักเขาผ่านทางงานเขียนที่หลงเหลืออยู่ ที่ถูกนำขึ้นมาแปลและจัดพิมพ์เป็นในช่วงการเคลื่อนไหวด้านมนุษยนิยม งานเขียนของเพลโตนั้นส่วนมากแล้วเป็นบทสนทนา คำคม และจดหมาย ผลงานที่เป็นที่รู้จักของเพลโตนั้นหลงเหลืออยู่ทั้งหมด อย่างไร

อูรีบีคัส (อูริบีดัส) ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะมีสิ่งที่ทำให้ประชาชาติกรีกหลงใหลต่อศาสตร์อย่างไสยศาสตร์(ฮัสสิห์)ที่ถือว่าศาสตร์นั้น ไม่ได้อยู่ในจำนวนศาสตร์ที่ดิงามในสมัยนั้น

จากแนวคิดที่ว่าชาวกรีกโบราณห่างไกลจากวิชาไสยศาสตร์และนักไสยศาสตร์นั้นถือว่ามีหลักฐานที่ไม่แข็งแรง เนื่องจากว่ามีกรพบหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ไสยศาสตร์ในศาสนาของชาวกรีกโบราณได้ เช่นหลักฐานที่ได้ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ วรรณคดีของชาวกรีกที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์และอุปมาเกี่ยวกับไสยศาสตร์ นิยายปรัมปราของชาวกรีกมีการนำเสนอ พฤติกรรมทางไสยศาสตร์ที่แปลกๆ อย่างมากมาย เช่น การเคลื่อนไหวของสิ่งๆ หนึ่งอย่างรวดเร็ว จากที่หนึ่งไปยังอีกที่ หรือ การหายตัว และการแปลงกายจากคนกลายเป็นสัตว์ เป็นต้น

และอิสบโรติอุส<sup>1</sup> (الإسبرطيون) ที่ใช้ปรัชญาเป็นธรรมเนียมชีวิตและใช้ปรัชญาเป็นระเบียบทางการศึกษาใช้ชีวิตประจำวันของพวกเขาเกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนาและเครื่องหมายต่างๆ ที่ส่วนใหญ่แล้วมีความเกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ทั้งสิ้น ดังเช่นนักปรัชญาคนหนึ่งของกรีกที่ชื่อ ฮิโรโดตัส (ฮีโรโดตัส) ซึ่งนักประวัติศาสตร์เรียกเขาว่า บิดาแห่งประวัติศาสตร์ เขามีคุณลักษณะเด่นในการเสนองานเขียนของเขาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับเรื่องราว นิยายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การทำนายสิ่งแปลกๆ การติดต่อกับสิ่งที่ออกมาจากใต้ท้องพิภพ หรือติดต่อกับสิ่งที่อยู่เหนือฟากฟ้า หมอผีอธิบายสิ่งเหล่านั้นตามที่พวกเขาต้องการจะอธิบาย เราจึงพบในบทเขียนทางประวัติศาสตร์ของเขามีเนื้อหาที่เต็มไปด้วยนิยาย และเรื่องแปลกๆ เหมือนดังที่เราได้เห็นกันจากหนังสือที่เขียนโดย ซี โนฟอน ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับการบูชาอันต์ การทำนายอนาคต โชคชะตา การทำนายฝัน รู้ถึงสิ่งที่ดีและร้ายที่มากับความฝันเหล่านั้น เป็นต้น

ไม่ใช่เพียงแค่นักประวัติศาสตร์เท่านั้นที่เขียนในทำนองเดียวกันนี้ คนอื่น ๆ ที่เรา รู้จักกันในนามของผู้รู้ ผู้ฉลาดและเป็นนักปรัชญา เช่น เฟลโต (ฟลาโต) และผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งในเรื่องวรรณคดี เช่น อูรีบีคัส (อูริบีดัส) ยังกล่าวในหนังสือของพวกเขาเกี่ยวกับ บทเสกคาถาอาคม

---

ก็ตามชุดรวมงานแปลปัจจุบันของเฟลโตมักมีบางบทสนทนาที่นักวิชาการจัดว่าน่าสงสัย หรือคิดว่ายังขาดหลักฐานที่จะยอมรับว่าเป็นของแท้ได้ ในบทสนทนาของเฟลโตนั้น บ่อยครั้งที่มีโสกราตีสเป็นตัวละครหลัก ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความสับสนว่าความเห็นส่วนใดเป็นส่วนของโสกราตีส และส่วนใดเป็นส่วนของเฟลโต (www.wikipedia.org ค้นหามือวันที่ 5 เมษายน 2551 )

<sup>1</sup> อิสบโรติอุส (สปาร์ตา - Sparta) เป็นรัฐหนึ่งในประเทศกรีก-คือเป็นเมืองในเวลาเดียวกันก็เป็นรัฐอิสระ-ชาวสปาร์ตา โด่งดังว่าเป็นทหารที่กล้าหาญ พวกเขาจะถูกสั่งสอนตั้งแต่วัยเยาว์ในเรื่องกติก ก้าวหาญและอดทน พวกเขาไม่ปล่อยให้เด็กที่อ่อนแอ คนพิการ อยู่ในเมืองพวกเขา เด็ก ๆ จะถูกสั่งสอนอยู่ในบ้านจนกว่าอายุครบเจ็ดปี หลังจากนั้นก็จะไปทำหน้าที่ของรัฐที่จะทำการดูแลสั่งสอนเด็กเหล่านั้นต่อ การฝึกส่วนมากแล้วจะเน้นหนักในเรื่องการฝึกทางด้านร่างกาย (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 22 )

รักษา หรือเพื่อให้ห่างไกล และพูดถึงเรื่องคัมที่ทำให้เกิดผลต่าง ๆ นานา ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นพฤติกรรมทางไสยศาสตร์ทั้งสิ้น

ถ้าเราสังเกตให้ดีแล้วจะเห็นได้ว่าทุกสิ่งที่ถูกกล่าวในหนังสือประวัติศาสตร์ก็ดี หนังสือวรรณคดีก็ดี หนังสือปรัชญาที่ดี จะพบว่าชาวกรีกโบราณไม่มีข้อแตกต่างอะไรกับประชาชาติโบราณอื่นที่ใช้ไสยศาสตร์ในชีวิตประจำวันของพวกเขา และถือว่าไสยศาสตร์คือรากเดิมที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าของชาวกรีกโบราณ แต่ที่แปลกไปกว่านั้นเราไม่พบหลักฐานที่ชี้ถึงดาราศาสตร์และโหราศาสตร์ของชาวกรีกนอกจากในสมัยของ อัลฮิลลีนิ (الهلليني) ผู้ที่นำความเจริญมาสู่ชาวกรีกในสมัยหนึ่ง และมีรายงานว่าผู้ที่ชื่อว่า เออาซานิส (أوئانسى) เป็นผู้ที่นำไสยศาสตร์แบบใหม่ ๆ มาสู่ประเทศกรีก ในสมัยที่เกิดสงครามระหว่างชาวกรีกกับชาวเปอร์เซีย และถือว่าไสยศาสตร์แบบใหม่ ๆ ที่เขานำมานั้นไม่ใช่สิ่งที่แปลกหรือแตกต่างไปจากเดิมที่พวกเขาได้ปฏิบัติกันมามากนัก แต่มันแค่เปลี่ยนชื่อและรูปแบบบางอย่างเพียงเท่านั้นเอง

ที่จริงแล้วชาวกรีกไม่ได้ออกห่างจากวิชาไสยศาสตร์แต่อย่างใด ดังที่ ซีลเลอร์ (Zeller zelller) ผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งและละเอียดในเรื่องหนังสือปรัชญาของชาวกรีกว่า แท้จริงแล้วนักปรัชญาที่ชื่อ เอ็มพิโดคลิส (أمبيدوقليس) เขาเชื่อว่าตัวเขามีความสามารถในการทำไสยศาสตร์ ซึ่งเราจะเห็นหลักฐานได้จากหนังสือทั้งหลายของเขาที่กล่าวว่าตัวเขามีพลังที่จะรักษาความแก่ชราและโรคต่าง ๆ จนกระทั่งเขากล่าวอีกว่า เขาสามารถที่จะทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาอีกเป็นครั้งที่สองได้<sup>1</sup>

### ไสยศาสตร์กับชาวยุโรป

ถ้าเราย้อนดูประวัติศาสตร์ยุโรปที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์จะเห็นได้ว่าชาวยิวเป็นผู้นำไสยศาสตร์เข้าไปยังชาวยุโรป สมัยแรกของการเผยแพร่วิชาไสยศาสตร์ของพวกเขาก็คือตอนที่อาณาจักรอิสลามได้แผ่ขยายจนถึงประเทศสเปน จะเห็นได้ว่าชาวยิวที่อยู่ภายใต้การปกครองอย่าง

<sup>1</sup> ดูรายละเอียดทั้งหมดได้ที่ อะหมัด อัสซันตะนาวี (al-Syantani, Ahmad, 1957 : 17-21)

<sup>2</sup> ทวีปยุโรป (Europe) มีฐานะเป็นทวีปทั้งในแง่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในทางภูมิศาสตร์ ยุโรปมีพรมแดนทางเหนือติดกับมหาสมุทรอาร์กติก ทางตะวันตกติดกับมหาสมุทรแอตแลนติก ทางใต้ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean Sea) และทะเลดำ ด้านตะวันออกติดกับเทือกเขาคอเคซัสและทะเลแคสเปียนทวีปยุโรปมีพื้นที่ 10,600,000 ตารางกิโลเมตร. เล็กที่สุดเป็นอันดับสองรองจากทวีปออสเตรเลีย แต่มีจำนวนประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ 3 รองจากทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา ปี พ.ศ. 2546 ยุโรปมีประชากรราว 799,466,000 คน หรือประมาณ 1 ใน 8 ของประชากรโลก (www.wikipedia.org ค้นหามือวันที่ 5 เมษายน 2551 ) ยุโรป มีมหาสมุทรล้อมรอบพื้นที่ส่วนใหญ่ของทวีปเสมือนกับคาบสมุทรแถบเอเชีย ทางทิศเหนือของทวีปจะมีอากาศหนาวจัดในตอนฤดูหนาว ส่วนทางใต้เมื่อถึงฤดูหนาวจะมีอากาศพอดีมีฝนตกมาก และฤดูร้อนจะมีอากาศร้อนและแห้ง (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 56)

ยุคธรรมของมุสลิมในสมัยนั้น พวกเขาใช้โอกาสนี้เพื่อการเพิ่มพูนพหุภักย์ของพวกเขาทั่วยุโรป นักวิจัยพบว่าในประวัติศาสตร์ของยุโรป หมอผีหรือนักไสยศาสตร์ และวิชาไสยศาสตร์ มีบทบาทสำคัญต่อบรรดาษัตริย์(สมัยนั้น)... วิชาไสยศาสตร์ นักไสยศาสตร์ทั้งชายและหญิง มีความสำคัญอย่างยิ่งในระดับผู้นำ และระดับคนชั้นสูงของประเทศ มีการตอบรับวิชาไสยศาสตร์เป็นอย่างดีจากบรรดาผู้นำ ผู้มีอำนาจ เศรษฐีคนรวย ผู้มีความรู้ จนกระทั่งคนยากไร้ คนจน คนไม่มีความรู้ก็ต้องการวิชาไสยศาสตร์... จึงไม่แปลกอะไรที่ความอิจฉา ความพยายามในการแข่งขันที่จะได้มาซึ่งความรักในอำนาจการปกครอง และทรัพย์สิน ความกลัวหาญ ความโลภ และอื่น ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขามีความจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจทางไสยศาสตร์เพิ่มขึ้นมากเป็นเท่าตัวทั้งนี้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นต้องการ และกษัตริย์ ผู้นำ ต่าง ๆ จะมีนักไสยศาสตร์ส่วนตัวที่คอยให้การรับใช้และเป็นທີ່ปรึกษาเพื่อให้พวกเขาได้บรรลุจุดประสงค์ที่พวกเขาต้องการ (Muhammad Muhammad Ja'far, 1958: 31)

ในคัมภีร์อัลมุดกกล่าวถึงเรื่องไสยศาสตร์และชาวโรม<sup>1</sup> “...และวิญญานหลังจากที่มันได้ออกจากซากศพจะมีเสียงร้องออกมา แต่อัลหาคอมมาต (บรรดานักปราชญ์) ช่วยกันดูออกจากอัลลอฮ์และพวกเขาทำการละหมาด จึงทำให้เสียงที่ไม่เหมือนสิ่งใดนั้นถูกห้าม (ทำให้ไม่มีเสียง) นอกจากเสียงดวงอาทิตย์ที่หมุนรอบตัวเองและเสียงฝูงชนในเมืองโรม” (Zufar al-Islam Khan, 1975: 78 อ้างถึงในหนังสือ อัลอะดบ อัลอิบรอเนีย หน้า 26-27 และ The Talmud ของ ดร.โจเซฟ บาร์กิลีย์ (جوزيف باركلي) หน้า 28 - 29)

ในศตวรรษที่ 18 นักไสยศาสตร์เกิดขึ้นมากมายในยุโรป พวกเขามีจำนวนเพิ่มขึ้นในฝรั่งเศส รัสเซีย ฮังการี (ฮังการี - Hungary ) และโปแลนด์ (Poland - بولندا) ในจำนวน

<sup>1</sup> โรม ( روما - Rome ) เป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่ที่สุดของแคว้นลาซิโอและประเทศอิตาลี ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศ ในเขตตัวเมืองมีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 2.5 ล้านคน ถ้าวรวมเมืองโดยรอบจะมีประมาณ 4.3 ล้านคน โดยมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกับมิลานและเนเปิลส์ นอกจากนี้ โรมยังเป็นที่ตั้งของนครรัฐวาติกัน ซึ่งเป็นดินแดนที่ประทับของพระสันตะปาปาแห่งศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกอีกด้วย โรมมีประวัติศาสตร์ยาวนานมากกว่า 2,800 ปี ตั้งอยู่บนเนินเขาทั้งเจ็ดริมฝั่งแม่น้ำไทเบอร์ตอนกลางของประเทศ โดยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรในอดีตมากมาย เช่น ราชอาณาจักรโรมัน สาธารณรัฐโรมัน และจักรวรรดิโรมัน โรมเคยเป็นเมืองที่มีบทบาทมากที่สุดของอารยธรรมตะวันตก และในอดีตได้เป็นอาณาจักรที่ใหญ่ที่สุดในโลก ปัจจุบันได้เป็นเมืองหลวงของประเทศอิตาลีตั้งแต่ ค.ศ. 1870 (www.wikipedia.org ค้นหามาเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2551 ) และสิ่งก่อสร้างโบราณของโรมที่สวยงามและโด่งดังคือ มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ (มหาวิหารนี้เป็นมหาวิหารหนึ่งในสี่ของมหาวิหารหลักในกรุงโรม, ประเทศอิตาลี) *โกลอสเซียม* ที่ใช้ในการประลองของผู้แข่งขันต่างๆ (เป็นสนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงโรม เริ่มสร้างขึ้นในสมัยจักรพรรดิเวสปาเซียนแห่งอาณาจักรโรมัน และสร้างเสร็จในสมัยของจักรพรรดิติตัส (Titus) ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 หรือประมาณปี ค.ศ. 80 อัฒจันทร์เป็นรูปวงกลมก่อด้วยอิฐและหินทรายวัดโดยรอบได้ประมาณ 527 เมตร สูง 57 เมตร สามารถจุผู้ชมได้ประมาณ 50,000 คน)(Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 169 )

นักไสยศาสตร์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังคือ เจ้าชาย แคร็กกูลา (دراكولا) แห่งโรมาเนีย ผู้ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เอาเรื่องของเขามาสร้างภาพยนตร์ (Ibrahim Muhammad al-Jamal, 1985:129) และในศตวรรษที่ 19 และ 20 ก็อวิชาไสยศาสตร์มีอยู่อย่างแพร่หลายและกว้างขวางในยุโรป (Ibrahim Muhammad al-Jamal, 1985: 130)

### ไสยศาสตร์กับชาวอาหรับ<sup>1</sup> ก่อนอิสลาม

ถ้าเราดูจากประวัติศาสตร์ของชาวอาหรับจะพบว่ามีเรื่องราวเล่าต่อ ๆ กันถึงความรู้วิชาทางไสยศาสตร์ของพวกเขาเหมือนกับประชาชาติอื่นๆ ในโลกนี้ พวกเขาให้ความสนใจในเรื่องราวที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์เหมือนกับที่พวกเขาให้ความสำคัญกับการรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และประเทศชาติของพวกเขาให้ได้ แต่ว่าชาวอาหรับไม่ได้มีชื่อเสียงในเรื่องไสยศาสตร์มากเท่ากับประชาชาติอื่นเช่น ชาวอียิปต์ ชาวเปอร์เซียและชาวกรีก ที่โด่งดัง และขึ้นชื่อว่าเป็นผู้รู้ในวิชาทางทำนาย ดวง และวิชาไสยศาสตร์

มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าชาวอาหรับก็รู้จักวิชาไสยศาสตร์ไม่น้อยหน้าไปกว่าประชาชาติอื่น มีบันทึกในหนังสือ อัสเศาะเหียะของท่านอิหม่ามมุสลิม เกี่ยวกับเรื่องราวของ อัสฮานุลอูดูด (ชาวคู) ถึงแม้หะดีษที่รายงานโดยอิหม่ามมุสลิมนี้จะไม่ได้ชี้ว่าอัสฮานุลอูดูด เป็นชาวอาหรับและอูละมาอูบางคนก็เห็นด้วยเช่นนั้น แต่ก็ถือว่าอูละมาอูอีกหลาย ๆ คนเห็นพร้อมกันว่าอัสฮานุลอูดูด เป็นชาวอาหรับ<sup>2</sup> ดังนั้นถือว่าเรื่องราวเกี่ยวกับอัสฮานุลอูดูดเป็นหลักฐานหนึ่งที่ทำให้เห็นว่า ชาวอาหรับก็มีความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์

<sup>1</sup> อาหรับ (العرب) เป็นประชาชาติหนึ่งที่เป็นชาวเมืองของมนุษยชาติ ซึ่งคนเรียกว่า อะรอเบีย และ (الأعراب) อัลอะอูรออบคือผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบท หนึ่งในคนเรียกว่า อะรอเบีย (al-Razi, 1999 : 253) กล่าวกันว่า ชาวอาหรับทุกเผ่าสืบเชื้อสายจากนบี อิสมาอิล บุตรของ นบี อิบรอฮีม แต่ที่ถูกคองและรู้จักกันคือ มีก่อนสมัยอิสมาอิลอีก เช่น ชาวอาด ชาวษะมูด ฯ (Ibn Kathir, 1999 : 550) ชาวอาหรับ มีความเจริญสูงสุดในทุกด้านในยุคกลาง ( القرن الوسطى ) ตรงกับ ค.ศ. 1,000 ความเจริญของพวกเขามีทุก ๆ ด้าน หลังจากการเผยแผ่ของศาสนาอิสลาม จะด้านวรรณคดี ศาสตร์ต่าง ๆ บทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ ปรัชญา ก้าวหน้าขึ้นในขณะนั้นชาวยุโรปยังอยู่ในยุคมืดก็ว่าได้ หนังสือ และคัมภีร์ในศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านั้นบางส่วนถูกชนชาติตาตาร์ (มองโกล) และชาวคริสเตียนเผา ในสมัยของกษัตริย์ฮารูนฮัรเราะซิด มะอุมูนและอัลลามิก มีการแปลหนังสือ จากภาษากรีก เปอร์เซียและอินเดียให้เป็นภาษาอาหรับ มีผู้รู้มากมายเกิดขึ้นที่สามารถเทียบเท่ากับ โสเครติส เพลโต และอริสโตเติลของชาวกรีกได้ เช่น อัลฮาญิซ (al-Hajiz) อะนู หะสันอัลอัซหะรีย์ อัลฟิครุฮ์รอซีย์ อัลเกาะซาลีย์ อัลกินดี อัลฟารอบีย์ และอิบนุ ซินา ชาวอาหรับรู้จักวิชาคณิตศาสตร์ และดาราศาสตร์ก่อนชนชาติอื่นในโลก ดังที่พวกเขาวิชา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชีวะ เคมี แพทย์ศาสตร์ และพยาบาล ฯ (Fatimah Muhammad Mahjub, n.d.: 230 )

<sup>2</sup> อิบนุ กะษีร์ (Ibn Kathir, 1999 : 521 ) กล่าวว่า “คนกลุ่มหนึ่งรายงานจากอัสสุดีีย ในการอธิบายอายะฮ์ ( قتل أصحاب الأعداء ) ว่า ลูกทั้งหมดมีสามคน ลูกที่หนึ่งอยู่ที่ประเทศซาม ลูกที่สองอยู่ที่ประเทศอิรัก และลูกที่สามอยู่ที่ประเทศเยเมน รายงานโดยอิบนุ อะบีหาคิม”

เรื่องราวของอัศหามูลอูดูด ที่รายงานโดยมุสลิม ในอัสเศาะหี้หุของท่านอิหม่าม มุสลิม (Muslim,1999 :7436)<sup>1</sup> จาก คูฮัยบ์ ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า ความว่า: “มีกษัตริย์ องค์หนึ่งในประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา พระองค์มีหมอผี (นักไสยศาสตร์) ประจำพระองค์อยู่ ท่านหนึ่ง เมื่อเขาแก่ตัวลง เขาก็ได้กล่าวแก่กษัตริย์องค์นั้นว่า “ข้าพระองค์ แก่ลงแล้ว ขอให้พระองค์ ทรงเลือกเด็กคนหนึ่งเพื่อมาเล่าเรียนวิชาไสยศาสตร์สืบทอดจากข้าพระองค์ด้วยเถิด” กษัตริย์องค์ นั้นจึงทรงส่งเด็กชายคนหนึ่งเพื่อเรียนวิชาไสยศาสตร์จากเขา วันหนึ่งตอนที่เด็กคนนั้นเดินตาม ถนน(เพื่อมาพบกับหมอผีผู้นั้น) เขาได้เดินผ่านทางที่มีรอฮิบ (นักบวช) คนหนึ่ง เด็กคนนั้นได้ฟัง เขาพูด เขาแปลกใจ และประทับใจในตัวของนักบวชผู้นั้นมาก และทุกครั้งที่ได้เด็กคนนั้นจะไปหาหมอ ผี เขาก็จะเข้าไปพบและนั่งคุยกับนักบวชผู้นั้นก่อนทุกครั้ง เมื่อไรที่เขาถึงที่ของหมอผีคนนั้นก็จะได้ เขา(เพราะทำโทษที่เขามาสาย) เด็กคนนั้นจึงเล่าให้นักบวชฟัง นักบวชคนนั้นให้คำปรึกษาแก่เขาว่า เมื่อไรที่เจ้ากลัวก็ให้กล่าวแก่เขา(หมอผี)ว่า “ครอบครัวฉันรักฉันไว้(จึงทำให้ฉันมาช้า)” และเมื่อไร ที่เจ้ากลัวว่าครอบครัวของเจ้าว่า “เจ้าก็บอกกับพวกเขาว่าหมอผีกัดตัวเจ้า(ทำให้เจ้ากลับบ้านช้า) (วันหนึ่ง) ในขณะที่เขาเดิน(เพื่อไปหาหมอผี) เขาพบสัตว์ใหญ่ตัวหนึ่งกำลัง ขวางทางชาวบ้านอยู่ (ทำให้ชาวบ้านผ่านทางนั้นไม่ได้) เขาจึงกล่าวว่า “วันนี้ฉันจะได้รู้ว่าหมอผีกับนักบวชคนไหนจะ ดีกว่า? เขาจึงหยิบหินก้อนหนึ่งขึ้นพร้อมกล่าวว่า “โอ้ พระเจ้า ถ้าหากการกระทำของนักบวชผู้นั้น เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงรักมากกว่าสิ่งที่หมอผีทำ พระองค์ทรงทำให้สัตว์ตัวนี้ตายไป เพื่อมนุษย์จะได้ ผ่านไปได้ เด็กคนนั้นก็โยนหินก้อนนั้นไปโดนสัตว์และฆ่ามันตาย ผู้คนก็สามารถผ่านทางนั้น ได้(ตามปกติ) เด็กคนนั้นจึงไปหานักบวชและเล่าในเขาฟังถึงเรื่องราวดังกล่าว นักบวชผู้นั้นกล่าว ต่อเขาทันทีว่า “โอ้ ลูกฉัน วันนี้เจ้าดีกว่าฉัน ฉันได้ดูสิ่งที่มีอยู่ในตัวเจ้าในสิ่งที่ฉันไม่เคยเห็น(จาก ผู้ใด)มาก่อน เจ้าจะต้องถูกทดสอบ เมื่อใดที่เจ้าถูกทดสอบ (สอบถาม) เจ้าจงอย่าชี้ถึงฉัน” เด็กผู้นั้นสามารถรักษาคนตาบอด(ตั้งแต่เกิด) รักษาโรคเรื้อน และสามารถรักษาทุกโรคได้ จนกระทั่ง ชื่อเสียงของเขาได้ยินถึงหูของที่ปรึกษาของกษัตริย์ซึ่งเขาตาบอด ที่ปรึกษาคนนั้นได้พาของขวัญ มากมายให้แก่เขา(เด็กคนนั้น) และกล่าวแก่เขาว่า “หากเจ้ารักษาข้าได้เจ้าก็จะได้สิ่งนี้ทั้งหมด” เด็ก คนนั้นกล่าวว่า “ข้าไม่สามารถจะรักษาใครให้หายได้ แท้จริงแล้วอัลลอฮูเท่านั้นคือผู้ทรงให้หาย ถ้า หากท่านศรัทธาต่ออัลลอฮูข้าก็จะขอต่อพระองค์เพื่อทำให้ท่านหายเป็นปกติ เขา(ที่ปรึกษา)จึง ศรัทธาต่ออัลลอฮูแล้วพระองค์ทรงทำให้เขาหายเป็นปกติ ที่ปรึกษาคนนั้นก็มาอยู่ใกล้กษัตริย์

---

จะเห็นได้ว่าทั้งสามประเทศเป็นประเทศที่ชาวอาหรับอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่ฉะนั้นอัศหามูลอูดูดก็เป็นชาวอาหรับดังที่อุละมาอูส่วนใหญ่เห็นด้วย”

<sup>1</sup>Muslim ibn al-Hajjaj al-Naisaburiy,1999 : 18/330-332



ตามปกติ กษัตริย์องค์นั้นเห็นเขาแล้วถามเขาว่า “ใครคือผู้ที่ทำให้ตาของเจ้าเป็นปกติได้? เขากล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” กษัตริย์ จึงกล่าวไปว่า “เจ้ายังมีพระเจ้านอกเหนือจากข้าอีกหรือ?” เขาตอบว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของพระองค์คือ อัลลอฮฺ กษัตริย์องค์นั้น จึงสั่งให้ ทรมานเขาจนกระทั่งเขาได้ชี้ถึงเด็กคนนั้น พวกเขาไปยังเด็กคนนั้น และกษัตริย์ทรงกล่าวขึ้นว่า “โอ้ เด็กน้อย เจ้าได้เรียนไสยศาสตร์จนถึงขั้นทำการรักษาคนตาบอด โรคเรื้อน และทำโน้นทำนี้ได้แล้วหรือ?” เด็กคนนั้นกล่าวว่า “แท้จริงแล้วข้าไม่ได้ทำให้ใครหายได้ อัลลอฮฺเท่านั้นเป็นผู้ทำให้หาย กษัตริย์จึงสั่งให้ทรมานเด็กคนนั้นจนกระทั่งเด็กคนนั้นบอกพระองค์ถึงเรื่องนักบวช พวกเขาจึงไปยังนักบวชผู้นั้น แล้วพวกเขากล่าวต่อท่านว่า “จงกลับไปสู่ศาสนาของท่านดังเดิม” แต่ท่าน (นักบวช) ได้ปฏิเสธ พวกเขาเลยเอาเลื่อยมาวางไว้ตรงกลางศีรษะของท่าน แล้วเลื่อยมันจนเป็นสองซีก แล้วพวกเขาก็มายังที่ปรึกษาษัตริย์ (ที่เข้ารับอิสลาม) แล้วกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับไปสู่ศาสนาเดิมของท่าน” แต่เขาก็ได้ปฏิเสธเหมือนกัน พวกเขาจึงเอาเลื่อยมาวางไว้ตรงกลางศีรษะของเขา แล้วเลื่อยมันจนเป็นสองซีก แล้วพวกเขาก็มายังเด็กคนนั้น แล้วกล่าวว่า “จงกลับไปสู่ศาสนาเดิมของท่าน” แต่เขาได้ปฏิเสธ พวกเขาเลยเอาเด็กคนนั้นให้แก่ (ทหาร) กลุ่มหนึ่งในบรรดากลุ่มทหารของพวกเขา แล้วกล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลายจงไปที่ภูเขาโน้น แล้วพาเขาขึ้นภูเขา เมื่อไรที่ท่านไปถึงจุดสูงสุดของภูเขาภูคนั้น ถามเขาถ้าเขากลับสู่ศาสนาเดิมของเขาจงปล่อยไป แต่ถ้าไม่แล้วก็จงโยนเขาลง พวกเขาจึงพาเด็กคนนั้นขึ้นภูเขา เด็กคนนั้นกล่าวว่า “โอ้ อัลลอฮฺ จงคุ้มครองฉันจากพวกเขาเท่าที่พระองค์ต้องการ” (ทันใดนั้น) ภูเขาก็เกิดการสั่นสะท้าน และเขาย่างทำให้พวกทหารทั้งหลายตกลงจากภูเขาภูคนั้น และเด็กคนนั้นก็กลับไปยังกษัตริย์อีกครั้ง กษัตริย์องค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า “พวกที่พาเจ้าไปนั้นทำอะไร?” เขากล่าวว่า “อัลลอฮฺทรงปกป้องฉันจากพวกเขา” แล้วพระองค์ทรงมอบตัวเขา (เด็กคนนั้น) ให้แก่คนกลุ่มหนึ่งแล้วกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงพาเด็กคนนี้ขึ้นเรือไป เมื่อไรที่ถึงกลางมหาสมุทร ถามเขาถ้าเขากลับสู่ศาสนาเดิมของเขาจงปล่อยไป แต่ถ้าไม่แล้วก็จงโยนเขาลงน้ำไป พวกเขาจึงพาเด็กคนนั้นไป เด็กคนนั้นกล่าวว่า “โอ้ อัลลอฮฺ จงคุ้มครองฉันจากพวกเขาเท่าที่พระองค์ต้องการ” (ทันใดนั้น) เรือของพวกเขาก็พลิกคว่ำทำให้พวกเขาจมน้ำกันหมด และเด็กคนนั้นก็กลับไปยังกษัตริย์ (อีกครั้ง) กษัตริย์องค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า “พวกที่พาเจ้าไปนั้นทำอะไร?” เขากล่าวว่า “อัลลอฮฺทรงปกป้องฉันจากพวกเขา” แล้วเด็กคนนั้นก็กล่าวแก่กษัตริย์ว่า “พระองค์ไม่สามารถฆ่าข้าได้นอกจากพระองค์จะทำตามที่ข้าบอกพระองค์เท่านั้น” กษัตริย์ทรงถามว่า “แล้วต้องทำยังไง?” เขาตอบว่า “พระองค์ต้องให้ประชาชนของพระองค์มาชุมนุม ที่หน้าลานกว้างในที่เดียว แล้วพระองค์ทรงแขวงข้าไว้บนต้นไม้ แล้วเอาลูกศรจากกระบอ

<sup>1</sup> ทำไมพวกเขาไม่ฆ่าเจ้าตามคำสั่งของข้า

ใส่ลูกศรของข้า แล้วเอาลูกศรนั้นวางตรงกลางคันทนุแล้วพระองค์ทรงกล่าวว่า “ (بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ)¹ ความว่า : ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ พระเจ้าของเด็กคนนี้” แล้วยิงมันออกไปตรงที่มัน เมื่อไรที่พระองค์ทำเช่นนั้นก็จะสามารถมาซ้ำได้ กษัตริย์องค์นั้นก็ทำให้ประชาชนของพระองค์มาชุมนุม ที่หน้าลานกว้างในที่เดียว แล้วพระองค์ทรงแขวงเขาไว้บนตอไม้ แล้วเอาลูกศรจากกระบอกใส่ลูกศรของเขา เอาลูกศรนั้นวางตรงกลางคันทนุแล้วพระองค์ทรงกล่าวว่า “ (بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ) ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ พระเจ้าของเด็กคนนี้” แล้วยิงมันออกไป จนลูกศรดอกนั้นโดนขมับของเขา เขาวางมือของเขาลงที่ขมับตรงลูกศรแล้วก็เสียชีวิตทันที ผู้คน (ประชาชนที่มาดู) กล่าวกันว่า “พวกเราศรัทธาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเด็กคนนั้น พวกเราศรัทธาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเด็กคนนั้น พวกเราศรัทธาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเด็กคนนั้น” มีคนเข้าไปยังกษัตริย์แล้วกล่าวแก่พระองค์ว่า “พระองค์ทรงได้เห็นในสิ่งที่ข้าเคยเตือนแล้ว สิ่งที่ข้าเคยเตือนและเคยกลัวมันเกิดขึ้นแล้ว ประชาชนหันไปศรัทธาต่อสิ่งอื่น พระองค์จึงสั่งให้ผู้คนตามแถวปากถนนเถิด พวกเขาจึงจูดู แล้วก็จูดไฟ (ในนั้น) พวกเขา กล่าวขึ้นว่า “ผู้ใดไม่กลับสู่ศาสนาเดิมของพวกเขาจะโยนเขาลงในคูนี้” หรือพวกเขา กล่าวว่า “จะให้เข้าไป (ในไฟนั้น)” พวกเขาทำเช่นนั้นจนกระทั่งถึงเวลาของผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งมีเด็กทารกอยู่กับนางด้วย ซึ่งทำให้นางลังเลใจที่จะยอมลงไปหรือไม่ ทันใดนั้นเด็กทารก(ลูกนาง)ก็พูดออกมาว่า “โอ้ แม่ของข้า จงอดทน แท้จริงแล้วท่านอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง” (Ibn Kathir,1999 : 2/520)

ในหนังสือประวัติศาสตร์ได้กล่าวถึงชาวอาหรับที่มีความเชื่อและมีความรู้เกี่ยวกับวิชาทางไสยศาสตร์ อย่างเช่นเครื่องราง ผ้ายันต์ และอื่น ๆ เป็นต้น ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับอัลหะฎูร ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงเรื่องดังกล่าว

อิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathir,1999: 2/578) ได้เล่าไว้ในหนังสือ อัลบิคายะฮฺ วะอัลนิสายะฮฺของท่านว่า “มีกษัตริย์เปอร์เซียพระองค์หนึ่ง ได้บุกป้อมปราการของกษัตริย์เยเมน (อัลยะมัน) พระองค์หนึ่งซึ่งชื่อว่า อัศสาฎิรฺ<sup>3</sup> เพื่อการรบ และป้อมปราการนั้นมีชื่อว่าอัลหะฎูร (กษัตริย์เปอร์เซีย) ไม่สามารถเปิดป้อมปราการนั้นได้เนื่องจากว่ามีเครื่องรางอยู่ที่อัลหะฎูร และกุญแจของเครื่องรางนั้นคือต้องมินกพิราบหรือนกเขา แล้วข้อมสีขาของมันด้วยเลือดทาสบริสุทธี

<sup>1</sup> อ่านว่า “บิสมิลลาฮฺ ร็อบบิลมุลาม”

<sup>2</sup> ในสมัยก่อนจะใช้การจูดูเพื่อทำการทรมาน โดยการจูดไฟในคูแล้วให้ลงไปถ้าพวกเขาไม่ทำตาม

<sup>3</sup> อัศสาฎิรฺ คือ อัฎฎิซัน บิน มุอาวิยะฮฺ บิน อุบัยดฺ บิน อัจญูรอม (Ibn Kathir, 1999 : 2/578)

แล้วปล่อยมันไป ถ้าหากนกตัวนั้นบินเกาะลงบนป้อมปราการนั้นเครื่องรางทั้งหมดก็จะถูกโมฆะ และประตูป้อมปราการนั้นก็เปิดได้”

และมีหลักฐานที่อ้างอิงถึงการแพร่หลายของวิชาไสยศาสตร์ในคาบสมุทรอาหรับ อีกหลักฐานหนึ่งคือ เรื่องราวที่เกี่ยวกับ อับดุลลอฮฺ บิน ญุดอาน มินิยายปรัมปรา ที่นักประวัติศาสตร์ได้เล่ากันมาเกี่ยวกับเรื่องราวของ อับดุลลอฮฺ บิน ญุดอาน ที่ถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญหนึ่งในสมัยอัลญะฮัลียะฮฺ (ยุคอนารยะ) ในเมืองมักกะฮฺ พวกเขา (นักประวัติศาสตร์) กล่าวกันว่า วันหนึ่งเขา (อับดุลลอฮฺ บิน ญุดอาน) ออกมาระหว่างภูเขาในเมืองมักกะฮฺ แล้วเขาก็ได้เห็นภูเขาถูกหนึ่งแตกแยกออก เขาจึงเดินเข้าไปใกล้มัน ทันใดนั้นก็มียูออกมายังที่เขา และคู่เขา ทำให้เขา ออกห่างจากมัน และงูตัวนั้นไม่สามารถทำอะไรเขาได้ หลังจากนั้น อับดุลลอฮฺ รู้ว่าที่จริงแล้วงูตัวนั้น ไม่ใช่งูจริง ๆ มันเป็นงูที่ทำจากทอง ดาสองข้างของมันทำจากทับทิม มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อคอยดูแลรักษาสุสาน บรรดาภคิษฏีร์ญุรุม ที่ถูกฝังไว้ในรอยแยกนั้นและพวกภคิษฏีร์ญุรุมเหล่านั้นมีทรัพย์สินและขุมทรัพย์อีกมากมาย” (Ibn Kathir, 1999: 2/616)

### ไสยศาสตร์กับชาวอเมริกัน

ในหนังสือ คาอิเราะตุ มะอาริฟ อัลกออรูน อัลอิซรีนของ มุหัมหมัด ฟาริด วุจดีย (Muhammad Farid Wujdiy, 1971 : 5/64) กล่าวว่า “หลังจากชาวสเปน (อัลอัสบานีเยน) ได้ปกครองอเมริกา พวกเขาพบว่านักไสยศาสตร์หรือหมอผีมีฐานะความเป็นอยู่ที่ใหญ่โต (ในหมู่พวกพื้นเมือง) พวกเขาคุณักไสยศาสตร์เหล่านั้นเป็นผู้จงรักภักดี (ต่อพระเจ้า) โดยการเดินทางออกไปยังทะเลทรายที่ไม่มีน้ำ ตรงสู่ถ้ำ (เพื่อนั่งสมาธิ) พวกเขาถือศีลอด ใช้ชีวิตอย่างลำบาก เป็นผู้บำเพ็ญทุกกิริยา รักษากฎบางอย่างที่เฉพาะในการออกกำลังกาย<sup>1</sup> พวกเขาเชื่อมั่นว่ามันจะนำไปสู่ความสำเร็จของวิญญาณและสามารถมีอำนาจเหนือธรรมชาติได้ และพวกเขาพบว่านักไสยศาสตร์ชาวอเมริกาเหนือสามารถรู้ถึงประโยชน์เฉพาะของพืชไม้ต่าง ๆ พวกเขาได้บอกถึงลักษณะเฉพาะของพืชเหล่านั้นว่าตรงกับโรคชนิดใดบ้าง พวกเขาเชื่อมั่นว่า รูปภาพหรือภาพวาดมีอิทธิพลต่อเจ้าของภาพนั้น อิทธิพลเหล่านั้นจะกลับสู่เจ้าของมัน ซึ่งทำให้เกิดโทษต่อเขาหรือบางครั้งอาจจะให้ประโยชน์ต่อเขาได้ตามที่หมอผีจะประสงค์เท่านั้น”

ในหนังสือ ญุซุรุษซุรฺ กล่าวว่า “วิชาไสยศาสตร์ ได้ถูกนำมาจากยุโรปไปยังเอเชีย จนถึงเกาะจาไมกาและอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ และจนถึงปัจจุบันในอเมริกาก็ยังมีคนใช้วิชาทางไสยศาสตร์อยู่ เผ่าที่มีชื่อเสียงในเรื่องนี้คือเผ่า อัลอันกาส (Algonk) ที่นั่นพวกเขามีชื่อเสียงมาก

<sup>1</sup> เหมือนวิชาโยคะ

นักเดินทางที่ไปเยือนพวกเขาและนักสำรวจจะกล่าวถึงเรื่องราวมากมายที่เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา เทศกาล และงานฉลองต่าง ๆ ทางไสยศาสตร์ของพวกเขา รวมถึงเล่าถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขา (นักสำรวจและนักเดินทาง) พบเห็นมา” (Ibrahim Muhammad al-Jamal, 1985:128)

### ไสยศาสตร์กับชาวไทย

ไสยศาสตร์แทรกอยู่ในความเชื่อของคนไทยมาตราบนานเท่ากันกว่า 7,000 ปีและแทรกอยู่กับความเป็นอยู่ของคนไทยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย เช่นการเสกทำน้ำมันต์ให้คลอด้วยโกนผมไฟ ทำขวัญ สร้างบ้านใหม่ ขึ้นบ้านใหม่ ทำขวัญ สวดบ้าน ตราสังข์ ทำโลงศพ เอาศพลงจากเรือน ทำประตูป่า ทำบันไดผี นำศพขึ้นเผา การเสกน้ำมันต์สะเดาะเคราะห์ และประเพณีไทยหลายๆ อย่างล้วนแต่แทรกด้วยไสยศาสตร์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะวิทยาศาสตร์จะเจริญไปถึงไหนเพียงใด วิทยาการ สารสนเทศ และเทคโนโลยีจะก้าวหน้าไปเพียงใดขนาดไหน แต่ความเชื่อทางไสยศาสตร์ไม่มีวันที่จะหมดไปจากมนุษยชาติได้เหตุผลเพราะว่าเป็นศาสตร์ๆหนึ่งที่ดำรงอยู่ในโลกมนุษยมานานมาแล้วและมีใช้เพียงแต่เมืองไทยเท่านั้นที่มีความเชื่อในด้านไสยศาสตร์หลายๆประเทศที่เจริญและพัฒนาแล้วก็ยังมีความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ของประเทศนั้นๆนั้นอยู่ ส่วนพิธีกรรม ไสยกรรมนั้นอาจไม่เหมือนกัน ในเมืองไทยในแต่ละภาคนั้นการประกอบพิธีกรรมต่างๆในแต่ละภาคนั้นก็ไม่เหมือนกัน สรุปแล้ว ไสยศาสตร์และไสยเวทย์มีใช้สิ่งที่เลวร้ายขึ้นอยู่กับผู้ที่นำไปใช้เช่นการสักยันต์หากสักแล้วไม่ไปเป็นโจรผู้ร้ายไม่ไปปล้นชิงบรรพมาฟันเบียดเบียนเขาและตั้งตนอยู่ในศีลธรรมของนั้นก็คงทนถาวรไม่เสื่อมและยิ่งเข้มขลังยิ่งนัก และเป็นไสยศาสตร์ที่ระดับบารมีชายชาติริมาแต่โบราณกาล ดังหลักฐานบันทึก .ความทรงจำ.พระนิพนธ์ สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพว่า.... “ส่วนตัวฉันเองจะเป็นใครแนะนำจำไม่ได้เสียแล้ว เกิดอยากเรียนวิชาอาคม คือวิชาที่ทำให้อยู่ยงคงกระพันชาติด้วยเวทย์มนต์และเครื่องรางต่างๆ มีผู้พาอาจารย์มาให้รู้จักหลายคน ที่เป็นตัวสำคัญนั้นคือนักกองแก้วตาดำ น้องสมเด็จพระนโรดมเจ้ากรุงกัมพูชา...การศึกษาวิชาอาคมในสมัยนั้น โดยเฉพาะเด็กกำลังรุ่นหนุ่มเช่นตัวฉัน ด้วยได้ฟังเขาเล่าเรื่องและบางทีทดลองให้เห็นอิทธิฤทธิ์กับทั้งได้สะสมมีเครื่องรางแปลกๆ ประหลาดที่ไม่เคยเห็น....” (www.kongklang.com สืบค้นเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2549)

## ไยศาสตร์กับชาวยิว<sup>1</sup> และชาวคริสเตียน<sup>2</sup>

<sup>1</sup> ชาวยิว (Jew) เป็นชนชาติหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน อยู่ในประเทศอิสราเอล ตามคัมภีร์โตราห์ของศาสนายูดาห์ (คัมภีร์พันธสัญญาเก่า The old Testament) ซึ่งเป็นคัมภีร์ศาสนาของชาวยิวหรือชาวฮีบรู กล่าวว่าประวัติศาสตร์ของชาวยิวและศาสนาเริ่มตั้งแต่สมัยที่ชายชื่อ อับราฮัม ซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองบาบิโลน ณ ขณะนั้นเมืองสำคัญต่าง ๆ มีพระเจ้าของตนเอง แต่อับราฮัมคิดว่าพระเจ้าที่แท้จริงจะมีเพียงพระองค์เดียว เขาและครอบครัวจึงได้ออกเดินทางแสวงหาแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของชาวยิวและศาสนาใหม่ ไบเบิลและอัลกุรอานได้บอกเล่าเรื่องของ ชาวยิวหรือลูกหลานของอิสราเอล ซึ่งเป็นบุตรของยิตซ์ฮาก บุตรของอับราฮัม ได้อพยพจากปาเลสไตน์เข้าไปอาศัยอยู่ในอาณาจักรของชาวอียิปต์ แต่ต่อมาสถานการณ์ทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไป ลูกหลานของอิสราเอลได้ถูกกดขี่จนกระทั่งต้องกลายเป็นทาสรับใช้เป็นร้อย ๆ ปี จนกระทั่ง โมเสส (หรือ โมเซส) ลูกชาวยิวที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยฟาโรห์จนกลายเป็นเจ้าชายแห่งอียิปต์ ได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้ปลดแอกชาวยิวในอียิปต์โดยให้พาชาวอิสราเอลออกเดินทางจากเมืองเพื่อกลับไปยังปาเลสไตน์แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ แม้จะถูกกองทัพแห่งอียิปต์ขัดขวาง แต่พระเจ้าได้เปิดทะเลแดงให้ชาวอิสราเอลผ่านไป และกลับไปหล่มทวมหารอียิปต์ที่ตามมาโจมตี จากนั้นระหว่างทางที่โมเสสพาชาวยิวกลับไปยังแผ่นดินแดนของบรรพบุรุษ เขาไปพบกับพระเจ้าบนภูเขาไซไน (ซีนาย) และได้รับบัญญัติ 10 ประการจากพระเจ้า แต่เนื่องจากชาวอิสราเอลไม่ปฏิบัติตามบัญญัติของพระเจ้า จึงถูกลงโทษให้หลงทางในทะเลทรายเป็นเวลา 40 ปี หลังจากที่เดินทางกลับเข้าสู่คานาอันหรือดินแดนแห่งพันธสัญญาแล้ว โมเสสได้เสียชีวิตลง แต่ลูกหลานชาวยิวก็ได้อาศัยอยู่ในเมืองคานาอันหรืออิสราเอลต่อมา โดยมีโยชูวาเป็นผู้นำ และได้เกิดสงครามแย่งชิงแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นเวลาหลายครั้ง เช่น สงครามครูเสด ซึ่งแต่ละครั้งทำให้ชาวยิวได้ตกไปเป็นเชลยของชนชาติต่างๆ หลายชนชาติ และต้องอพยพไปอยู่ในประเทศต่างๆ หลายประเทศ ทั้งในยุโรป เอเชีย และทวีปอเมริกา แต่ชาวยิวก็ยังยึดมั่นในพันธสัญญา ระหว่างพวกเขาและพระเจ้า ที่ว่า พระเจ้าจะนำพวกเขากลับไปยังดินแดนที่พระเจ้าเลือกไว้ คือ อิสราเอล ชาวยิวในประวัติศาสตร์ได้รับความทุกข์ทรมานจากสงครามมากมายหลายครั้ง แต่ครั้งที่สำคัญและโลกไม่สามารถลืมความโหดร้ายได้คือ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง โดยฮิตเลอร์และพรรคนาซี ซึ่ง ยิวถูกฆ่าไปทั้งหมด ประมาณ 6 ล้านคน ในที่สุดชาวยิวได้รับอนุญาตให้กลับเข้าไปในปาเลสไตน์ดินแดนศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งหนึ่ง หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งก็คือประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน พวกเขาได้ก่อสร้างเมือง เปลี่ยนทะเลทรายที่แห้งแล้งให้เป็นพื้นที่การเกษตรเขียวชะอุ่ม หนุ่มสาวชาวอิสราเอลต่อสู้เพื่อปกป้องดินแดนจากอาณาจักรที่อยู่ใกล้เคียงหลายต่อหลายครั้ง แม้ในปัจจุบันก็ยังมีการพิพาทในดินแดนฉนวนกาซ่าและเขตเวสต์แบงก์ ระหว่างชาวยิวและชาวอาหรับ ภาษาของชาวยิวคือภาษาฮีบรูเป็นภาษาใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาของหมู่ชาวยิวตามประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในปัจจุบัน(www.wikipedia.org ค้นหาเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2551)

<sup>2</sup> คริสต์ศาสนา (Christianity) เป็นศาสนาที่นับถือศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว คือพระเยซูคริสต์(นิกายโรมันคาทอลิก, นิกายออร์ทอดอกซ์) หรือ พระเยซูคริสต์(นิกายโปรเตสแตนต์) มีพระเยซูคริสต์เป็นศาสดา คริสต์ศาสนาเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวซึ่งดำรงในสามพระบุคคลในพระลักษณะ"ตรีเอกภาพ" หรือ "ตรีเอกานุภาพ" (Trinity) คือ พระบิดา, พระบุตร และพระจิต(พระวิญญาณบริสุทธิ์) มีพระคัมภีร์คือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือ คัมภีร์ไบเบิล (The Bible) ศาสนาคริสต์มีผู้นับถือประมาณ 2,100 ล้านคน ถือว่าเป็นศาสนาที่มีจำนวนผู้นับถือมากที่สุดในโลก ศาสนาคริสต์มีรากฐานมาจากศาสนายูดาห์ (หรือศาสนาฮีบรู) โดยมีเนื้อหาและความเชื่อบางส่วนเหมือนกัน โดยเฉพาะคัมภีร์ไบเบิลฮีบรู ที่คริสตศาสนิกชนรู้จักในชื่อ พันธสัญญาเดิม (The Old Testament) โดยในพระคริสตธรรมคัมภีร์ 5 เล่มแรกจากทั้งหมด 46 เล่มในภาคพันธสัญญาเดิม ที่เรียกว่า เบญจบรรณ/ปัญจบรรพ (Pentateuch) ได้รับการนับถือเป็นพระคัมภีร์ของศาสนายูดาห์ และศาสนาอิสลาม ด้วยเช่นกัน โดยในพระธรรมหลายตอนได้พยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์ (Messiah) ที่ชาวคริสต์เชื่อว่าคือ พระเยซู เช่น หนังสือประกาศ อีสยาห์ บทที่ 53 เป็นต้น คริสตชนนั้นมีความเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้าที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์ ทางหญิงพรหมจารี โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อไถ่มนุษยชาติให้พ้นจากความบาปโดยการสิ้นพระชนม์ที่กางเขน และทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายในสามวันหลังจากนั้น และเสด็จสู่สวรรค์ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ผู้ที่เชื่อและไว้วางใจในพระองค์จะได้รับพรอภัยโทษบาป และจะเข้าสู่การพิพากษาในวันสุดท้ายเหมือนทุกคน แต่จะรอดพ้นจากการถูกพิพากษาให้ตกนรก แต่จะเป็นการพิพากษาเพื่อรับบำเหน็จรางวัลแทนในวันสิ้นโลก (Amagadon) และได้เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ในแผ่นดินสวรรค์ ศาสนาคริสต์ได้แบ่งเป็นนิกายต่างๆ ที่สำคัญมี 3 นิกายคือ นิกายโรมันคาทอลิก นิกายออร์ทอดอกซ์ และนิกายโปรเตสแตนต์ (www.wikipedia.org ค้นหาเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2551)

ทุก ๆ บัญญัติศาสนาของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานลงมาแก่ประชาชาติที่พระองค์ทรงเลือกนั้นล้วนปฏิเสธไสยศาสตร์และต่อสู้กับมัน เพราะไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความจริงที่พระองค์ทรงประทานลงมาแก่มนุษย์ทุกคน แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงเชิญชวนมนุษย์ชาติทั้งหลายไปสู่ความศรัทธา ภัคดี มอบหมายการทำงานต่อพระองค์ และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ ตรงกันข้ามกับไสยศาสตร์ที่ทำให้มนุษย์ภักดีต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เปลี่ยนแปลงหัวใจ และร่างกายของพวกเขาจากการเคารพบูชาอัลลอฮ์ไปสู่การบูชาชัยฎอน(มารร้าย) ดวงดาว พระอาทิตย์ ดวงจันทร์ และมนุษย์

ในคัมภีร์อัลเตอรอฮ์<sup>1</sup> มีคำสั่งให้ฆ่าหมอผีหรือนักไสยศาสตร์ มีกล่าวไว้ว่า “จงอย่าละเว้นนักไสยศาสตร์ผู้ใดให้อยู่รอด” (สะฟิร อัลคุรฺจ บทที่ 22 ย่อหน้าที่ 18)

คัมภีร์อัลเตอรอฮ์กล่าวถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างมุซา กับสาหิรฺ(นักไสยศาสตร์) ของฟิรเออาน์และวิธีชนะของมุซาต่อพวกเขาเหล่านั้น “ฮารูน<sup>2</sup> ได้โยนไม้เท้าของเขาต่อหน้าฟิรเออาน์และทาสของพระองค์ และแล้วมันก็กลายเป็นงู ฟิรเออาน์จึงเรียกผู้รู้และนักไสยศาสตร์ของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นได้ทำ (เหมือนกับฮารูน) ด้วยไสยศาสตร์ของพวกเขา โดยการโยนไม้เท้าของพวกเขาทีละคน ๆ จนกลายเป็นงูหลายตัว แต่งูของฮารูนสามารถเอาชนะงูของพวกเขาเหล่านั้นในที่สุด”<sup>3</sup> (สะฟิร อัลคุรฺจ บทที่ 7 ย่อหน้าที่ 10-12)

ผู้ใดที่ได้เรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชาวยิวก็จะรู้ว่าพวกเขามีความเปลี่ยนแปลง พวกเขาเรียนวิชาไสยศาสตร์และปฏิบัติมัน สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับยิวระดับธรรมดาแต่เกิดขึ้นกับยิวระดับผู้นำและผู้รู้ของพวกเขาที่ได้ จะเห็นได้จากสิ่งที่มีปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัลติลมุต เกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์ ว่าเป็นวิชาที่มีพลังอำนาจต่อชีวิตมนุษย์ ผู้เขียนคัมภีร์อัลติลมุต เล่มนี้ มีความเชื่อว่าดวงดาวสามารถทำให้มนุษย์ฉลาดและร่ำรวยได้

<sup>1</sup> อัลเตอรอฮ์ (โตราห์) คือ คัมภีร์ของชาวยิวที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่โมเสส เหมือนกับที่พระองค์ทรงประทานไบเบิล (อินจิล) แก่นบี อีซา (เยซู) และทรงประทานอัลกุรอานแก่นบี มุฮัมมัด (www.wikipedia.org ค้นหาเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2551 ) หรือที่เรารู้จักกันในนามคัมภีร์พันธสัญญาเก่า (The Old Testament) อันเป็นข้อเขียนของบรรดาศาสดาพยากรณ์ (Prophets) เป็นประวัติ ความศรัทธา และพิธีกรรมของศาสนายิว (คลมนรจณ์ บากา 2542 : 179)

<sup>2</sup> ฮารูน คือ นบี ฮารูนเป็นพี่ชายของนบี มุซา

<sup>3</sup> **ข้อควรระวัง** เนื่องจากในเนื้อเรื่องที่กล่าวถึงในบทถูกบิดเบือน จึงต้องสังเกตให้ดีว่า ไม้เท้าที่ถูกโยนนั้นที่จริงแล้วเป็นของนบีมุซา ไม่ใช่ของฮารูน และผู้ที่โยนไม้เท้านั้นก็คือมุซาไม่ใช่ฮารูนอีกเช่นกันดังที่เราได้กล่าวไว้แล้ว เรื่องนี้เป็นที่รู้กันโดยอ้างอิงถึงอัลกุรอาน

อัลฮาคอม ซานีนากล่าวว่า “แท้จริงอิทธิพลของดวงดาวทำให้ชายผู้หนึ่งฉลาด และอิทธิพลของมันทำให้เขาร่ำรวย และลูกหลานชาวยิวอยู่ใต้อิทธิพลของดวงดาว” (Zufar al-Islam Khan, 1985: 74)

ในอรรถคำมุคเต็มไปด้วยพิธีการทางไสยศาสตร์ การดูดวงและการทำนาย หนึ่งในจำนวนเรื่องกุซิ่นที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์ที่ถูกกล่าวในอรรถคำมุคคือ บรรดาอัลฮาคอม(พระ)ชาวยิวมีความสามารถที่จะสร้างมนุษย์และแดงโมได้ มีกล่าวไว้ในอรรถคำมุคว่าครั้งหนึ่งพระชาวยิวได้ทำการเปลี่ยนร่างของผู้หญิงนางหนึ่งให้กลายเป็นลาแล้วเขาก็ขี่มันเข้าไปในตลาด พระยิวท่านอื่นเห็นเข้าจึงเปลี่ยนให้ลากลายเป็นผู้หญิงเหมือนเดิมอีกครั้ง และบรรดาอัลฮาคอม กล่าวอ้างว่านบี อิบรอฮีมรู้วิชาการดูดวง และอ้างอีกว่าท่าน(นบี อิบรอฮีม)ยังให้ของขวัญแก่ลูกหลานของท่านคือพลังอำนาจแห่งไสยศาสตร์อีกด้วย (Zufar al-Islam Khan, 1985: 81)

ในอัลกุรอานได้กล่าวถึงความเกี่ยวข้องระหว่างชาวยิวกับไสยศาสตร์ว่าพวกเขาขอมละทิ้งสิ่งที่ถูกต้องไว้ข้างหลังเพื่อแลกกับการได้ทำตามชัยฏอนและไสยศาสตร์ที่ชัยฏอนได้นำมา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“และเมื่อได้มีเราะสุลคนใด ณ ที่อัลลอฮฺ มายังพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮฺไว้เบื้องหลังของพวกเขาเสียเหมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้ และพวกเขาได้ประพฤติตามเหล่ามารร้ายที่ได้นำมาอ่านในยุคลปกครองของ (นบี) สุลัยมาน (สิ่งนั้นคือตำราทางไสยศาสตร์และมายากล)...** (อัลบะเกาะเราะฮฺ 101 -102) ชาวยิวได้อ้างว่านบี สุลัยมานคือนักไสยศาสตร์ เพราะไสยศาสตร์ทำให้บรรดาญิน และมนุษย์มาก็คือต่อท่าน พร้อมทั้งสายลมขอมอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของท่าน อัลลอฮฺจึงทรงทำให้ท่านนบี สุลัยมานพ้นจากข้อกล่าวหาเหล่านั้น พระองค์ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“และสุลัยมานมิได้เณรคุณ (ต่ออัลลอฮฺ) แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เณรคุณ พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย”** (อัลบะเกาะเราะฮฺ :102) หลายบทในอัลกุรอานที่ได้กล่าวถึงเรื่องราวของนบี สุลัยมาน กล่าวว่าท่านได้ขอพรจากพระเจ้าให้พระองค์ทรงประทาน (อำนาจ) การปกครองแก่ท่าน อำนาจที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนกับกษัตริย์อื่นก่อนหน้านี้ และพระองค์ทรงตอบรับคำขอของท่าน พระองค์ตรัสว่า ความว่า: **“เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย ขอพระองค์ทรงประทานอำนาจอันกว้างขวางแก่ข้าพระองค์ ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ใดนอกจากข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่าง**

<sup>1</sup> หมายถึงคัมภีร์เตอราฮฺ ในส่วนที่ออกภาพแต่อัลลอฮฺ และส่วนที่เป็นรากฐานแห่งบัญญัติศาสนา

<sup>2</sup> เหวี่ยงส่วนที่บอกลักษณะของท่านนบีทิ้งเสีย

มากมาย และเราได้ทำให้ลมพัดเฉื่อย ๆ ตามบัญชาของเขาไปยังทิศทางที่เขาต้องการ' และ (เราได้ ทำให้) บรรดาชัยฏอน (อยู่ที่คำสั่งของเขา) พวกนั้นทั้งหมดเป็นช่วงก่อสร้าง และประดาน้ำ และ พวกอื่น ๆ ถูกพันธนาการด้วยโซ่ติดกัน' นี่คือการประทานให้ของเรา (แก่สุลัยมาน) ดังนั้นเจ้าจะ ให้แก่ใครก็ได้ หรือจะยับยั้งไม่ให้ใครก็ได้ โดยเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อม อยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในวันอาคิเราะฮฺ)<sup>3</sup>” (ศอด :36 - 40) มีบทอื่นที่กล่าวถึงเรื่อง สายลมตามคำบัญชาของสุลัยมาน รวมทั้งการภักดีของญินต่อท่านและการทำงานที่ญินเหล่านั้น ได้ทำ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: “และเราได้ให้ลมพัดแก่สุลัยมาน ซึ่งมันจะพัดไปในยามเช้าเป็นเวลา หนึ่งเดือน และมันจะพัดกลับในยามเย็นเป็นเวลาหนึ่งเดือน’ และเราได้ให้ไหลมาแก่เขาซึ่งตาน้ำ ทองเหลือง’ (คือให้ทองเหลืองที่หลอมตัวเป็นตาน้ำไหลมาสำหรับสุลัยมาน) ในหมู่ญินนั้น มีผู้ ทำงานอยู่เบื้องหน้าเขาด้วย อนุมัติแห่งพระเจ้าของเขาและผู้ใดในหมู่พวกเขาหันเหจากพระบัญชา ของเรา เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟลุกโชติ พวกเขา (ญิน) ทำงานให้เขา (สุลัยมาน) ตามที่ เขาต้องการ (เช่นสร้าง) ปราสาทหลายแห่งที่สูงตระหง่าน และบรรดาหุ่นจำลอง’ และบรรดาโคม ใส่อาหารมีขนาดเท่าบ่อน้ำและบรรดาหม้อสำหรับหุงอาหารตั้งอยู่กับที่’ พวกเจ้าจงทำงานเถิด วงศ์ วานของดาวิดเอ๋ย! ด้วยการขอบคุณ<sup>4</sup> และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ” (สะบะฮฺ: 12 - 13) อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงท่านนบี สุลัยมานว่าสามารถพูดกับนกได้ ความว่า: “และ

<sup>1</sup> คืออย่าให้ผู้อื่นมีอำนาจเช่นเดียวกับข้าพระองค์ เขาได้วิงวอนต่ออัลลอฮฺให้ทรงรับคำขอของเขาแล้วพระองค์ได้ตอบรับคำวิงวอน ของเขา ด้วยการให้ลมพัดเฉื่อย ๆ ไปตามบัญชาของเขาที่ต้องการ เพราะมันได้พัดเอาพรมของเขาหรือเรือใบของเขา พัดไปเป็นเวลา หนึ่งเดือน และพัดกลับเป็นเวลาหนึ่งเดือน

<sup>2</sup> เราได้ให้บรรดาชัยฏอน ส่วนหนึ่งเป็นช่วงก่อสร้างทำบ้านและโรงงาน ส่วนหนึ่งเป็นประดาน้ำในก้นทะเลลึกเพื่อนำเอาไข่มุก ออกมา และอีกส่วนหนึ่งก็คือสิ่งขัดคำสั่งของเขา จะถูกมัดมือไว้กับต้นคอของมัน และถูกพันธนาการไว้ได้ดิน พวกก็อดยานียู ให้ ความหมายบรรดาชัยฏอนในที่นี้ คือหัวโจกอันธพาล ([www.thaiislamic.com](http://www.thaiislamic.com) สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2551)

<sup>3</sup> และเราได้ให้แก่เจ้าตามที่เจ้าต้องการ ดังนั้นสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้านั้น เจ้ามีสิทธิ์ที่จะให้ใครหรือไม่ให้ใครเป็นเรื่องของเจ้า และเจ้าจะ ไม่ถูกสอบสวน นอกจากนั้นในวันกียามะฮฺเจ้าจะเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับเราและเป็นทางกลับที่ดีของเจ้า

<sup>4</sup> นักตีฟิรากล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ลมพัดภายใต้การบัญชาของสุลัยมาน โดยที่ลมพัดในระยะทางไกลภายในเวลาอันจำกัด หอบเอากองทหารของเขาออกจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางเดินเท้าหนึ่งเดือน แต่ลมจะหอบเอาไป เพียงครึ่งวันเท่านั้น

<sup>5</sup> นักตีฟิรากล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ทองเหลืองละลายแก่สุลัยมาน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เหล็กอ่อนแก่ดาวิด โดยเป็น สัญญาณและสิ่งมหัศจรรย์อันชัดแจ้ง

<sup>6</sup> ทั้งหมดนั้นเป็นไปตามพระบัญชาและการประทานความสะดวกของอัลลอฮฺแก่บ่าวของพระองค์

<sup>7</sup> คือไม่เชื่อฟังสุลัยมาน

<sup>8</sup> คือหุ่นจำลองชนิดแปลก ๆ จากทองเหลืองและแก้ว (ในสมัยนั้นรูปปั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม)

<sup>9</sup> หม้อใบใหญ่ ๆ ตั้งอยู่กับที่เคลื่อนไปไหนมาไหนไม่ได้

<sup>10</sup> ด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา เป็นการขอบคุณพระองค์ที่ได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่และเกียรติอันมากมาย



สุลัยมานเป็นทายาทของดาวิด<sup>1</sup> และเขากล่าวว่า “มหาชนทั้งหลายเอ๋ย! เราได้รับความรู้ในภาษาของของนก<sup>2</sup> และเราได้รับทุก ๆ สิ่ง<sup>3</sup> แท้จริง นี่คือการโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน และไพร่พลของของเขที่เป็นฉินมนุษย์และนก ได้ถูกให้มาชุมนุมต่อหน้าสุลัยมาน และพวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ<sup>4</sup> จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมดมาก มดตัวหนึ่งได้พูดว่า “โอ้พวกมดเอ๋ย! พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเถิด เพื่อว่าสุลัยมานและไพร่พลของเขาจะได้ไม่บดขยี้พวกเจ้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว” (อันนัมล : 16 -18) ถ้าเราสังเกตให้ดีแล้วจะเห็นว่าอัลกุรอานได้แสดงให้เห็นว่าสิ่งที้อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่บิ สุลัยมานเป็นความประสงค์และเป็นของขวัญจากพระองค์ ดังที่บิ สุลัยมานได้ขอบคุณพระเจ้าในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านหลังจากท่านไปรับบังลังของราชวงศ์ สะบะก่อนที่ท่านจะกระพริบตา ความว่า: “ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์<sup>5</sup>” กล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว” เมื่อเขา (สุลัยมาน) เห็นมันวางมันคงอยู่ต่อหน้าเขา เขากล่าวว่า “นี่เนื่องจากความโปรดปรานของพระเจ้าของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่าฉันกตัญญูหรือเนรคุณ และผู้ใดกตัญญูแท้จริงเขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง<sup>6</sup> และผู้ใดเนรคุณแท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง”<sup>7</sup> (อันนัมล : 40) และท่านขอบคุณพระองค์หลังจากท่านได้เข้าใจคำพูดของมด อัลลอฮ์<sup>8</sup> ตรัสว่า ความว่า: “เขา (สุลัยมาน) ยิ้มแกมหัวเราะต่อคำพูดของมัน<sup>9</sup> และกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน ซึ่ง

<sup>1</sup> สุลัยมาน (ไซโลมอน) เป็นผู้สืบทอดจากบิดาของเขาคือนบิดาวิด (เดวิด) เกี่ยวกับการเป็นนะบีมทางด้านวิชาความรู้ และการมีอำนาจอำนาจปกครองซึ่งคิดกับพี่น้องคนอื่น ๆ อีก 18 คน ที่ไม่ได้รับมรดกเช่นเขา (www.thaiislamic.com สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2551)

<sup>2</sup> อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่เรา โดยทรงสอนให้เรารู้ภาษาของนก และเสียงของบรรดาสัตว์ทั้งหมด

<sup>3</sup> อัลลอฮ์ทรงประทานความดีงามต่าง ๆ ของโลกนี้ทุกอย่างแก่เรา เสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานแก่บรรดาชนชั้นหัวหน้า

<sup>4</sup> ไพร่พลแต่ละประเภทถูกจัดเป็นแถวอย่างมีระเบียบ โดยมีสุลัยมานเดินนำหน้าอย่างสง่างามและสมเกียรติ

<sup>5</sup> โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึกับตัวต่อพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ประสงค์ที่จะบดขยี้พวกเขาโดยเจตนา ทั้งนี้เป็นการเตือนแล้วก็ให้ภัยเพราะมันรู้ว่าเขาเป็นนะบีมที่มีความเมตตา สุลัยมานได้อินคำพูดของมันและเข้าใจจุดหมายของมัน

<sup>6</sup> นักคัมภีร์กล่าวว่า เขาคือ “อาศิฟ อิบน์บรีคียา” เขาอยู่ในหมู่อัครศาสนิกที่ยืนที่รู้จักพระนามของอัลลอฮ์ที่ยิ่งใหญ่ เมื่อเขาวิงวอนขอด้วยพระนามนั้นก็จะได้รับการตอบสนอง และเขาเป็นผู้นำเอาบัลลังก์ของบัลแกสมมา เขากล่าวกับสุลัยมานว่า ฉันจะนำมามาให้ท่านในชั่วพริบตา แล้วเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ทันใดนั้นบัลลังก์ก็ได้มาปรากฏต่อหน้าเขา

<sup>7</sup> ก็คือผลแห่งการกตัญญูก็ได้แก่ตัวเขาเอง

<sup>8</sup> ผู้ใดไม่ขอบคุณแล้วยังเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอเพียงจากเขาและการขอบคุณของเขา พระองค์ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วยความโปรดปรานยิ่ง

<sup>9</sup> คือยิ้มด้วยความดีใจที่ได้ยินคำชมเชยของมด ที่มีต่อเขาและไพร่พลของเขา

พระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ พระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยมัน และทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย” (อันนัมล : 19 ) แท้จริงแล้วสุลัยมานคือ นบี และกษัตริย์ ไม่ใช่ นักไสยศาสตร์ดังที่พวกเขาได้กล่าวอ้าง การใส่ร้ายต่อนบี สุลัยมาน ไม่ใช่เพียงแค่ว่าท่านเป็นนักไสยศาสตร์เท่านั้น แต่ชาวยิวยังกล่าวหาว่านบีสุลัยมานได้บูชารูปปั้นนอกเหนือจากอัลลอฮ์อีกด้วย (สะฟิร มุลุกอัลเอาวัล บทที่11 ย่อหน้าที่ 4-9)

อหมัด อัจชันตะนาวิย (al-Shantanawiy, 1957: 47) กล่าวว่า “เมื่อติดตามดูจะพบว่า การโกหกและกล่าวหาต่อสุลัยมานยังไม่หยุดหลังจากการมาของอัลอิสลาม แต่ยิ่งไปกว่านั้น คือมีการเพิ่มเติมในนิยาย และในเรื่องราวต่างๆ ดังที่เราเห็นได้จากวรรณคดีอาหรับ เรื่องพันหนึ่งราตรี (ألف ليلة وليلة) และหนังสืออื่น ๆ และมีปรากฏมากมายในหนังสือของชาวเปอร์เซีย ชาวอาหรับ และชาวตุรกี เช่น อัลฟิรเคาว์ลี สะอูดุดดีน อิสหาก บิน อิบรอฮีม อะหมัดอัลกุรมานียี และซัมซุดดีนอัสนีวาสิย พวกเขาเหล่านั้นได้กล่าวเรื่องราวเกี่ยวกับความแปลกของสุลัยมานอย่างเกินขอบเขต”

### ไสยศาสตร์กับชาวมุสลิม

อิสลามได้ประกาศ ความเกลียดและประกาศทำสงครามกับนักไสยศาสตร์หรือ หมอผี นักดูดวง โขกชะตา และนักทำนายอนาคตอย่างชัดเจน ท่านนบีมูฮัมมัดได้กล่าวหาว่า การทำไสยศาสตร์เป็น ความผิดใหญ่ชนิดหนึ่งในจำนวนบาปใหญ่ทั้งเจ็ดอย่าง ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: (( اجتنبوا السبع الموبقات قالوا: يا رسول الله وما هن؟ قال: الشرك بالله والسحر وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل مال اليتيم والتولي يوم الزحف وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات))

(رواه البخاري : ٥٧٦٤)

<sup>1</sup> คือทรงลดบันดาลแก่ข้าพระองค์และประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ เพื่อขอบคุณต่อความโปรดปรานและความดีงามทั้งหลายที่ได้ประทานแก่ข้าพระองค์และบิดามารดาของข้าพระองค์

ความว่า : จากท่านอะบิฮูร็อยเราะฮฺ<sup>1</sup> จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลายจงห่างไกลจากเจ็ดสิ่งที่ทำให้พินาศ<sup>2</sup> (ต่อไปนี่): พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ มีอะไรบ้างหรือ?” ท่านตอบว่า “การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ การทำไสยศาสตร์ (อัสสิหฺร) การมาชีวิตที่ถูกห้ามโดยอัลลอฮฺนอกจากโดยสิทธิที่ชอบธรรม การกินบอกรีบ การกินสมบัติลูกกำพร้า การหนีออกจากสนามรบเมื่อมีการญิฮาด (การรบเพื่อศาสนา) และการกล่าวหาผู้หญิงบริสุทธิ์ มีศรัทธาว่าผิดประเวณี”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5764)<sup>3</sup>

และท่านนบี ﷺ ยังกล่าวถึงผู้ที่ไปหาหมอนักทำนายและหมอดูดวงแล้วเชื่อในสิ่งที่พวกเขาบอกกล่าว การละหมาดพวกเขาเหล่านั้นจะไม่ถูกตอบรับสี่สิบวัน และบางหะดีษ กล่าวว่าพวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังนบี ﷺ และถือว่าการเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์คือการเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์เหมือนกัน<sup>4</sup> ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

((من اقتبس شعبة من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحرة زاد ما

(( زاد

(رواه أبو داود : 3901)

ความว่า “ผู้ใดที่อ้างถึงส่วนหนึ่งของดาวฤกษ์ คือเขาได้อ้างถึงส่วนหนึ่งของอัสสิหฺร มั่นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม”<sup>5</sup>

(Abu Daud, 2000: 3901)

อุละมาอฺ (ผู้รู้) ส่วนใหญ่ของอิสลามมีมติว่าจำเป็นต้องประหารหมอฟีหรือนักไสยศาสตร์ การเตาบะฮฺของพวกเขาก็จะไม่ถูกตอบรับ ดังที่รายงานถึงท่านอุมร์ رضي الله عنه ว่าท่านได้สั่งให้ผู้ว่า

<sup>1</sup> อะบิฮูร็อยเราะฮฺ คือ เป็นเศาะหาบะฮฺผู้สูงส่งผู้หนึ่ง ชื่อสะอีด บิน อัลฮาริษ เสียชีวิตปี 59 ฮ.ศ. อายุ 78 ปี (Ibn Hajr, 1999 : 599)

<sup>2</sup> เจ็ดอย่างที่นับบาปใหญ่และเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงบนโลกนี้

<sup>3</sup> Ibn Hajr, 1997 : 10/285

<sup>4</sup> รายละเอียดทั้งหมดจะกล่าวอีกครั้งในบทต่อไป อินชาอัลลอฮฺ

<sup>5</sup> มั่นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม คือ เมื่อดวงดาวเพิ่มจำนวนการทำไสยศาสตร์ก็จะเพิ่มความหลากหลายขึ้น – หะดีษนี้สายรายงานซอหิฟุ กล่าวโดยอันนะวะวีฮ์และชะซะบีฮ์ (Salih al-Fauzan, 1998 : 122)

การจังหวัดต่าง ๆ ของท่านประหารชีวิตหมอผีชายและหญิงทุกคนที่อยู่ในราชอาณาจักรอิสลาม และในการปกครองสมัยของเคาะลีฟะฮ์สุลต่านอรรเราะชีด<sup>1</sup> ก็เหมือนกัน

ยฺฮุฟ กอรอฎอวียี กล่าวว่า “นักกฎหมายบางคนถือว่าการเล่นเวทมนต์คาถา เป็นการปฏิเสธ(กุฟร) หรือเป็นสิ่งที่นำไปสู่การปฏิเสธและบางคนถึงกับถือว่า ผู้ที่เล่นเวทมนต์คาถานั้น ควรจะถูกประหารเพื่อเป็นการทำสังคมให้บริสุทธิ์ จากความชั่วช้าเลวทรามของมัน” (Yusuf Qaradawiy, 1996: 312)

เพราะเหตุดังกล่าวจึงทำให้หมอผี หรือนักไสยศาสตร์ไม่มีอย่างเปิดเผยในท้องตลาดของประเทศที่อยู่ในราชอาณาจักรอิสลาม มุสลิมที่มีความรู้และเคร่งถือว่าไสยศาสตร์ เป็นสิ่งที่ต่ำต้อย ถึงกระนั้นก็ตามก็ยังมีหมอผีและวิชาทางไสยศาสตร์หลงเหลืออยู่ แต่มุสลิมก็ยังถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องผิดกฎหมาย รัฐบาลอิสลามจะมีบทลงโทษพวกเขาเหล่านั้นด้วยการประหารชีวิตด้วยดาบ หรือไม่ก็ลงโทษด้วยการโบย และการทรมานแบบอื่นๆ ในขณะที่อุละมาอส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความชั่วร้ายของหมอผีและวิชาไสยศาสตร์ให้มหาชนได้รับรู้และเข้าใจถึงจุดประสงค์ไม่ดี การหลอกลวง ความผิดและหลงทางของมัน

อิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 1999: 11/91) ได้เล่าถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปี ฮ.ศ. 284 ว่า อัลเคาะลีฟะฮ์ อัลมูตะฎิก<sup>2</sup> ได้สั่งประกาศให้ประชาชนทั่วไปของทุกมุมของประเทศรู้ว่าไม่สามารถจะรวมตัวกันได้กับผู้ต่อต้าน (รัฐบาล) ผู้ที่เป็นโหราจารย์ ทำนายอนาคต และผู้ที่ชอบโต้เถียงกัน

อิบนุ ค็อลดุน (Ibn Khaldun, 1979 : 924) ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของไสยศาสตร์กับชาวมุสลิมว่า วิชาไสยศาสตร์เป็นวิชาที่รัฐธรรมนูอิสลามออกห่างจากมันเพราะว่า มันเป็นวิชาที่เต็มไปด้วยโทษ โดยเฉพาะในวิชานี้จำเป็นต้องมีการเคารพบูชาดวงดาวนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เพราะเหตุดังกล่าวจึงทำให้ไม่ค่อยมีหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับไสยศาสตร์อยู่ในมือมุสลิม นอกจากหนังสือที่เป็นของคนรุ่นก่อน ๆ ที่เขียนไว้ก่อนนบี มุซาจะเป็นนบี ... หนังสือเหล่านั้นไม่ได้ถูกแปลเป็นภาษาอาหรับ นอกจากบางเล่มเท่านั้นซึ่งถือว่าน้อยมากเช่น หนังสือ อัลฟิลาหะฮ์ อัลนะบะฎียะฮ์ (الفلاحة النبوية) ของ อิบนุ วัหะฮียะฮ์จากเมืองบาบิโลน ผู้คนได้รับความรู้ี้จาก

<sup>1</sup> ฮารูนอรรเราะชีด คือ ฮารูน อิบนุ มุฮัมหมัด อัลมะฮฺดี อิบนุ อับดุลลอฮ์ อัลมันซูร อิบนุ มุฮัมหมัด อิบนุ อาลี อิบนุ อับดุลลอฮ์ อิบนุ อับบาต ขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์ เตือนเราะบีอัลเอาวัล ฮ.ศ. 170 (Ibn Kathir, 1999:584)

<sup>2</sup> อัลมูตะฎิก คือ อะบี อัลอับบาต อัหฺมัด บิน อัหฺมัด อัลมูวัฟฟิก บิน ญูฟิร อัลมูตวักกัลบี เป็นเคาะลีฟะฮ์ที่ดีในบรรดาเคาะลีฟะฮ์อัลอับบาตียะฮ์ เกิดปีฮ.ศ. ที่ 243 ขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์ปี 279 ฮ.ศ. (Ibn Kathir, 1999 : 11/102 )

เขาแล้วมาต่อเติมเสริมแต่งอีกต่อหนึ่ง และหลังจากนั้นหนังสืออีกหลายเล่มก็ได้คลอดขึ้นมา เช่น หนังสือ มะศอหิฟ อัลกะวาเก็บ อัศลับอะฮฺ (مصاحف الكواكب السبعة) และหนังสือ ฎอมฎอม อัลดินดี (ططم الهندى) ในหนังสือเล่มนี้มีภาพวาดจักรวาลและดวงดาวต่าง ๆ และอื่นๆ

และทางทิศตะวันออก (ของรัฐอิสลาม) ญาบิรฺ บิน หัยฎานหมอฟีใหญ่คนหนึ่งเกิดขึ้น เขาได้นำหนังสือโบราณของพวกเขามาใช้ใหม่และประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ พร้อมเขียนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายและเวทมนต์หลอกลวงทางไสยศาสตร์

และมุสลิมอะฮฺ บิน มุหัมหมัด อัลมัจญีฎียฺ ได้เกิดขึ้นเช่นกัน เขาเสมือนหัวหน้าที่ใหญ่ในเรื่องการเรียนการสอนไสยศาสตร์ของชาวสเปน (أهل الأندلس) เขาได้สรุปหนังสือต่าง ๆ ให้สั้นลง และได้รวบรวมวิธีการ (ทางไสยศาสตร์) ในหนังสือเล่มหนึ่งของเขาที่มีชื่อว่า (غاية الحكيم) เฆาะญะฮฺ อัลหะกิม และไม่มีใครเลยที่เขียนเกี่ยวกับวิชาไสยศาสตร์หลังจากเขา

อิบน์ ค็อลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 930 - 931) ยังได้กล่าวถึงชนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ที่ทิศตะวันตกว่า รู้จักพวกเขาในนาม อัลบะฮาญีน (البحاجين) พวกเขาได้ทำไสยศาสตร์ หนึ่งในบรรดาพวกเขาจะขึ้นไปยั่งเสื่อผ้า หรือ(เสื่อ)หนัง แล้วก็ถิกออกเป็นชิ้น ๆ และคนอื่น ก็จะขึ้นไปยั่งทอแคะด้วยการถิก แล้วเขาก็จะทำการถิก ตัดและเลาะมัน อิบน์ ค็อลดูน กล่าวว่าเขาได้พบกับชนกลุ่มนี้ด้วยตัวเองและเขาได้ถามเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นและพวกเขาได้บอกเขาในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์

### 3.1.2.2 ความมีจริงของอัศสิหฺรฺ (ไสยศาสตร์)

อุละมาอฺ (นักวิชาการอิสลาม) มีแนวคิดในเรื่องการมีจริง การนิคมโนภาพและการจินตนาการของอัศสิหฺรฺแตกต่างกันอย่างชัดเจน และกลุ่มอัสลฺ อัศสุนนะฮฺวะอัลญะมาอะฮฺมีแนวคิดที่ว่าอัศสิหฺรฺนั้นมีจริง และมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าวซึ่งเป็นส่วนน้อย เช่น อะบูญะฮฺอัฟร อัศอิสรอบาดิจากสำนักคิดอัชชาฟีอียะฮฺ, อะบูบักร์ อัรรอซิจากสำนักคิดอัลหะนะฟียะฮฺ อิบน์ หะซั่มจากสำนักคิดอัชชอฮิรียะฮฺ และกลุ่มอัลมุตะชีละฮฺไม่เห็นด้วยกับแนวคิดที่ว่าอัศสิหฺรฺมีจริง (al-Jassaṣ, 1994: 1/43 และ al-Nawawiy, n.d.: 19/240)

อัลคุรตุบียฺ (al-Qurtubiy, 1967: 2/46) กล่าวว่า: “อัสลฺอัศสุนนะฮฺวัลอัญญะมาอะฮฺมีแนวคิดที่ว่าอัศสิหฺรฺนั้นมีอยู่และมีจริงและนี่คือแนวคิดของอัสลิลอัลอัคฺดฺที่เป็นมิตรร่วมกันและแนวคิดของอัลมุตะชีละฮฺที่ไม่ตรงต่อความจริงถือว่าใช้ไม่ได้ถ้าเทียบกับมติของพวกเขา”

อัชชีราซียกกล่าวว่า “และอัสสิหฺรฺนั้นไม่มีจริงและมันมีอิทธิพลทำให้ร่างกายเกิดอาการเจ็บปวดและเสียหายได้ แต่อัสอิติรอบาดีจากสำนักคิดของเราบอกว่า “ไม่มีจริง และมันไม่มีอิทธิพลอะไร และสำนักคิด (ของเรา) ยึดในหลักการแรก” (al-Nawawiy, n.d.: 19/240)

อัลนะวะวี (al-Nawawiy, 1992: 9/346) กล่าวว่า “อะบุนญะอฺฟิร อัลดอิติรอบาดี จากสำนักคิดเรากล่าวว่า อัสสิหฺรฺนั้นไม่มีจริงมันเป็นเพียงแค่อจินตนาการ แต่ที่จริงแล้วมันมีอยู่จริง ความคิดนี้เป็นมติของญุมฮูร (อุละมาอฺส่วนใหญ่) และมีหลักฐานปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและอัศซุนนะฮฺ อัศเศาะหิหฺฮะฮฺ (อัลหะดีษที่ถูกต้อง) และเป็นที่ยืนยัน”

อิบนุ หะญูรฺ อัลดัยตะมี (Ibn Hajr al-Haithamiy, n.d.: 2/100) กล่าวว่า : “อัลอุละมาอฺมีความคิดเห็นที่แตกต่างเกี่ยวกับอัสสิหฺรฺว่ามีจริงหรือไม่จริง ส่วนหนึ่งบอกว่ามันเป็นเพียงจินตนาการไม่มีจริง แต่ส่วนมากซึ่งเป็นแนวคิดที่ถูกต้องตามที่มีหลักฐานตามซุนนะฮฺว่ามันมีจริง”

อัลฟิครฺ อัรรอซี (al-Fakhr al-Razi, n.d.: 47) กล่าวว่า “อัลมูตะฮิละฮฺมิมิตเห็นชอบด้วยการปฏิเสธอัสสิหฺรฺ ชนิดต่าง ๆ นอกจากบางชนิดเท่านั้น (ที่พวกเขายอมรับ) คือ อัสสิหฺรฺ อัตคัยลี (ไสยศาสตร์จินตนาการ)...”

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าบรรดาอุละมาอฺมีแนวคิดในเรื่องอัสสิหฺรฺต่างกัน พอที่จะสรุปได้ว่า อัสสิหฺรฺส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่จริงและมีอยู่ภายนอก (สามารถสัมผัสได้ไม่ใช่จินตนาการ) และอีกส่วนหนึ่งเป็นเพียงจินตนาการไม่มีอยู่จริง แนวคิดที่ว่าอัสสิหฺรฺมีจริงเป็นแนวคิดของอัลญุมฮูร (อุละมาอฺส่วนมาก) พวกเขาอ้างอิงหลักฐานจากอัลกิตาบ (อัลกุรอาน) และอัศซุนนะฮฺ อัศเศาะหิหฺฮะฮฺ (อัลหะดีษที่ถูกต้อง) ว่าอัสสิหฺรฺนั้นมีอยู่จริง ถ้าอัสสิหฺรฺไม่มีจริงทำไมต้องมีคำสั่งห้ามจากมันในบทบัญญัติอิสลาม มีการขู่เข็ญ (โดยมีสัญญาให้ตกนรก) ในโลกหน้า (โลกอาคิเราะฮฺ) พร้อมกับมีบทลงโทษในโลกนี้สำหรับผู้กระทำพิธีการทางไสยศาสตร์และผู้ใช้มัน อัลลอฮฺ ตะอาลาทรงบอกว่าไสยศาสตร์มีอยู่ในสมัยฟิรอาวัน (ฟาโรห์) และพระองค์บอกว่ายัยฮูอนได้สอนมนุษย์เกี่ยวกับอัสสิหฺรฺ มนุษย์เรียนรู้ไสยศาสตร์จากบรรดาชัยฮูอน ถ้าอัสสิหฺรฺไม่มีจริงพวกเขาจะเรียนอะไร อัลลอฮฺ ~~จะ~~ ตรัสว่า:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ

وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ

الْمَلَكَيْنِ بِيَابِلَ هَرُوتَ وَمَرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ  
 يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ  
 بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۗ

(البقرة : 102)

ความว่า : “และพวกเขาได้ประพฤติตามเหล่ามารร้ายที่ได้นำมาอ่านในยุค  
 ปกครองของ(นบี)สุลัยมาน(สิ่งนั้นคือตำราทางไสยศาสตร์และมายากล)และ  
 สุลัยมานมิได้เ็นรुकณ(ต่ออัลลอฮ)แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เ็นรुकณ  
 พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย และ(พวกมันได้สอน)วิชาที่  
 ถูกประทานแก่มาอิกะฮ์สององค์ ณ เมืองบาบิล(ทั้งสองคือ)ฮารูตและมารูต  
 และทั้งสองจะยังไม่สอน(วิชาไสยศาสตร์ดังกล่าว)แก่ผู้ใดทั้งสิ้น จนกว่าทั้ง  
 สองจะประกาศตัวว่า “ เราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจงอย่าเ็นรुकณ” แต่  
 แล้วพวกเขาเหล่านั้นต่างก็พร่ำเล่าเรียนจากทั้งสอง(วิชาดังกล่าวซึ่งเป็น)สิ่งที่  
 ทำให้พวกเขาต้องแตกแยกกัน เพราะมันระหว่างชายคนหนึ่งกับภริยาของ  
 เขา...”

(อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ : 102 )

อีกทั้งมีรายงานว่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ก็ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ<sup>1</sup> เช่นกันแหละ  
 ท่านได้จินตนาการว่าท่านทำสิ่งหนึ่งทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำ

وعن عائشة رضي الله عنها قالت : ((سحر رسول الله صلى الله عليه وسلم  
 رجل من بني زريق يقال له لبيد بن الأعمس ، حتى كان رسول الله صلى الله

<sup>1</sup> มีบางคนปฏิเสธสิ่งเหล่านี้และพูดว่า การทำเวทย์มนต์ไม่สามารถทำอันตรายท่านนบี ﷺ ได้ และถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งน่า  
 เกลียด แต่จริงๆ แล้วเรื่องนี้ไม่ได้เป็นดังที่คนเหล่านั้นคิด เพราะแท้จริงมันก็เป็นเพียงโรคๆ หนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้กับท่านนบี ﷺ  
 เช่นเดียวกับที่เกิดกับท่านในเรื่องยาพิษ รายงานจากอะนัสว่า “หญิงชาวอิรักคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี นางมอบเนื้อแพะ(หน่องแพะ)ที่  
 อาบยาพิษไว้ ท่านนบี ﷺ กินส่วนหนึ่งจากเนื้อนั้น (หลังจากนั้น) นางก็ถูกพามายังเราะฮูล และท่านได้ถามนางเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว  
 นางตอบตรงๆ ว่า “ฉันต้องการที่ฆ่าท่าน” นบี ﷺ ตอบว่า “อัลลอฮ์ไม่ทรงให้เจ้าสามารถจะทำอย่างนั้นได้หรอก” (Muslim, 1999:  
 5669) ดังนั้น ไม่มีอะไรแตกต่างกันเลยระหว่างที่ท่านถูกพิษกับที่ท่านถูกไสยศาสตร์ และสิ่งที่ยืนยันเรื่องนี้ได้คือ หะดีษจากท่านหญิง  
 อาอิชะฮ์ ฎ ที่กล่าวว่า : “ท่านนบี ﷺ ได้ถูกเวทย์มนต์จนกระทั่งท่านนึกไปเองว่าท่านได้ไปหาภรรยาคนหนึ่งของท่านทั้งๆ ที่ท่านไม่ได้ไป  
 และนี่นับเป็นเวทย์มนต์ที่ร้ายแรงที่สุดอันหนึ่ง” (al-Bukhariy, 1997: 5765)

عليه وسلم يخيل له أنه كان يفعل الشيء وما فعله ، حتى إذا كان ذات يوم أو ذات ليلة ، دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم دعا ، ثم دعا ، ثم قال : يا عائشة إن الله أفتاني فيما استفتيته فيه ؟! جاءني رجلان فقعد أحدهما عند رأسي والآخر عند رجلي ، فقال الذي عند رأسي للذي عند رجلي أو الذي عند رجلي للذي عند رأسي: ما وجع الرجل ؟ قال مطبوب قال: من طبه ؟ قال لبيد بن الأعصم ، قال في أي شيء ؟ قال: في مشاطة ، قال وجب طلعه ذكر ، والمشاطة: الشعر الذي يسقط من الرأس أو اللحية عند تسريحه ، وقوله (وجب) هو دعاء طلع النخل ، وهو النشاء الذي يكون عليه قال : فأين هو ؟ قال : في بئر ذي أروان قالت : فأتاها رسول الله صلى الله عليه وسلم في أناس من أصحابه ثم قال يا عائشة والله لكأن ماءها نقاعة الحناء ، ولكأن نخلها رؤوس الشياطين قالت : فقلت يا رسول الله أفلا أحرقتة ؟ قال : لا ، أما أنا فقد عافاني الله وكرهت أن أتير على الناس شرا فأمرت بما دفنت))  
(رواه البخاري : ٥٧٦٣)

ความว่า: รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮฺ رضي الله عنها ท่านกล่าวว่า : ท่านเราะฮ์ฮูถูกผู้ชายคนหนึ่งจากตระกูลสุริกทำไสยศาสตร์ เขาผู้นั้นคือลาบีด บุตรของอัลอะฮฺศอม ท่านศาสดาได้จินตนาการว่าท่านได้กระทำการหนึ่งทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำสิ่งนั้น จนกระทั่งถึงวันหนึ่งหรือคืนหนึ่งท่านศาสดาได้มาอยู่กับฉัน แต่ท่านดูอาอฺหลายต่อหลายครั้ง แล้วกล่าวเรียกฉันว่า “โอ้อออิชะฮฺ ฉันรู้สึกว่าจะอัลลอฮฺทรงช่วยฉันในสิ่งที่ฉันถูกรอบงาอยู่ มีผู้ชายสองคน (มลาอิกะฮฺ) มาหาฉัน คนหนึ่งนั่งข้างศีรษะฉันและอีกคนหนึ่งนั่งข้างเท้าฉัน แล้วคนหนึ่งในนั้นถามเพื่อนอีกคนหนึ่งว่า: อะไรที่ทำให้ผู้ชายคนนี้เจ็บ ชายอีกคนตอบ: เขาถูกไสยศาสตร์ อีกคนถาม:ใครทำไสยศาสตร์เขาละ เขาตอบ: ลาบีด บุตรของ อัลอะฮฺศอม (หมอผีชาวยิวผู้เชี่ยวชาญด้านไสยศาสตร์) อีกคนถามต่อว่า: ทำในอะไร เขาตอบ: ในหวี และผมที่ตกออกมาจากศีรษะและเคราขณะที่หวี และกับเกสรอินทผลัมตัวผู้ อีกคนถามว่า: แล้วมันอยู่ที่ไหน (ตอนนี้) เขาตอบว่า : ในบ่อซัรวาน ท่านศาสดาเลยไปยังบ่อ (ดังกล่าวนั้น) พร้อม เสาะหาบะฮฺของท่าน แล้วท่านก็กลับมาแล้วเล่าว่า “โอ้อออิชะฮฺ น้ำของบ่อนั้นเสมือนสีแดงของฮันนะฮฺ (ฮินา) หรือหัวของต้นอินทผลัมของมัน



เสมือนหัวของชัยฏอน (นำเกลียดน่ากลัว) ฉันทัน (อาอิชะฮฺ) กล่าวว่า :โอ้ท่าน  
เราะสูลของอัลลอฮฺ ท่านได้เผามันหรือเปล่า? ท่านกล่าวว่า “เปล่า.. อัลลอฮฺ  
ทรงให้ฉันหายแล้ว (ด้วยมลาอิกะฮฺช่วยเอาออกให้แล้ว) แต่ฉันกลัวว่าคนอื่น  
จะถูกความชั่วของมัน ฉันทันเลยสั่งให้เอาออกมาให้ฉันและฉันได้ฝังมันแล้ว”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5763)

อัลกอรอฟี (al-Qarafi, n.d.: 4/150 ) อ้างถึงอิมมาอฺเป็นหลักฐานว่าอัสสิหฺร์มี  
จริงและคิดว่าความแตกแยกในเรื่องนี้เกิดขึ้นหลังอิมมาอฺเศาะหะบะฮฺและพวกเขาไม่มีมิตรร่วมกันก่อน  
อัลเกาะคะรียะฮฺกานิดขึ้น

ส่วนแนวคิดของอัลอิสติรอบาตี อรรอซี อิบนูหะซัมและมูอตะฮิละฮฺ พวกเขา  
อ้างอิงหลักฐานต่างๆ เช่น ในอัลกุรอานได้บอกชัดเจนว่า อัสสิหฺร์นั้นเป็นจินตนาการและภาพลวง  
ตา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَاهُمْ وَعَصِيهِمْ تُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُا

تَسْعَى ﴿٦٦﴾

(طه : ٦٦)

ความว่า : “มุชากล่าวว่า “แต่พวกท่านจงโยนก่อนเถิด” ณ บัดนั้น เขือก  
และไม่ทำของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเล็ยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของ  
พวกเขา”

(ฏอฮา: 66)

﴿قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

(الأعراف : ١١٦)

ความว่า: “เขา (ท่านนะบีมุซา) กล่าวว่า พวกเขาจงโยนก่อนเถิดครั้นเมื่อพวกเขาได้โยนออกไป พวกเขาก็ลวงตาประชาชน<sup>1</sup>และทำให้พวกเขากลัวและพวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง”

(อัลอะฮฺรอฟ: 116)

อะบูบักร์ อัรรอซีย์กล่าวว่า “ถ้าหากหมอผี นักไสยศาสตร์และผู้วิเศษกล่าวอ้างว่าสิ่งที่ได้ทำนั้นสามารถให้ประโยชน์และให้โทษ (แก่ผู้อื่น) ได้ และพวกเขาสามารถเหิรบิน สามารถรู้ในสิ่งที่ลับ รู้ว่าประเทศที่อยู่ไกล รู้ที่อยู่ของผู้ที่ขโมย หรือของที่ถูกขโมยและสามารถทำร้ายมนุษย์ พวกเขาจะสามารถที่จะทำให้เกิดภัยพิบัติทั้งหลาย (บน โลกนี้) ล่มสลายและสามารถพบทรัพย์สิน (ของภัยพิบัติมาครอบครอง) พร้อมสามารถปกครองประเทศต่างๆ ด้วยการฆ่าภัยพิบัติของประเทศนั้นๆ ได้ แต่เรารู้ดีว่าพวกเขาไม่สามารถที่จะกระทำทุกสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นได้” (al-Jassas, 1994: 1/47)

หลักฐานอีกอย่างที่แนวคิดที่สองนี้ได้เข้าใจไว้คือ ความคิดของพวกเขาที่ว่าถ้าอัลลีฮ์สามารถทำได้จริงดังที่พวกเขาพูดกันมันคงต้องปะปนกันระหว่างอัลลีฮ์กับอัลมูญิซซะฮฺ (al-Alusiy, n.d.: 1/339)

### 3.1.2.3 ประเภทของอัลลีฮ์(ไสยศาสตร์)และวิธีการทำอัลลีฮ์ของแต่ละประเภท

หลังจากการค้นคว้าพบว่าการจัดแบ่งประเภทของอัลลีฮ์โดยผู้รู้<sup>2</sup>นั้นมีหลากหลายรูปแบบ แต่ผู้วิจัยขอเสนอเพียงแค่ 3 รูปแบบเท่านั้น เพราะคิดว่าทั้งสามได้ครอบคลุมเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับไสยศาสตร์ทั้งหมด ซึ่งแบ่งเป็นประเภท ดังนี้

- ก) ประเภทของอัลลีฮ์แบ่งตามความมีจริงและจินตนาการ
- ข) ประเภทของอัลลีฮ์แบ่งตามวิธีการ
- ค) ประเภทของอัลลีฮ์แบ่งตามข้อบัญญัติ (หุกม)

<sup>1</sup> คือ โยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขา

<sup>2</sup> คือลวงตาให้เห็นว่าเป็นงูมากมายกำลังเลื้อยคลานอยู่

<sup>3</sup> คือกัลวูที่กำลังเลื้อยคลานอยู่นั้น

### ก) ประเภทของอัศสิหฺรฺแบ่งตามความมีจริงและจินตนาการ

ตามแนวคิดต่างๆ ที่ได้กล่าวในเรื่องที่แล้วจะเห็นได้ว่าอัศสิหฺรฺส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่มีความจริงและมีอยู่ภายนอกสามารถสัมผัสได้ไม่ใช่จินตนาการ อีกส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีจริงและไม่มีอยู่ จึงทำให้อัศสิหฺรฺมีทั้งประเภทที่เป็นสิ่งที่มีความจริง และประเภทที่เป็นเพียงแค่อจินตนาการ และมีอีกประเภทหนึ่งที่คนเรียกมันว่าอัศสิหฺรฺเช่นกัน ทั้งๆที่มันไม่ใช่ มันเป็นเพียงแค่อภพหรืออูบายและเป็นความเร็วของการใช้มือเท่านั้นหรือที่เรารู้จักกันในนามของมายากลซึ่งตรงกับภาษาอาหรับว่าอัศสิหฺรฺ อัลมะญาซียฺหรือไสยศาสตร์อุปมัย

สรุปได้ว่า อัศสิหฺรฺแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ และแต่ละประเภทแบ่งออกเป็นชนิดย่อยที่แตกต่างกันไป ทั้ง 3 ประเภทนี้ได้แก่

- 1) อัศสิหฺรฺ อัลหะกียฺ (ไสยศาสตร์ที่มีจริง)
- 2) อัศสิหฺรฺ อัตตะกียฺ (ไสยศาสตร์จินตนาการ)
- 3) อัศสิหฺรฺ อัลมะญาซียฺ (ไสยศาสตร์อุปมัยหรือมายากล)

#### ประเภทที่ 1 อัศสิหฺรฺ อัลหะกียฺ (ไสยศาสตร์ที่มีจริง)

อัศสิหฺรฺ อัลหะกียฺ คือ อัศสิหฺรฺ(ไสยศาสตร์) ที่มีจริงสามารถสัมผัสได้

อิบน์ คอลดูนได้แบ่ง อัศสิหฺรฺ อัลหะกียฺ ออกเป็นสองชนิดคือ

- 1- สิ่งที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาด้วยพลังหรือความตั้งใจแน่วแน่ของไสยศาสตร์ โดยไม่มีอุปกรณ์หรือไม่ได้ดูจากปรากฏการณ์ใดๆ ไสยศาสตร์ชนิดนี้นักปรัชญาเรียกว่า “อัศสิหฺรฺ”
- 2- สิ่งที่นักไสยศาสตร์ใช้มันเพื่อให้คนอื่นตกอยู่ใต้อิทธิพลของพวกเขาโดยการเจาะจงด้วยการดูจากปรากฏการณ์ของจักรวาล หรือดูจากธาตุทั้ง 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ หรือดูจากการนับจำนวนตัวเลข (ปริศนาตัวเลข) และพวกเขา (นักปรัชญา) เรียกไสยศาสตร์ชนิดนี้ว่า (الطلسمات) อัตติลัสมาต (รวมถึงเครื่องรางหรือผ้ายันต์) ชนิดที่สองนี้ถือว่ามีความอ่อนกว่าชนิดแรก (Ibn Khaldun, 1979 : 926)

ชนิดที่ 1- ไสยศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากพลังของนักไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์ชนิดแรกนี้คือ วิชาที่เป็นความลับ ซ่อนเร้น เกิดขึ้นจากคำพูดและการกระทำ(การงาน)ที่เฉพาะเจาะจง, มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เกิดขึ้นจากฝีมือของนักไสยศาสตร์(หมอผี)เอง จะเกิดได้เมื่อเป็นความประสงค์และความสามารถของอัลลอฮฺ หรือถ้าอัลลอฮฺทรงอนุมัติเท่านั้น

ผู้ที่นำไสยศาสตร์ชนิดนี้มาใช้ประโยชน์คือผู้ที่บุชชาดวงดาวต่างๆ ดังที่ อัชชะฮฺรอศตานิ<sup>1</sup> ได้กล่าวไว้ว่า “ในจำนวนนั้นก็มีพวกอัลบะรอฮะมะฮฺ (ศาสนาพราหมณ์)<sup>2</sup> พวกเขาใช้ความพยายามและความเสียสละอย่างสูงเพื่อให้ได้มาซึ่งอัสสิหฺร์ พวกเขาพยายามทุกวิถีทางทำอย่างจริงจัง จนกระทั่งเกิดความหั่นห่างของการนิกม โนภาพและความคิดออกจากความรู้สึกด้วยความภักดีที่ชัดเจน และด้วยความบากบั่น ความเหนื่อยยากทำให้ถึงจุดที่ความคิดของพวกเขาเป็นอิสระ เป็นเอกเทศจากโลกใบนี้ไปยังอีกโลกหนึ่งที่เขารู้จัก (กว่า) บางครั้งเขาก็บอกถึงความลึกลับความซ่อนเร้นของสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและหนึ่งในพิธีการนั้นคือการที่นักไสยศาสตร์(หมอผี)จะปิดทั้งสองตาของเขาหลายวันติดต่อกันเพื่อไม่ให้ความคิด พลังนิกม โนภาพของพวกเขาถูกรบกวนด้วยความรู้สึกหรือสัมผัส<sup>3</sup> บางทีพวกเขาก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่พวกเขาต้องการ(ความเหนือธรรมชาติ) ดังนั้นเมื่อไหร่ที่พวกเขาต้องการนั่งสมาธิเพื่อนิกม โนภาพพวกเขาก็จะมารวมตัวกันประมาณ 40 คน จากผู้ที่มีนิสัยดีหรือเรียบร้อย ผู้ที่มีความคิดเห็นเดียวกันกับพวกเขา สิ่งนั้นทำให้รู้ว่าพวกเขามีความตั้งใจอย่างสูงที่จะเป็นผู้รับภาระที่จะช่วยแบกมันไว้ เป็นสิ่งที่ผลักดันพวกเขาให้พ้นจากบททดสอบที่แสนเจ็บปวดและหนักหนาต่อพวกเขา ในจำนวนพวกนั้นคือพวกอัลบักร์ลดีนิยะฮฺ พวกเขาคือพวกที่ใส่โซ่ตรวนผูกมัดพวกเขาด้วยเหล็ก และประเพณีของพวกเขาคือ การโกนหัวและหนวดเคราและเปลือยกายทั้งหมดนอกจากอวัยวะที่ถูกสงวนและจำต้องปกปิดของมนุษย์เท่านั้น พวกเขาผูกมัดร่างกายจากกลางหน้าท้องของพวกเขาจนถึงหน้าอกทั้งนี้เพื่อไม่ให้ลมที่หายใจเข้าไปในท้องของพวกเขามาแทนความรู้ที่มากมายนอกจากความเข้มของภพมายาและมาพิชิตความคิดพวกเขาได้ (al-Shahrastaniy, 1992: 247-248)

อะหมัด อัลฮัมด (al-Hamd Ahmad ibn Naṣir, 1988: 20) สรุปไว้ว่า “ผลที่เกิดขึ้นมาจากอิทธิพลของการนิกม โนภาพ และจากผลของความตั้งใจของจิตใจ ทำให้ผู้ที่ทำสิ่งเหล่านั้นมีพลังเองโดยไม่ต้องอาศัยหรือพึ่งพาตัวกลางที่จะช่วยเขา และเขาสามารถมีอิทธิพลต่อผู้อื่นได้ด้วยตัวเองเสมือนเช่นการถูกอัลอัยน์<sup>4</sup> (อัลหะลัด) และถือเป็นมติของผู้ที่มีสติปัญญา”

<sup>1</sup> อัชชะฮฺรอศตานิฮฺ คือ อะบู อัลไฟด์ มุฮัมมัด บิน อับดุลกะรีม บิน อะหมัด 479 - 548 ฮ.ศ. (al-Shahrastaniy, 1992 : 246)

<sup>2</sup> อัลบะรอฮะมะฮฺ เป็นภาษาอาหรับแปลว่า พราหมณ์ คำว่าพราหมณ์เป็นชื่อของผู้ชายผู้หนึ่งในหมู่มชนของพวกเขา พวกเขาปฏิบัติเช่นนี้ทุกคนตั้งแต่ดั้งเดิม (al-Shahrastaniy, 1992 : 246)

<sup>3</sup> ผู้วิจัยคิดว่าคงคล้ายกับการนั่งสมาธิ

<sup>4</sup> อัลอัยน์ คือ การทำร้ายผู้อื่นด้วยพลังแห่งความอิจาเราะฮฺโดยมีชัยก่อนคอยให้ความช่วยเหลืออยู่เบื้องหลัง

ผู้ที่เชื่อว่าหมอผีหรือนักไสยศาสตร์สามารถมีอิทธิพลต่อผู้คนและต่อร่างกายของพวกเขาเหล่านั้นได้ใช้หลักฐานด้านความคิด ดังต่อไปนี้

1. จิตวิญญาณเหนือความปรารถนาของมนุษย์มีอิทธิพลต่อร่างกายเจ้าของมัน
2. จินตนาการของบุคคลนั้นย่อมถูกแสดงออกแก่ชีวิตอื่นซึ่งมีอิทธิพลต่อเจ้าของมัน
3. จิตใจความปรารถนาของคนย่อมมีอิทธิพลต่อคนอื่นถ้าเขาถูกรอบงำด้วยความพยายามและเคียดแค้น (al-Qarafiy, n.d.: 4/164)

### ชนิดที่ 2- อัสนิหฺร์ อัตติลลัสมาด (ไสยศาสตร์ชนิดเครื่องรางของขลัง)

อัสนิหฺร์ อัตติลลัสมาด หรืออัสนิหฺร์ที่นักไสยศาสตร์หรือหมอผีทำให้ผู้อื่นตกอยู่ในอิทธิพลของพวกเขาด้วยการเจาะจงจากการดูปรากฏการณ์ของจักรวาล คูราซีต่าง ๆ หรือดูจากธาตุทั้งสี่หรือดูจากการนับจำนวนตัวเลข ๆ

อัสนิหฺร์ (ไสยศาสตร์) ชนิดนี้จะเกิดขึ้นได้ (ตามที่พวกหมอผีกล่าวอ้าง) ต้องด้วยความช่วยเหลือจากดวงดาว อัสนิหฺร์ชนิดนี้นักปรัชญาได้ให้ชื่อว่า อัตติลลัสมาด (الطلسمات) และข้อแตกต่างระหว่างอัสนิหฺร์ชนิดแรกกับอัสนิหฺร์ชนิดที่สองนี้คือ อัสนิหฺร์ชนิดแรกนั้นมาจากความพยายามความตั้งใจของนักไสยศาสตร์และความต้องการของพวกเขาโดยไม่ต้องมีตัวช่วยที่ต้องเฉพาะเจาะจงว่าเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผิดกับอัสนิหฺร์ชนิดที่สองที่นักไสยศาสตร์ต้องพึ่งพาจิตวิญญาณของดวงดาว ความเร้นลับของปริศนาตัวเลข ต้องดูจากธาตุต่าง ๆ และต้องพิจารณาจากตำแหน่งที่ตั้งต่างๆ ของดวงดาวที่มีอยู่ในจักรวาล เป็นต้น

นักโหราศาสตร์กล่าวกันว่า “อัสนิหฺร์ คือ การรวมวิญญาณหนึ่งกับอีกวิญญาณหนึ่ง แต่อัตติลลัสม คือ การรวบรวมวิญญาณกับร่างกาย และความหมายของพวกเขาคือการเชื่อมต่อระหว่างธรรมชาติที่อยู่สูงบนฟากฟ้ากับธรรมชาติที่อยู่ข้างใต้ (บนโลก) และธรรมชาติที่สูงนั้นคือวิญญาณของดวงดาว เพราะฉะนั้นบ่อยครั้งที่นักไสยศาสตร์ต้องใช้ในการดูดวงดาว (เป็นแนวทางของการทำไสยศาสตร์) (Ibn Khaldun, 1979: 932)

อัลกอรอฟี (al-Qarafiy, n.d.: 4/142) ได้ให้คำอธิบายที่ชัดเจนในเรื่องของอัตติลลัสมาดไว้ว่า “วิญญาณที่มีชื่อเฉพาะของมันซึ่งมีความเกี่ยวข้องระหว่างจักรวาลและดวงดาวดังที่ถูกล่าวโดยผู้ที่รู้ในเรื่องนี้กับร่างกาย (ของมนุษย์) ที่มีธาตุต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอื่นโดยธรรมชาติ

และจะทำให้มีอิทธิพลที่เฉพาะระหว่างกัน และในตัวของอิตติลลัสมุนั้นต้องประกอบด้วยสามองค์ประกอบดังนี้ ต้องมีชื่อเฉพาะ ต้องมีความเชื่อมโยงระหว่างมันกับส่วนต่าง ๆ ของจักรวาลและทำให้มันเป็นส่วนหนึ่งของมวลสาร (ร่างกาย) และพร้อมกันนั้นก็ต้องมาจากพลังจิตวิญญาณที่ดึงดูดเพื่อปฏิบัติในสิ่งนี้ได้ ไม่ใช่ทุกๆ ชีวิตจะสามารถกระทำเช่นนั้นได้ทุกคน”

อัสสิหรับชนิดนี้เป็นอัสสิหรับของชนกลุ่มอัลกะดานียีนและอัลกัซดานียีน<sup>1</sup> ดังที่อัลฟุร อรรอซียได้กล่าวว่า “พวกที่อาศัยอยู่ตามชายหาด แม่น้ำยูเฟรติสในประเทศอิรัก พวกเขา กล่าวอ้างว่าดวงดาวคือผู้บริหารและวางแผน โลกใบนี้ ส่วนหนึ่งของการบริหารนั้นคือการให้ความดี ความชั่ว ความสุขและความทุกข์เกิดขึ้น และอัลลอฮ์ได้ส่งท่านนบีอิบรอฮีมแก่พวกเขา เพื่อให้คำพูดของพวกเขาเป็น โหมะและเพื่อลบล้างสิ่งที่พวกเขาได้ตั้งภาคีต่อพระองค์” (al-Raziyy, n.d.: 25)

อะหมัด อัลหัมด (al-Hamd, Ahmad ibn Nasir, 1988: 20) กล่าวว่า “พวกที่ใช้ไสยศาสตร์ชนิดนี้มีความเชื่อว่าดวงดาวมีจิตวิญญาณที่มีอิทธิพลต่อชีวิตทั้งหลายบน โลกนี้ แต่เมื่อมันมาพบกับวัน ไม้ที่เฉพาะ และเครื่องแต่งกายเฉพาะ ที่หุ้มร่างกายผู้จุดควันหอมนั้นทำให้วิญญาณของดวงดาวเหล่านั้นมาสยบและภักดีต่อเขา เมื่อไหร่ที่เขาต้องการสิ่งใดมันก็จะทำให้พวกเขา ตามที่พวกเขาอ้างไว้ และญินก็ทำเช่นนั้นเหมือนกัน”<sup>2</sup>

ที่จริงแล้วอิตติลลัสมุคือ การงานและการกระทำของชัยฏอน ไม่ใช่การกระทำที่มาจากดวงดาวหรือจักรวาลดังที่พวกเขาอ้างถึง การที่พวกเขาอ้างเช่นนั้นก็เพื่อปกปิดความหลงผิดและการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาโดยการหลอกลวงมนุษยชาติ มุฮัมหมัด มุฮัมหมัด ญะฮูฟิร กล่าวว่า “อิตติลลัสมุคือ การงานที่กระทำโดยนักไสยศาสตร์ด้วยความช่วยเหลือของชัยฏอนหรือการทำตามคำสั่งของมันโดยการทำ (การลงอาคม) บนกระดาษ หรือบนผืนผ้า หรือบนแร่ธาตุ หรือบนไม้ หรือบนหินอัญมณี<sup>3</sup> หรือบนของเหนียวเช่น จี๊ฟิ่ง เทียนไข และดินเหนียว ด้วยรูปร่างที่เฉพาะ ในเวลาที่เฉพาะ ด้วยขนาดและสัดส่วนที่ถูกกำหนดไว้เฉพาะเพื่อทำร้ายคนๆ หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งคน ทำร้ายคนคนนั้นหรือทำร้ายสิ่งของที่เขารอบครองอยู่ และการที่หมอผีหรือนักไสยศาสตร์จะทำอิตติลลัสมุนี้ได้สำเร็จก็ต้องใช้เวลาตามความสำคัญและจุดประสงค์ของมัน และสิ่งที่จำเป็นที่ต้อง

<sup>1</sup> อัลกะดานียีนและอัลกัซดานียีน คือ พวกที่เชื่อและบูชากลุ่มดาวนพเคราะห์ต่างๆ

<sup>2</sup> ผู้วิจัย : นี่คือนักไสยศาสตร์ที่เป็นกุฟร์ ที่ร้ายแรงที่สุด เพราะถือว่า ความเชื่อเช่นนี้เป็นการขึ้นตรงต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ ตะอาลา และเป็นการศรัทธาว่าความดี ความชั่วนั้นอยู่ในมือมีกฤต (สิ่งที่ถูกสร้าง เช่นมนุษย์ และดวงดาว) พระเจ้าไม่สามารถให้ประโยชน์หรือให้โทษใดๆ แก่มนุษย์หรือโลกได้

<sup>3</sup> มนุษย์มีความเชื่อในเรื่องพลังอำนาจที่มากับอัญมณี บางคนเชื่อว่าเมื่อสวมอัญมณีที่ถูกโจลกกับตัวเขาจะเสริมอำนาจ โชคชะตาคราศรี

ทำก่อนเริ่มพิธีการนั้นคือ เขาต้องเตรียมอุปกรณ์หรือวัตถุต่างๆ (ที่จำเป็นต้องใช้) และรูปเฝ้าหรือควันไม้หอม และเขาต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ที่หอมผีต้องการทำไสยศาสตร์เขา และหอมผีจะกระตุ้นให้ชัฏนอนเป็นปฏิปักษ์ (ต่อเขาเหล่านั้น) โดยเฉพาะ หอมผีจะวาดเส้นวงกลมและทำสัญลักษณ์ทางไสยศาสตร์ไว้ข้างๆ ปิดเป้าด้วยประโยชน์ที่ชัฏนอนได้สอนพวกเขา และพวกเขาสวมใส่เสื้อผ้าที่เฉพาะ” (Muhammad Muhammad Ja'far, 1958: 215-216)

อุละมาอ์บางคนได้กล่าวถึงสิ่งที่เขาได้เห็นที่เสมือนเป็นธรรมชาติที่ถูกสลักมาในรูปของแมงป่อง ในเวลาที่ดวงเดือนอยู่ในราศีพฤกษจิก ถ้าผู้ใดไม่ได้ยุ่งกับมันก็จะพ้นจากการถูกต่อยของแมงป่องตัวนั้น

อิบน์ หะซัม (Ibn Hazzam, n.d.:2/4) กล่าวว่า “ไม่สามารถจะต่อต้านอติลลัสมาตได้ (เรารู้) เพราะเราเคยเห็นมากับตาด้วยตนเองถึงอิทธิพลของมันที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนจนถึงขณะนี้จากตำบลหนึ่งที่เหล่าแมลงไม่สามารถเข้าได้ ความหนาวไม่สามารถเข้าถึง (ตำบลนั้น) และสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่ปฏิเสธไม่ได้และไม่มีผู้ใดปฏิเสธนอกจากผู้ที่มีความคือคิง”

## ประเภทที่ 2 อัสสิหฺร์ อັตตัคยีสียฺ (ไสยศาสตร์จินตนาการ)

ในตัวตนของมนุษย์มีพลังหนึ่งที่เรียกว่าพลังแห่งจินตนาการ และการจินตนาการในเรื่องไสยศาสตร์บรรลุได้ด้วยหนึ่งในสองวิธีต่อไปนี้

### 1. หอมผีจะยึดถือพลังลึกลับแห่งการจินตนาการเป็นหลัก

จินตนาการของเขาจะดำเนินอย่างมีอิสระ มีการจินตนาการที่หลากหลายตามที่เขาต้องการให้มันเป็น แล้วทำให้มันเกิดขึ้นจริง สามารถสัมผัสได้ เป็นพลังที่มาจากหอมผีที่ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ถึงพลังและอิทธิพลของเขา และเมื่อผู้ที่ได้ชมจะมีความรู้สึกว่าเป็นของจริงสัมผัสได้ทั้ง ๆ ที่มันไม่ใช่ความจริงอย่างที่พวกเขาได้เห็น ดังที่บรรดาหอมผีส่วนหนึ่งเล่าว่า พวกเขาเห็นสวนแม่น้ำ และราชวัง ทั้ง ๆ ที่ไม่มีอะไรเลย นักปรัชญาเรียกไสยศาสตร์ชนิดนี้ว่า อัชชะอูบะชะฮฺ (การเล่นกล) (Ibn Khaldun, 1979: 926)

อิบน์ บัฏฏูฏาะฮฺ (Ibn Battutah, 1979 : 1/50) ได้ยกตัวอย่างของไสยศาสตร์ชนิดนี้ว่า “ตัวอย่างส่วนหนึ่งของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ (ครั้งหนึ่งมี) ชายผู้หลงทางผู้หนึ่ง ผู้อดรี (สิ่งที่ไม่เคยมีให้มี) ขึ้นในศาสนา เขาโกนหนวดเคราของเขา ทำให้อุละมาอ์บางคนไม่พอใจต่อการกระทำของเขาที่เขาไปโกนหนวด ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ชายผู้นั้นร้องตะโกนเสียงดังหนึ่งครั้ง อยู่ ๆ เขาก็

มีหนดเคราะห์คำขึ้น แล้วชายผู้นั้นก็ตะโกนอีกเป็นครั้งที่สองทันใดนั้นหนดเคราะห์ของเขา ก็กลายเป็นสีทาสสวยงาม แล้วเขาตะโกนอีกเป็นครั้งที่สามแล้วก็เงยหัวของเขาขึ้น ปรากฏว่าหนดเคราะห์ของเขาหายไปเหมือนครั้งแรก”

อิบน์ บัฏฏูฏาะฮฺ (Ibn Battutah, 1979 : 2/725) ยังได้อ้างถึงเรื่องเล่าที่เขาได้ยิน จาก เอาหัด อัคดิน อันนัจญารี<sup>1</sup> อีกว่า เขาได้ไปพบกับอัลอาบิ<sup>2</sup> คนหนึ่งที่อยู่ใกล้ อัลอาบิ (นักบวช) ผู้นั้นจับมือเขา จนกระทั่งเอาหัด อัคดิน อันนัจญารี<sup>1</sup> จินตนาการว่าเขาอยู่ในราชวังที่ใหญ่โต และอัลอาบิผู้นั้นนั่งพิงอยู่บนเตียง บนหัวของเขามีมงกุฎเพชรอยู่ สองข้างเขามีเด็กผู้หญิงสวยๆ คอยรับใช้ มีผลไม้ต่างๆ ตกกลงในลำธารของอีกฝั่งหนึ่ง เอาหัด อัคดิน อันนัจญารี<sup>1</sup> จินตนาการอีกว่าเขาได้ยิบแอบเปิดลูกหนึ่งเพื่อจะนำมากิน และแล้วเขาก็รู้สึกตัวขึ้นว่าเขาอยู่ในถ้ำ ต่อหน้าอัลอาบิผู้นั้นผู้ที่กำลังหัวเราะเขาอยู่ อิบน์ บัฏฏูฏาะฮฺเองก็เคยพบอัลอาบิผู้นั้นด้วยตัวเอง เหมือนกันและเขาได้ดูอะไรที่แปลกๆ ของอัลอาบิผู้นั้นด้วย”

ศิดดีก หะซัน คอน (Şiddiq Hasan Khan, 1960: 3/581) เล่าว่า: “เขาได้ดูหมอผีของพระราชินีอินเดีย พาเด็กชายสองคนพร้อมกับเขา แล้วก็หั่นเด็กทั้งสองคนนั้นออกเป็นท่อนๆ แล้วก็โยนอวัยวะต่างๆ ที่ถูกหั่นเป็นชิ้นๆ ไปในทิศทางต่างๆ ที่ต่างกัน เพื่อไม่ให้ใครเห็นอวัยวะนั้นสักคนเดียว แล้วเขาก็ตะโกนขึ้น พร้อมกับร้องไห้ออกมา ไม่นานที่ผู้ดู (ผู้ชม) จะรู้สึกตัวอวัยวะต่างๆ เหล่านั้นหล่นลงต่อหน้าพวกเขาเป็นชิ้นๆ และแล้วอวัยวะเหล่านั้นก็มารวมตัวกับอีกชิ้นจนเป็นตัวตน และเป็นรูปร่างเหมือนเดิมทุกอย่างโดยพร้อมกัน”

## 2. ใช้การหลอกลวงสายตา (ภาพลวงตา)<sup>3</sup>

ไสยศาสตร์ชนิดนี้อยู่บนพื้นฐานที่ว่าความสามารถของผู้ดูหรือผู้ใช้สายตาเป็นอย่างไร ซึ่งบางครั้งผู้ดูอาจจะเห็นบางสิ่งเป็นอีกบางสิ่งที่ไม่ใช่สิ่งที่เขาได้เห็นมัน อาจเป็นเพราะสาเหตุบางอย่างที่เขาเผชิญหน้าอยู่ เพราะสาเหตุนี้ทำให้เกิดความผิดพลาดของสายตาอย่างมาก ถ้าท่านดูผู้ที่อยู่บนเรือเดินทะเลขนาดใหญ่แล้วเขามองไปยังชายฝั่งทะเลเขาจะเห็นว่าเรืออยู่นิ่งเฉย ส่วนชายทะเลเคลื่อนไหวเป็นคลื่น นี่ชี้ให้เห็นว่าคนที่อยู่นิ่งจะเห็นผู้ที่เคลื่อนไหวทั้งๆ ที่ผู้ที่เคลื่อนไหวอยู่นิ่งเฉยๆ ถ้าสังเกตดูหยดน้ำที่ตกลงมาท่านจะเห็นว่ามันเป็นเส้นตรง คนตัวเล็กเมื่อดูตอนที่เขาอยู่ในหมอกเหมะจะดูเหมือนว่าใหญ่ขึ้นเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นภาพลวงตาทั้งสิ้น

<sup>1</sup> เอาหัด อัคดิน อันนัจญารี<sup>1</sup> คือ มุสลิมคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในประเทศจีน

<sup>2</sup> คำว่า อาบิ เป็นภาษาอาหรับแปลว่า ผู้เคารพ ผู้ที่ปฏิบัติศาสนกิจ แต่คำว่าอาบิในที่นี้คือ พระจีนเพราะเรื่องราวเกิดขึ้นที่เมืองจีน

<sup>3</sup> al-Razi, n.d. : 41



อิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 1966: 1/255) ได้สรุปคำพูดของอรรุอชีษ์ที่ได้อธิบายตอนหนึ่งของสุเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ว่า “เนื่องจากว่าสายตาย่อมเกิดความผิดพลาด และมันถูกสร้างมาเพื่อการทำงานที่เฉพาะเท่านั้นไม่สามารถทำสิ่งอื่นได้ ท่านไม่ได้ดูผู้ที่ใช้มายากลแปลกๆ ที่ให้เห็นการทำงานหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมต้องรู้สึกงงงันและรู้สึกพิศวงยิ่ง และมันสามารถลวงตาพวกเขาจนกระทั่งพวกเขา (ผู้ชม) พอที่จะตั้งสติได้ พวกนักมายากลจะทำการสิ่งอื่นด้วยความเร็วมาก และแล้วก็ปรากฏสิ่งอื่นอีกที่ทำให้พวกเขาได้เห็น ที่ไม่เหมือนกับสิ่งแรกซึ่งมันทำให้พวกเขาแปลกใจมากยิ่งขึ้น และถ้าหากพวกเขาเงิบ ไม่พูดอะไรที่หันเหความสนใจของผู้ดูไปจากสิ่งที่นักมายากลจะทำขึ้น จะทำให้ผู้ชมตั้งใจดูในสิ่งที่เขาจะนำออกมา และจะรู้ทันพวกนักมายากลเหล่านั้นในสิ่งที่พวกเขาทำหมด กล่าวกันว่า และทุกสถานการณ์ที่ทำให้การมองเห็นบกพร่องมีมากเท่าไรการทำงานก็จะได้ผลดีมากกว่านั้น เช่น นักมายากลอยู่ในที่ๆ มีแสงมากๆ หรือที่ๆ มีด ซึ่งทำให้สายตาผู้ชมไม่สามารถมองเห็นได้ถนัด หรือมองได้ไม่ชัด ในสถานการณ์เหล่านั้น เช่นนี้แหละที่พวกนักมายากลปฏิบัติกัน

อิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวอีกว่าไสยศาสตร์ที่หมอผีของฟาโรห์นำมาใช้ คือไสยศาสตร์ชนิดนี้<sup>1</sup> มีหลักฐานที่ชัดเจนว่าไสยศาสตร์ชนิดนี้คือจินตนาการและเป็นการลวงตาอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า :

﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا

تَسَعَى ﴿٦٦﴾

(طه : ٦٦)

ความว่า “**มุซากล่าวว่า “แต่ว่าพวกท่านจงโยนก่อนเถิด” ณ บัดนั้น เชือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา”**

(ฎอฮา: 66)

ในอายะฮ์ดังกล่าวบอกไว้อย่างชัดเจนว่าไสยศาสตร์ที่บรรดานักไสยศาสตร์ของฟาโรห์ใช้คือประเภทจินตนาการ และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า :

<sup>1</sup> อ้างถึงใน al-Jassas, 1994 : 1/55

﴿ قَالَ الْقَوَا ۖ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ  
وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴾

(الأعراف : ١١٦)

ความว่า “เขา (นบีมุซา) กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเถิดครั้นเมื่อพวกเขา  
ได้โยนออกไป พวกเขาก็ลวงตาประชาชน<sup>๑</sup>และทำให้พวกเขากลัว<sup>๒</sup>และพวกเขา  
เขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง”

(อัลอะอูรอฟ: 116)

อายะฮ์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าไสยศาสตร์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจินตนาการของพวกเขา  
ในสิ่งที่ไม่ใช่เป็นความจริง

ไสยศาสตร์ที่ครอบงำท่านนบี ﷺ ก็เป็นไสยศาสตร์ชนิดนี้เหมือนกัน เนื่องจาก  
ท่านนบีได้จินตนาการว่าท่านเห็นสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่สิ่งนั้น รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ ٱ กล่าวว่า  
ว่า :

((كان رسول الله صلى الله عليه وسلم سحر حتى كان يرى أنه يأتي النساء  
ولا يأتيهن — قال سفيان : وهذا أشد ما يكون من السحر))

(رواه البخاري : ٥٧٦٥)

ความว่า : “ท่านนบีได้ถูกเวทมนต์จนกระทั่งท่านนึกไปเองว่าท่านได้ไปหา  
ภรรยาคนหนึ่งของท่านทุกๆ ที่ท่านไม่ได้ไป – ซุฟยานกล่าวว่า “และนี่  
นับเป็นเวทมนต์ที่ร้ายแรงที่สุดอันหนึ่ง-”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5765)

และหวังว่าสิ่งที่ดัจญาล<sup>๑</sup> เสกขึ้นมาต่าง ๆ ในวันใกล้วันสิ้นโลกนั้นเป็นไสยศาสตร์  
ชนิดนี้เช่นกัน ดังที่ท่านนบีเล่าว่า ดัจญาลสามารถสร้างสวรรค์และนรก ซึ่งที่จริงแล้วมันกลับกัน

<sup>๑</sup> คือ โยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขา

<sup>๒</sup> คือลวงตาให้เห็นว่าเป็นนรกมากมายกำลังเลื้อยคลานอยู่

<sup>๓</sup> คือกลัวที่กำลังเลื้อยคลานอยู่นั้น

ไม่ใช่อย่างที่คุณได้เห็นกัน เพราะสวรรค์ของเขาคือนรกและนรกของเขาคือสวรรค์ ตามที่ได้บันทึกโดยมุสลิม รายงานว่าหุซัยฟะฮฺท่านกล่าวว่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า:

((مع جنة و نار فناره جنة وجنته نار))

(رواه مسلم : ٢٩٣٤)

ความว่า: “พร้อมกับเขา (ดัจญาล) สวนสวรรค์และนรก นรกของเขาคือสวรรค์และสวรรค์ของเขาคือนรก”

(บันทึกโดย Muslim, 1972: 2934)<sup>2</sup>

และส่วนหนึ่งของไสยศาสตร์จินตนาการคือสิ่งที่หมอผีทำขึ้นเพื่อให้สามภรรยาแยกทางกัน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾

(البقرة : ١٠٢)

ความว่า “แต่แล้วพวกเขาเหล่านั้นต่างก็พร่ำเล่าเรียนจากทั้งสอง (วิชาดังกล่าวซึ่งเป็น) สิ่งที่ทำให้พวกเขาต้องแตกแยกกัน เพราะมันระหว่างชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขา”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 102)

กล่าวคือ ชัยฏอนจะมายังผู้หญิงสวย แล้วเสกเพื่อให้ใบหน้าอันสวยงามของนางเห็นเป็นภาพที่น่าเกลียด ทำให้ผู้ชายที่ผู้ทำไสยศาสตร์หรือผู้จ้างให้ทำการทำไสยศาสตร์มีความรังเกียจและเกลียดผู้หญิงคนนั้น และกล่าวว่านางต่าง ๆ นานา พร้อมกับคุกนาง แล้วชัยฏอนจะเข้าไปยังผู้หญิงอีกคนที่ไม่สวยหรือหน้าตาธรรมดา แล้วทำให้นางดูงดงาม ทำให้ผู้ชายคนนั้นชอบและยอมแต่งงานกับนาง

<sup>1</sup> ดัจญาล คือ อัสมะลีผู้โกหกหลอกลวง ท่านนบีมุฮัมมัด กล่าวว่า “الكذاب الأعور الدجال أمة الدجال لا قد أندر أمته الدجال الأعور الكذاب” ความว่า “ไม่มีคนใดที่ถูกส่งมาจากท่านจะตักเตือนประชาชาติของท่านจากดัจญาลผู้ที่ตาบอดและเป็นจอมหลอกลวง” (Abu Da'ud, 2000 : 5308)

<sup>2</sup> Muslim, 1972: 4/248

อัลญาบะรี (al-Tabariy, 1992: 1/508) กล่าวว่า “การแตกแยกกันระหว่างชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขา จะใช้โดยการจินตนาการด้วยไสยศาสตร์ของเขาต่อทั้งสองฝ่าย ทำให้ทั้งสองเห็นสิ่งที่ต่างจากความจริงของมันในเรื่องความสวย ความงาม ทำให้เกิดอาการรังเกียจของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต่ออีกฝ่าย จนกระทั่ง ทำให้เกิดการหย่ากันขึ้น ซึ่งถือว่าหมอผีคือผู้ที่ทำให้เขาทั้งสองแยกทางจากกันด้วยสาเหตุบางอย่างที่ทำให้ทั้งสองแยกทางกัน”

### ประเภทที่ 3 อัศสิหฺรฺ อัลมะญาซียฺ (ไสยศาสตร์อุปมัย หรือมายากล)

บางคนคิดว่าไสยศาสตร์อุปมัยชนิดนี้ต่อเนื่องกันกับไสยศาสตร์จินตนาการ หรือคิดว่ามันเหมือนกัน ซึ่งถือว่าเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องมากนัก เนื่องจากไสยศาสตร์ชนิดนี้เกิดขึ้นจากการลวงตาด้วยศาสตร์ และลวงด้วยความสามารถเฉพาะตัวของผู้กระทำ ดังที่ไสยศาสตร์ชนิดนี้ใช้วิธีการที่มาจากการใช้ความไวของการใช้มือ การโกหกและหลอกลวงคนดู นักมายากลจะใช้วิธีนี้บ่อย เช่นการใช้เชือกในรูปงูใหญ่และเคลื่อนไหวมันด้วยเรื่องยนต์ หรืออุปกรณ์ ที่สามารถทำให้มันเคลื่อนไหวได้ หรือนักมายากลที่เอามือของเขาใส่เข้าไปในไฟ แต่ปรากฏว่ามีมือของเขาไม่ได้ไหม้ ก็เพราะเขาได้ทาน้ำมันที่สามารถป้องกันจากไฟและความร้อนของไฟได้ก่อนหน้านั้น เป็นต้น การกระทำเช่นนี้ถือว่าไม่ใช่เป็นเรื่องจินตนาการจึงถือว่าไสยศาสตร์อัตตคยิลียฺมีความแตกต่างกัน

เนื่องจากการเริ่มต้นของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือการ โกหก เล่ห์เหลี่ยม กลอุบาย การหลอกลวง และการใช้ความไวของมือ มาพบกับสายตาก็มีขอบเขตความสามารถในการมองเห็นที่บางครั้งถูกบังปิดบัง สายตาก็มีความสามารถเฉพาะทางเท่านั้น การค้นพบความลับของหมอผีรุ่นก่อนๆ ในสมัยของเขา และการยอมรับในความยิ่งใหญ่ของผู้คนต่อการกระทำของหมอผีเหล่านั้นก็เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะอธิบายในสิ่งที่เขาได้เห็นอย่างไร แต่เมื่อไรที่พวกเขาได้รับความลับนั้นความแปลกใจก็จะหมดไปจากความคิดของพวกเขา ผู้ทำไสยศาสตร์ชนิดนี้ อรรอซียฺได้ให้ชื่อว่าเป็น “อัลมุชะอฺบิซฺ” แปลว่า นักมายากล ท่านได้กล่าวว่า “นักมายากลโชว์การงานหนึ่งเพื่อทำให้ความคิดของบรรดาผู้ที่มาชมอยู่กับมัน ทำให้ทุกสายตามองไปยังมัน และในขณะที่ทุกสายตากำลังยุ่ง แลมองสิ่งที่นักมายากลโชว์ให้ดูอย่างชะมัดเขม้นนั้น นักมายากลก็จะทำสิ่งอื่นด้วยการใช้ความไวมากของมือ ทำอย่างเงียบ เพื่อไม่ให้ดึงความสนใจจากอีกอย่างที่เขาได้โชว์ หลังจากนั้นเขาก็จะโชว์สิ่งที่สองออกมา ทำให้ผู้ชมแปลกใจมาก แต่ถ้าเมื่อใดที่นักมายากล เงียบหรือยื่นเฉย ๆ และไม่ทำให้เกิดจุดสนใจใด ๆ ที่ดึงความคิดของผู้ชมไปจากสิ่งที่เขาจะโชว์ ผู้ชมคงจะรู้ทันนักมายากลในทุก ๆ อย่างที่พวกเขาจะทำให้ดู” (al-Raziyy, n.d.: 3/229 )

นักนิติศาสตร์ (ฟุเกาะฮาอู) บางคนได้แยกชนิดของไสยศาสตร์ที่เป็นมายากล ออกจากไสยศาสตร์ชนิดอื่นๆ พวกเขาอธิบายว่า มายากลนั้นสามารถทำได้ (มุบาหฺ) เพราะมันเป็นชนิดที่ไร้สาระ มีจุดประสงค์เพื่อความสนุกสนานไม่ถึงกับเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) เหมือนไสยศาสตร์ชนิดอื่นๆ ที่ทำขึ้นเพื่อทำร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นกลัว

อัลบัยฎอวียฺ (al-Baidawiy, n.d.: 1/175) อธิบายว่า : “ส่วน (ไสยศาสตร์) ที่ทำให้ผู้อื่นแปลกใจดังที่พวกหลอกลวงทำกัน โดยการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ช่วย หรือตามที่เรารู้ได้จากนักมายากล ถือว่าไม่ใช่สิ่งที่ต้องถูกตำหนิติเตียนอย่างใด และการเรียกชื่อสิ่งนั้นว่าอัสสิหฺรฺก็เป็นแค่การเรียกแบบเปรียบเปรย หรือเพราะความละเอียดและซ่อนเร้นของมัน”<sup>1</sup>

#### ข) ประเภทของอัสสิหฺรฺแบ่งตามวิธีการ

ไสยศาสตร์ในส่วนของวิธีการ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- (1) การทำปมเงื่อน การปิดเป่า เสกเวทมนต์ และคาถาอาคม
- (2) การใช้ยาและสมุนไพรชนิดต่างๆ

#### ชนิดที่ (1) การทำปมเงื่อน การปิดเป่า เสกเวทมนต์ และคาถาอาคม

ไสยศาสตร์ชนิดนี้ ผู้ทำไสยศาสตร์จะอ่านเวทมนต์คาถาที่เฉพาะ หรือใช้การลงอาคมที่ผ้ายันต์ เครื่องราง ของขลังต่างๆ วิธีนี้บ่อยครั้งที่นักไสยศาสตร์ต้องใช้ความช่วยเหลือจากฉุนและชยฉุนเพื่อทำให้สิ่งที่เขาลงอาคมมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ และทำให้คาถาที่พวกเขาได้เสกเป่าสามารถทำร้ายผู้ที่พวกเขาต้องการจะทำร้ายได้

ในสุเราะฮฺ อัลฟะลักมีระบุเกี่ยวกับไสยศาสตร์ชนิดที่เป็นปมเงื่อนที่มาจากการเล่นเป่า ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่:

﴿وَمِن شَرِّ النَّفَّثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾

(الفلق: ๔)

ความว่า: “และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปม”

<sup>1</sup> al-Mausu'ah al-Fiqhiyah, 1410 H.: 24/263-264

(อัลอะลัก: 4)

และท่านนบี ﷺ กล่าวเกี่ยวกับไสยศาสตร์ชนิดนี้ว่า ความว่า:

“ผู้ใดผูกปมเงื่อนใดเงื่อนหนึ่งแล้วเขาได้เสกเป่ามันถือว่าเขาได้ทำไสยศาสตร์ และผู้ใดที่ทำไสยศาสตร์ถือว่าเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และผู้ใดยึดถือในสิ่งใด สิ่งนั้นก็เป็นตัวแทนของเขา”<sup>1</sup>

(บันทึกโดย al-Nasa'iy, 1999: 4090)<sup>2</sup>

และมีรายงานว่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ถูกไสยศาสตร์ชนิดนี้ คือชนิดที่เป็นปมเงื่อนที่ทำมาจากเส้นผมของท่าน เส้นผมนี้ได้ผ่านพิธีการเสกเป่าโดยหมอผีชาวยิวที่ชื่อลาบีด อิบน์ อัลอะอูตอม ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ความว่า: “โอ้อาอิซะฮ์ ฉันรู้สึกที่อัลลอฮ์ทรงช่วยฉันในสิ่งที่ฉันถูกรอรับอยู่ มีผู้ชายสองคน (มลาอิกะฮ์) มาหาฉัน คนหนึ่งนั่งข้างศีรษะฉันและอีกคนหนึ่งนั่งข้างเท้าฉัน แล้วคนหนึ่งในนั้นถามเพื่อนอีกคนหนึ่งว่า: อะไรที่ทำให้ผู้ชายคนนี้เจ็บ ชายอีกคนตอบ: เขาถูกไสยศาสตร์ อีกคนถาม: ใครทำไสยศาสตร์เขาละ เขาตอบ: ลาบีด บุตรของ อัลอะอูตอม (หมอผีชาวยิวผู้เชี่ยวชาญด้านไสยศาสตร์) อีกคนถามต่อว่า: ทำในอะไร เขาตอบ: ในหวี และผมที่ตกออกมาจากศีรษะและเคราขณะหวี และเกสรอินทผลัมตัวผู้ อีกคนถามว่า: แล้วมันอยู่ที่ไหน (ตอนนี้) เขาตอบว่า : ในบ่อซัรวาน ท่านเราะฮ์ลุเลยไปยังบ่อ (ดังกล่าวนั้น) พร้อมตะหาบะฮ์ของท่าน แล้วท่านก็กลับมาแล้วเล่าว่า “โอ้อาอิซะฮ์ น้ำของบ่อนั้นเสมือนสีแดงของอันนะฮ์ (อีน) หรือหัวของต้นอินทผลัมของมันเสมือนหัวของชัยฏอน (นำเกลียดน่ากลัว) ฉัน (อาอิซะฮ์) กล่าวว่า :โอ้อ่านศาสดาของอัลลอฮ์ ท่านได้เฝ้ามันหรือเปล่า? ท่านกล่าวว่า “เปล่า.. อัลลอฮ์ทรงให้ฉันหายแล้ว(ด้วย

<sup>1</sup> แปลว่า ผู้ใดที่มีความผูกพันกับสิ่งหนึ่งจะด้วยการที่เขายึดมั่นในสิ่งนั้น หรือหวังความช่วยเหลือจากสิ่งนั้น อัลลอฮ์ก็จะทรงให้สิ่งนั้นเป็นตัวแทนของเขา และใครที่มีความผูกพันต่ออัลลอฮ์ด้วยความเชื่อมั่นในความเป็นพระเจ้า เป็นผู้ดูแล เป็นตัวแทนเป็นผู้ปกครองทุกอย่างของพระองค์ก็จะปกป้อง ดูแลและเป็นตัวแทนของเขา อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ตลอดหรือ” (อัลซุหมร์ 39) และผู้ใดที่มีความผูกพันยึดถือหมอผีและชัยฏอนหรือผู้อื่นที่เป็นผู้ที่ถูกสร้าง (มักลูด) อัลลอฮ์ก็จะให้เขาเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเขาและจะให้เขาได้รับความหายนะ (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999 : 252)

<sup>2</sup> al-Nasa'iy, 1999: 7/128 อิบน์ มุฟลิหฺ กล่าวว่า หะดีษนี้ ดี (หะดีษ) (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999 : 247)

มาลาอิกะฮ์ช่วยเอาออกให้แล้ว) แต่ฉันกลัวว่าคนอื่นจะดูความชั่วของมัน ฉันเลยสั่งให้เอาออกมาให้ฉันและฉันได้ฝังมันแล้ว” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5763)

## ชนิดที่ (2) การใช้ยาและสมุนไพรชนิดต่างๆ

ไสยศาสตร์ชนิดนี้ ผู้ทำไสยศาสตร์จะทำโดยการใช้ยา สมุนไพรชนิดต่างๆ น้ำ หรือน้ำมัน บางทีอาจมีพิธีกรรมทางไสยศาสตร์เสริมด้วย เช่น การปลุกเสก วิธีนี้มีผลต่อร่างกาย สมอง ความคิด และความต้องการของผู้ถูกกระทำ จะเห็นได้ว่าผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำมักจะมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง จากรักกลายเป็นเกลียด หรือจากเกลียดกลายเป็นรัก ลักษณะอาการเหล่านี้จะทวีความรุนแรงขึ้น จนทำให้ผู้ที่ถูกครอบงำเสียชีวิต หรือเสียชีวิตในที่สุด

และบางครั้งทั้งสองวิธีนี้อาจจะต้องรวมกัน เช่น การร่ายมนต์คาถาลงในน้ำสมุนไพร หรือไม้ชนิดต่างๆ ทำพิธีกรรมปลุกเสก เป็นต้น

แต่ที่จริงแล้วไม่ว่าพวกเขาจะใช้ไสยศาสตร์ชนิดที่เป็นปมเงื่อน ที่ผ่านการปิดเป่า เสกเวทมนต์ หรือลงคาถาอาคม หรือเป็นไสยศาสตร์ชนิดที่เป็นยาและสมุนไพรชนิดต่างๆ ก็ไม่สามารถที่จะให้คุณให้โทษแก่ผู้ใดได้เนื่องจากสิ่งนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า :

﴿وَمَا هُمْ بِهِ بِضَارِّينَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

(البقرة : 102)

ความว่า : “และพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้ นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 102)

### ค) ประเภทของอัสสิหฺรฺแบ่งตามข้อบัญญัติ (หุกม)

ไสยศาสตร์ในส่วนของข้อบัญญัติ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- (1) ซิรฺก (ไสยศาสตร์ที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์)
- (2) ฟิซฺก และอูดวาน (ไสยศาสตร์ที่เป็นการเนรคุณและเป็นปฏิปักษ์ต่ออัลลอฮ์)

**ประเภทที่ 1 ชิรูก์** คือประเภทที่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากญินและชัยฏอน หมอผีต้องสร้างความสัมพันธ์โดยการโกสัจฉิและบูชาพวกมัน ทั้งนี้เพื่อสามารถที่จะสั่งให้พวกมันกระทำต่อกลุ่มเป้าหมายได้ หรือประเภทที่ใช้ปิดเป่าและใช้คาถาเวทมนต์ที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ดังที่ท่าน นบี ﷺ ได้กล่าวว่า

((من نفث في عقدة فقد سحر ومن سحر فقد أشرك و من علق شيئاً وكل

((أليه

(رواه النسائي : ٤٠٩٠)

ความว่า: “ผู้ใดผูกปมเงื่อนใดเงื่อนหนึ่งแล้วเขาได้เสกเป่ามันถือว่าเขาได้ทำไสยศาสตร์ และผู้ใดที่ทำไสยศาสตร์ถือว่าเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และผู้ใดยึดถือในสิ่งใด สิ่งนั้นก็เป็นตัวแทนของเขา<sup>1</sup>”

(บันทึกโดย al-Nasa'iy, 1999: 4090)<sup>2</sup>

หะดีษนี้ให้ความหมายอย่างชัดเจนว่า ไสยศาสตร์ เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และผู้ใดมีความเกี่ยวพันกับสิ่งใดที่นักไสยศาสตร์ นักทำนาย และหมอดูคงได้บอกสิ่งนั้นก็เป็นตัวแทนของเขาและไม่สามารถที่จะให้อัลลอฮ์เป็นตัวแทนและคอยช่วยเหลือเขาได้

**ประเภทที่ 2 พิซุ๊ก์ อูดวาน และหะรอม** คือประเภทที่ใช้ยาและสมุนไพรหรือสิ่งอื่น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องข้อบัญญัติเกี่ยวกับไสยศาสตร์ พอจะสรุปได้จากคำพูดของผู้รู้ (อุละมาอ์) ว่า ไสยศาสตร์(อัสสิหฺร) นี้มีทั้งที่ทำให้ผู้กระทำการปฏิบัติเสกสรรทนต์ต่ออัลลอฮ์และทำให้พ้นสภาพจากการเป็นมุสลิมได้ซึ่งคนกลุ่มนี้มีบทลงโทษที่ชัดเจนคือ ประหารชีวิต และมีทั้งที่เป็นไสยศาสตร์ทำเป็นบาปใหญ่ ซึ่งถือว่าไสยศาสตร์ชนิดนี้นำไปสู่ความโกรธเกรี้ยวของอัลลอฮ์ บทลงโทษของกลุ่มนี้ไม่ถึงกับต้องประหาร<sup>3</sup>

<sup>1</sup> แปลว่า ผู้ใดที่มีความผูกพันกับสิ่งหนึ่งจะด้วยการที่เขายึดมั่นในสิ่งนั้น หรือหวังความช่วยเหลือจากสิ่งนั้น อัลลอฮ์ก็จะทรงให้สิ่งนั้นเป็นตัวแทนของเขา และใครมีความผูกพันต่ออัลลอฮ์ด้วยความเชื่อมั่นในความเป็นพระเจ้า เป็นผู้ดูแล เป็นตัวแทนเป็นผู้ปกครองทุกอย่างของพระองค์ก็จะปกป้อง ดูแลและเป็นตัวแทนของเขา อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ” (อัซซุมร 39) และผู้ใดที่มีความผูกพันยึดถือหอนอซีและไชฏอนหรือผู้อื่นที่เป็นผู้ถูกสร้าง(มักลูก)อัลลอฮ์ก็จะให้เขาเหล่านั้นเป็นตัวแทนเขาและจะ让他ได้รับความหายนะ (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shaikh, 1999 : 252)

<sup>2</sup> al-Nasa'iy, 1999: 7/128 อิบน์ มุฟลิหฺ บอกว่า หะดีษนี้ดี (หะสัน) (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shaikh, 1999: 247)

<sup>3</sup> รายละเอียดผู้วิจัยจะกล่าวในบทต่อไป



### 3.1.2.4 วิธีและอุปกรณ์วิธีของหมอผีในการเรียกชัฎฎอนและญินให้มารับใช้ และ ข้อตกลงบางอย่างระหว่างหมอผีกับชัฎฎอน

#### ก) ข้อตกลงระหว่างหมอผีกับชัฎฎอนและญิน

ส่วนใหญ่แล้วก่อนที่ชัฎฎอนและญินจะยอมช่วยเหลือหมอผีในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ทั้งสองฝ่ายต้องมีข้อตกลงระหว่างกันก่อน เช่น การให้หมอผีทำการใดการหนึ่งที่เป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่การสิ้นสภาพความเป็นมุสลิม ดังเช่นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา หรือการกระทำที่นำไปสู่การปฏิเสธศรัทธา หรือที่เรียกว่า กุฟรฺที่ชัดเจน ชัฎฎอนจึงจะยอมช่วยเหลือหมอผีและยอมอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเขาทุกอย่าง ข้อตกลงดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการตกลงกันระหว่างหัวหน้าญินและชัฎฎอน ซึ่งหัวหน้านี้แหละที่จะคอยสั่งให้ญินที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของมันช่วยเหลือทำตามคำสั่ง คอยบอกข่าวสารต่างๆที่จะเกิดขึ้นให้แก่บรรดาหมอผี หรือ ทำให้มีความแตกแยกระหว่างสองคน หรือทำให้คนสองคนมาชอบกัน หรือทำให้สามิภรรยาหย่ากัน และอื่นๆตามที่หมอผีสั่ง และต้องการ หมอผีจะคอยสั่งญินตัวนั้นกระทำความชั่วทุกอย่างที่เขาต้องการ และเมื่อใดที่ญินตัวนั้นไม่ทำตาม หรือไม่เชื่อฟัง หมอผีก็จะทำพิธีเพื่อเข้าพบกับหัวหน้าของมัน พิธีที่ชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของหัวหน้าญินตัวนั้น แล้วหมอผีจึงขอความช่วยเหลือจากหัวหน้า แล้วหัวหน้าญินก็จะยอมช่วยเหลือเขาด้วยการลงโทษญินที่รับใช้หมอผีคนนั้น และสั่งให้มันทำตาม และเชื่อฟังคำสั่งหมอผีทุกอย่างอีกครั้ง

ด้วยสาเหตุนี้ทำให้บางครั้งความสัมพันธ์ระหว่างหมอผีกับญินที่รับใช้เขาไม่ค่อยดี เพราะญินหรือผี ที่มารับใช้เขา ทำงานเพราะถูกบังคับและทำงานด้วยความโกรธ และไม่เต็มใจ จึงทำให้บ่อยครั้งเราสามารถเห็นว่าหมอผีบางคนถูกญินที่เขาเลี้ยงนำความเดือดร้อนมาแก่ครอบครัว ลูกหลาน ทรัพย์สิน และบางครั้งก็ถึงขนาดมาทำร้ายหมอผีโดยเขาไม่รู้ตัว เช่นเขามีอาการปวดหัวเป็นประจำ หรือทำให้นอนไม่ค่อยหลับ หรือทำให้เกิดอาการหวาดกลัวตอนกลางคืน และอาการอื่นๆ ถ้าหากหมอผีมีพลังที่อ่อนแอ ก็จะทำให้เขาไม่มีลูกเป็นผู้สืบสกุลต่อไป เพราะญินจะทำการทำลายเด็กที่มีอยู่ในมดลูกก่อนที่เด็กจะมีรูปร่างที่สมบูรณ์ เรื่องนี้เป็นที่รู้กันในกลุ่มหมอผี จนบางครั้ง พวกเขาบางคนยอมละทิ้งวิชาไสยศาสตร์เพื่อต้องการที่จะได้มีลูก (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 35)

วะหีด อับดุลสะลาม บาลีย์ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 35-36) ได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่ท่านไปพบมาว่า “ผมเคยรักษาคนไข้ผู้หญิงคนหนึ่ง นางถูกไสยศาสตร์ครอบงำ เมื่อผมอ่านอัลกุรอานญินตัวนั้นก็เริ่มพูดขึ้นมาว่า: “ข้าไม่สามารถออกจากนางได้” ผมถามมันว่า

“ทำไม (เพราะอะไร)? มันตอบว่า “เพราะข้ากลัวหมอผีจะมาฆ่าข้า” ผมบอกมันไปว่า “เจ้าก็ไปที่อื่น ที่ๆ หมอผีไม่รู้จักสิ” มันตอบว่า “เขาต้องส่งญินอีกตัวหลังจากนี้แล้วมาจับข้า” ผมบอกมันต่อว่า “ถ้าเจ้าเข้ารับศาสนาอิสลามและเจ้าประกาศเตาบะฮฺ(การสำนึกผิด) ของท่านด้วยความสัตย์จริงและบริสุทธิ์ใจเราสามารถ- ด้วยความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ-ที่จะสอนท่านบางอายะฮฺจากอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะได้อ่านเพื่อป้องกันจากความชั่วร้ายของญินที่ปฏิเสธศรัทธาได้” มันตอบว่า “ไม่ ยังไงข้าก็ไม่รับอิสลาม ข้าจะเป็นคริสต์ชนต่อไป” ผมบอกมันว่า “ไม่มีการบังคับในการเข้ารับศาสนา แต่ที่สำคัญคือเจ้าต้องออกจากร่างของผู้หญิงคนนี้” มันตอบว่า “ยังไงข้าก็ไม่ออกโดยเด็ดขาด” ผมบอกมันว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นเราสามารถที่จะอ่านอัลกุรอานต่อเจ้าได้เพื่อเผาตัวเจ้าให้ไหม” แล้วผมก็ตีมันอย่างแรงจนมันร้องไห้ออกมา พร้อมกล่าวว่า “จะออก จะออกแล้ว” มันก็ออกไป (จากร่างผู้หญิงคนนั้น) อัลหัมดุลิลลาฮฺ”

### ข) วิธีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียกขัยญอนและญินเพื่อมารับใช้

มีวิธีต่างๆ มากมายที่ใช้ในการเรียกขัยญอนและญินเพื่อมารับใช้ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องมีการตั้งภาตต่ออัลลอฮฺหรือไม่ก็เข้าชั้นกุฟรฺที่ชัดเจนต่อพระองค์ ผู้วิจัยคิดว่าควรนำเสนอวิธีการเหล่านี้ให้รู้ เพราะมุสลิมส่วนหนึ่งยังไม่สามารถแยกแยะระหว่างวิธีการรักษาคนที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำอย่างถูกต้องกับวิธีการรักษาที่ผิดได้ ไม่สามารถแยกแยะระหว่างวิธีการใช้อัลกุรอานเพื่อการรักษากับวิธีการใช้ไสยศาสตร์เพื่อการรักษา ซึ่งถือว่าสิ่งเหล่านี้สำคัญมากเพราะมันหมายถึงความศรัทธาและกุฟรฺต่ออัลลอฮฺ และอาจทำให้ผู้ที่ทำการรักษาพ้นจากสภาพการเป็นมุสลิมได้โดยไม่รู้ตัว เพราะบางคำหรือบางคาถาที่ใช้ในการรักษาผู้อื่นนั้นมีประโยชน์ที่เป็นการตั้งภาตต่ออัลลอฮฺ หรือปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

ผู้วิจัยขอนำเสนอวิธีการเรียกขัยญอนและญินมารับใช้ที่อะหิด อับดุลสะลามบาลีย์ ได้กล่าวไว้ ซึ่งมี 8 วิธีดังนี้

- 1- วิธีการสาบาน (อัลอิกสาม)
- 2- วิธีการเชือดสัตว์ (อัซซัฆหฺ)
- 3- วิธีการนำอัลกุรอานมาใส่เป็นรองเท้า (อัสสุฟลียะฮฺ)
- 4- วิธีการเขียนอัลกุรอานด้วยสิ่งสกปรก (อันนัจญะฮฺ)

<sup>1</sup> ให้รู้เพียงบางส่วนเท่านั้นเพื่อไม่ให้ผู้ที่คิดไม่นำเอาไปปฏิบัติตามและนำไปใช้ได้ ซึ่งสิ่งนี้ไม่ใช่จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้ และจุดประสงค์ที่แท้จริงส่วนหนึ่งของการวิจัยครั้งนี้คือ รู้สิ่งชั่วร้ายเพื่อห่างไกลจากมัน

- 5- วิธีการเขียนอัลกุรอานถอยกลับ-ย้อนศร- (อัตตันกีส)
- 6- วิธีการสังเกตดวงดาว (อัตตันญีม)
- 7- วิธีการเขียนลงบนรอยฝ่ามือ (อัลกัฟฟ์)
- 8- วิธีการเก็บร่องรอย (อัลอะษัร)<sup>1</sup>

### วิธีที่ 1 การสาบาน (อัลอิกสาม)

วิธีนี้นักไสยศาสตร์จะเริ่มด้วยการเข้าห้องส่วนตัวของเขาที่มีคสนิท แล้วจุดไฟ เอาไม้หอมมาวางบนไฟนั้นเพื่อให้เกิดควันขึ้น ไม้ควันหรือรูปที่ใช้จะเลือกมาใช้ตามสภาพจุดประสงค์ที่ต้องการทำ ถ้าต้องการทำไสยศาสตร์ที่ทำให้เกิดความแตกแยก ให้เป็นศัตรู โกรธแค้นซึ่งกันและกัน หรือจุดประสงค์ต่างๆกันนี้ก็จะจุดรูป หรือใช้ไม้ควันที่มีกลิ่นเหม็นวางบนไฟนั้น ถ้าหมอผีมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความรัก หรือให้เกิดความผูกพันกลับมาจากคนที่เคยรักที่แยกทางกัน หมอผีก็จะใช้รูปควันที่มีกลิ่นหอม หลังจากนั้นหมอผีก็จะรำมนตร์คาถาที่เฉพาะ ซึ่งในเวลานั้นมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับคำสาบานของญินต่อหัวหน้าของมัน และการขอความช่วยเหลือจากอำนาจของเขา ในเวลานั้นมีอีกหลายอย่างที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์สุตะอาลาเช่น การยกย่องหัวหน้าญินและการขอความช่วยเหลือจากพวกมันและอื่นๆ ทั้งนี้ต้องมีภูวามหมอผีที่ทำการนี้ต้องสกรปรก ร่างกายไม่สะอาดจะเนื่องมาจากญูป (ไม่ทำความสะอาดหลังจากการมีเพศสัมพันธ์) หรือหมอผีต้องใส่เสื้อที่มีนะญิส (มีสิ่งปกคลุมติดอยู่เช่น อูจจาเราะ ปัสสาวะ ฯ) หลังจากเสร็จจากการรำมนตร์คาถาที่เต็มไปด้วยการตั้งภาคีและ ปฏิเสธ ศรัทธาแล้ว ผีก็จะมาปรากฏต่อหน้าเขาในร่างของหมาป่า ในร่างงูบ้าง หรือในร่างอื่นๆ หมอผีสามารถสั่งพวกมันได้ตามที่ต้องการ บางครั้งก็ไม่ปรากฏอะไรให้เห็นต่อหน้าหมอผี แต่มันจะมาในรูปแบบเสียง คือจะมีเสียงกระซิบ บางครั้งก็จะไม่ปรากฏทั้งตัวทั้งเสียงแต่จะมีร่องรอยของผู้ที่หมอผีต้องการทำไสยศาสตร์ต่อเขา เช่นมีผมของเขาหรือมีชิ้นผ้าที่มีกลิ่นเหม็นของ

<sup>1</sup> Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 36 - 43

<sup>2</sup> บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, 1999 : 4/450 ) ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ الكلب الأسود شيطان ” ความว่า : “หมาสีดำคือชัยฏอน”

<sup>3</sup> บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, 1999: 14/455) ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงในเมืองมะดีนะฮ์มีบรรดาญินจำนวนหนึ่งที่ได้เข้ารับอิสลามแล้ว ถ้าหากผู้ใดเห็นสิ่งใด (เห็นงู) ในอาคารเรือนของพวกเขา จงอนุญาตจากมัน (โดยการขอให้ออกจากบ้านโดยดี) สามครั้ง ถ้ามันยังต้องอีกหลังจากนั้น ก็จงฆ่ามันเลยเพราะแท้จริงแล้วมันคือ ชัยฏอนในร่างงู”

เขา จากนั้นก็สามารถใช้พวกญินให้ทำตามที่ต้องการได้ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 37)

### วิธีที่ 2 การเชือดสัตว์

วิธีนี้หมอมือจะนำสัตว์ เช่น นก ไก่ พირาบ หรือสัตว์อื่นๆ ที่มีคุณลักษณะเฉพาะตามความต้องการของญินที่นักไสยศาสตร์ต้องการจะใช้มัน- ซึ่งส่วนใหญ่สัตว์เหล่านั้นต้องเป็นสีดำ เพราะญินชอบสีดำ-หลังจากนั้นก็ทำการเชือดสัตว์นั้น โดยไม่ได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์- บางครั้งหมอมือจะใช้เลือดสัตว์ที่เชือดนี้มาทาบนผู้ป่วย บางครั้งก็ไม่ใช้-หลังจากนั้นก็เอาสัตว์ที่เชือดโยนทิ้งลงในสถานที่ที่ร้าง หรือในบ่อ หรือในที่ๆ ไม่มีคนอยู่อาศัย ซึ่งที่เหล่านั้นเป็นที่อยู่อาศัยของบรรดาญิน ตอนโยนหมอมือจะไม่กล่าวนามของอัลลอฮ์ แล้วหมอมือจะกลับมาบ้านทำพิธีอ่านคาถาเวทมนตร์ที่ประโยคที่มีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เมื่อเสร็จจากวิธีดังกล่าวก็จะสามารถใช้ญินในสิ่งที่เขาต้องการได้ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 38)

### วิธีที่ 3 การนำอัลกุรอานทำเป็นรองเท้า

วิธีนี้เป็นวิธีที่แพร่หลายและใช้กันมากในหมู่หมอมือ เพราะการทำด้วยวิธีนี้จะทำให้หมอมือมีชัยชนะและญินจำนวนมากมารับใช้เขา วิธีนี้หมอมือจะเอาอัลกุรอานมาสวมใส่ไว้ได้สองเท้าเหมือนรองเท้า แล้วใส่เข้าไปห้องส้วมในสภาพนั้นพร้อมอ่านคาถาเวทมนตร์ในนั้นจึงออกมาและเข้าห้องของเขา แล้วเขาก็จะสามารถสั่งญินให้ทำตามในสิ่งที่เขาต้องการได้ บรรดาญินจะแย่งกันมารับใช้และภักดีและทำงานที่เขาสั่งทุกอย่าง

วิธีนี้มีเงื่อนไขว่าหมอมือที่จะทำวิธีนี้ต้องทำความคิดใหญ่ (บาปใหญ่) ต่างๆ เช่น มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่แต่งงานกับเขาไม่ได้ (เช่น พ่อแม่พี่น้องจริงๆ ของเขา) หรือร่วมเพศกับเพศเดียวกัน หรือผิดประเวณี หรือคำทอศาสนา การกระทำเหล่านั้นมีจุดประสงค์เพื่อให้ชัยชนะพึงพอใจ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 39-40)

### วิธีที่ 4 การเขียนอัลกุรอานด้วยสิ่งสกปรก

วิธีนี้คือ หมอมือจะเขียนอัลกุรอาน หรือเขียนสุเราะฮ์หนึ่งในบรรดาสุเราะฮ์ต่างๆ จากอัลกุรอานด้วยเลือดประจำเดือน ด้วยอุจจาระ หรือด้วยสิ่งสกปรกอื่นๆ แล้วตามด้วยการอ่านคาถาของเขา ญินก็จะมาหาเขาและทำตามคำสั่งที่เขาใช้ทุกอย่าง (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 40)

### วิธีที่ 5 การเขียนอัลกุรอานลอยกลับ (ย้อนศร)

วิธีนี้หมอผีจะเขียนสุเราะฮ์หนึ่งจากอัลกุรอานด้วยตัวอักษรแต่ละตัวกลับกัน คือ การเขียนจากท้ายไปหาหัว แล้วหมอผีจะอ่านคาถาเรียกญิน ญินก็จะมาหาเขาและทำตามคำสั่งที่เขา ต้องการ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 40)

### วิธีที่ 6 การสังเกตจากการขึ้นของดวงดาว

วิธีการชนิดนี้เรียกกันในภาษาอาหรับว่า อรรอศุด์ (แปลว่า การสังเกตหรือเฝ้าดู) เพราะหมอผีจะคอยเฝ้าสังเกตการโคจรของดวงดาวที่ถูกเจาะจงไว้ (เมื่อเห็นดาวดวงนั้นแล้ว) เขาก็ จะทำการคุยกับมัน (ดาว) โดยการอ่านคาถาไสยศาสตร์ และเวทมนตร์ที่มีความหมายที่เป็นการตั้ง ภาคีต่ออัลลอฮ์และเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ หลังจากนั้นเขาจะมีการเคลื่อนไหวก้าว (ด้วย ท่าทาง) – เขาคิดว่าวิธีนี้ทำให้จิตวิญญาณของดาวดวงนั้นลงมาพบเขา - ซึ่งที่จริงแล้วมันเป็นการ ักคิและเป็นการบูชาดาวดวงนั้นแทนที่อัลลอฮ์ ถ้าหากนักโหราศาสตร์ยังไม่รู้ก็จงรู้ว่าการบูชาและ ักคิต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เป็นการทำให้ชัยฏอนยอมรับคำเรียกหาของพวกเขาและตอบ รับการเรียกหาของพวกเขาหมอผี ซึ่งทำให้เข้าใจผิดคิดว่าดาวดวงนั้นคอยช่วยเหลือเขา ที่จริงแล้วดาว ดวงนั้นแค่เป็นภาพลวงตา เป็นกลลวงสำหรับพวกเขาเท่านั้น เพียงแต่พวกเขาไม่รู้ หมอผี (ที่จะทำ การรักษาผู้ป่วย) บางคนเชื่อว่าไสยศาสตร์ ไม่สามารถจะแก้ได้นอกจากดาวดวงนั้นจะปรากฏอีก ครั้งหนึ่ง<sup>1</sup> มีดวงดาวบางชนิดไม่ปรากฏให้เห็นนอกจากครั้งเดียวในรอบปี พวกเขา ก็จะรอการ ปรากฏของมัน พอเห็นมันปรากฏขึ้นพวกเขาก็จะทำการอ่านคาถาขอความช่วยเหลือจากดาวดวงนั้น เพื่อแก้ไสยศาสตร์ของพวกเขาทันที (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 39-41)

### วิธีที่ 7 การเขียนรอยบนฝ่ามือ

วิธีนี้หมอผีจะใช้เด็กเล็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ<sup>2</sup> มีเงื่อนไขว่าเด็กคนนั้นจะต้องไม่มี น้ำละหมาดอยู่ หมอผีจะจับมือซ้ายเด็กคนนั้น แล้ววาดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสบนฝ่ามือของเขาเช่นนี้

<sup>1</sup> วิธีนี้เป็นการแก้ไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ แต่ถ้าการแก้ไสยศาสตร์หรือรักษาด้วยวิธีการอ่านอัลกุรอานและคุอาอ์ก็สามารถที่จะทำ ให้มันโมฆะตอนไหนก็ได้

<sup>2</sup> ผู้บรรลุนิติภาวะในอิสลาม คือ ผู้ชายหรือผู้หญิงที่อายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ หรือผู้ชายที่หลังน้ำอสุจิแล้ว หรือเด็กผู้หญิงที่หลังน้ำอสุจิ หรือมาประจำเดือนแล้ว

แล้วเขียนคาถาไสยศาสตร์ลงรอบๆสี่เหลี่ยมนั้น เขียนไว้ทุกๆด้านของทุกๆทิศของสี่เหลี่ยม หลังจากนั้นก็เอาน้ำมันและดอกไม้ที่มีสีน้ำเงินหรือเอาน้ำมันกับหมึกสีน้ำเงินเทลงในมือเด็กตรงสี่เหลี่ยมที่วาดไว้ จากนั้นหมอก็จะเขียนคาถาอื่นอีกที่มีตัวอักษรเป็นตัวๆลงบนกระดาษสี่เหลี่ยมพื้นผ้าแล้วเอากระดาษดังกล่าวมาวางลงบนหัวของเด็กแล้วเอาหมวกมาคลุมไว้ข้างบนอีกทีเพื่อให้มันอยู่ตัว (มันคง) หลังจากนั้นก็เอาผ้าหนาๆ หนักๆ มาคลุมตัวเด็กทั้งตัว ในขณะที่เด็กก็จะมองในมือของเขา ซึ่งจะไม่เห็นอะไรเลยเพราะมันมืดสนิท แล้วหมอก็จะร่ายมนตร์คาถาทางไสยศาสตร์ต่อจนกระทั่งเด็กคนนั้นรู้สึกว่ามีแสงสว่างและได้เห็นภาพเคลื่อนไหวในมือเขา หมอก็จะกล่าวแก่เด็กว่า “หนูเห็นอะไรบ้าง?” เด็กจะตอบว่า “ฉันเห็นภาพผู้ชายคนหนึ่งตรงหน้าฉัน” หมอก็บอกต่อไปว่า “หนูจงบอกแก่เขาว่า ท่านผู้วิเศษกล่าวแก่ท่านว่าอย่างไร” แล้วภาพนั้นจะเคลื่อนไหวตามคำสั่ง (ที่ได้รับมา) ส่วนใหญ่แล้ววิธีนี้จะใช้เมื่อต้องการค้นหาสิ่งของที่หายไป (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 42)

### วิธีที่ 8 การเก็บร่องรอย

วิธีนี้หมอก็จะใช้วิธีการเก็บร่องรอยของผู้ป่วยเช่น ผ่าเซ็ดหน้า หรือผ่าคอกมม หรือเลือด หรืออื่นๆ อย่างที่มีกลิ่นเหม็นของผู้ป่วย แล้วหมอก็จะผูกปมจากมมต่างๆของผ่าเซ็ดหน้าผืนนั้น แล้วมัดให้ได้เท่ากับสี่นิ้ว หลังจากนั้นก็จะจับผ่าเซ็ดหน้าผืนนั้นอีกครั้งพร้อมกับอ่านสุเราะฮ์ฮัตตะกาฮ์ หรือสุเราะฮ์ฮัตตะกาฮ์ที่สั้นๆ ด้วยน้ำเสียงที่ดังแล้วค่อยๆลดเสียงลง เมื่อเขาเริ่มการอ่านคาถาไสยศาสตร์และเขาจะเรียกญินและกล่าวว่า ถ้าหากโรคนี้สาเหตุมาจากญินจงทำให้ผ่าเซ็ดหน้าผืนนี้สั้นลง ถ้าหากสาเหตุมาจาก อัลอัยน์ (พลังแห่งความชั่วร้ายที่สาเหตุมาจากความอิจฉา) ก็จงทำให้ยาวขึ้น แต่ถ้ามันเป็นโรคธรรมดาที่ต้องใช้การรักษาด้วยการแพทย์ก็ขอให้อยู่สภาพเดิม แล้วหมอก็ก็จะทำการวัดความยาวของผ่าเซ็ดหน้าผืนนั้นอีกครั้งหลังจากพิธีดังกล่าว เมื่อเขาพบว่ามันยาวกว่าสี่นิ้ว เขาจะบอกคนไข้ว่าท่านถูกอัลอัยน์หรือพลังแห่งความอิจฉา ถ้ามันสั้น เขาก็จะบอกว่า ท่านโดนญินทำร้าย ถ้ามันคงสภาพเหมือนเดิม เขาก็จะบอกว่า ท่านไม่ได้โดนอะไรทำร้าย มันเป็นโรคธรรมดาจงไปหาแพทย์ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 42 - 43)

### บทเรียนที่ได้จากวิธีการทั้งแปด

จากวิธีการเรียกขัยญอนและญินมารับใช้ที่กล่าวโดยท่านวะฮีดอับดุลฮะลามบาลีขึ้นต้น พอจะสรุปพอสังเขปได้ว่าวิธีการเหล่านี้มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่ถูกต้องและผิดต่อหลักการศาสนาอิสลามดังต่อไปนี้

1- ในวิธีการที่ได้กล่าวมาส่วนใหญ่แล้วจะทำให้หมอฟีหรือนักไสยศาสตร์มุสลิมต้องพ้นสภาพจากการเป็นมุสลิมได้ เพราะหมอฟีทุกคนต้องมีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ หรือไม่ก็ต้องปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ เช่นการสาบาน การขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ การเชือดสัตว์เพื่อสิ่งอื่น การเชื่อในอำนาจที่มากับดวงดาว การดูฤกษ์อัลกุรอานด้วยการเขียนอัลกุรอานด้วยสิ่งสกปรก การเขียนอัลกุรอานแบบดอยกลับและอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ถ้าไม่ใช่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ก็ต้องเป็นกุฟร์หรือเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

อัคฮัยคุ ฮาฟิซุ หะกะมียฺ (al-Hakamiy, 1995: 1/512) กล่าวว่า: “เป็นที่รู้กันว่าไสยศาสตร์จะไม่เกิดขึ้นนอกจากจะเกิดพร้อมกับการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์”

2- ชัยฎอนและญินชอบห้องหรือสถานที่ๆ มีคิมิด ชอบที่รกร้าง ชอบสถานที่ๆ ไม่มีคนอยู่อาศัย พวกมันจะอยู่อาศัยในสถานที่นั้นแทนมนุษย์

3- ชัยฎอนและญินชอบสิ่งสกปรก พวกมันจะเข้าไปใกล้สิ่งปฏิกูลทั้งหลาย หมอฟีเองก็ต้องสกปรกจึงจะบรรลุสิ่งที่ต้องการได้<sup>1</sup>

4- หนึ่งในอาหารโปรดของชัยฎอนและญินคือ ควันรูป โดยเฉพาะควันรูปที่จุกโดยไม่ได้กล่าวในนามของอัลลอฮ์ ﷻ<sup>2</sup>

5- การเชือดสัตว์เพื่อพลีแก่ญินเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) ตามมติของอุละมาอ์ทุกสมัยและมันเข้าข่ายการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และถือว่าเป็นบาปใหญ่ที่ไม่สามารถให้อภัยโทษได้เพราะการเชือดสัตว์แก่สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เป็นสิ่งที่มุสลิมทุกคนปฏิบัติไม่ได้โดยเด็ดขาดและเนื้อที่มาจากกรเชือดนั้นไม่สามารถกินเป็นอาหารได้ ถึงกระนั้นเราก็ยังเห็นการกระทำเช่นนี้บ่อยครั้งในทุกๆสมัยและทุกๆ สถานที่ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ความว่า : “อัลลอฮ์ทรงสถาปนาแข่งผู้ที่เชือดสัตว์เพื่อพลีแก่สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์” (บันทึกโดย Muslim, 1999 : 5096)

6- ไสยศาสตร์เกือบทุกประเภทจะไม่เกิดขึ้นนอกจากจะมีการเคารพภักดีต่อชัยฎอนและญิน จะด้วยการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำบาปใหญ่ การปฏิบัติในสิ่งต้องห้าม การเปลี่ยนการภักดีต่ออัลลอฮ์ไปเป็นการภักดีต่อพวกชัยฎอนและญิน ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นบ่อเกิดของความโกรธกริ้วของอัลลอฮ์และเป็นหนทางที่จะนำไปสู่นรก และชัยฎอนจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้มนุษย์หลงทาง

อิบน์ ตัยมียะฮ์ (Ibn Taimiyah, 1995: 11/292) กล่าวว่า: “ชัยฎอนจะหลอกให้มนุษย์หลงทางเท่าความสามารถที่มันมีอยู่ ผู้ใดเคารพบูชาดวงอาทิตย์ ดวงเดือน และดวงดาวพระเคราะห์ มันก็จะลงมาพบกับพวกเขา ระหว่างทั้งสองฝ่ายจะมีการสนทนากัน ซึ่งเรียกกันในนาม

<sup>1</sup> จะเห็นได้ว่าบางครั้งหมอฟีจะไม่มีการชำระร่างกายให้สะอาด เช่น ไม่สามารถอาบน้ำได้ติดต่อกันเป็นเวลา 40 วัน เป็นต้น

<sup>2</sup> ดังนั้นเรามักจะเห็นได้บ่อยครั้งว่าที่ไหนมีการบูชาที่นั่นก็จะมีกรจุกบูชเยียน

วิญญาณแห่งดวงดาว แต่ที่จริงแล้วมันคือชัยฏอน ผู้ที่เคารพบูชารูปปั้นก็เช่นกันชัยฏอนก็จะมาพบพวกเขา และผู้ที่ขอความช่วยเหลือจากศพ หรือผู้ที่ล่องลับไปแล้ว หรือเชื่อว่าการขอพรจากสุสานของเขาเหล่านั้นดีกว่า (การขอพรที่) มัสยิด”

อิบน์ ตัยมียะฮฺ (Ibn Taimiyah, 1343 H.: 126) กล่าวอีกว่า: “บรรดาชัยฏอนจะเข้าสิงอยู่ในรูปปั้นและจะคอยช่วยเหลือพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขอ เหมือนกับที่มันได้ช่วยผู้ที่บูชาดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวเคราะห์ และดาวฤกษ์ เมื่อใดที่ (พวกมนุษย์) ทำการบูชามันด้วยการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่แสดงถึงการเคารพบูชาพวกมัน เช่น การสรรเสริญพวกมัน การแต่งตัว จุดธูป ฯลฯ พวกมันก็จะลงมาปรากฏตัว ซึ่งเรียกว่าจิตวิญญาณของดาวเคราะห์ และจิตวิญญาณนั้นจะคอยช่วยให้ความหวังของพวกเขาสมปรารถนา เช่น ช่วยฆ่าศัตรูของพวกเขา หรือทำให้ศัตรูไม่สบาย หรือสั่งให้พวกมันนำทรัพย์สินเงินทองมาให้ ฯลฯ”

อิบน์ ก็อยยิม (Ibn Qaiyim, n.d.: 572) กล่าวว่า “ไม่ต้องสงสัยเลยว่าหอนี ทำสิ่งโน้นสิ่งนี้ บางครั้งมันเกิดขึ้นต่อผู้คนที่ดูและสัมผัสกับสิ่งที่พวกหอนีทำ จนทำให้พวกเขาเหล่านั้นดูสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่สิ่งนั้น และบางครั้งการดำเนินของสิ่งที่ถูกใช้ให้พวกเขาดูนั้นเป็นการกระทำที่มีวิญญาณชัยฏอนช่วยดำเนินงานนั้น”

7- วิธีการที่ใช้กันมากในหมู่หอนีเพื่อให้ผู้เข้ารับการรักษาจากเขา หรือผู้ที่ใช้บริการพวกเขาเชื่อว่าสิ่งที่หอนีทำถูกต้องและมาจากการช่วยเหลือของอัลลอฮ์คือการที่หอนีใช้อูบายโดยการอ่าน สุเราะฮฺสั้นๆ จากอัลกุรอาน หรือบางอายะฮ์ด้วยน้ำเสียงที่ดังฟังชัด แล้วตามด้วยการอ่านคาถาเวทมนตร์ด้วยเสียงที่เบามากและบางครั้งก็แทบจะไม่มีเสียง สิ่งนี้ทำให้บางคนเข้าใจผิดคิดว่าหอนีคนนั้นใช้อัลกุรอานในการรักษาหรือประกอบพิธี และความสามารถของเขาเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้

เรื่องนี้ผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์กับตัวเอง ดังนี้ แรกๆ หอนีจะอ่านสุเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ด้วยน้ำเสียงที่ดังฟังชัดแล้วค่อยๆ เบาเสียงจนกระทั่งเสียงเบามาก ผู้วิจัยตั้งใจที่จะฟังมากกว่าสิ่งที่หอนีอ่านนั้นคืออะไรบ้าง ปรากฏว่าบางประโยคที่หอนีคนนั้นได้กล่าวคือการกล่าวถึงบรรพบุรุษของพวกเขา และเขาขอความคุ้มครองและความช่วยเหลือจากบรรพบุรุษเหล่านั้น

8- ไสยศาสตร์คือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ~~ซึ่ง~~ ด้วยสาเหตุสองประการ คือ

1- การที่จะทำไสยศาสตร์ได้ต้องพึ่งพาอาศัยความช่วยเหลือจากชัยฏอน ต้องมีความผูกพันกับพวกมัน ต้องทำการใกล้ชิดด้วยวิธีการต่างๆ ที่พวกมันชอบเป็นการแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่เขาต้องการให้ช่วยเหลือ (Abdurrahman ibn Naṣir ibn Sa‘diy, 1413 H.: 81)



2- ในการทำไสยศาสตร์ต้องมีการอ้างว่ารู้ถึงความลับของสรรพสิ่ง และการอ้างถึงการมีส่วนร่วมกับ อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์เป็นผู้ทรงรู้ เพียงผู้เดียว และนี่คือการปฏิเสธศรัทธาและเป็นการหลงผิด อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า :

﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾

(البقرة : 102)

ความว่า: “**ขอยืนยันว่าที่จริงแล้วพวกเขาก็รู้ดีว่าใครกันที่ได้ทำการแลกเปลี่ยนมัน (คัมภีร์เตารอฮฺ) เขาผู้นั้นย่อมไม่มีส่วนวาสนาใดๆในโลกหน้าเลย**”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 102)

และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

((احتنبوا السبع الموبقات قالوا : يا رسول الله وما هن؟ قال : الشرك بالله والسحر وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل مال اليتيم والتولي يوم الزحف وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات))

(رواه البخاري : 5764)

ความว่า : จากท่านอะบี สุร็อยเราะฮฺ<sup>1</sup> จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลายจงห่างไกลจากเจ็ดสิ่งที่ทำให้พินาศ (ต่อไปนี่): การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำไสยศาสตร์ (อัลสิหฺร) การฆ่าชีวิตที่ถูกห้ามโดยอัลลอฮ์นอกจากโดยสิทธิที่ชอบธรรม การกินบอเกเบีย การกินสมบัติลูกกำพร้า การหนีออกจากสนามรบเมื่อมีการฉีดาบ (การรบเพื่อศาสนา) และการกล่าวหาผู้หญิงบริสุทธิ์ มีศรัทธาว่าผิดประเวณี”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5764)<sup>2</sup>

### 3.1.3 หุกม ( ข้อบัญญัติ ) เกี่ยวกับอัลสิหฺร (ไสยศาสตร์)

<sup>1</sup> อะบี สุร็อยเราะฮฺ คือ เสาะหาบะฮฺผู้สูงส่งผู้หนึ่ง ชื่อสะอิด บิน อัลหาริษ เสียชีวิตปี 59 ฮ.ศ. อายุ 78 ปี (Ibn Hajar, 1999 : 599)

<sup>2</sup> Salih al-Fauzan, 1998: 115 และ Abdurrahman ibn Naṣir ibn Sa’diy, 1413 H.: 81-82

### 3.1.3.1 หุกมของอัลสอิหฺรฺ การเรียนและสอนวิชาอัลสอิหฺรฺ

อัลสอิหฺรฺ เป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) ตามข้อบัญญัติศาสนาของอัลลอฮฺ<sup>1</sup> และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มุสลิมสิ้นสภาพการเป็นมุสลิมได้

อายะฮฺอัลกุรอานและอัลหะดีษมากมายชี้ว่าอัลสอิหฺรฺเป็นสิ่งต้องห้าม ผู้วิจัยขอยกมาเพียงบางส่วน ดังต่อไปนี้

ในอัลกุรอานมีระบุว่า:

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ

السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

(طه : 69)

ความว่า : “และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม”

(ฎอฮา: 69)

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

<sup>1</sup> Sulaiman ibn ‘Abdullah, 1995: 384

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ  
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي  
 الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا  
 يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

(البقرة : 102)

ความว่า : “และพวกเขาได้ประพฤติตามเหล่ามารร้ายที่ได้นำมาอ่านในยุค  
 ปกครองของ(นบี)สุลัยมาน(สิ่งนั้นคือตำราทางไสยศาสตร์และมายากล)และ  
 สุลัยมานมิได้เนรคุณ(ต่ออัลลอฮฺ)แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เนรคุณ  
 พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย และ(พวกมันได้สอน)วิชาที่  
 ถูกประทานแก่มาอิกะฮฺสององค์ ณ เมืองบาบิล(ทั้งสองคือ)ฮารูตและมารูต  
 และทั้งสองจะยังไม่สอน(วิชาไสยศาสตร์ดังกล่าว)แก่ผู้ใดทั้งสิ้น จนกว่าทั้ง  
 สองจะประกาศตัวว่า “เราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจงอย่าเนรคุณ” แต่แล้ว  
 พวกเขาเหล่านั้นต่างก็พรีแล้วเรียนจากทั้งสอง(วิชาดังกล่าวซึ่งเป็น)สิ่งที่ทำ  
 ให้พวกเขาต้องแตกแยกกัน เพราะมันระหว่างชายคนหนึ่งกับภริยาของเขา  
 ทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นหาได้ใช้สิ่งนั้นมาทำอันตรายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดได้ไม่  
 นอกจากจะเป็นไปโดยอนุญาตของอัลลอฮฺเท่านั้น และพวกเขาเหล่านั้นต่างก็เล่า  
 เรียนวิชาที่ให้โทษแก่พวกเขาเอง และมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาเลย ขอยืนยัน  
 ว่าที่จริงแล้วพวกเขาก็รู้ว่าใครกันที่ได้ทำการแลกเปลี่ยนมัน(คัมภีร์เตารอฮฺ)  
 เขาผู้นั้นย่อมไม่มีส่วนวาสนาใดๆ ในโลกหน้าเลย และสิ่งที่เขาได้นำมาขาย  
 ตัวของเขาเองนั้นช่างเลวร้ายลึนดี ทั้งนี้หากพวกเขารู้”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 102 )

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเกี่ยวกับนักไสยศาสตร์ของฟาโรห์ว่า :

﴿إِنَّا إِنَّمَا بَرِّئْنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ

خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٢﴾

(طه : ٧٣)

ความว่า : “แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล (เพื่ออับดวงประทีปของอัลลอฮ์) และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป”

(ฎอฮา: 73)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเล่าให้รู้ว่า บรรดาหมอผีของไฟรเอาน์ต้องการการอภัยโทษจากพระองค์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติโดยการนำไสยศาสตร์มาใช้ นั้นเป็นสิ่งที่ไม่

ใน อัลหะดีษ ระบุไว้ดังต่อไปนี้

1- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: (( اجتنبوا السبع الموبقات قالوا: يا رسول الله وما هن؟ قال: الشرك بالله والسحر وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل مال اليتيم والتولي يوم الزحف وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات))  
(رواه البخاري : ٥٧٦٤)

ความว่า : จากท่านอะบี สุร็อยเราะฮ์<sup>1</sup> จากท่านบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลายจงห่างไกลจากเจ็ดสิ่งที่ทำให้พินาศ<sup>2</sup> (ต่อไปนี้): การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำไสยศาสตร์ (อัลสิหฺร) การฆ่าชีวิตที่ถูกห้ามโดยอัลลอฮ์นอกจากโดยสิทธิที่ชอบธรรม การกินบอเก้บี้ การกินสมบัติลูกกำพร้า การหนี

<sup>1</sup> อะบี สุร็อยเราะฮ์ คือ เสาะหาบะฮ์ผู้สูงส่งท่านหนึ่ง ท่านชื่อสะอิด อิบน์ อัลฮาริษ เสียชีวิตปี 59 ส.ศ. อายุ 78 ปี (Ibn Hajr, 1999 : 599)

<sup>2</sup> เจ็ดอย่างที่เป็นอย่างใหญ่และเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงบนโลกนี้ คือ 1-การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ 2- การทำไสยศาสตร์ (อัลสิหฺร) 3- การฆ่าชีวิตที่ถูกห้ามโดยอัลลอฮ์นอกจากโดยสิทธิที่ชอบธรรม 4- การกินบอเก้บี้ 5- การกินสมบัติลูกกำพร้า 6- การหนีออกจากสนามรบเมื่อมีการญูฮาด (การรบเพื่อศาสนา) และ 7- การกล่าวหาผู้หญิงบริสุทธิ์ มีศรัทธาว่าผิดประเวณี

ออกจากสนามรบเมื่อมีการญิฮาด (การรบเพื่อศาสนา) และการกล่าวหา  
ผู้หญิงบริสุทธี มีศรัทธาว่าผิดประเวณี”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5764)<sup>1</sup>

ท่านนบีได้กำชับให้ห่างไกลจากไสยศาสตร์ และได้บอกว่ามันเป็นบาปใหญ่ที่  
สร้างความหายนะ ฉะนั้นหะดีษชี้ให้เห็นว่าอัสสิหฺรฺเป็นสิ่งที่จะต้องห้าม และอัสสิหฺรฺมีอยู่จริงไม่ใช่  
เรื่องกุรอาน (เรื่องที่กุฉิ่น).

2- ((عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : لا يدخل الجنة  
مدمن خمر ولا مؤمن بسحر ولا قاطع رحم))  
(رواه ابن حبان : ٢٩١)

ความว่า : “จากอะบีมูซา อัลด็อซอรี رضي الله عنه ท่านเราะสูล صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า: จะเข้า  
สวนสวรรค์ไม่ได้ (บุคคลต่อไปนี้) ผู้เสพเหล้า ผู้ที่เชื่อในไสยศาสตร์ และผู้ที่  
ตัดความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง”

(บันทึกโดย Ibn Hibban, n.d.: 291)

ท่านนบี صلى الله عليه وسلم ห้ามไม่ให้เชื่อว่าอัสสิหฺรฺ มีอิทธิพลต่อผู้อื่นด้วยพลังของมันเองแต่เชื่อ  
ว่าอัสสิหฺรฺ หรือไสยศาสตร์เหล่านั้นไม่มีอิทธิพล และพลังอำนาจที่จะไปทำร้ายผู้อื่นได้โดยไม่ได้รับ  
การอนุมัติจากอัลลอฮฺ พระองค์ ﷻ ตรัสว่า :

﴿ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾

(البقرة : ١٠٢)

ความว่า : “...ทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นหาได้ใช้สิ่งนั้นมาทำอันตรายแก่ผู้หนึ่ง  
ผู้ใดได้ไม่ นอกจากจะเป็นไปโดยอนุญาตของอัลลอฮฺเท่านั้น...”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 102)

<sup>1</sup> Ibn Hajar, 1997 : 10/285

3- عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ : ((ليس منا من تطير أو تطير له أو تكهن أو تكهن له أو سحر أو سحر له ومن أتى كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد))

ความว่า : จากอิหมรอน บิน หุศัยน رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮูล ﷺ กล่าวว่า : ไม่ใช่พวกเราใครที่เชื่อในสิ่งที่บ่งบอกกลางร้าย หรือ ผู้ที่อ้างว่ารู้ความลับ หรือ ไปหานักทำนายเพื่อดูอนาคต หรือ ผู้ที่ทำไสยศาสตร์ หรือ ไปหานักไสยศาสตร์ และผู้ใดไปหานักทำนายและเชื่อในสิ่งที่เขาบอกแท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบี มุฮัมมัด”

(บันทึกโดย al-Mundhiri, 1998: 4 / 52)

นักนิติศาสตร์อิสลาม(ฟูเกาะฮาอู)บางคนได้แยกชนิดของไสยศาสตร์ที่เป็นมายากลออกจากไสยศาสตร์ชนิดอื่นๆ พวกเขาอธิบายว่า มายากลนั้นสามารถทำได้(มุบาหฺ)เพราะมันเป็นชนิดที่ไร้สาระ มีจุดประสงค์เพื่อความสนุกสนานไม่ถึงกับเป็นสิ่งต้องห้ามเหมือนไสยศาสตร์ชนิดอื่นๆ ที่ทำขึ้นเพื่อทำร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นกลัวและต้องมีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ﷻ

อัลบัยฎอวีย (al-Baidawiy, n.d.: 1/175) อธิบายว่า : “ส่วน (ไสยศาสตร์) ที่ทำให้ผู้อื่นแปลกใจดังที่พวกเขาคลอกลวงทำกันโดยการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ช่วย หรือตามที่เรารู้ได้จากนักมายากล ถือว่าไม่ใช่สิ่งที่จะต้องถูกตำหนิตีดยุติอย่างใด และการเรียกชื่อสิ่งนั้นว่าอัสสิหฺรฺก็เป็นแค่การเรียกแบบเปรี้ยบเปรย หรือเพราะความละเอียดยและซ่อนเร้นของมัน”<sup>1</sup>

ส่วนการเรียนอัสสิหฺรฺ (ไสยศาสตร์) และการสอนวิชาอัสสิหฺรฺให้แก่ผู้อื่น เรื่องนี้ นักนิติศาสตร์อิสลาม (ฟูเกาะฮาอู) มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน พวกเขาโต้เถียงกันในหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนไสยศาสตร์ ดังนี้

- หุกมการเรียนวิชาอัสสิหฺรฺเพื่อต้องการรู้โดยไม่ได้ปฏิบัติ
- หุกมการเรียนอัสสิหฺรฺเพื่อแก้หรือต่อต้านไสยศาสตร์ที่มาจากกาฟิรชิมีย<sup>2</sup>
- หุกมการเรียนอัสสิหฺรฺเพื่อให้สามักรรยามาคิดกัน (ทำเสน่ห์ยาแฝด)
- หุกมการเรียนอัสสิหฺรฺเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น หรือเพื่อให้ผู้อื่นพ้นจากการถูกคุกคามและจากการถูกทำร้ายของศัตรู เป็นต้น

<sup>1</sup> อ้างถึงในหนังสือ al-Muasu'ah al-Fiqhiyah, 1410 H : 24/263-264

<sup>2</sup> กาฟิรชิมีย คือ กาฟิรที่อยู่ภายใต้การดูแลของประเทศมุสลิม ผู้ที่ไม่ต่อต้านอิสลามและไม่ทำร้ายมุสลิม

และพวกเขามีความคิดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับวิธีการเรียนไสยศาสตร์ เช่น เรียนรู้ไสยศาสตร์มาจากหนังสือที่เขาได้อ่าน และรู้มาจากหมอผีหรือนักไสยศาสตร์โดยตรง เป็นต้น

นักนิติศาสตร์อิสลามส่วนใหญ่ (ญุมฮูรฟูกอฮาอ) - อัลหะนะฟียะฮฺ อัลมาลิกียะฮฺ และอัลหะนาบะละฮฺ - ถือว่าการเรียนไสยศาสตร์ทุกรูปแบบเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) และเป็นกรปฏิบัติเสฐศรัทธา (กุฟร์)

อิบน์ หะญูร์ (Ibn Hajr al-‘Asqalaniy, 1997: 10/277) กล่าวว่า “อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตรัสว่า ความว่า: **“จนกว่าทั้งสองจะประกาศตัวว่า “เราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจงอย่าเนรคุณ”** (อัลบะเกาะเราะฮฺ: 102) ซึ่งให้เห็นว่า การเรียนวิชาไสยศาสตร์นั้นเป็นการปฏิบัติเสฐศรัทธาต่ออัลลอฮฺ หรือกุฟร์ ดังนั้นการทำไสยศาสตร์ก็เป็นการปฏิบัติเสฐศรัทธาเช่นเดียวกัน”

อิบน์ กุดามะฮฺ (Ibn Qudamah, 1999: 12/300) อธิบายว่า “การเล่าเรียนวิชาไสยศาสตร์และการสอนไสยศาสตร์ให้แก่ผู้อื่นถือเป็นสิ่งต้องห้าม เท่าที่เราู้ ไม่มีการขัดแย้งใดๆ ในเรื่องนี้ระหว่างบรรดาอุละมาอฺ พวกเราทั้งหลายกล่าวกันว่า: “อัสสาหิรฺ (หมอผี) ได้ปฏิบัติเสฐศรัทธาด้วยสาเหตุอันเนื่องมาจากการเรียนและการกระทำของเขา ถึงแม้เขาจะเชื่อว่ามันหะรอมเป็นสิ่งต้องห้าม หรือเขาเชื่อว่าสามารถทำได้ (มุบาหฺ) ก็ตาม”

ส่วนการเรียนไสยศาสตร์เพื่อต้องการรู้โดยไม่ได้ปฏิบัติ นักนิติศาสตร์อิสลามส่วนใหญ่ เช่น อัลหะนะฟียะฮฺ อัลมาลิกียะฮฺ และอัลหะนาบะละฮฺ ถือว่าการเรียนไสยศาสตร์เป็นสิ่งหะรอมและเป็นกรปฏิบัติเสฐศรัทธาทั้งสิ้น ในขณะที่อัลหะนะฟียะฮฺ ส่วนหนึ่งยกเว้นในบางกรณี ดังที่อิบน์ อาบิติน กล่าวอ้างถึงแนวคิดของชะคีเราะฮฺ อันนาซิรฺ ว่า การเรียนไสยศาสตร์เพื่อได้ตอบการกระทำของหมอผีกาฟิรฺที่ต่อต้านมุสลิมถือเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ (ฟิรฎฺ) ส่วนการเรียนไสยศาสตร์เพื่อให้สามีมารยามาคิดกัน เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ (มุบาหฺ) ความคิดนี้อัลหะนะฟียะฮฺ อีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยและได้ไปว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ความว่า: **“แท้จริงการใช้เวทมนต์เสกเป่า การใช้เครื่องรางของขลัง และการทำเสน่ห์ยาแฝดเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ (ชิร୍କ)”** (บันทึกโดย Hakim, n.d.: 4/418) จากกลุ่มอัลมาลิกียะฮฺ ก็มีคนที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดข้างต้นเช่น อัตตอรูตุซซีย์ โดยอ้างหลักฐานคำที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ความว่า **“และทั้งสองจะยังไม่สอน (วิชาไสยศาสตร์ดังกล่าว) แก่ผู้ใดทั้งสิ้น จนกว่าทั้งสองจะประกาศตัวว่า “เราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจงอย่าเนรคุณ”** คือ ด้วยการรำเรียนมัน และพระองค์ทรงกล่าวต่อว่า **“แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เนรคุณ พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ทั้งหลาย”** (อัลบะเกาะเราะฮฺ: 102) และไสยศาสตร์จะไม่เกิดขึ้น

<sup>1</sup> พวกอัลหะนาบะละฮฺ หรือผู้ที่ยึดปฏิบัติตามแนวทางของอิมามอะหมัด อิบน์ หันบัลในเรื่องฟิกฮฺ

นอกจากกับพวกที่เชื่อว่ามันสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงร่างกาย และการยึดมั่นศรัทธาในสิ่งนั้นถือว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธา. อัลเกาะรอฟีอี<sup>1</sup> กล่าวว่า “ต้องหุ้มนให้ชัดเจนว่าเขาได้ปฏิเสธศรัทธา และการสอนมันจะเกิดขึ้นไม่ได้นอกจากการปฏิบัติมันโดยตรง เช่นการเข้าใกล้ชิดกับดวงดาว เคารพภักดีต่อมันและขอพลังอำนาจจากมัน” และอัลเกาะรอฟีอี ยังอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่เรียนไสยศาสตร์เพียงเพื่อเขาต้องการรู้ในสิ่งที่หมอผีปฏิบัติกัน เช่น เขาอ่านไสยศาสตร์จากหนังสือ (เพียงอย่างเดียว) กับผู้ที่ปฏิบัติไสยศาสตร์ในขณะที่เรียน(กับนักไสยศาสตร์โดยตรง) ชนิดแรกถือว่าไม่ใช่การปฏิเสธศรัทธา ส่วนชนิดที่สองนั้นเป็นการกระทำที่เข้าข่ายการปฏิเสธศรัทธา อัซฮาฟีอีย์ กล่าวว่า “การเรียนไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่หะรอม นอกจากเมื่อการเรียนของเขาให้ประโยชน์หรือสามารถต่อต้านสิ่งที่จะมาทำร้ายหรือเพื่อยืนอยู่บนความเป็นจริงของมัน” (al-Muasu‘ah al-Fiqhiyah, 1410 H : 24/263-264)

จากหลักฐานต่างๆที่บรรดานักนิติศาสตร์อ้างอิงถึงนั้น ผู้วิจัยคิดว่า แนวความคิดของญุมฮูร อัลหะนะฟียะฮฺ อัลมาลิกียะฮฺ และอัลหะนะบะละฮฺ เป็นแนวคิดที่ถูกที่สุดเนื่องจากการเรียนไสยศาสตร์ถือว่าเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺและเป็นการใกล้ชิดบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ ดังที่พระองค์ ﷻ ครัสว่า ความว่า “และพวกเหล่านั้นต่างก็เล่าเรียนวิชาที่ให้โทษแก่พวกเขาเอง และมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาเลย” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 102) ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ความว่า: “ผู้ใดผูกปมเงื่อนใดเงื่อนหนึ่งแล้วเขาได้เสกเป่ามันถือว่าเขาได้ทำไสยศาสตร์ และผู้ใดที่ทำไสยศาสตร์ถือว่าเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และผู้ใดยึดถือในสิ่งใด สิ่งนั้นก็เป็นตัวแทนของเขา”<sup>2</sup> (บันทึกโดย al-Nasa’iy, 1999: 4090)<sup>3</sup>

### 3.1.3.2 หุ้มนเกี่ยวกับการเป็นหมอผี หรือนักไสยศาสตร์

หุ้มนหรือข้อบัญญัติเกี่ยวกับอัสสาหิรฺ (หมอผี) มุสลิมและหมอผีกาฟิรฺอัชชิมมีย

ในเรื่องนี้อุละมาอุมักมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป อัลกูรฎูบีย<sup>4</sup> (al-Qurtubiy, 1967 : 2/47) กล่าวว่า: “นักนิติศาสตร์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องหุ้มน (ข้อบัญญัติ)

<sup>1</sup> อัลเกาะรอฟีอี คือ อะหมัด อิบน์ อีดิส อิบน์ อับดุลเราะฮมาน อัศซอนฮาญีย

<sup>2</sup> แปลว่า ผู้ใดที่มีความผูกพันกับสิ่งหนึ่งจะด้วยการที่เขายึดมั่นในสิ่งนั้น หรือหวังความช่วยเหลือจากสิ่งนั้น อัลลอฮฺก็จะทรงให้สิ่งนั้นเป็นตัวแทนของเขา และใครมีความผูกพันต่ออัลลอฮฺด้วยความเชื่อมั่นในความเป็นพระเจ้า เป็นผู้ดูแล เป็นตัวแทนเป็นผู้ปกครองทุกอย่างของพระองค์ก็จะปกป้อง ดูแลและเป็นตัวแทนของเขา อัลลอฮฺทรงครัสว่า “อัลลอฮฺจะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ” (อัซซุมัร 39) และผู้ใดที่มีความผูกพันยึดถือหมอผีและชัยฏอนหรือผู้อื่นที่เป็นผู้ที่ถูกสร้าง (มักลูก) อัลลอฮฺก็จะให้เขาเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเขาและจะให้เขาได้รับความหายนะ (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999 : 252)

<sup>3</sup> al-Nasa’iy, 1999: 7/128 อิบน์ มุฟลิหฺ กล่าวว่า หะดِيثนี้ ดี (หะสัน) (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999 : 247)

<sup>4</sup> อัลกูรฎูบียคือ มุฮัมหมัด อิบน์ อุมัร อิบน์ หุสَيْن อัลกูเราะซีย์ อัตฏะวะบะรอศดานีย



เกี่ยวกับหมอผีที่เป็นมุสลิมและหมอผีที่เป็นกาฬโรคอัชชะมิมียะ มาลิกมีความคิดเห็นว่า ถ้ามุสลิมทำไสยศาสตร์ด้วยตัวเอง ด้วยคำพูดของเขาตรานั้นเขาก็จะพ้นจากการเป็นมุสลิมต้องถูกประหารชีวิต การขอลูกแก้โทษของเขาจะไม่ถูกตอบรับโดยอัลลอฮ์เพราะการกระทำนั้นเสมือนกับการกระทำของผู้ที่ไม่นับถือศาสนา (อัชชะนาดีเกาะฮุ) และผู้ที่ผิดประเวณี เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ความว่า: **“และทั้งสองจะยังไม่สอน (วิชาไสยศาสตร์ดังกล่าว) แก่ผู้ใดทั้งสิ้น จนกว่าทั้งสองจะประกาศตัวว่าเราเป็นข้อทดสอบ ดังนั้นท่านจงอย่าบรรลุณ”** (อัลบะเกาะเราะฮุ : 102) และนี่คือแนวคิดของอะหมัด อิบน์ หัมบัล อะบี เษารุ อิศฮาก อัชชะฟีอีและอะบี หะนีฟะฮุ มีรายงานถึงการประหารชีวิตหมอผี จากท่านอุมร์ อิบน์ อัลค็อฏฏ็อบ อุษมาน อิบน์ อัฟฟาน และหัฟเสาะฮุรเราะฮ์ของท่านนบี ﷺ ลูกสาวของท่านอุมร์<sup>1</sup> และมีรายงานว่าท่านนบีﷺ กล่าวว่า ความว่า : **“บทลงโทษของหมอผีคือ การประหารชีวิตด้วยดาบ”**(บันทึกโดย al-Tarmidhiy, 2001: 1460) และมีรายงานว่าท่านหญิงอาอิชะฮุ ได้ขายหมอผีหญิง (ทาส) ของนางเพราะเธอทำไสยศาสตร์ครอบงำนาง อิบน์ อัลมุญซิร<sup>2</sup> กล่าวว่า “เมื่อไรที่ชายผู้หนึ่งยอมรับว่าเขาทำไสยศาสตร์ด้วยคำพูดที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา (กุฟรฺ) เขาก็จะต้องถูกประหารชีวิตหากเขายังไม่ได้เตาบะฮุ (ขออภัยโทษ) แต่ถ้าหากคำพูดที่ใช้ในการทำ ไสยศาสตร์ไม่ถึงขั้นปฏิเสธศรัทธาก็ไม่สามารถที่จะประหารชีวิตเขาได้ เมื่อไรที่เขาทำให้ผู้คนที่ถูกไสยศาสตร์ของเขามาตายก็จำเป็น (วาญิบ) ต้องฆ่าเขาตอบ (กิสอกศ) ถ้าหากการฆ่าของเขานั้นเป็นการเจตนา แต่ถ้าไม่ถึงขั้นกิสอกศ<sup>3</sup> (คือฆ่าโดยไม่ได้เจตนา) ก็ต้องจ่ายดิยะฮุ<sup>3</sup> แทน

อิบน์ มุญซิร กล่าวว่า “เมื่อไรที่บรรดาสะหาบะฮุนบีﷺ มีความคิดที่แตกแยกในเรื่องๆหนึ่งจำเป็นต้องทำตามข้อที่ใกล้เคียงกับอัลกุรอานและอัลหะดีษมากที่สุด ฉะนั้นอาจเป็นไปได้ที่ผู้ที่สั่งให้ประหารชีวิตผู้ที่ทำไสยศาสตร์อย่างหมอผี เนื่องจากไสยศาสตร์ของเขาเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ซึ่งคำสั่งนั้นตรงตามแนวทางที่ท่านนบีได้วางไว้ ส่วนการที่ท่านหญิงอาอิชะฮุสั่งให้ขายหมอผีที่ทำไสยศาสตร์นางอาจเนื่องจากไสยศาสตร์ของนางไม่ถึงขั้นเป็นการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แต่ถ้าใครที่อ้างอิงถึงหะดีษที่รายงาน โดย ญุนคุบ<sup>4</sup> ท่านนบีﷺ กล่าวว่า ความว่า

<sup>1</sup> อิบน์ อัลมุญซิร คือ อะลี อิบน์ อัลมุญซิร อัญญูรีกีฮ์ อัลค็อฏฏ็อบ สือฮัดดี มีชื่อเสียง จากเกาะบะเกาะฮุที่ลิบ เสียชีวิตปี 56 ฮ.ศ. (Ibn Hajr al-Asqalaniy, 1999 : 344)

<sup>2</sup> กิสอกศ คือ การปฏิบัติต่อผู้ทำให้เหมือนกับสิ่งที่เขาได้ทำเอาไว้ (al-Jarjaniy, 2000 : 176) เช่น เขามาคนเขาก็จะถูกฆ่าทดแทน เขาตัดมือคนอื่นเขาก็จะถูกตัดมือของเขาเท่าที่เขาได้ตัดมือผู้อื่น เป็นต้น

<sup>3</sup> ดิยะฮุ คือ เงินที่จ่ายทดแทนเนื่องจากฆ่าคนตาย (โดยไม่ได้เจตนา) (al-Jarjaniy, 2000 : 109) คือ จ่ายเป็นจำนวนอูฐ 100 ตัวหรือเทียบราคานั้น แต่มีเงื่อนไขว่าถ้าหากญาติพี่น้องผู้ตายไม่ยอมอภัยแต่ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งให้อภัยเขาก็ไม่ต้องจ่าย

<sup>4</sup> ญุนคุบ คือ ญุนคุบ บิน อับดุลลอฮ์ บิน สุฟยาน อัลบะญะลีฮ์ เป็นสะหาบะฮุนหนึ่ง เสียชีวิตหลังปี 60 H. (Ibn Hajr al-Asqalaniy, 1999 : 82)

“บทลงโทษของหมอผีคือ การประหารด้วยดาบ” ถ้าหะดีษนี้เศาะหฺ์หุ (ถูกต้อง) ก็ถือว่าอาจจะเป็น การสั่งฆ่าหมอผีที่ไสยศาสตร์ของเขาเป็นการปฏิเสธศรัทธา ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะตรงกับหะดีษนบี ﷺ ที่ว่า

(( لا يحل دم امرئ مسلم إلا بإحدى ثلاث : الثيب الزاني والنفس بالنفس  
والتارك لدينه المفارق للجماعة))

(رواه البخاري : ٦٨٧٨)

ความว่า : “ไม่หะลาลเลือด<sup>1</sup> มุสลิมผู้หนึ่งนอกจาก (เขาได้ทำ) หนึ่งในสาม (กรณีต่อไปนี้): แม่่ม่ายทำการผิดประเวณี ฆ่าชีวิตด้วยชีวิต และผู้ละทิ้ง ศาสนาของตัวพร้อมแยกตัวออกจากกลุ่ม (มุสลิม)”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 6878)<sup>2</sup>

อัลกุฎฎิบียฺ กล่าวว่า “ความคิดนี้ถูกต้อง เพราะเลือดของบรรดามุสลิมถูกปกป้องไว้ ไม่อาจให้มันหะลาลได้ นอกจากจะต้องเชื่อมั่นจริงๆ และไม่มีความเชื่อมั่นตราบดีที่ยังมีความคิด แตกต่างในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮฺเท่านั้นทรงรู้”<sup>3</sup>

รายงานจากอิมามอัซซาฟีอีฮฺท่านกล่าวว่า “หมอผีจะไม่ถูกประหารนอกจากเขาจะ ฆ่าคนอื่นด้วยไสยศาสตร์ของเขาและเขายอมรับว่าเขาฆ่าโดยเจตนา เมื่อใดที่เขาไม่ยอมรับว่าเขา เจตนาเขาก็จะไม่ถูกประหาร เขาต้องจ่ายคียะฮฺเหมือนกับเขาฆ่าคน โดยไม่ได้เจตนาแทน แต่เมื่อไร ที่เขาใช้ไสยศาสตร์ทำร้ายคนอื่นก็ให้ลงโทษเขาเท่าที่เขาได้ทำกับคนอื่น อิบน์ อะรอบีฮฺ กล่าวว่า “ความคิดนี้ไม่ถูกต้องเนื่องด้วย 2 สาเหตุต่อไปนี้ หนึ่งใน คือ เขาจะไม่รู้ถึงวิชาไสยศาสตร์และความ จริงของมันอย่างแท้จริง มันเป็นเพียงคำพูดที่จะเอาใจผู้ที่ให้ความยิ่งใหญ่แก่ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ และนับถือว่าตัวเองเป็นผู้ที่มีอำนาจและความสามารถ สอง คือ อัลลอฮฺได้บอกอย่างชัดเจนในอัลกุ รอานว่า มันเป็นการปฏิเสธศรัทธา พระองค์ตรัสว่า ความว่า “และสุดท้ายมันมิได้เนรคุณ (ต่ออัลลอฮฺ) แต่พวกมารร้ายเหล่านั้นต่างหากที่เนรคุณ” ด้วยการที่พวกมันสอนวิชาไสยศาสตร์แก่มนุษย์ ทั้งหลาย (al-Qurtubiy, 1967 : 2/47-49)

<sup>1</sup> ไม่สามารถฆ่าหรือประหารชีวิตได้

<sup>2</sup> บันทึกโดย บุคอรีฮฺ หมายเลข 6878 (พร้อม Ibn Hajar, 1997 : 12/250) มุสลิม หมายเลข 4351 (พร้อม al-Nawawiy, 1999 : 11/166) และอัคริมชีฮฺ หมายเลข 1402 (พร้อม al-Mubarakfuriy, 2001 : 4/752)

<sup>3</sup> กล่าวกันว่า คำพูดนี้เป็นหลักฐานของอิมามซาฟีอีฮฺ (al-Hamd Ahmad, 1988 : 168) แต่เมื่อค้นคว้าดูแล้วจะพบว่าคำพูดนี้เป็น คำพูดของ อัลกุฎฎิบียฺ (al-Qurtubiy, 1967 : 2/48)

อิบน์ อัลญะอูซีย์ (Ibn al-Jauziy, 1994 : 1/109) กล่าวว่า “ส่วนอิมามอัชชาฟีอีย์ ท่านได้กล่าวว่า “หโมฟีไม่ได้ปฏิเสธศรัทธาด้วยไสยศาสตร์ของเขา ถึงเขาจะถูกประหารเพราะสาเหตุมาจากไสยศาสตร์ของเขาก็ตาม ท่านอัชชาฟีอีย์กล่าวว่า ผู้ที่ทำไสยศาสตร์ถูกประหารเพราะเขาฆ่าคนด้วยไสยศาสตร์ของเขาอย่างเจตนา เป็นการประหารเพื่อการแก้แค้น (ในสิ่งที่เขาได้ฆ่าคน) และเมื่อใดที่เขาว่า เขาฆ่าคนโดยไม่ตั้งใจและฆ่าผิดตัว ก็ไม่ต้องประหารแต่ให้เขาจ่ายคิยะฮุแทน ส่วนหโมฟีที่เป็นอะฮ์ลุลกิตาบ<sup>1</sup> เขาจะไม่ถูกประหารตามแนวคิดของอิมามอะหฺมัดนอกจากเขาจะทำร้ายมุสลิม เขาก็จะถูกประหารเพราะถือว่าเขาได้ทำลายสัญญาที่มีระหว่างกัน และหุกม (ข้อบัญญัติ) นี้ใช้เหมือนกันระหว่างหโมฟีผู้ชายและหโมฟีผู้หญิง และท่านอะบู หะนีฟะฮ์กล่าวว่า หุกมที่มีต่อหโมฟีชายที่เป็นอะฮ์ลุลกิตาบเหมือนกับหโมฟีที่เป็นมุสลิมทุกประการคือวาญิบ(จำเป็น) ต้องประหารชีวิต ส่วนหโมฟีผู้หญิงท่านได้บอกว่า แค่งนางไว้ไม่ต้องถูกประหารชีวิต”

### ข้อสรุปในเรื่องหุกมหโมฟีที่เป็นมุสลิม คือ

อัลอุละมาอ์มีความคิดเห็นในเรื่องนี้ออกเป็น 2 กลุ่มคือ

- ก) บทลงโทษของหโมฟีคือ การประหารชีวิต – นี่คือการคิดเห็นของญุมฮูรอุละมาอ์ (ผู้รู้ส่วนใหญ่) รวมถึงอะบู หะนีฟะฮ์ มาลิก และอะหฺมัด
- ข) บทลงโทษของหโมฟีคือ เขาจะไม่ถูกประหารนอกจากเขาจะปฏิบัติในสิ่งที่จะทำให้เขาพ้นสภาพความเป็นมุสลิม การคิดเห็นนี้คือการคิดของ อิมามอัชชาฟีอีย์ อิบน์มุญซิร และรายงานหนึ่งของอะหฺมัด

ทั้งสองฝ่ายอ้างอิงหลักฐานดังต่อไปนี้

ความคิดที่ว่าหโมฟีทุกคนต้องถูกประหารอ้างอิงอัลหะดีษต่อไปนี้

((حد الساجر ضربه بالسيف))

(رواه الترمذي : ١٤٦٠)

ความว่า : “บทลงโทษของหโมฟีคือ การประหารด้วยดาบ”

<sup>1</sup> หโมฟีที่นับศาสนาญูดายและศาสนาคริสต์

(บันทึกโดย al-Tarmidhiy, 2001: 1460)<sup>1</sup>

((عن بجالة : أن عمر كتب إليهم أن اقتلوا كل ساحر وساحرة وزاد عبد  
الرزاق : فقتلنا ثلاث سواحر))  
(رواه البخاري)

ความว่า: “จาก บะญาละฮฺ<sup>2</sup> ท่านอุมร์ ได้เขียนถึงพวกเขาว่าให้พวกเขา  
ประหาร (ฆ่า) บรรดาหมอผีทั้งชายและหญิง<sup>3</sup> อับดุลรอซซักรายงานเสริมว่า  
เราได้ประหารหมอผีทั้งหมดสามคน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 10/291)

((عن حفصة رضي الله عنها أنها أمرت بقتل جارية لها سحرهما.))  
(رواه الإمام مالك)

ความว่า: “จากท่านหญิงหฟเศฮฺ<sup>4</sup> ท่านได้สั่งให้หมาคนรับใช้ของนาง  
(ทาส) ที่ทำไสยศาสตร์”

(บันทึกโดย มาลิก)<sup>5</sup>

แนวคิดนี้ -ประหารชีวิตหมอผีโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ- ถือว่าใกล้เคียงกับความถูก  
ถูกต้องมากที่สุด เพราะไม่มีผู้ใดในบรรดาเศาะหาบะฮฺ ต่อต้านการกระทำของท่านอุมร์  
ท่านญุศุบ<sup>6</sup> และหฟเศฮฺ และท่านนบี ได้สั่งเสียให้มุสลิมทั้งหลายปฏิบัติตามพวกท่าน  
เหล่านั้น ท่านนบี มุฮัมมัด กล่าวว่า : “(พวกเจ้า) จงยึดปฏิบัติตามสองคนต่อไปนี้

<sup>1</sup> al-Mubarakfuriy, (2001 : 4/853 ) กล่าวว่า “แต่หะดีษนี้เป็นหะดีษฎออิฟ (อ่อน) และ Ibn Hajr, 1997:10/291กล่าวว่า “สายรายงานอ่อน”

<sup>2</sup> บะญาละฮฺ คือ บะญาละฮฺ อิบน์ อะบะดะฮฺ อัลดะมิมีย์ อัลบัศรียฺ มิเกะฮฺ (นำเชือก) เตะบะเกะที่สอง (Ibn Hajr, 1999 : 59)

<sup>3</sup> บันทึกโดยอิมามบุคอรียฺ ไม่มีเรื่องการประหารหมอผีทั้งสาม (Ibn Hajr, 1997:10/291)

<sup>4</sup> หฟเศฮฺ คือ บินุด อุมร์ บิน อัลค็อตตอบ แต่งงานกับท่านนบีปี 3 ฮ.ศ. เสียชีวิตปี 45 ฮ.ศ.(Ibn Hajr, 1999 : 663)

<sup>5</sup> Al-Sayuti, n.d. : 3/73 (หนังสือ ต้นวีรุตหะวาสิก เป็นหนังสือบรรยาย มัจญ์ญะฮฺ ของอิบน์ มาลิก)

<sup>6</sup> ญุศุบ บิน กะอฺบ์ ได้ฆ่าหมอผีที่ทำไสยศาสตร์ต่อหน้าอัลวะลีด บิน อุบะฮฺ เพราะเขาได้ปฏิเสธศรัทธาจึงถูกประหาร (อิบน์ กุฎามะฮฺ 1999 : 12/303 อ้างถึงบัยฮะกีฮฺ ในหนังสือ อัศสุนันอัลกุบรอ 8/136 และอับดุลรอซซาก ในหนังสือ อัลมุศ็อนนิฟ 10/182 ) จาก อะบี อูษมาน กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งอยู่ต่อหน้าวะลีด เขาได้เล่นโจรโดยการเชือดคนและเขาได้ร่ำฟังกินถึงคนตายคนนั้น พวกเราทั้งหลายต่างแปลกใจ(ในสิ่งที่เขาทำ) จากนั้นหัวของคนตายก็คืนร่างกายและเป็นเหมือนเดิม ทันใดนั้นญุศุบอัลอัซดีย์มาและฆ่าหมอผีคนนั้นตาย (Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999 : 247)

หลังจากนั้น: อะบี บักรุ และอุมร์” (บันทึกโดย al- Tarmidhiy, 2001: 3671)<sup>1</sup> และท่านบี มุฮัมหมัด ﷺ ยังกล่าวอีกว่า ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงประทานความสัตย์จริงแก่ปลายลิ้นและหัวใจของอุมร์” (บันทึกโดย al-Tarmidhiy, 2001: 3691)<sup>2</sup>

ส่วนความคิดที่ว่าหมอผีจะไม่ถูกประหารนอกจากเขาจะปฏิบัติในสิ่งที่จะทำให้เขาพ้นสภาพความเป็นมุสลิม ความคิดนี้อ้างอิงหลักฐานดังนี้

ท่านบี ﷺ กล่าวว่า :

(( لا يحل دم امرئ مسلم إلا بإحدى ثلاث : الثيب الزاني والنفس بالنفس  
والتارك لدينه المفارق للجماعة))

(رواه البخاري : ٦٨٧٨)

ความว่า : “ไม่หะลาเล็ด<sup>3</sup> มุสลิมผู้หนึ่งนอกจาก (เขาได้ทำ) หนึ่งในสาม (กรณีต่อไปนี้): แม่ม่ายทำการผิดประเวณี มาชีวิตด้วยชีวิต และผู้ละทิ้งศาสนาของตัวพร้อมแยกตัวออกจากกลุ่ม (มุสลิม)”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 6878)<sup>4</sup>

6878)<sup>4</sup>

หมายความว่า ในเมื่อหนึ่งในสามอย่างนี้ไม่มีในตัวของหมอผีนั่น ฉะนั้นก็จำเป็นที่เลือดของพวกเขาจะถูกปกป้องต่อไปและไม่อาจฆ่าเขาได้

และอีกหลักฐานหนึ่งคือ ท่านบีไม่ได้ฆ่า ละบีด บิน อัลอะอูสม และอีกทั้งท่าน ท่านหญิงอาอีชะฮ์ขายทาสหญิงที่ทำไสยศาสตร์นาง ถ้าหากจำเป็นต้องฆ่าหมอผีทุกคนการขายของท่านก็จะต้องเป็นสิ่งต้องห้าม

ผู้วิจัยคิดว่าการที่บี ﷺ ไม่ได้ฆ่า ละบีด บิน อัลอะอูสม อาจเป็นเพราะว่าท่านกลัวว่าจะเกิดฟิตนะฮ์ตามมาทีหลัง ส่วนที่ท่านหญิงอาอีชะฮ์ ขายผู้ทำไสยศาสตร์นางโดยไม่ได้ฆ่า

<sup>1</sup> มุบารักฟูรียกักล่าว : หะดีษ ดี (หะสัน) al-Mubarakfuriy, 2001 : 10/141

<sup>2</sup> มุบารักฟูรียกักล่าว : หะดีษ ดี ถูกต้อง (หะสันเศาะหีหฺ) al-Mubarakfuriy, 2001 : 10/161

<sup>3</sup> ไม่สามารถฆ่าหรือประหารชีวิตได้

<sup>4</sup> บันทึกโดย บุคอรีห์ หมายเลข 6878 (พร้อม Ibn Hājir, 1997 : 12/250 ) มุสลิม หมายเลข 4351 (พร้อม al-Nawawiy, 1999 : 11/166) และอัดดัคริมิชีฮ์ หมายเลข 1402 (พร้อม al-Mubarakfuriy, 2001 : 4/752)

<sup>5</sup> ละบีด บิน อัลอะอูสม คือหมอผีชาวอิบลูกหลานตระกูลซุร็อยค์ เป็นหมอผีที่ทำไสยศาสตร์ครอบงำท่านบี ตามหะดีษ บันทึกโดย อิหม่าม อัลบุคอรีห์ (al-Bukhariy, 1997:10/291)

อาจเนื่องจากการทำไสยศาสตร์ของนางไม่ถึงขั้นปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ส่วนที่ว่าเขาไม่ได้ปฏิบัติหนึ่งในสามอย่างที่ทำให้หะลาลเลือดเขานั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพราะการทำไสยศาสตร์นั้นต้องมีการกีดกันต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ และต้องตั้งภาคีต่อพระองค์ซึ่งการกระทำในสิ่งเหล่านี้จะทำให้หมอผีเหล่านั้นพ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม และถือว่าอยู่ในความหมายหะดีษที่กล่าวมาข้างต้นด้วยที่ว่า “ผู้ละทิ้งศาสนาของตัวเอง”- อัลลอฮ์เท่านั้นที่ทรงรู้

ส่วนหุกมของหมอผีที่เป็นกาฟิรอัชชิมมีย์ มีดังต่อไปนี้

กล่าวกันว่ากาฟิรอัชชิมมีย์ ต้องถูกประหาร และอิมามมาลิกบอกว่า ไม่ถูกประหารนอกจากเขาใช้ไสยศาสตร์ของเขาฆ่าผู้อื่น และอีกรายงานหนึ่งจากอิมามมาลิกเช่นกัน ท่านได้บอกไว้ว่า หมอผีกาฟิรอัชชิมมีย์ต้องเตาบะฮ์ และการเตาบะฮ์ของเขาคือการเข้ารับอิสลาม และรายงานอื่นอีกบอกว่าเขาจะถูกฆ่าถึงเขาจะเข้ารับอิสลามก็ตาม และอุละมาอ์คนอื่นกล่าวว่า เมื่อเขาได้ทำลายสัญญาและหมอผีไม่สามารถจะรับหรือให้มรดกแก่ผู้อื่นได้เพราะเขาได้ปฏิเสธศรัทธา นอกจากไสยศาสตร์ที่เขาใช้ไม่ได้ชื่อว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธา (al-Qurtubiy, 1967 : 2/47-49)

### 3.1.3.3 หุกมเกี่ยวกับค่าจ้างที่ได้รับจากการทำไสยศาสตร์ หรือสอนให้ผู้อื่น และค่าจ้างในการรักษาผู้อื่นด้วยไสยศาสตร์

ในเรื่องนี้อัลฟูเกาะฮฺ (ผู้รู้ในเรื่องนิติศาสตร์อิสลาม) มีมติร่วมกันว่า ค่าจ้างเพื่อการทำไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่หะรอม ค่าจ้างเป็นโมฆะ จะให้หรือจะรับค่าจ้างนั้นไม่ได้ และมีความคิดเห็นที่แตกต่างในรายละเอียดดังนี้ อัลหะนะฟียะฮ์ และอัลมาลิกียะฮ์มีความเห็นว่า ผู้ใดที่จ้างนักไสยศาสตร์เพื่อให้ทำไสยศาสตร์ให้เขา ค่าจ้างนั้นหะรอม และเป็นโมฆะ ผู้ว่าจ้างจะไม่ถูกประหารชีวิตเพราะการกระทำของเขาไม่ใช่การทำไสยศาสตร์โดยตรง ถึงแม้ว่านักไสยศาสตร์ที่เขาว่าจ้างคนนั้นจะถูกประหารเนื่องจากไสยศาสตร์ของเขาก็ตาม แต่ให้ทำโทษผู้ว่าจ้างให้สาสม ทั้งนี้ไม่รวมผู้ที่ว่าจ้างนักไสยศาสตร์เพื่อให้แก้หรือรักษาไสยศาสตร์ที่ครอบงำผู้ป่วย อัลหะนะฟียะฮ์ และอัลมาลิกียะฮ์ ว่าสามารถทำได้ไม่หะรอม เพราะสิ่งนี้เป็นการรักษา อัชชาฟีอียะฮ์เห็นด้วยกับความคิดเห็นดังกล่าว ...อัชชาฟีอียะฮ์ ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า “ไม่สามารถให้และรับค่าจ้างสำหรับการเรียนการสอนวิชาไสยศาสตร์ ไม่สามารถขายหนังสือเกี่ยวกับวิชาไสยศาสตร์ และจำเป็นต้องทำลายหนังสือนั้น” ส่วนอัลหะนาบิลียะฮ์ได้กล่าวว่า “ไม่สามารถว่าจ้างในเรื่องไสยศาสตร์ถ้าไสยศาสตร์นั้น(อยู่ในชนิดที่)เข้าข่ายหะรอม แต่ถ้ามุบาหฺ (ไม่หะรอม) ก็สามารถว่าจ้างได้ เช่น เรียนคาถาภาษาอาหรับเพื่อจะแก้หรือรักษาไสยศาสตร์ เป็นต้น และไม่สามารถจะวะฮียะฮ์ (สั่งเสีย) หรือทำพินัยกรรมที่เกี่ยวข้องกับหนังสือไสยศาสตร์ เพราะนั่นเป็นการช่วยเหลือบนพื้นฐานการเนรคุณ

ต่ออัลลอฮ์ และไม่มีค่าประกันหรือค่าใช้จ่ายตอบแทนใดๆ สำหรับผู้ทำให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ  
ไสยศาสตร์เสียหาย” (www.al-islam.com สืบค้นวันที่ 25 เมษายน 2550)

### 3.1.3.4 หุกมเตาเบะฮ์หรือการขอภัยโทษของหมอผีจากอัลลอฮ์

หมอผีต้องเตาเบะฮ์หรือไม่? และการเตาเบะฮ์นั้นจะถูกตอบรับหรือเปล่า? ในเรื่องนี้  
มีสองแนวคิด **แนวคิดที่ 1** คือ ไม่ต้องเตาเบะฮ์เพราะไม่ถูกตอบรับ ซึ่งเป็นที่ชัดเจนตามที่ทำกันมา  
จากสมัยสะหะฮะฮะฮ์ และไม่เคยมีใครสักคนในหมู่ของพวกเขาให้หมอผีทำการเตาเบะฮ์ และในหะ  
ดีษที่รายงานโดย อิซาม บิน อูรวะฮ์ จากบิดาของท่าน จากอาอิชะฮ์ ว่าหมอผีหญิงคนหนึ่งได้ถาม  
บรรดาสะหะฮะฮะฮ์ของท่านนบี ﷺ หลายคนว่า “นางจะเตาเบะฮ์ได้หรือไม่? ไม่มีใครให้ความคิดเห็น  
แก่นางสักคน” และเพราะไสยศาสตร์มันไหลเข้าสู่จิตใจไม่สามารถทำให้หายหรือทำให้พ้นโทษ  
ได้ด้วยการเตาเบะฮ์ จึงมีค่าเท่ากันระหว่างผู้ที่เตาเบะฮ์กับผู้ที่ไม่ได้เตาเบะฮ์ ส่วน **แนวคิดที่ 2** คือ หมอ  
ผีสามารถเตาเบะฮ์ได้ เมื่อไหร่ที่เขาเตาเบะฮ์ก็จะได้รับการอภัยโทษ เพราะมันไม่ได้เป็นบาปใหญ่กว่า  
การตั้งภาคี และมุขริกผู้ที่ตั้งภาคียังสามารถเตาเบะฮ์ได้ และการที่เขารู้วิชาไสยศาสตร์ไม่ใช่สิ่งที่ทำ  
ให้เตาเบะฮ์ของเขาจะไม่ถูกตอบรับ เพราะอัลลอฮ์ทรงตอบรับเตาเบะฮ์ของหมอผีของฟิรฺฟาโรห์และ  
ถือว่าพวกเขาเป็นคนดีในเวลาต่อมา และเพราะว่าหมอผีที่เป็นกาฟิรฺแล้วมาเข้ารับอิสลาม อิสลาม  
ของเขาใช้ได้และถูกต้อง เตาเบะฮ์ของเขาก็จะถูกตอบรับ ฉะนั้นถ้าทั้งสองคนนี้เตาเบะฮ์ของเขา  
ถูกต้อง เตาเบะฮ์ของหนึ่งในสองคนนั้นก็จะถูกตอบรับเหมือนกาฟิรฺ และเพราะการปฏิเสธศรัทธา  
และการประหารนั้นเนื่องจากการปฏิบัติหรือใช้วิชาไสยศาสตร์ไม่ใช่เพราะเขารู้วิชานั้น ด้วย  
หลักฐานที่ว่าเมื่อใดที่หมอผีเข้ารับอิสลาม การทำไสยศาสตร์ของเขาที่ผ่านมาสามารถทำการ  
เตาเบะฮ์ได้ เช่นเดียวกับการเชื่อในสิ่งที่ทำให้มุสลิมพ้นสภาพการเป็นมุสลิมก็สามารถเตาเบะฮ์ได้  
ดังเช่นการตั้งภาคี เป็นต้น ทั้งสองแนวคิดนี้คือ หุกมที่หมอผีจะได้รับโทษบนโลกคุณยาบนี้ ซึ่งมี  
ข้อบัญญัติให้มีการประหารชีวิตหรือไม่ให้มีการประหารชีวิต ส่วนหุกมระหว่างเขากับอัลลอฮ์ หรือ  
เขาจะไม่ได้รับโทษในโลกอาคิเราะฮ์นั้น แนวคิดที่ถูกต้องคือ อัลลอฮ์ไม่ทรงปิดกั้นประตูเตาเบะฮ์  
จากบ่าวคนใดที่พระองค์ทรงสร้าง และใครที่เตาเบะฮ์ต่อพระองค์ ใดๆ ก็จะถูกตอบรับเตาเบะฮ์ของเขาผู้  
นั้น เราไม่เคยรู้ว่ามีความแตกต่างในเรื่องนี้ (Ibn Qudamah, 1999 : 12/303)

รายงานจากอะหฺมัดว่า ให้หมอผีเตาเบะฮ์ถ้าเขาเตาเบะฮ์ๆของเขาจะถูกตอบรับแล้ว  
จะปล่อยเขาไป ส่วนอัชชาฟีอียกกล่าวว่า ให้เตาเบะฮ์และตอบรับเตาเบะฮ์ของเขาเพราะบาปของเขา  
ไม่ได้หนักถึงขั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และผู้ที่ตั้งภาคีก็ยังสามารถให้เขาเตาเบะฮ์ และการ

เตาเบะฮูของเขายังถูกตอบรับ ฉะนั้นการเตาเบะฮูของหมอผีก็จะถูกตอบรับเช่นเดียวกัน ส่วนความรู้ของเขาในวิชาไสยศาสตร์ไม่สามารถห้ามการเตาเบะฮูของเขาได้ ด้วยหลักฐานที่ว่าหมอผีอิฮลิกลิคาบที่เข้ารับอิสลาม และหมอผีฟิรเอาวาก็มีอิมานและเตาเบะฮูของเขาถูกตอบรับ (Sulaiman ibn Abdullah, 1995: 394 และ Abdurrahman ibn Hasan Ali al-Shikh, 1999: 247)

มีผู้ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของอิหม่ามอัชชาฟีอีย์และเขาได้โต้ตอบท่านต่อหลักฐานที่ท่านอิหม่ามอัชชาฟีอีย์ได้อ้างอิงว่า

- (1) ถ้าหากว่าการขอภัยโทษ (เตาเบะฮู) จำเป็นต้องทำสมควรที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ต้องทำหรือไม่ก็ต้องบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างชัดเจน
- (2) การกียาส<sup>1</sup>การกระทำของหมอผีกับมุชริก (ผู้ที่ตั้งภาคี) ไม่ถูกต้อง เพราะการกระทำของหมอผีมีความเสียหายและน่าเกลียดมากกว่าการกระทำของมุชริก
- (3) แนวคิดที่แตกต่างนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องการประหารชีวิตหมอผีว่าจะมีหรือไม่ หลังจากที่เขาได้เตาเบะฮูแล้ว ส่วนสิ่งที่มีระหว่างเขากับอัลลอฮ์นั้น ถ้าเขาทำด้วยความจริงใจเตาเบะฮูของเขาก็จะถูกตอบรับ (Sulaiman ibn Abdullah, 1995 : 394)

### 3.2 อัลกะฮานะฮู (การทำนาย) และอัลอิรอพะฮู (โหราศาสตร์, การดูดวง)

#### 3.2.1 ความหมายของอัลกะฮานะฮู (การทำนาย) และอัลอิรอพะฮู (การดูดวง)

##### 3.2.1.1 ความหมายของอัลกะฮานะฮู

##### ก) ความหมายเชิงภาษาศาสตร์

คำว่า “อัลกะฮานะฮู” เป็นคำภาษาอาหรับมีรากศัพท์มาจากคำว่า كهن له كهانة แปลว่า การทำนาย คือ การรายงานข่าวที่เร็นลับ ผู้ที่รายงานเรียกว่ากาฮิน (كاهن) แปลว่า นักทำนาย กล่าวคือ อัลกาฮิน (นักทำนาย) นั่นคือ ทุกคนที่บอกถึงความรู้ที่ละเอียดซ่อนเร้น ดังนั้นชาวอาหรับส่วนหนึ่งเรียกนักดาราศาสตร์และแพทย์ว่ากาฮิน และอัลกาฮินในความหมายของชาวยิวและชาวคริสเตียนแปลว่าผู้ที่ยืนขึ้นถึงระดับการเป็นพระ และคำว่าอัลกาฮินในศาสนาอื่นที่

<sup>1</sup> กียาส คือ คำที่ชี้ถึงความหมายที่ได้จากหลักฐานหนึ่งเพื่อใช้หุ้กมของมันกับสิ่งอื่น(ที่คล้ายๆกับสิ่งนั้น) (al-Jarjani, 2000 : 181 )



ไม่ใช่อิสลาม คือ ผู้ที่สมควรแก่การบูชายันต์และเชือดสัตว์เพื่อพลีต่อเขาและควบคุมสัญลักษณ์ศาสนา (Ibrahim et al, 1972: 803)

อัลกาฮิน คือ ผู้ที่เคารพบูชารูปปั้น ผู้ที่ควรแก่การบูชายันต์และเชือดพลีให้ และในความหมายสำหรับชาวคริสเตียน คือ ผู้ที่ถึงระดับการเป็นพระ และการเป็นพระคืองานของกาฮิน (นักทำนาย) (al-Munjid, n.d.: 701-702)

### ข) ความหมายของอัลกะฮานะฮฺเชิงวิชาการอิสลาม

ชาวอาหรับเรียกผู้ที่กล่าวอ้างว่ารู้ในสิ่งที่ลึกลับทุกคนว่า กาฮิน อิบนุ หะญูร์ อัลฮัยตะมียฺ (Ibn Hajr, al-Haithamiy, n.d.: 2/109) ได้ให้ความหมายของอัลกาฮินว่า “คือผู้ที่บอกถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นปิดบังเรื่องความลับ ซึ่งบางครั้ง (การทำนาย) ก็ถูกต้องและตรงกับความจริงที่เกิดขึ้นแต่ส่วนใหญ่แล้วจะผิดพลาด และเขากล่าวอ้างว่า ญิน คือ ผู้บอกข่าวเหล่านั้นให้แก่เขา” และอุละมาฮฺส่วนหนึ่งกล่าวว่า อัลกาฮิน คือ ผู้ที่บอกถึงข่าวคราวเกี่ยวกับสิ่งที่เร้นลับในอนาคต ผู้ที่กล่าวอ้างว่ารู้ถึงสิ่งที่เป็นความลับต่าง ๆ และผู้ที่กล่าวอ้างว่าญินเป็นผู้บอกข่าวนั้นแก่เขา

อิบนุ อาบีดีน ให้ความหมายของ “อัลกาฮิน”ว่า “อัลกาฮินคือผู้ที่กล่าวอ้างว่าหยั่งรู้ถึงความลึกลับด้วยสาเหตุต่าง ๆ ที่แตกต่างกันฉะนั้นมันจึงแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น อัลฮัรรอฟ (นักดูดวง) อัลรุมมาล<sup>1</sup> (นักทำนาย) อัลมุญญิม (นักโหราศาสตร์) และเขาคือผู้ที่บอกข่าวอนาคตด้วย (การดูจาก) การโคจรของดวงดาว และการตีด้วยไม้ และผู้ที่อ้างว่าเขามีเพื่อนที่มาจากญินที่คอยบอกเขาในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” (Ibn ‘Abidin, 1994 : 4/242)

อัลญูรญานี (al-Jarjaniy, 2000: 183) ให้ความหมายว่า “อัลกาฮิน คือ ผู้ที่บอกถึงเหตุวิบัติในอนาคต และกล่าวอ้างว่าหยั่งรู้ถึงสิ่งเร้นลับและสามารถมองเห็นถึงความลึกลับ”

ซัยค์ สุลัยมาน (Sulaiman ibn Abdullah, 1995: 411) กล่าวว่า “อัลกะฮานะฮฺคือการกล่าวอ้างถึงการรู้ถึงความลึกลับ เช่น การบอกข่าวที่จะเกิดขึ้นบนโลกนี้ (ในอนาคต) โดยการเชื่อมโยงกับสาเหตุ”

### 3.2.1.2 ความหมายของอัลอิร็อฟะฮฺ

#### ก) ความหมายเชิงภาษาศาสตร์

<sup>1</sup> การทำนายโดยเขียนรูปและเส้นบนทราย

อิบน์ มัซซุร (Ibn Manzur al-Miṣriy, 1990 : 14103) กล่าวว่า “อัลฮัรรอฟ คืออัลกาฮิน และอูเราะฮฺ อิบน์ ญะฮามกล่าวในกลอนของท่านว่า “ฉันได้กล่าวแก่ อัลฮัรรอฟ (หมอดู) คนหนึ่งซึ่งเป็นชาวอัลยะมะมะฮฺว่า จะรักษาโรคของฉัน หรือแท้จริงถ้าท่านสามารถรักษาฉันให้หาย ได้ท่านก็คือหมอ” ในหะดีษท่านนบี ﷺ กล่าวว่าไว้ว่า “ผู้ใดที่ไปหาหมอดูหรือนักทำนาย เขาผู้นั้น ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่มุฮัมมัด ﷺ” ในที่นี้ความหมายของอัลฮัรรอฟ คือ อัลมุญญิม (นักโหราศาสตร์) หรือผู้ที่อ้างถึงการหยั่งรู้ถึงความลับที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้สงวนสิ่งนั้นไว้ สำหรับพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น”

กล่าวคือ อัลฮัรรอฟ คือนักโหราศาสตร์ผู้ที่บอกในสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและบอกเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และอัลฮัรรอฟ คือหมอดูของชาวอาหรับ (Ibrahim et al, 1972: 595) อัลฮัยตะมียกกล่าวว่า “อัลฮัรรอฟนั้นกล่าวกันว่าเป็นอัลกาฮินและกล่าวกันว่าเป็น อัลสาหิร<sup>1</sup>” (Ibn Hajr, al-Haithamiy, 1993: 92-178)

#### ข) ความหมายของอัลฮัรรอฟะฮฺในทางวิชาการอิสลาม

ชัยคุ มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ กล่าวว่า “ท่านอัลบัฏวียกกล่าวว่า : อัลฮัรรอฟ คือผู้ที่กล่าวอ้างว่ารู้การงานทุกอย่างด้วยสัญญาณที่ชี้ไปถึงสิ่งที่ถูกขโมยและสถานที่ที่สัตว์หลงทาง อยู่และสิ่งอื่นที่คล้ายกัน (Ibn Hajr, al-Haithamiy, n.d.: 2/178) และกล่าวกันว่าเขาเป็นอัลกาฮิน และ อัลกาฮินคือผู้ที่บอกถึงสิ่งเร้นลับที่จะมีในอนาคต บ้างก็บอกว่าผู้รู้ในสิ่งที่ซ่อนอยู่ในจิตใจของมนุษย์” และอบูอับบาส อิบน์ญะฮามกล่าวว่า: “อัลฮัรรอฟเป็นชื่อหนึ่งของอัลกาฮิน อัลมุญญิม อัลรูมาลและอื่น ๆ (ที่คล้ายกับพวกเขา) ที่พูดถึงการหยั่งรู้ถึงการงานด้วยวิธีและแนวทางนี้” (Sulaiman ibn Abdullah, 1995: 41)

ชัยคุ สุลัยมาน (Sulaiman ibn Abdullah, 1995: 42) กล่าวว่า “ผู้ใดที่กล่าวอ้างว่ารู้สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเร้นลับเขาค้นนั้นถือว่าเป็นอัลกาฮิน หรือเขามีส่วนร่วมในความหมายของ มานหรือสมควรที่จะอยู่ในนามของพวกเขา และการที่พวกเขาจะกล่าวเกี่ยวกับความเร้นลับและมันเกิดขึ้นจริงในบางครั้งก็เพราะมาจากการสำรวจสืบหาข้อมูล ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการบอกเล่าของ

<sup>1</sup> กล่าวคือ อัลฮัรรอฟ เหมือนอัลกาฮิน นอกจากอัลฮัรรอฟรู้เฉพาะสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ส่วนอัลกาฮินรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว

ชัยภูอน (ซาตาน) และมาจากอัลฟะอูล<sup>1</sup> (เกิดกลางดี) ชัจรุตตอัยร<sup>2</sup> (ทำนายโชคชะตาด้วยการบินของนก) อัฏฏอรรุบบิลหะซอ (การทำนายโดยการตีด้วยไม้เท้าบนพื้นดิน) อัลคอรูบบิลอัรดี<sup>3</sup> การทำนายการศุโหราศาสตร์และอื่น ๆ ในสมัยอนารยชน (ญาฮิลียะฮฺ) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือว่าผู้ปฏิบัติคือกาฮินและอรรอฟ หรืออยู่ในความหมายนี้เช่นกัน ผู้ใดที่ไปหาพวกเขาแล้วเชื่อในสิ่งที่พวกเขาบอกกล่าวพวกเขาเหล่านั้นก็จะพบกับสัญญาณรอก”

### 3.2.1.3 ความแตกต่างระหว่างอัลกะฮานะฮฺกับอัลอิรอฟะฮฺ

ในเรื่องความแตกต่างระหว่างอัลกะฮานะฮฺกับอัลอิรอฟะฮฺ อุละมาอ์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่หนึ่ง : อัลอิรอฟ คือ อัลกาฮิน ทั้งสองมีความหมายเดียวกันไม่มีข้อแตกต่างใดๆ

กลุ่มที่สอง : อัลอิรอฟ คือ ผู้ที่บ่งชี้ถึงการรู้ในสิ่งต่าง ๆ ด้วยสัญญาณต่าง ๆ อัลอิรอฟมีความหมายที่กว้างกว่าอัลกาฮิน เนื่องจากอัลกาฮินนั้นเป็นส่วนหนึ่งของอัลอิรอฟ ทั้งสองจึงมีความแตกต่างเพียงแต่ความหมายที่เฉพาะเจาะจงกับความหมายที่มีขอบข่ายกว้างกว่า

กลุ่มที่สาม : อัลอิรอฟ คือ ผู้ที่กล่าวอ้างว่ารู้ถึงการงานต่าง ๆ ด้วยสัญญาณที่บ่งชี้ถึงด้วยสัญญาณนั้นๆ และอัลกาฮิน คือ ผู้ที่รอบรู้และบอกถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นภายใน (จิตใจ) หรือบอกถึงสิ่งลึกลับที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

กล่าวโดยสรุปคือ อัลอิรอฟมีขอบข่ายความหมายที่กว้างกว่า หรืออิรอฟจะเฉพาะการรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ส่วนอัลกาฮินจะเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ฉะนั้นทั้งสองย่อมมีความแตกต่างที่ชัดเจนและเมื่อพิจารณาดี ๆ แล้วทั้งสองมีความแตกต่างกันซึ่งอัลกาฮิน

<sup>1</sup> อัลฟะอูล คือ ลางดีเช่นมีผู้ชายคนหนึ่งไม่สบายแล้วชายอีกคนมาเรียกเขาว่าไอ้ ผู้ที่แข็งแรง ผู้มีสุขภาพดี แล้วเขาตอบว่า สมพรปาก อัลฟะอูล สามารถทำได้ในอิสลาม ในหะดีษ มีกล่าวไว้ว่า(ท่านนบีชอบอัลฟะอูล แต่ท่านไม่ชอบอัคดิยะเราะฮฺ (เชื่อในโชคกลางที่ดูจากสัตว์ ฯลฯ) (al-Raziyy, 1999: 289)

<sup>2</sup> ชัจรุตตอัยร คือ การทำนายโชคชะตาด้วยการบินของนกเพื่อให้รู้ถึงลางดีหรือลางร้าย ถ้าหากนกบินไปทางขวาก็จะปลอดภัยจากอันตราย แต่ถ้านกบินไปทางซ้ายก็จะได้รับความช่วยเหลือหรืออันตราย (Ibn Hajr, al-Haithamiy, n.d.: 2/178)

<sup>3</sup> อัลคอรูบบิลอัรดี คือ การเขียนหรือตีลงบนพื้นดินเพื่อทำนายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต หรือยังรู้ถึงอดีตกาลที่ผู้กระทำไม่ได้อยู่จุดนั้น ดูที่อิบนุอัลอะรอบี ในด็ฟซีร์ ชูเราะฮฺ อัลอัหฺกอฟ (Ibn al-'Arabiyy, 1967 : 4/124)

นั่นคือผู้ที่กล่าวอ้างถึงความลึกลับที่เกิดขึ้นในอนาคตส่วนอัลฮัรอฟคือผู้ที่รู้ทุกการงานด้วยสัญญาณที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ถูกขโมย และบ่งชี้ถึงสถานที่ที่สัตว์หลงทางไปถึงและอื่น ๆ (al-‘Uthaimin, 1998: 551)

### 3.2.1.4 อัตตันญีม (การทำนายด้วยโหราศาสตร์)

เพื่อกำหนดขอบข่ายความหมายของอัลกะฮานะฮฺและอัลอิรอฟะฮฺให้ละเอียดขึ้น ผู้วิจัยคิดว่าสมควรที่จะค้นคว้าความหมายของอัตตันญีมและความแตกต่างระหว่างอัตตันญีมกับอัลกะฮานะฮฺและอัลอิรอฟะฮฺ อุละมาอ์กลุ่มหนึ่งกล่าวว่า อัลมุญญีม (นักโหราศาสตร์) เข้าอยู่ในนามของอัลฮัรอฟด้วย ในขณะที่อุละมาอ์อีกกลุ่มหนึ่งคิดว่าอัตตันญีมมีความหมายเป็นเอกเทศ

อิบนุ อะบิลอิซฺ (Ibn Abi al-‘iz, 2001: 2/764) กล่าวว่า: “และอัลมุญญีม (นักโหราศาสตร์) รวมอยู่ในนามของอัลฮัรอฟตามแนวคิดของอุละมาอ์บางกลุ่ม และอีกกลุ่มถือว่าอัลอัลมุญญีมนั้นมีความหมายที่เหมือนกันเท่านั้นแต่ไม่ใช่อัลอิรอฟ”

#### ก) ความหมายของอัตตันญีม

นักวิชาการส่วนหนึ่งให้ความหมาย อัตตันญีมว่า “วิชาที่ใช้สภาพความผันแปรของจักรวาลเพื่อบ่งบอกถึงสิ่งที่จะอุบัติขึ้นบนโลกนี้ เช่น เกิดพายุ ฝนตก เกิดร้อนและหนาว หรือเกิดโรคระบาดและความตายหรือความสุขความสมบูรณ์และความโชคร้ายอัปโชค สิ่งนี้เรียกว่า อิลมุอัตตะฮีร์ (‘Ilmut al-Ta’thir - ความรู้ที่มีอิทธิพล)” (Şalih al-Fauzan, 1998:121)

อิบนุ อะบิ อัลอิซฺ (Ibn Abi al-‘iz, 2001: 2/766-767) กล่าวว่า “อัตตันญีม คือสิ่งที่มีพลังอำนาจและอิทธิพลและเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงสิ่งที่จะอุบัติขึ้นบนพื้นแผ่นดินนี้ด้วยการดูจากสภาพจักรวาลหรือจากการผสมและการร่วมกันระหว่างพลังจักรวาลกับพลังพื้นดิน”

#### ข) ชนิดของอัตตันญีมและหุกมหรือข้อบัญญัติเกี่ยวกับอัตตันญีม

ซอลิฮฺ อัลฟาซานได้แบ่งประเภทของ อัตตันญีม ออกเป็นสองชนิดดังต่อไปนี้

**ชนิดที่หนึ่ง :** อัลมุญญีม ที่กล่าวอ้างว่าดวงดาว คือผู้กระทำ ผู้เลือก ผู้กำหนด (หมายความว่าดวงดาวคือผู้ที่เลือกจะทำให้เกิดอะไรขึ้นบนพื้นโลกใบนี้) และสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลก

ใบนี้เกิดขึ้นเนื่องจากตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของดวงดาว<sup>1</sup> และนี่คือการปฏิเสธศรัทธาตามมดีอย่าง เป็นเอกฉันท์ของมุสลิม (อิจมาอุมุสลิมิน) เพราะเป็นการเชื่อว่ามีผู้สร้างอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ และเชื่อว่ามีอีกสิ่งหนึ่งที่คอยดำเนินงานหนึ่งในงานปกครองของพระองค์โดยมิใช่ความต้องการ และเป็นสิ่งที่พระองค์กำหนดไว้

**ชนิดที่สอง :** การใช้การโคจร การรวมตัว การกระจายของดวงดาวเป็นเหตุผลของการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (บนโลกนี้) และชนิดนี้ก็คงไม่ต้องสงสัยว่าเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) เช่นกัน เพราะเป็นการกล่าวอ้างว่ารู้ในสิ่งที่ลับที่เป็นส่วนหนึ่งของอัลสิฮร์ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

((من اقتبس شعبة من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحرة زاد ما زاد))

(رواه أبو داود : 3901)

ความว่า “ผู้ใดที่อ้างถึงส่วนหนึ่งของดาวฤกษ์ คือเขาได้อ้างถึงส่วนหนึ่งของอัลสิฮร์ สิ่งนั้นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม”<sup>2</sup>

(บันทึกโดย Abu Daud, 2000: 3901)

ส่วนหุกมของอัตตันญีมั้น คือ หะรอมอ้างอิงโดยหลักฐานจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ อิบน์ อะบี อัลอิซซ์ กล่าวว่า “การทำโหราศาสตร์เป็นการกระทำที่ต้องห้าม (หะรอม) โดยคัมภีร์อัลกุรอานและอัซซุนนะฮ์ (อัลหะดีษ) ยิ่งไปกว่านั้นมันเป็นสิ่งต้องห้ามโดยปากของมุสลิมทุกคน อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْفَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ

السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾

(طه : 69)

<sup>1</sup> และแนวคิดนี้ไม่ถูกต้องถ้ามองด้วยสติปัญญาที่สมบูรณ์ สิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งกล่าวอ้างว่าดวงดาวมีอิทธิพลต่อการเกิดขึ้นของสภาพร่างกายหรือชีวิต เช่น ความฉลาดและความโง่เขลา ความสุขและความทุกข์ นิสัยดีและไม่ดี รวยและจน ร่ำรวยและซิมเซร่า สุขสันต์และเจ็บปวด อิบน์ กอญูมหนึ่งในอุละมาอ์ที่บอกถึงผู้ที่กล่าวอ้างดังกล่าวนั้นเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้และเป็นผู้ที่หลงทาง ห่างไกลจากแนวทางอิสลาม ห่างไกลจากศาสตร์แห่งอิสลามและสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอาน (Ibn Qaiyim al-Jauziyah, 1996 : 122)

<sup>2</sup> สิ่งนั้นจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม คือ เมื่อดวงดาวเพิ่มจำนวนการทำไสยศาสตร์ก็จะเพิ่มความหลากหลายขึ้น อัซซันดียกกล่าวว่า “ไสยศาสตร์จะเพิ่มเมื่อจำนวนดวงดาวเพิ่มขึ้น และกล่าวกันว่า บางทีประโยคนี้เป็นคำพูดของผู้รายงาน นั่นก็จะมีคามหมายว่า ท่านนบี จะเพิ่มความเกลียดชังมากขึ้นเมื่อการทำไสยศาสตร์จากการดูดวงดาวมากขึ้น” (Abadiy, 2000 : 10/225) – หะดีษนี้สายรายงานซอหิยะกล่าวโดยอันนะวะรีย์และชะซะบี (Salih al-Fauzan, 1998 : 122)

ความว่า, “และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลิ้งสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม”

(ฏอฮา: 69)

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْحَجَبِ  
وَالطُّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا  
سَبِيلًا﴾

(النساء : ๕๑)

ความว่า: “เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ตอกหรือโดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอัญญอซุต<sup>๒</sup> และกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกเขาเหล่านี้แหละเป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

(อันนิซาอู: 51)

ท่านอุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ رضي الله عنه กล่าวว่า : อัลญิบติ คือ อัสสิหฺร์ (Ibn Abi al-‘iz, 2001: /769)

อัตตันญีมเป็นการบอกข่าวเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยการดูจากดวงดาวเป็นแนวทาง เป็นการกล่าวอ้างในสิ่งที่เร้นลับที่อัลลอฮฺทรงสงวนสำหรับพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น เป็นการตั้งภาคีในความรู้ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ทรงรู้ในความลับดังกล่าว และนี่คือการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ เนื่องด้วยสิ่งเหล่านั้นเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่เป็นความจริง อัลค็อฏฏอบียฺ กล่าวว่า“วิชาโหราศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องห้าม มันคือวิชาที่นัก

<sup>1</sup>คือพวกอิว อันได้แก่ กะอฺบ์ บิน อัลฮฺร็อฟและพวกพ้องของเขา

<sup>2</sup> อัลญิบติ หมายถึง เจว็ด และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ ส่วนอัญญอซุต นั้นคือ ชัยฏอน ความที่ว่า “ศรัทธาต่ออัล-ญิบติ” นั้นถือว่าการสักการะเจว็ด กล่าวคือกะอฺบ์และพวกพ้องของเขาจำนวนหนึ่งเดินทางไปพบชาวกุเรซแห่งมักกะฮฺ เพื่อให้พวกเขาทำศึกแก่ท่านนบีมุฮัมมัด โดยที่เขาจะให้ความร่วมมือปฏิบัติตามการชี้แนะของมัน

<sup>3</sup> หมายถึงพวกกุเรซมักกะฮฺ

<sup>4</sup> หมายถึงบรรดาสะหะบะฮฺของท่านนะบี

โหราศาสตร์อ้างถึงความรู้ในสิ่งที่มีเหตุอุบัติและมีปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องเกิดในอนาคต เวลาเกิดพายุร้ายแรง การมาของฝน การเปลี่ยนฤดูร้อน และสิ่งที่อยู่ในความหมายเดียวกันนี้ พวกเขาอ้างว่ารู้ในสิ่งเหล่านั้นด้วยการดูจากการโคจร การรวมตัวและการกระจายของดวงดาว พวกเขาอ้างว่าดวงดาวสามารถทำให้สิ่งที่อยู่บนโลกนี้ตกอยู่ในอิทธิพลของมันได้ พวกเขาจึงสามารถหยั่งรู้ถึงสิ่งที่เร้นลับนี้ได้และสามารถบอกถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสงวนสำหรับพระองค์เพียงผู้เดียว และแท้จริงแล้วไม่มีใครรู้ถึงความลึกลับนอกจากพระองค์” (Salih al-Fauzan, 1998 : 122)

อัลบุกอริยกกล่าวว่า “เกาะตาอะฮ์<sup>1</sup> กล่าวว่า: อัลลอฮ์ทรงสร้างดวงดาวเพื่อประโยชน์สามอย่างต่อไปนี้ เพื่อประดับท้องฟ้า เพื่อสว่างชัยฏอน และเพื่อเป็นสัญลักษณ์และเป็นแนวทางการหาทิศทาง และผู้ใดตีความเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้เขาจะผิด ความถูกต้องหายไป เขาต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาได้กล่าวทั้ง ๆ ที่เขาไม่รู้” (Salih al-Fauzan, 1998: 122)

### 3.2.2 อัลหมัยบ์ (ความเร้นลับ)

#### 3.2.2.1 ความหมายของอัลหมัยบ์ (ความเร้นลับ)

อัลหมัยบ์ เป็นภาษาอาหรับ ซึ่งแปลได้ใกล้เคียงกับคำว่า ความเร้นลับ ซ่อนเร้น อัลหมัยบ์ มีความหมายว่า สิ่งที่เลือนหายจากสายตา หรือ ทุกสิ่งที่ท่านไม่เห็น อิบน์ อัลอะรอบียกกล่าวว่า “อัลหมัยบ์ คือสิ่งที่ขาดหายจากสายตา ถึงจะรู้สึกได้ด้วยหัวใจก็ตาม” (Ibn Manzur al-Misriy, n.d.: 2/1033)

อัสซันตะนาวี (al-Shantanawiy, 1959: 5) กล่าวว่า “ที่จริงแล้วอัลหมัยบ์นั้นไม่ใช่แค่เจาะจงในสิ่งที่มองไม่เห็นด้วยสายตาเท่านั้น แต่มันคือสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์”

#### 3.2.2.2 ความพยายามของมนุษย์เพื่อที่จะหยั่งรู้ถึงสิ่งลึกลับ

มนุษย์มีความพยายามอย่างสูงเพื่อหยั่งรู้ถึงสิ่งลึกลับต่าง ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงไม่แปลกใจอะไรที่เราจะเห็นได้ถึงความนิยมของมนุษย์

<sup>1</sup> เกาะตาอะฮ์ คือ บุตรของอัลนุอมาน บุตรของซัยด์ อัลอันซอรี เป็นเศาะหาบะฮ์ร่วมรบในสงครามบะดร์ เป็นพี่น้องคนละพ่อกับอะบีสะอีด เสียดชีวิตปี 23 ฮิจรียะฮ์

ทุกยุคสมัยต่อการทำนายและการดูดวง อิบน์ ค็อลดูน (Ibn Khaldun, 1979: 587) กล่าวว่า “จงรู้เถิดว่า สิ่งที่มีมนุษย์อยากรู้ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขา ในเรื่องการมีชีวิต การตาย โชคดี และโชคร้าย แม้กระทั่งเหตุการณ์ต่างๆ เช่น การรู้ว่าเขาจะอยู่บนโลกนี้อีกนานเท่าไร การรู้ระยะเวลาการปกครองของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือความเจริญของประเทศนั้น การที่พวกเขาพยายามอยากจะทำในสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เป็นรูปแบบที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมาให้เป็นอย่างนั้น ดังนั้นเราจะพบว่ามนุษย์ส่วนมากจะเฝ้ามองดูเหตุการณ์แบบนั้นมาปรากฏในฝันของพวกเขา”

### 3.2.2.3 ผู้หยั่งรู้ถึงความลับที่แท้จริง

ในบทบัญญัติของพระเจ้า (อัลลอฮ์) และในคำสอนของบรรดาเราะสูลทุกท่านที่พระองค์ส่งมายังมนุษยชาติเต็มไปด้วยสิ่งลึกลับมากมาย มีกล่าวถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับโลกที่เราไม่สามารถมองเห็นด้วยสายตาซึ่งในอัลกุรอานเรียกโลกนี้ว่าโลกแห่งความเร้นลับ (อาลัม อัลฆัยบ์) อัลลอฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับพระองค์ เช่น ตัวตน (ซาตุ) พระนาม คุณลักษณะ และการกระทำของพระองค์ และพระองค์ทรงกล่าวถึงโลกของมะลาอิกะฮ์ โลกของญิน เรื่องความตายและสิ่งที่จะประสบหลังความตาย เรื่องกุบูร คำถามที่ผู้ตายจะต้องถูกถาม และสถานการณ์ต่างๆ ในนั้น เรื่องการฟื้นคืนชีพอีกครั้งโดยไม่มีวันตายอีกต่อไป การสอบสวน และเรื่องสวรรค์และนรกด้วย

บางครั้งอัลลอฮ์ ทรงให้บรรดาเราะสูลรู้ถึงความลับที่จะเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ดังเช่น นบี มูซา และนบี อีซา ได้รู้ถึงความลับนั้น ทั้งสองท่านได้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการมาของนบี มุฮัมมัด ﷺ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานว่า :

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾﴾

(الصف : ٦)

ความว่า : “และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบน์ มَرْยัม ได้กล่าวว่า โอ้วงศ์วานของอิสราเอลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็นเราะสูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มื่ออยู่ในเตารอฮ์ก่อนหน้าฉันและเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงเราะสูลคนหนึ่งผู้จะมาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหมัด) ได้มายังพวก



**เขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจนแล้ว พวกเขาถือว่านี่คือมายากลแท้ ๆ”**

(อัศศีอฟ: 6)<sup>1</sup>

บรรดานบีทั้งหลายต่างได้ตั้งเตือนประชาชาติของพวกเขาให้ห่างไกลจากอัลมะสีหิดคัจญ์ญาล<sup>2</sup> อัลบุกอริยฺ (al-Bukhariy, 1997:7127)<sup>3</sup> ได้รายงานหะดีษตอนหนึ่งว่า ความว่า “จากท่านอับดุลลอฮฺ บุตร ของ ท่านอุมร์ رضي الله عنه กล่าวว่า “ท่าน เราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ได้ยื่นขึ้นแล้ว สรรเสริญต่ออัลลอฮฺซึ่งพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้สมควรแก่การสรรเสริญ หลังจากนั้นท่านได้กล่าวถึง คัจญ์ญาล ว่า “ฉันขอตั้งเตือนพวกท่านทั้งหลาย และไม่มีมีนบีคนใดที่ไม่ได้ตั้งเตือนประชาชาติของเขา (จากมัน) แต่ฉันจะกล่าวแก่พวกท่านทั้งหลายในสิ่งที่ไม่มีนบีคนใดกล่าวกับประชาชาติของเขา คือ แท้จริงแล้วมัน (คัจญ์ญาล) ตาบอดข้างหนึ่ง และแท้จริงอัลลอฮฺไม่ได้ تابอด”

และอีกหะดีษหนึ่ง จากอะนัส กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ความว่า: “ไม่มีนบีท่านใดที่ถูกส่งมาจากเขาได้ตั้งเตือนประชาชาติของพวกเขาจากคัจญ์ญาลผู้ที่ تابอดข้างเดียวและผู้ ที่โกหกหลอกลวง แท้จริงแล้วมัน تابอดข้างหนึ่งและพระเจ้าของพวกท่านมิได้ تابอดแม้แต่เพียงข้างเดียว และแท้จริงในระหว่างสองตาของมัน (หน้าผาก) ถูกเขียนว่า กาฟิรฺ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 7131 และ Muslim, 1999: 7290)<sup>4</sup>

และมีเรื่องราวที่เป็นสิ่งลึกลับอีกมากมายที่ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานและในอัลหะดีษซึ่งคงไม่สามารถนำเสนอในที่นี้ทั้งหมดได้ เช่น เรื่องชัยชนะของชาวโรมม้นต่อชาวเปอร์เซีย การเป็นเคาะลีฟะฮฺของอะบิ บักรฺ อุมร์ อุยมาน และอาลีหลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี

<sup>1</sup> ในอายะฮฺนี้ อีซา อิบน์ มรยัม ได้แจ้งแก่ประชาชาติของเขา คือ บะนีอิสราอิล ว่าฉันนี้เป็นเราะสูลของอัลลอฮฺมายังพวกท่าน เพื่อ ยืนยันข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์ เเตอรอสฺ และเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเรียกร้องของฉันให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เช่นเดียวกับ พวกท่านได้ศรัทธาต่อมุซา ฮารูน ดาวูด และสุลัยมาน ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่อฉัน นอกจากนี้ฉันยังเป็นผู้แจ้งข่าวดีว่าจะมีเราะสูล คนหนึ่งถูกแต่งตั้งมาจากหลังจากฉันคือ อะหฺมัด หมายถึงท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ด้วยเหตุนี้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวว่า ฉันเป็นผู้ ได้รับคำวิงวอนของบิดาของฉัน อิบรอฮีม และเป็นผู้รับแจ้งข่าวดีของอีซา กล่าวคือขณะที่ อิบรอฮีม และอิสมาอิล ได้สร้างบ้าน (บัยตุลลอฮฺ) ทั้งสองได้กล่าววิงวอนไว้ตามที่พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดส่งเราะสูลคนหนึ่ง จากพวกเขาไปยังพวกเขา เพื่อที่จะได้สาธยายอายุต่างๆ ของพระองค์ท่านให้พวกเขาฟัง... (อัลบะเกาะเราะฮฺ 129) และคำตรัสของ พระองค์ในอายะฮฺนี้ ครั้นเมื่อเขา (มุฮัมมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน” คือพร้อมด้วยหลักฐานที่ชี้บ่งถึงการเป็น เราะสูลจริงและจำเป็นต้องปฏิบัติตามเขาในเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาและบทบัญญัติ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขาและกล่าวว่า นี่ คือมายากลแท้ๆ” เสมือนกับที่ฟาโรห์ได้กล่าวกับมุซา และพวกระเบอูนได้กล่าวกับอีซา อะลัยฮิสสลาม

<sup>2</sup> อัลมะสีหิดคัจญ์ญาลคือ ผู้ที่โกหกหลอกลวง ผู้ที่กล่าวอ้าง (Ibrahim Mustafa, et al.1972:272) คือปรปักษ์ของพระเยซู (นบี อีซา) ผู้บ่อนทำลาย จะปรากฏตัวก่อนวันสิ้นโลก (บิน มุสลิม, n.d.:123)

<sup>3</sup> Al-Bukhariy, 1997: 13/113

<sup>4</sup> al-Bukhariy, 1997: 13/114 และ Muslim, 1999 : 18/264 เนื้อบทเป็นของอัลบุกอริยฺ

มุฮัมหมัด เรื่องเกี่ยวกับหลักฐานการมาของวันกิยามะฮฺ เช่น ควัน การออกมาของคัจญ์ญาล ไฟที่จะไล่ต้อนผู้คน การออกมาของสัตว์ประหลาด (อัคคาบะฮฺ) และการขึ้นของดวงอาทิตย์ทางด้านทิศตะวันตก เป็นต้น

ซึ่งถือว่สิ่งต่างๆ ที่ได้กล่าวมานี้ มุสลิมทุกคนต้องศรัทธา (วาญิบ) และต้องเชื่อว่ามันมีจริงหรือมันต้องเกิดขึ้นจริงตามที่อัลกุรอานได้พยากรณ์ไว้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงรอบรู้ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในอัลกุรอานที่พระองค์ทรงประทานลงมายังศาสดาของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกล่าวชมต่อผู้ที่ศรัทธาในสิ่งเหล่านี้ (สิ่งลึกลับ)

พระองค์ ﷻ ได้ทรงกล่าวไว้ว่า :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْم ﴿١﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾﴾ (البقرة : 1-3)

ความว่า : “อะลิฟ ลาม มีม’ คัมภีร์นี้’ไม่มีควมสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ’ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ป้จจยยังชีพแก่พวกเขา นั้น พวกเขาภิบริจาค”

(อัลปะเกาะเราะฮฺ: 1-3)

<sup>1</sup> ถ้าไม่มีไชเป็นศัพท์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดังเช่นคำอื่น ๆ หากแต่เป็นพยัญชนะ โศด ๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้อ่านออกเสียง พยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะ โศด ๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอันแท้จริงของคำนี้และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอเป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านนะบีมิได้อธิบายไว้ แต่กระนั้นก็ยังมึนักปราชญ์บางท่านพยายามหาความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ยอมทำให้ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทรรศนะหนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะเหล่านี้ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ ซูเราะฮฺ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจและศดับฟัง โองการของอัลลอฮฺที่จะอ่านให้ฟังต่อไปคล้ายกับคำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี้ก็เป็นเพียงทรรศนะของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว (www.thaiislamic.com สืบค้นวันที่ 26 เมษายน 2550)

<sup>2</sup> หมายถึงสิ่งทีพ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อัคตะของอัลลอฮฺ มลาคิกะฮฺของพระองค์ และสภาพของปรโลก ตลอดจนการสอบสวนของมุงกุร และนะกิร แก่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยการตอบแทน และลงโทษบุคคลเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

ที่จริงแล้วผู้ที่หยั่งรู้ถึงความเร้นลับทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ﷻ แต่เพียงผู้เดียว พระองค์ตรัสว่า :

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا

يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾

(النمل: 65)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย นอกจากอัลลอฮ์<sup>1</sup> และพวกเขาจะไม่รู้ว่า เมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ”

(อันนัมล: 65)

และความลับอย่างหนึ่งที่พระองค์ทรงไม่ให้ผู้ใดได้ล่วงรู้คือ สิ่งที่พระองค์เรียกว่า มะฟาติหุลฆัยบ์ (กุญแจแห่งความลึกลับ) พระองค์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الصُّبْحِ

وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ

إِلَّا رَضٍ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

(الأنعام: 59)

ความว่า: “ประตูที่พระองค์นั้นมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับโดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่ย่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง”<sup>3</sup>

<sup>1</sup> คือเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัย ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งมะลาอิกะฮ์ที่จะรู้ได้

<sup>2</sup> หมายถึงว่าพระองค์ทรงรู้ความเร้นลับทั้งหลาย ประหนึ่งพระองค์ทรงมีกุญแจที่จะไขประตูแห่งความเร้นลับทั้งหลายทั้งหมด อนึ่งคำว่า มะฟาติหุลฆัยบ์ นั้นเป็นพหูพจน์ของคำเอกพจน์สองคำ คือ . แปลว่า “คลัง” และ แปลว่า “กุญแจ” ในการนี้ถ้าจะแปลคำว่า “บรรดาคลังแห่งความเร้นลับ” ก็ได้ และความหมายก็มิได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

<sup>3</sup> หมายถึงอยู่ในความรู้ของพระองค์ โดยปราศจากการลี้ลับ ประหนึ่งได้บันทึกไว้สมุดบันทึก

(อัลอันอาม: 59)

และกุญแจแห่งความเร้นลับนั้นถูกขยายความในอายะฮ์อื่น ในสุเราะฮ์ลูกมาน  
พระองค์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ  
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ  
أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

(لقمان: ๓๔)

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอวสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์<sup>1</sup>  
และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก  
และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตาย”<sup>2</sup>

(ลูกมาน: 34)

ส่วนการหยั่งรู้ถึงความเร้นลับต่างๆ ของนบีและเราะสูลนั้นล้วนเป็นความประสงค์  
ของอัลลอฮ์ แนวทางการรู้ถึงความเร้นลับเหล่านั้นเรียกว่า อัลวะหีย์ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ  
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى  
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾

(النساء: ๑๖๔)

<sup>1</sup> คือกุญแจแห่งสิ่งเร้นลับที่อัลลอฮ์ทรงรู้เฉพาะพระองค์ มีอยู่ 5 อย่าง ดังรายงานจากหะดีษที่ว่า “กุญแจแห่งสิ่งเร้นลับมี 5 อย่าง ไม่มี  
ผู้ใดรู้สิ่งดังกล่าวนี้้นนอกจากอัลลอฮ์ แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์นี้.....”

<sup>2</sup> สิ่งเร้นลับทั้ง 5 นั้นคือ (1). เวลาแห่งวันอวสาน (2). เวลาแห่งสถานที่ที่ฝนจะตก (3). ทารกที่อยู่ในมดลูกเพศชายหรือหญิง มีทุกข์  
หรือมีสุข (4). สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ และสิ่งที่จะปฏิบัติเป็นความคิดหรือความชั่ว (5). สถานที่ที่มนุษย์แต่ละคนจะตาย และจะฝัง  
ที่ไหน

ความว่า : “แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่  
นูหฺ และบรรดานบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม อิสมาอิล  
อิสฮาก ยะอ์กูบ และอัล-อัสบาฏ<sup>1</sup> และอิซา อัยยูบ ยูनुส ฮารูน และสุลัยมาน  
และเราได้ให้ ชะบूर<sup>2</sup> แก่ดาวูด”

(อันนิซาอ: 163)

แนวทางการมาของอัลวะหฺยู นี้มีหลายรูปแบบด้วยกัน ส่วนหนึ่งมาถึงท่านนบี  
และเราะฮฺลูล โดยการพูดคุยกับอัลลอฮฺโดยตรง ส่วนหนึ่งได้พูดคุยกันหลังม่าน พระองค์ ﷻ กล่าวว่า:

﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ  
رَسُولًا فَيُوحِي بِلَاذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ ﴾

(الشورى : ٥١)

ความว่า : “และไม่เป็นการบังควรแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลอฮฺตรัสแก่เขา  
เว้นแต่โดยทางวะหฺยฺ หรือโดยทางเบื้องหลังม่าน หรือโดยที่พระองค์จะส่ง  
ทูตมา แล้วเขา (มะลักหรือมลาอิกะฮฺ) ก็จะนำวะหฺยฺมาตามที่พระองค์ทรง  
ประสงค์โดยบัญชาของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงปรีชา  
ญาณ”<sup>3</sup>

(อิซซุรอ : 51)

### 3.2.2.4 ผู้อ้างสิทธิว่ารู้ปรีศนาและความลับ

มนุษย์บางคนไม่เชื่อในสิ่งที่บรรดานบีและเราะฮฺลูลบอกเล่าแก่พวกเขาในเรื่องสิ่ง  
เร้นลับเหล่านั้น พวกเขาพยายามค้นหาความเร้นลับต่าง ๆ ด้วยตนเอง พวกเขาเชื่อว่า ต้องมีมนุษย์  
ส่วนหนึ่งที่มีสามารถล่วงรู้ถึงสิ่งเร้นลับ จะเห็นได้ว่าในทุกประเทศ ทุกยุคสมัยจะมีผู้ที่อ้างว่าตน  
สามารถหยั่งรู้ถึงสิ่งเร้นลับเหล่านั้น รู้สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และรู้ในสิ่งที่ผู้อื่นมองไม่เห็น

<sup>1</sup> คือเผ่าพันธุ์ของท่านนบียะอ์กูบ รวม 12 เผ่าด้วยกัน

<sup>2</sup> ชื่อคัมภีร์

<sup>3</sup> ในอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่าพระองค์ตรัสแก่เราะฮฺลูลของพระองค์ 3 วิธีด้วยกันคือ วิธีการวะหฺยฺโดยทางจิตใจหรือทาง  
ฝัน วิธีการให้ได้ยินคำตรัสเบื้องหลังม่าน และวิธีการวะหฺยฺโดยผ่านทางมะลัก

อิชฮันตะนาวีฮ์ (al-Shantanawiy, 1959: 12) กล่าวว่า “ผู้วิจัยบางคนเชื่อว่า ในมนุษย์ส่วนหนึ่ง มีพลังพิเศษที่สามารถเห็นถึงสิ่งต่าง ๆ และเห็นเหตุการณ์ ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในที่ ๆ หนึ่ง หรือในเวลา ๆ หนึ่ง พวกเขาอ้างว่า นี่คือนี่ที่เป็นพลังพิเศษที่ถูกประทานเฉพาะแก่วิญญาณ หรือชีวิต ๆ หนึ่ง พวกเขาเรียกมันว่า การมองการไกลของวิญญาณ”

ถ้ามองด้วยสติให้ดีจะพบว่าผู้ที่ดีที่สุดในบรรดามนุษย์บนโลกนี้ อย่างบรรดานบี และเราะสูลยังไม่มีความสามารถเหล่านี้ เพราะสิ่งเร้นลับต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ล่วงรู้ทั้งหมดนั้น มาจากความประสงค์ของอัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงให้บรรดานบีและเราะสูลของพระองค์ ทรงประกาศความจริงนี้ให้มนุษย์ได้รู้กันว่า

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ  
الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ  
وَدَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الأعراف: 188)

ความว่า : “จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้” นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่แน่นอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตักเตือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น”

(อัลอะอฺรอฟ : 188)

สิ่งที่บรรดานบีและเราะสูลรู้เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ต้องการให้พวกเขารู้ ไม่ใช่ด้วยความสามารถเฉพาะตัวของพวกเขาเอง อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า:

<sup>1</sup> คือเหตุนี้ฉันจึงไม่สามารถที่จะให้คุณและให้โทษแก่ใครได้ เพราะฉันไม่อยู่ในครอบครองของฉัน

<sup>2</sup> ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ฉันนั้นก็คือทรัพย์เงินทอง เพราะรู้ว่ามันอยู่ที่ไหน และทางใดที่จะได้มา

<sup>3</sup> เพราะรู้ล่วงหน้าก่อนแล้วจึงสามารถหลบหลีกและป้องกันได้ แต่ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَن أَرْتَضَىٰ  
 مِّن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾  
 لِّيَعْلَمَ أَن قَدِ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ  
 شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

(الجن: 26-28)

ความว่า: “พระเจ้าทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นเราะซูล ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่نونพวกเขาได้เผยแผ่ศาสน์ของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน”<sup>2</sup>

(อัลจิน: 26-28)

### 3.2.2.5 ความลับที่อัลลอฮ์ทรงทำให้คำทำนายของนักทำนายและหมอดูตรงตามความจริงในบางครั้ง

ถึงเราจะเชื่อกันว่าสิ่งที่นักทำนายและนักดูดวงบอกหรือเล่านั้นเป็นสิ่งที่โกหก หลอกลวง แต่บางครั้งเราก็จะเห็นว่าสิ่งที่พวกเขาบอกและเล่าตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นบนพื้นโลกนี้จริง ดังเช่น สิ่งที่ นักโหราศาสตร์ผู้หนึ่งที่รู้จักกันในนาม ตีคู (ติซุ) ได้ทำนายไว้ในปีค.ศ. 1563 ว่าจะ

<sup>1</sup> คือพระองค์องค์เดียวเท่านั้นทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับต่าง ๆ พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยความเร้นลับอันนี้แก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปรานยินดี และทรงคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่เผยแผ่ศาสน์ของพระองค์ และนบีของพระองค์ อัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยแก่เขาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ในสิ่งเร้นลับบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งปาฏิหาริย์แก่พวกเขา เพราะบรรดาเราะซูลนั้นจะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้วยสิ่งปาฏิหาริย์บางชนิด ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งมะลาอิกะฮ์เป็นผู้พิทักษ์รักษาทั้งข้างหน้าและข้างหลังเราะซูลให้พ้นจากพวกญิน

<sup>2</sup> ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาเราะซูลของพระองค์ได้เผยแผ่ละหียของพระองค์เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานมาให้แก่พวกเขา โดยปราศจากการเพิ่มเติม ขาดตอน และบิดเบือนแต่ประการใด และความรอบรู้ของพระองค์จะห้อมล้อมสิ่งที่อยู่ ณ บรรดาเราะซูล ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ และความรู้ของพระองค์ จะทรงนับทุกสิ่งไว้ว่าใหญ่หรือเล็ก ดีและไม่ดีอย่างครบถ้วน ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

เกิดโรคติดต่อ หรือกาฬโรคครั้งใหญ่ในยุโรป ปีค.ศ. 1665 และนักทำนายที่ชื่อว่า ลิลลี (ليلي) ได้ทำนายว่า ในลอนดอนจะเกิดโรคระบาด และจะเกิดไฟไหม้ในปีค.ศ. 1666 ซึ่งเขาได้ทำนายก่อนหน้าที่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นเพียงไม่กี่ปีเท่านั้น (al-Shantanawiy, 1959: 78) และการทำนายอื่น ๆ ของนักทำนาย และหนึ่งในนักทำนายที่โด่งดังมีชื่อเสียง คือ นอสตราดามุส (نستراداموس) ซึ่งเป็นนักทำนายอนาคต ชาวฝรั่งเศส เขารู้เรื่องราวมากมายที่จะเกิดขึ้น และมีหนังสือของเขาที่มี ชื่อ ว่า อัลเกาะรุน (ศตวรรษ) ซึ่งเป็นที่อ้างอิงของผู้คนที่ต้องการรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นบน โลกนี้

แต่ที่จริงแล้วอัลกุรอานและอัลสุหนะฮฺได้เปิดเผยในเรื่องความลับที่อัลลอฮฺทรงทำให้คำทำนายของนักทำนายและหมอดูดวงตรงกับความจริงในบางครั้งไว้อย่างชัดเจน อัลกุรอานได้ระบุว่าชัยฏอนมีความสามารถที่จะขโมยข่าวสารจากท้องฟ้าที่เขียนไว้ซึ่งสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตบนโลกใบนี้ และสิ่งเหล่านี้มีมาก่อนสมัยของท่านนบี มุฮัมมัดจะเป็นศาสดา และหลังจากที่ท่านได้เป็นศาสดาแล้ว ท้องฟ้าถูกดูแล ปกป้องไว้ จึงทำให้ความสามารถของชัยฏอนในการที่จะหาข่าวสารจากชั้นฟ้าลดลง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึง พวกญินว่าพวกมันกล่าวว่า:

﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ ۖ فَمِنَ يَسْمَعِ الْآنَ تَحِدُّ لَهُ ۗ﴾

﴿شَهَابًا رَّصَدًا﴾

(الجن: ๒๖-๒๘)

ความว่า: “และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา”

(อัลญิน: 9)

และพระองค์ตรัสอีกว่า:

﴿إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ﴾

(الحجر: ๑๘)

<sup>1</sup> ญิน ได้กล่าวว่า พวกเราได้ขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อจะฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ชั้นฟ้าที่เต็มไปด้วยมะลาอิกะฮฺอย่างหนาแน่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้า และเปลวเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ซึ่งจะใช้ขึงจับไล่ผู้ที่พยายามเข้าไปใกล้ ซึ่งสมัยก่อนเราะสูลมุฮัมมัดเราเคยใช้เป็นที่นั่งเพื่อฟังข่าวคราวจากท้องฟ้า เพื่อนำไปแจ้งแก่นักพยากรณ์



ความว่า: “**‘วันแต่ผู้ที่แอบฟัง’** ดังนั้นดวงดาวที่ลุกโชติช่วงจะตามติดเผามัน”

(อัลฮิจร: 18)

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا  
لِّلشَّيْطَانِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝﴾

(الملك : ٥)

ความว่า : “**และโดยแน่นอนเราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยดวงดาวเป็น  
แสงประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัฎอน’และเราได้เตรียมการ  
ลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน”**

(อัลมุลก: 5)

عن عائشة رضي الله عنها قالت : سألت ناس رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الكهان فقال: ((ليس بشيء. فقالوا يا رسول الله، إنهم يحدثوننا أحياناً بشيء فيكون حقاً،)) فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تلك الكلمة من الحق يحفظها الجنى فيقرها في أذن وليه، فيخلطون معها مائة كذبة))

(رواه البخاري : ٥٧٦٢)

ความว่า: “**จากอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ท่านได้กล่าวว่า มีคนกลุ่มหนึ่งมาถามท่าน  
เราะฮูต رضي الله عنه เกี่ยวกับเรื่องนักทำนาย ท่านตอบไปว่า “(พวกเขาทำนาย) ไม่  
มีอะไร’ พวกเขา (คนที่ถาม) กล่าวอีกว่า โอ้ เร่าฮูตลอสู่สิ่งที่พวกเขา**

<sup>1</sup> แอบฟังข่าวจากชั้นฟ้า มันตัวนั้นจะถูกขว้างด้วยดาว

<sup>2</sup> คือประดับชั้นฟ้าชั้นแรก ซึ่งใกล้กับแผ่นดินด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป นักคัพซิริ กล่าวไว้ ที่เรียกดวงดาวเป็นแสงประทีปนั้น เพราะมีแสงสว่างในเวลากลางคืนคล้ายกับแสงตะเกียง และทำให้มีประโยชน์ชนิดอื่นอีก คือใช้สำหรับขว้างและขับไล่ชัฎอนซึ่งเป็นศัตรูของพวกเจ้า ซึ่งมันคอยแอบฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า เกาะคาตะฮุกกล่าวไว้ อัลลอฮ์ทรงสร้างดวงดาวเพื่อเป็นเครื่องหมายชี้แนะทางแก่ผู้เดินทาง ทางบกและทางทะเล คือเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับชัฎอนในวันกิยามะฮ์ หลังจากมันได้ถูกเผาไหม้ในโลกคุณฮา

<sup>3</sup> หมายถึง ไม่มีอะไรที่เป็นความจริงในสิ่งที่พวกเขาได้พูดหรือ ได้บอกให้ทำ

(นักทำนาย) ได้บอกให้เราฟังนั้นตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง. ท่าน เราะซูล ﷺ เลยกล่าวว่า: นั่นคือคำที่เป็นจริงที่ฉันได้ท่องจำ (จากการขโมยจากท้องฟ้า) แล้วมากระซิบบอกคำนั้นตรงหูของผู้ดูแลมัน แต่พวกเขา (นักทำนาย) ได้ปน ขำวั้นกับความเท็จอื่นเป็นร้อยๆ ”

(บันทึก โดย al-Bukhariy, 1997: 5762)

ในอีกอัลหะดีษหนึ่งที่บ้านติกโดยมุสลิม (Muslim, 1972: 2229)<sup>1</sup>

ความว่า: “จากท่าน อิบน์ อับบาส กล่าวว่า “หนึ่งในบรรดาสาวกของท่าน ศาสดา จากกระดูกอันศอรุเล่าให้ฉันฟังว่า ในขณะที่พวกเขานั่งอยู่พร้อมกับ นบี ในคืนหนึ่ง (ปรากฏว่า) มีดาวตกและส่องประกายแสงออกมา ท่านนบี กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านได้บอกเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ปรากฏการดาวตก) ว่า อย่างไรในสมัยญาฮีลียะฮ์” พวกเขา กล่าวว่า “อัลลอฮ์และเราะซูลเท่านั้นที่รู้ พวกเรา กล่าวว่า “คืนนี้มีชายผู้ยิ่งใหญ่เกิด (บนโลกนี้)” ท่าน นบีกล่าวต่อว่า แท้จริงแล้วมันไม่ได้ถูกขว้างมา (ไม่ได้ตก) เพราะการตายของผู้หนึ่งหรือการ มีชีวิตของเขาแต่พระเจ้าของเราเมื่อพระองค์ได้ชี้ขาดในการงานหนึ่งแล้ว ผู้ ที่ทำหน้าที่แบกอัลฮัรหุร่วมกันตัสบีหุ (สรรเสริญความบริสุทธิ์ของพระเจ้า) แล้วตามด้วยชาวชั้นฟ้า หลังจากพวกเขา ด้วยการสรรเสริญความบริสุทธิ์ ของพระองค์ต่อ จงกระทั่งการสรรเสริญความบริสุทธิ์มาถึงยังผู้ (ดูแล) ชาว ชั้นฟ้าโลกใบนี้ ผู้ที่อยู่หลังจากผู้ที่แบกอัลฮัรหุกล่าวแก่ผู้ที่แบกอัลฮัรหุว่า “พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรบ้าง?” พวกเขาจึงบอกผู้ที่ถามในสิ่งที่ พระองค์ได้กล่าวไว้ (ท่านนบี) กล่าวว่า และชาวชั้นฟ้าทั้งหลายก็ได้บอกข่าว คราวเหล่านั้นให้รู้กัน จนขำวั้นมาถึงยังชั้นฟ้าโลก และพวกญินขโมยฟัง (สิ่งเหล่านั้น) แล้วก็มาบอกแก่เจ้านายของพวกมัน พวกมันจึงถูกขว้างด้วย ดวงดาว และสิ่งที่พวกมันนำมาจากสิ่งที่ได้ฟังมานั้นเป็นความจริงแต่พวก มันได้ทำให้มันกระจายออกแล้วเสริมแต่งมันเพิ่มขึ้น (จากความเป็นจริง)”

อิบนุ หะญูรฺ (Ibn Hajar, n.d.:10/217) กล่าวว่า “เมื่อก่อนการทำนายของนัก ทำนายจะเกิดขึ้นจริง (ถูกต้องเหมือนที่ได้ทำนายไว้) มากมาย ก่อนการมาของอิสลาม และหลังจาก อิสลามมาและอัลกุรอานถูกประทานลงมา ชั้นฟ้าถูกเฝ้าดูแลจากชัยฏอน และดาวตกถูกส่งไป (เพื่อ

<sup>1</sup> Muslim, 1972: 4/1750

การลงโทษ) จึงเหลือแต่การขโมยฟังจากผู้ที่อยู่ชั้นบนแล้วเล่าต่อ ๆ กันไปยังชั้นล่าง ก่อนที่พวกเขาจะโดนดาวตก ดังที่อัลกุรอานกล่าวว่า

﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾

(الصافات : 10)

ความว่า: “*เว้นแต่ตัวใดที่มันฉกฉวยเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป*”

(อัลศ็อฟฟาต: 10)

### 3.2.3 การดูดวงและการทำนายโชคชะตาและอนาคต

#### 3.2.3.1 วิธีการหยั่งรู้ถึงความลับของหมอดูและนักทำนาย

หลังจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย จะเห็นว่าสิ่งที่ผู้กล่าวอ้างว่ารู้เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับอ้างถึงนั้นไม่พ้นจากสิ่งที่เป็นอดีตกาลที่ผ่านพ้นไปกับสิ่งที่เป็นอนาคตกาลที่ยังมาไม่ถึง ถ้าหากสิ่งทีพวกเขาบอกเล่านั้นเป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นก่อนแล้ว การที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นก็เป็นเรื่องที่สามารถที่จะกระทำได้ ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงที่จะรู้ ถือว่าไม่ใช่เป็นสิ่งเร้นลับแต่ประการใด (ถึงผู้ที่กล่าวอ้างจะไม่ได้อยู่ในเวลา สถานที่ หรือเหตุการณ์นั้นก็ตาม) เพราะพวกเขาอาจมีผู้ช่วยเป็นสายสืบคอยหาข้อมูล คอยสืบด้วยการอยู่ร่วมกันกับคนที่รู้และนำข่าวสารเหล่านั้นมาให้หมอดูหรือนักทำนาย แล้วหมอดูหรือนักทำนายก็มาเปิดเผยให้ทุกคนได้รู้ถึงสิ่งนั้นจนทำให้ผู้ที่ไม่รู้หลงผิดคิดว่าพวกเขา (หมอดูและนักทำนาย) หยั่งรู้ถึงความเร้นลับนั้น

และอีกส่วนหนึ่งของบรรดาหมอดูดวงและนักทำนายได้รับความช่วยเหลือจากญิน (มารร้ายปีศาจ) เพื่อรู้เกี่ยวกับคนขโมยและสถานที่สิ่งของที่ถูขโมย และรู้ถึงผู้คนที่จะมาหาพวกเขาในวันนี้หรือวันพรุ่งนี้ เป็นต้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

<sup>1</sup> บางทีอาจมีชัยภูมอบางตัวแอบเข้าไปได้ แล้วมันก็จะถูกวางด้วยเปลวเพลิงที่ลุกโชติช่วง และจะถูกเผาไหม้ไปในที่สุด

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ  
إِنَّكُمْ لَشُرَكَوْنَ﴾

(الأنعام : 121)

ความว่า : “และแท้จริงบรรดาชัยภูอนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดา  
สหาย<sup>1</sup> ของมัน เพื่อพวกเขาจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้า  
เชื่อฟังพวกเขา แน่نونพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น”<sup>2</sup>

(อัลอันอาม: 121)

และการรู้ถึงสิ่งที่จะเกิดจริงและการสื่อสารสิ่งนั้นไปยังผู้อื่นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้  
และง่าย โดยเฉพาะในปัจจุบันหลังจกมีการผลิตโทรศัพท์ แฟกซ์และเครื่องมือสื่อสารทันสมัยชนิด  
อื่นถือว่าเป็นสิ่งปกติ

นักทำนายนและหมอคุณดวงส่วนหนึ่งจะใช้ความฉลาดและการสังเกต จะเห็นได้จาก  
บางครั้งพวกเขาจะให้คำตอบแก่ผู้ใช้บริการไม่ชัดเจน เป็นคำตอบที่กำกวมอาจเป็นไปได้ เป็น  
คำตอบกว้าง ๆ จะให้ความหมายอย่างไรก็เป็นได้ ผลลัพธ์จะออกมาอย่างไรก็จะทำให้หมอคุณดวง  
และนักทำนายนถูกเสมอ เช่น มีผู้ชายคนหนึ่งมาปรึกษาพวกเขาเรื่องเกี่ยวกับโรคร้ายที่ทำให้ลูกเขา  
ไม่สบาย พวกเขาจะบอกแก่เขาไปว่า : “ลูกของท่านจะได้พักผ่อนแล้วละ” และเมื่อไหร่ที่เด็กคนนั้น  
เสียชีวิต พวกเขาก็จะบอกว่า: เราไม่ได้บอกท่านดอกหรือว่าลูกของท่านจะได้พักผ่อนจากความ  
เจ็บปวดและทุกข์ทรมาน แต่ถ้าหากลูกเขาหายจากโรคร้ายนั้น พวกเขาก็จะมีคำตอบไปอีกแบบหนึ่ง  
คือ เราบอกแล้วไงว่าลูกท่านจะได้พักผ่อนและสบายดี

นักทำนายนและหมอคุณดวงจะใช้วิธีการเดา การทาย และการคาดคะเน ซึ่งบางครั้ง  
อัลลอฮ์ก็ให้ตรงตามที่พวกเขาเดาหรือทาย และบางครั้งสิ่งที่หมอคุณดวงและนักทำนายนทายถูกก็  
เพราะความชำนาญ ประสบการณ์และความคุ้นเคย จึงสามารถบอกกล่าวในสิ่งที่เกิดขึ้นตาม  
ประสบการณ์ที่เคยพบเจอมาก่อน

<sup>1</sup> คือสหายของมันที่เป็นมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาให้ซังกงผู้คนกินเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้ระบุนามของอัลลอฮ์

<sup>2</sup> คือให้พวกที่เป็นสหายของพวกมัน เป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะถือว่าคำแนะนำของมันนั้นมีความสำคัญเท่าเทียมกับคำสั่ง  
ของอัลลอฮ์ ซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพนับถือพวกนั้นเท่าเทียมกับพระองค์

ทั้งหมดที่กล่าวมาตอนต้นนั้นคือส่วนหนึ่งของวิธีการหยั่งรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้คนคิดว่าหมอดูและนักทำนายรู้ออนาคตและทำในสิ่งเหนือธรรมชาติได้เพราะความสามารถของตัวพวกเขาเอง แต่ที่จริงแล้วถ้าหากสิ่งๆ ที่พวกเขาเดาถูกไม่ใช่มาจากการเดา การทาย การสังเกต และประสบการณ์พวกเขา ก็จะรู้มาจากสัญญาณที่คอยบอกพวกเขา และผู้ที่สมควรจะได้ชื่อว่าอัลกาฮินคือผู้ที่สัญญาณคอยส่งข่าวสารมาให้เขา

อัลหัยตะมียฺ (Ibn Hajar al-Haithamiy, 1993: 2/178) กล่าวว่า: “อัลกาฮินคือ ผู้ที่บอกถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นบางครั้งก็ตรงหรือถูกตามที่เขาบอก แต่ส่วนใหญ่แล้วจะผิดพลาด และพวกเขาอ้างว่าญิน (มารร้าย) บอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น”

ศอลิหฺ อัลฟาซาน (Salih al-Fauzan, 1998: 116) กล่าวว่า “การทำนาย ส่วนใหญ่แล้วต้องมีการเกี่ยวข้องกับสัญญาณ ไม่พ้นจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และทำให้ใกล้ชิดกับแนวทางที่จะนำไปสู่การอ้างถึงการหยั่งรู้ความเร้นลับ”

### 3.2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหมอดูและนักทำนายกับสัญญาณ และวิธีบอกความลับของสัญญาณต่อพวกเขา

ความสัมพันธ์ระหว่างหมอดูและนักทำนายกับสัญญาณถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่สนิทแน่น ส่วนใหญ่หมอดูและนักทำนายจะทำการบูชากราบไว้สัญญาณจนทำให้เกิดความผูกพัน สัญญาณจะแทรกแซงการทำงานของพวกเขา จะพูดผ่านปลายลิ้นของพวกเขา และสัญญาณเริ่มทำให้จิตใจที่สกปรกของพวกเขานั้นปะปนกับความชั่วร้ายและเห็นชอบกับมันด้วย

อัลค็อฏฏอบียฺ กล่าวว่า: “อัลกาฮินทั้งหลายคือพวกที่มีความคิดที่แหลมคม มีจิตใจที่เลวร้าย มีอารมณ์ร้อนเป็นไฟ แล้วสัญญาณทำให้พวกเขาเซื่อง และคอยช่วยเหลือพวกเขาเท่าที่สามารถจะทำได้ อัลกะฮานะฮฺ มีอยู่แพร่หลายในกลุ่มชนชาวอาหรับในสมัยญะฮิลียะฮฺเนื่องจากไม่มีบรรดานบีในกลุ่มพวกเขา” (Ibn Hajar al-‘Asqalaniy, n.d: 1/217)

ในบรรดานักทำนาย และนักดูดวงที่มีชื่อเสียงคือนักทำนาย นักดูดวงชาวอิยิปต์ และศูนย์กลางของนักทำนาย และนักดูดวงที่โด่งดังที่สุดในโลกคือ ศูนย์ที่มีชื่อว่า อามินูนเราะฮฺ (عَمُون رَح) ในประเทศอิยิปต์ ศูนย์กลางแห่งนี้มีชื่อเสียงในศตวรรษที่สิบห้าก่อนคริสต์ศักราช บรรดาสัญญาณได้ใช้สถานที่นี้เป็นที่อยู่อาศัย พวกมันให้มนุษย์เห็นมันในสภาพคล้ายวิญญาณ ล่องลอยเสมือนพระเจ้าจุติลงมาพบกับพวกมนุษย์ คอยฟังปัญหาของพวกเขาคอยตอบหรือแก้ปัญหา

เหล่านั้นให้แก่พวกเขา กล่าวกันว่าตอนที่เล็กซานเดอร์มหาราชไปเยี่ยมโบสถ์อามิโนนเราะฮ์ในทะเลทรายแห่งประเทศอียิปต์นั้น ปรากฏว่ามีวิญญาณล่องลอย (ผี) เสมือนพระเจ้านั้นลงมาพบเขา และคุยกับพระองค์ว่า “ฉันขอสัญญาว่าท่านจะได้ปกครองทุกประเทศและทุกศาสนาจะยอมจำนนต่อท่าน” (al-Shantanawiy, 1959: 19)

บรรดานักทำนาย และนักดูดวงที่มีอยู่แพร่หลายในเขตคาบสมุทรอาหรับในสมัยก่อนอิสลาม พวกเขามีความสำคัญและมีอำนาจสำหรับชาวอาหรับ ชาวอาหรับจะไปหาพวกเขาเพื่อขอคำปรึกษาในการแก้ปัญหาที่ยากลำบากในการหาทางแก้ที่พวกเขาประสบ และพวกเขา (ชาวอาหรับ) ใช้นักทำนายเหล่านั้นเพื่อให้บอกพวกเขาในสิ่งที่เร้นลับ บอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันใกล้ อิหม่ามอัลบุกอริย์ได้บันทึกในหนังสือเศาะหีหฺของท่าน รายงานจากท่านญาบิร<sup>1</sup> อิบน์ अबดุลลอฮ์ อัลอันศอริย์ กล่าวว่า “และปีศาจร้ายที่คอยปกครองคาบสมุทร ประเทศ และหมู่บ้าน คือ บรรดาเกฮิน (นักทำนาย) ที่พวกชัยฏอนลงมาช่วยพวกเขา” (Ibn Hajr al-‘Asqalaniy, n.d: 8/251)

และในบรรดานักทำนาย และนักดูดวงที่มีชื่อเสียงที่สุดของชาวอาหรับในสมัยญาอิลียะฮ์ คือ ชักก์และสะตีหุ<sup>2</sup> มีเรื่องเล่าถึงความสามารถของชักก์และสะตีหุในเรื่องการทำนายอนาคตมากมาย ซึ่งส่วนหนึ่ง มีดังต่อไปนี้

อิบนุ กะษีร (Ibn Kathir, 1974: 2/268 ) เล่าว่า (วันหนึ่ง) สะตีหุได้เข้าเมืองมักกะฮ์ ผู้นำชาวมักกะฮ์กลุ่มหนึ่งมาต้อนรับเขาอย่างดี พร้อมถามเขาถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอาคิรฺฮามาน<sup>3</sup> (บั้นปลายของโลก) เขาตอบพวกผู้นำว่า “พวกท่านทั้งหลายจงฟังข่าวนี้จากฉัน และจากการชี้แนะของอัลลอฮ์ต่อฉัน โอ้ ชาวอาหรับทั้งหลายอยู่ในเวลาที่แก่ชรา จะด้วยความคิดที่สุขุมของพวกท่าน (ชาวอาหรับ) หรือของบุคคลแปลกหน้าที่ไม่ใช่ชาวอาหรับก็ตามต่างก็ไม่รู้(ในสิ่งเหล่านี้)และจะไม่เข้าใจเหมือนกัน จะมีผู้รู้เกิดขึ้นหลังจากพวกท่าน พวกเขาจะค้นหาความรู้ต่างๆ พวกเขาจะทำการ

<sup>1</sup> ท่านญาบิร อิบน์ अबดุลลอฮ์ คือ ญาบิร อิบน์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ อัมรฺ อิบน์ หะรอม อัลอันศอริ อัลสะละมิ เป็น เศาะหะบะฮ์ ลูกของเศาะหะบะฮ์ ร่วมรบกับนบี 19 ครั้ง เสียชีวิตที่เมืองมะดีนะฮ์หลังปี 80ฮ.ศ. อายุ 94 ปี (Ibn Hajr al-‘Asqalaniy, 1999 : 75 )

<sup>2</sup> ชักก์ คือ ชักก์ อิบน์ เศาะฮ์บ์ อิบน์ ยัซกูร อิบน์ รอสุม์ อิบน์ อัฟรอก อิบน์ กิสร อิบน์ अबกอร อิบน์ อันมาร อิบน์ นัซซาร ส่วน สะตีหุ คือ เราะบิอ อิบน์ เราะบิอะฮ์ อิบน์ มัสอูด อิบน์ มาซิม อิบน์ ซิอับ อิบน์ อะดีย ชักก์ (เป็นภาษาอาหรับแปลว่า ยากลำบาก เป็นทุกข์) ได้ชื่อว่า ชักก์ เพราะเขาเหมือนคนที่ เป็นทุกข์ สะตีหุ (เป็นภาษาอาหรับแปลว่า แบนราบ หรือแผ่ออกไป) ได้ชื่อว่า สะตีหุ เพราะเขาเหมือนสิ่งของที่ถูกโยนทิ้งจนแบนราบลงบนดิน อิบน์ अबบาสเล่าว่า “ในจำนวนลูกหลานอาดัมไม่มีใครที่เหมือนกับสะตีหุสักคน เขาเหมือนเนื้อที่วางอยู่ในลาด เขาไม่มีกระดูก และไม่มึกล้ามเนื้อ นอกจากที่หัว สองตา และสองมือเขา เขาถูกห่อเสมือนผ้าที่ห่อจากลำคอไปถึงสองเท้าเขา ไม่มีส่วนใดของร่างกายเขาคืออินทรีได้นอกจากลิ้นของเขา” และเล่ากันว่า “เมื่อใดที่เขา(สะตีหุ) โกรธเขาจะเป่าลม (หายใจ) และนั่งลง (Ibn Kathir, 1974: 8/251 )

<sup>3</sup> เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า “ท้ายๆ ของกาลเวลา หรือท้ายๆ ของอายุของโลกนี้ (ใกล้วันสิ้นโลก)”

ทำลายเจรีด พวกเขาจะทำตามพวกโรม จะฆ่าผู้ที่ไม่ใช่อาหรับ และพวกเขาจะค้นหาและยึดทรัพย์จากเชลยที่ยอมจำนน” และเขาเล่าต่อว่า “ผู้ที่เหลืออยู่ก็อยู่ต่อไป ผู้ที่ทัน(เหตุการณ์นั้น)ก็จะสิ้นสุดลง จนกระทั่งในปีท่านหนึ่งบังเกิดออกจากแผ่นดินนี้ ท่านจะชี้ทางนำไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง เขาจะปฏิเสธและจะหนีห่างจากการกระทำที่เลวร้ายและการโกหกหลอกลวง เขาจะปลีกตัวออกห่างจากการเคารพบูชาศัตรูของอัลลอฮ์ เคารพภักดีต่อพระเจ้าเพียงผู้เดียว หลังจากนั้น อัลลอฮ์ทรงเอาชีวิตเขาไปยังโลกที่น่าชื่นชมโดยสวัสดิภาพ เขาจะหายไปจากโลกนี้ ท้องฟ้าล้วนเป็นพยาน(ในสิ่งเหล่านั้น) หลังจากนั้นอัศคิกติก(ผู้มีศักดิ์)จะมาแทนเขา เมื่อเขา(อัศคิกติก)พิพากษาสิ่งใดก็จะมีความยุติธรรม ในเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้อื่นนั้นเขาไม่เคยทำลาย หลังจากนั้นอัลหะนีฟ (ผู้ที่หันเข้าสู่ความถูกต้อง) ผู้ที่ถูกทดสอบจากการวางท่าอวดโต ผู้ที่แขกทั้งหลายเข้าหาเขา และผู้ที่พิพากษาด้วยความถูกต้อง หลังจากนั้นเขาก็ได้เล่าถึงเรื่องของอูสมาน และการตายของเขาด้วยการถูกฆาตกรรมของเขา เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์นั้น เกี่ยวกับสมัยการปกครองของบนิอุมัยยะฮ์ (ราชวงศ์อุมัยยะฮ์) ต่อด้วยบะนีอับบาสิยะฮ์ (ราชวงศ์อับบาสิยะฮ์) และบอกเกี่ยวกับอัลฟิดันและอัลมะลาหิม<sup>1</sup> อิบน์ กะษีรุล่าว่า “อิบน์ อะสะกีรุเล่ามาโดยสายรายงานของเขาจนถึงอิบน์ อับบาซยาวกว่านี้”

อิบน์ อิชาม<sup>2</sup>(Ibn Hisham, 1955: 1/15) กล่าวว่า “อิบน์ อิศฮาก<sup>3</sup> เล่าว่า: เราะบีอะฮ์ อิบน์ นัศร คือ กษัตริย์ประเทศเยเมนคนหนึ่งที่อยู่บนแอในตระกูลคูปบะฮ์ พระองค์ทรงสุบิน (ฝัน) ความฝันนั้นทำให้พระองค์ทรงหวาดกลัว และเป็นทุกข์ พระองค์จึงรวบรวมนักทำนายนักโหราศาสตร์ หมอดู หมอผี ที่มีอยู่ในประเทศพระองค์ทั้งหมด แล้วบอกกับพวกเขาทั้งหลายว่า “ข้าฝันถึงสิ่งที่น่ากลัว ทำให้ข้าเป็นทุกข์อย่างมาก พวกท่านทั้งหลายจงบอกมันมา (จงเล่าว่าข้าฝันอะไร อย่างไร?) และจงอธิบายถึงความหมายของมันให้ข้าได้ฟัง แท้จริงแล้วไม่มีใครที่สามารถจะอธิบายในสิ่งที่ข้าฝันได้นอกจากเขาจะรู้ว่าข้าเห็นอะไรบ้างในความฝันของข้า ก่อนที่ข้าจะเล่าให้เขาฟังในสิ่งที่ข้าได้เห็น แล้วพวกเขาคนหนึ่งกล่าวว่า : ถ้ากษัตริย์ต้องการเช่นนั้นเราจะไปหา สะดีหุ และซุกุ เพราะไม่มีใครที่จะรู้ดีเท่ากับเขาทั้งสอง เขาทั้งสองคนสามารถจะตอบในสิ่งที่พระองค์ถามได้ ดังนั้นเขาทั้งสองจึงถูกเชิญมายังราชวัง สะดีหุมาถึงก่อนซุกุ กษัตริย์เริ่มกล่าวแก่เขาว่า : ข้าฝันถึงสิ่งที่น่ากลัว ทำให้ข้าเป็นทุกข์อย่างมาก ท่านจงบอกมาว่าข้าฝันถึงอะไร เพราะถ้าท่านบอกมันได้ถูกต้องท่านก็สามารถจะอธิบายในสิ่งที่ข้าฝันได้ถูกต้อง เขา (สะดีหุ) : ฉันจะทำ (จะ

<sup>1</sup> อัลฟิดันและอัลมะลาหิม คือ สมัยที่อัลลอฮ์ทรงทดสอบบรรดามุสลิมด้วยการต่อสู้ การนองเลือดระหว่างมุสลิมด้วยกัน

<sup>2</sup> อิบน์ อิชาม คือ อับดุลฮัมมัด อับดุลมาลิก บิน อิชาม บิน ไอยูบ อัลหิมะรี เสียชีวิตปี 218 ฮ.ศ. (Ibn Hisham, 1955: 1/17)

<sup>3</sup> อิบน์อิสฮาก คือ มุฮัมหมัด บิน อิศฮาก บินยะฮ์ซาร์ บิน คิยาร อัลมะคะนี อัลกูรอชี ท่านเกิดที่เมืองมะคีนะฮ์ปี 85 ฮ.ศ. เสียชีวิตปี 150 ฮ.ศ. (Ibn Hisham, 1955: 1/13-14)

บอก) พระองค์ทรงเห็นถ่านหินที่ติดไฟก่อนหนึ่งโพล่ออกมาจากความมืดตกลงบนแผ่นดินข้างทะเล มันกินทุกตัวตน<sup>2</sup>ที่ซ่อนเร้นปิดบัง กษัตริย์กล่าวแก่เขาว่า “โอ้ สะดีหุ สิ่งที่ท่านเล่ามานั้นไม่ผิดสักอย่างเลย แล้วท่านจะอธิบายความหมายของมันว่าอย่างไร?” เขาตอบว่า “ฉันขอสาบานต่อสิ่งที่มีอยู่ระหว่างสองเนินดิน<sup>3</sup>นี้จากหะบับุ แท้จริงพวกอัลหะบับุ<sup>4</sup> พวกเขาสามารถปกครองดินแดนที่อยู่ระหว่างอับยันจนถึงนุรอซุ<sup>5</sup>” กษัตริย์กล่าวแก่เขาอีกว่า “ข้าขอสาบานโอ้ สะดีหุ นี่คือ ผู้ช่วยให้โกรธ ที่ทำให้เจ็บปวด มันจะเกิดขึ้น ในสมัยของข้าหรือเปล่า? หรือเกิดหลังจากนี้?” เขาตอบว่า “เปล่า (มันจะเกิด) หลังจากนั้นอีกนาน เยอะกว่าหกสิบ หรือเจ็ดสิบปีข้างหน้า” พระองค์ถามต่อไปว่า “การครองราชย์ของพวกเขานั้นจะอยู่ตลอดไปหรือจะยุติลง?” เขาตอบว่า “ไม่ (ตลอดไป) มันจะชะงักในอีกเจ็ดสิบปีกว่าๆ หลังจากนั้นพวกเขาจะถูกฆ่าและหนีออกจากมัน (แผ่นดินนั้น) พระองค์ถามต่อไปว่า “แล้วใครมาแทนที่พวกเขาอีก?” เขาตอบว่า “อิรอม บิน ซิญาซันมาแทน เขาไล่พวกนั้นออกจากอับัน จนกระทั่งพวกเขาไม่มีสักคนเดียวในเยเมน” พระองค์ถามอีก “การครองราชย์ของพวกเขานั้นจะอยู่ตลอดไปหรือจะยุติลง?” เขาตอบว่า “ไม่ (ตลอดไป) มันจะยุติลง” พระองค์ถามอีก “แล้วใครทำให้การครองราชย์ของพวกเขาชะงักลง?” เขาตอบว่า “นับิผู้บริสุทธิ์ยุติธรรม มีวะหุย์ลงมาจากเบื้องบนถึงท่าน” พระองค์ถามทันทีว่า “แล้วนับิคนนั้นคือใคร?” เขาตอบว่า “ชายผู้หนึ่งที่มาจากลูกหลาน ของฆอลิบ บิน ฟิสรุ บิน มาลิก บิน อัลนัจูร์ การปกครองของเขาต่อประชาชาติของเขาจะอยู่ตลอดไปจนถึงวันสุดท้าย” พระองค์ถาม “กาลเวลามีวันสิ้นสุดด้วยหรือ?” เขาตอบ “ใช่” คือวันที่มีการรวบรวมคนทุกสมัย สมัยก่อนและสมัยสุดท้าย ผู้ที่สร้างความคิดจะดีใจ ผู้ทำความชั่วร้ายจะเสียใจ” พระองค์ว่า “สิ่งที่ท่านเล่าให้ฟังทั้งหมดนั้นเป็นความจริงหรือ?” เขาตอบว่า “ใช่” ข้าขอสาบานต่อแสงสีแดงของตอนค่ำ ต่อคำกินอันมีคสนิท และต่อรุ่งอรุณตอนส่องแสง แท้จริงสิ่งที่ฉันได้เล่ามานั้นเป็นความจริง”

หลังจากนั้นซั๊กก็มาถึง พระองค์ทรงถามเหมือนที่ได้ถามสะดีหุ<sup>6</sup>ตอนแรก และทรงไม่บอกว่าพระองค์ทรงฝันว่าอะไร เพื่อพระองค์จะได้รู้ว่าทั้งสองคนนี้ตอบแตกต่างกันไหม.. ฯลฯ” (Ibn Hisham, 1955: 1/15 และ Ibn Kathir, 1974: 2/162)

<sup>1</sup> ออกมาจากความมืด คือความมืดที่มาจากทางทะเล ความหมายคือ การออกมาของกองทัพอัลหะบะชะฮะจากประเทศซูดาน

<sup>2</sup> ตัวคนในที่นี้คือ ทุกคน รวมถึงสิ่งที่มีชีวิตทุกชนิด

<sup>3</sup> ภาษาอาหรับเรียกว่า อัลหุรเราะฮุ แปลว่าแผ่นดินที่มีถ่านหินคำเรียงราย

<sup>4</sup> กล่าวไว้ พวกเขาเป็นลูกหลานของ หะบับุ บิน กุซ บิน หาม บิน นูหุ (นับินูหุ) เหตุนี้จึงเรียกพวกเขาว่า อัลหะบับุ (ชาวแอฟริกา อยู่แถวซูดาน)

<sup>5</sup> อับยัน คือ สถานที่หนึ่งอยู่บนภูเขาอับัน ส่วนนุรอซุคือเมืองใหญ่เมืองหนึ่งในประเทศเยเมน

<sup>6</sup> คำถามของกษัตริย์ที่ถามซั๊ก เหมือนกับที่ได้ถามสะดีหุ คำตอบของซั๊กก็คล้ายกับคำตอบที่สะดีหุให้นายไว้



### 3.2.4 หุกม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับอัลกะฮานะฮฺและอัลอิรอฟะฮฺ

#### 3.2.4.1 หุกมเกี่ยวกับการทำนาย การดูดวง และการอ้างว่ารู้ความลับของ นักทำนายและหมอดู

ในสังคมทั่วไป มีการกระทำที่แสดงถึงความมกมายปรากฏให้เห็นอย่างมากมาย เช่น การดูดวง โชคชะตา การทำนายทายทัก การเสี่ยงทาย และอื่นๆ อิสลามมีจุดยืนต่อการกระทำเหล่านี้ และมีหลักฐานจากตัวบทอัลกุรอานและอัลหะดีษที่ชัดเจน อิสลามต่อต้านนักทำนาย หมอดู ดูดวง การเชื่อในเรื่องการทำนาย การดูดวง เป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับมุสลิมทุกคน เนื่องจากมันเป็นเหตุไปสู่การทำชิรกุ (การตั้งภาคี) ต่ออัลลอฮฺในที่สุด ท่านนบีมุฮัมมัดได้ประกาศสงครามกับคนที่อ้างว่ารู้อดีต อนาคต และเรื่องเร้นลับต่างๆ โดยท่านอ่านอายะฮฺจากอัลกุรอานให้ฟังว่า

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

(النمل : 116)

ความว่า “จงกล่าวเถิด ไม่มีใครในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินรู้สิ่งเร้นลับ  
นอกจากอัลลอฮฺ”

(อัลนัมล : 65)

มลาอิกะฮฺ ญิน หรือมนุษย์ ก็ไม่สามารถที่จะรู้ถึงสิ่งเร้นลับพ้นญาณวิสัยนี้ได้ ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ให้ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ประกาศถึงขอบเขตความสามารถในการหยั่งรู้ถึงความลับของท่าน กล่าวคือถึงท่านจะเป็นถึงนบีท่านก็ยังไม่สามารถรู้สิ่งลับได้ และถ้าหากท่านรู้ถึงความลับต่างๆที่ยังไม่ได้ปรากฏขึ้นจริงท่านก็คงจะกอบโกยสิ่งดีๆ ต่างๆ และสิ่งชั่วร้ายคงไม่สามารถแตะต้องท่านได้

﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمَ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾

(الأعراف : 188)

ความว่า “และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่่อนฉันย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่แตะต้องฉันได้”

(อัลอะอูรอฟ : 188)

ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่อ้างว่ารู้ในสิ่งลับ เท่ากับว่าเขาผู้นั้นกล่าวโกหกมดเท็จต่ออัลลอฮ์ ﷻ และเขาได้หลอกลวงทุกคน

อับดุลอะซีซ บินุ บาซุ กล่าวว่า “แท้จริงสิ่งที่เรียกกันว่าวิชาโหราศาสตร์ ดาราศาสตร์ การเฝ้าดูการโคจรขึ้นลงของดวงดาวนั้นเป็นการงาน (การกระทำ) ของชาวญะฮิลียะฮ์สมัยก่อน อิสลามถูกส่งมาเพื่อลบล้างและถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพราะมันเป็นการเกี่ยวพันกับสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ศรัทธาว่าสิ่งนั้นให้โทษและประโยชน์” (www.islamichouse.com สืบค้นวันที่ 28 เมษายน 2550)

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

(( من اقتبس علماً من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحر زاد ما زاد ))

(رواه أبو داود : 3901)

ความว่า “ผู้ใดที่ยึดถือหรือเรียนส่วนหนึ่งของความรู้เกี่ยวกับดาวฤกษ์ (โหราศาสตร์) คือเขาได้ยึดถือส่วนหนึ่งของอัศลิหฺร์ มันจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม”<sup>1</sup>

(บันทึกโดย Abu Daud, 2000: 3901)

อาบาดี<sup>2</sup> (Abadiy, 2000: 10/224) กล่าวว่า “(من اقتبس) “ผู้ใดที่ยึดถือ” ในที่นี้หมายถึงผู้ที่ทำ ผู้ที่ได้รับประโยชน์ และผู้ที่เล่าเรียนวิชาเหล่านั้น (علماً من النجوم) “ความรู้เกี่ยวกับดาวฤกษ์” หมายถึง เรียนวิชาต่างๆ เกี่ยวกับโหราศาสตร์ หรือเรียนรู้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับดวงดาวหรือดาราศาสตร์”

<sup>1</sup> มันจะเพิ่มเมื่อ (อีกสิ่งหนึ่ง) เพิ่ม คือ เมื่อดวงดาวเพิ่มจำนวนการทำไสยศาสตร์ก็จะเพิ่มความหลากหลายขึ้น – หะดีษนี้สายรายงานขอหะยีกล่าวโดยอันนะวะวีและชะฮะฮะบี (Salih al-Fauzan, 1998 : 122)

<sup>2</sup> อาบาดี คืออะบี อับดุลเราะหฺมาน ซัรฟุลหัก อาบาดี เสียชีวิตก่อนปี 1322 เจ้าของหนังสืออาบนุนมะอูนุด

อัลค็อดฎอบียฺ กล่าวว่ “วิชาดาราศาสตร์หรือโหราศาสตร์เป็นสิ่งต้องห้าม วิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่นักโหราศาสตร์ใช้เพื่อหยั่งรู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นบนโลกนี้ เช่น การมาของฝน การเปลี่ยนแปลงของฤดูที่ไม่ปกติ... พวกเขาอ้างว่าพวกเขาารู้สิ่งเหล่านี้ด้วยการดูจากดาว การรวมตัว การแยกตัวของดวงดาว และแท้จริงแล้วความรู้นี้เป็นสิทธิของอัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถรู้ได้” (Abady, 2000: 10/225)

### 3.2.4.2 หุกมเกี่ยวกับนักทำนาย นักดูดวง และรายได้ที่รับจากการทำนาย ดูดวง

ท่านนบี ﷺ ได้บอกอย่างชัดเจนเลยว่าสิ่งที่นักทำนาย และหมอดูบอกนั้นส่วนเป็นสิ่งที่โกหกหลอกลวง และเงินทองที่ได้จากการทำนายทายทัก และดูดวงนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและหะรอม

عن عائشة رضي الله عنها قالت : سألت ناس رسول الله ﷺ عن الكهان فقال: ((ليس بشيء. فقالوا يا رسول الله، إنهم يحدثوننا أحياناً بشيء فيكون حقاً،)) فقال رسول الله ﷺ: تلك الكلمة من الحق يحفظها الجني فيقرّها في أذن وليه، فيخلطون معها مائة كذبة))

(رواه البخاري : ٥٧٦٢)

ความว่: “จากอาอิชะฮฺ رضي الله عنها ท่านได้กล่าวว่ มีคนกลุ่มหนึ่งมาถามท่านเราะฮฺลุล ﷺ เกี่ยวกับเรื่องนักทำนาย ท่านตอบไปว่ “(พวกเขา นักทำนาย) ไม่มีอะไร พวกเขา (คนที่ถาม) กล่าวอีกว่ โอ้ เราะฮฺลุลลอสฺสิ่งที่พวกเขา (นักทำนาย) ได้บอกให้เราฟังนั้นตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง. ท่านเราะฮฺลุล ﷺ เลยกล่าวว่: นั่นคือคำที่เป็นจริงที่ญินได้ท่องจำ (จากการขโมยจากท้องฟ้า) แล้วมากะระฮิบบอกคำนั้นตรงหูของผู้ดูแลมัน แต่พวกเขา (นักทำนาย) ได้ปนขำว่ นั้นกับความเท็จอื่นเป็นร้อยๆ”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5762)

((عن أبي مسعود رضي الله عنه قال : نهى النبي ﷺ عن ثمن الكلب ومهر البغيّ و حلوان الكاهن))

<sup>1</sup> หมายถึงไม่มีอะไรที่เป็นความจริงในสิ่งที่พวกเขาได้พูดหรือได้บอกให้ทำ

(رواه البخاري : ٥٧٦١)

ความว่า : “จากอะบี มัสอูด رضي الله عنه ท่านได้กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้ห้ามจากราคาสุนัข<sup>1</sup> ค่าบริการของหญิงขายบริการ และค่าธรรมเนียมของนักทำนาย”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5761)

### 3.2.4.3 หุกมเกี่ยวกับผู้ที่ไปหานักทำนาย หมอดู และเชื่อในคำทำนายทายทักของพวกเขาเหล่านั้น

จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนจะต้องเชื่อและเคารพภักดีต่อเอกองค์อัลลอฮ์ ﷻ แต่เพียงผู้เดียว จะเชื่อและภักดีต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ไม่ได้ การเชื่อต่อนักทำนาย หมอดูดวง และทำตามในสิ่งที่พวกเขาบอกนั้นล้วนเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในอิสลาม เพราะมันเท่ากับเป็นการลดความเชื่อและความภักดีที่มีต่ออัลลอฮ์ และถือว่าเป็นการปฏิเสธต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาซึ่งนบี มุฮัมมัด และเมื่อใดที่มุสลิมคนหนึ่งปฏิเสธต่ออัลกุรอานก็แปลว่าเขาได้ปฏิเสธอัลลอฮ์ เพราะอัลกุรอานเป็นคำดำรัสของพระองค์ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

(( ليس منا من تطير له أو تكهن له أو تكهن له أو سحر أو سحر له  
ومن أتى كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد ))

ความว่า : “จาก อิมรอน บิน หุศัยน์ กล่าวว่า ท่านเราะสูลกล่าวว่: “ไม่มีพวกเรา ผู้ซึ่งกระทำตะกั๊อยยูร<sup>2</sup> หรือให้ผู้อื่นทำตะกั๊อยยูรให้เขา หรือผู้ที่ทำนายอนาคต หรือให้ผู้อื่นทำนายให้เขา หรือผู้ที่ทำไสยศาสตร์ หรือไปหานักไสยศาสตร์ให้ทำให้เขา และผู้ใดไปหานักทำนายหรือหมอดู และเชื่อในสิ่งที่เขาบอก แท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ”

(บันทึกโดย al-Mundhiriy, 1998: 4 / 52)

<sup>1</sup> ราคาสุนัข หมายถึง รายได้ที่ได้มาจากการขายสุนัขหรือที่เกี่ยวกับสุนัข เนื่องจากสุนัขเป็นสิ่งนะญิสจึงไม่สามารถขายสิ่งทีนะญิสได้ในอิสลาม เหมือนกับหมูและเหล้าเป็นต้น

<sup>2</sup> ตะกั๊อยยูร หมายถึง การปล่อยนกให้บินไป เพื่อดูทิศทางและกำหนดโชคชะตาจากการบินนั้น กล่าวคือ เมื่อนกบินในทางทิศใดเขาก็จะออกในทางทิศนั้น และบางทีเขาก็จะดูว่าเขาสามารถออกจากบ้านได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการบินของนก เช่น ถ้านกไปทางซ้ายก็ไม่สามารถจะออกได้เนื่องจากจะเกิดสิ่งไม่ดีกับตัวเขา แต่ถ้านกบินไปทางขวาก็สามารถออกได้

قال رسول الله ﷺ : (( من أتى عرافاً أو كاهناً فصدقه بما يقول ، فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ ))  
( رواه أحمد )

ความว่า : “ผู้ใดได้ไปหาหมอดู หรือนักพยากรณ์โชคชะตา แล้วเขาเชื่อในสิ่งที่เขากล่าวก็เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังมุฮัมมัด ﷺ”

(บันทึกโดย Ahmad, 1980: 2/329)

และจะทำให้การละหมาดของเขาไม่ถูกต้องรับถึง 40 วัน นั้นหมายความว่าการทำงานอื่นๆ ของเขาอาจจะไม่ถูกต้องรับด้วย เนื่องจากการละหมาดเสมือนเสาหลักแห่งอิสลามเมื่อใดเสาหลักล้ม สิ่งอื่นๆ ก็ต้องล้มไปด้วย ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

((مَنْ أَتَى عَرَفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً))

( رواه مسلم : ๕๗๘๒ )

ความว่า : “ผู้ใดไปหาหมอดู เพื่อถามเขาในบางสิ่ง การละหมาดของเขาไม่ถูกต้องรับสี่สิบคืน”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5782)

(( عن معاوية بن الحكم السلمي ، قال : قلت : يا رسول الله أموراً كنا نصنعها في الجاهلية ، كنا نأتي الكهان ، قال : ( فلا تأتوا الكهان ) قال : قلت : كنا نتطير ، قال : " ذاك شيء يجده أحدكم في نفسه ، فلا يصدنكم " ))  
( رواه مسلم : ๕๗๗๔ )

ความว่า : จากมุอาวิยะฮฺ อิบน์ อัลหะกัม อัลสะละมินียฺ ท่านกล่าวว่า “ฉันได้กล่าวว่า โอ้เราะซูลลอสฺ หลายอย่างที่พวกเราได้เคยปฏิบัติสมัยที่เราอยู่ในยุคญาฮิลียะฮฺ พวกเราเคยไปหานักทำนายอนาคต (อัลกาฮีน) ท่านนบีกกล่าวว่า “ท่านจงอย่าไปหาพวกนักทำนายอนาคตเลย” ท่าน (มุอาวิยะฮฺ) กล่าวอีกว่า

“เราได้ยึดในกลางสังหฺรณฺ์” ท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า “นั่นเป็นสิ่งที่พวกท่านรู้สึก  
ภายในใจเท่านั้น จงอย่าทำให้มันมาถึ้นพวกท่าน (จากการงานของพวก  
ท่าน)”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5774)

จากหะดีษข้างต้น ท่านนบีมูฮัมมัด ได้ห้ามมิให้ไปถามพวกนักทำนายน หมอดู และไม่ใ้  
เชื่อในเรื่องกลางสังหฺรณฺ์ ความชวย ทั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการเชื่อในเรื่องการทำนายนายทายทัก การดูดวง เชื่อ  
ในคำพูดของพวกนักทำนายน โชคชะตาหมอดูดวงไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามนั้น เป็นการกระทำที่  
เป็นบาปใหญ่ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วท่านนบีมูฮัมมัด ก็คงจะไม่ห้ามพวกเขาจากสิ่งเหล่านั้น

อิบนุ ก็อยอิม กล่าวว่า “ผู้ใดที่มีชื่อเสียงในเรื่องการทำนายนายโชคชะตาด้วยการบิน  
ของนก (อ็ชชะญูร์) ในบรรดาพวกเขา พวกเขาจะให้ชื่อแก่เขาว่า อารีฟ และ อ็รรอฟ (ผู้ทำนายนและ  
หมอดู) ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ที่อ้างว่ารู้สิ่งหนึ่งจากความเร้นลับก็ถือว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของนัก  
ทำนายน (อัลกาฮิน) หรือ ไม่ก็มีความหมายตรงกัน และการที่สิ่งที่พวกเขาได้บอกกล่าวเกี่ยวกับความ  
เร้นลับเกิดขึ้นจริงในบางครั้งก็เนื่องมาจากพวกเขาได้รู้ข้อมูลนั้นมาก่อนแล้วจากซัยญอน และถือว่า  
อัลพะอูล์ อัลซัจญูร์ อ็ฏฏิกียะเราะฮฺ อ็รฏูรอ์บ บินหะศอ อัดตันญูม อัลกะฮานะฮฺ และอัสสิหฺรฺ และอื่น  
ๆ เป็นวิชาในสมัย ญูอาลียะฮฺ” และผู้ใดที่ไปหาพวกเขาเหล่านั้นและเชื่อในสิ่งที่พวกเขากล่าวก็จะใ้  
รับคำตักเตือน (อัลวะอีด) และพวกเขาได้รับวิชาเหล่านี้สอบทอดกันมาเป็นมรดก พวกเขาอ้างว่า  
พวกเขาคือ ตัวแทนอัลลอฮิ และสิ่งเหล่านี้เป็น กะรอมะฮฺ” (www.islamichouse.com สืบค้นวันที่26  
เมษายน 2550)

มุฮัมมัด เหมอนุญด กล่าวว่า “ดั่งนั้นสิ่งที่จำเป็นต่อบรรดามุสลิม คือ การระวัง  
จากการไปถามพวกหมอดู พวกหมอดู และพวกหมอมนตร์อื่นๆ ที่พวกเขาทำหน้าที่บอกข่าว  
เกี่ยวกับสิ่งที่เร้นลับต่างๆ และการอำพรางต่อบรรดามุสลิม จะเป็นด้วยชื่อของการแพทย์ หรืออื่นๆ  
เนื่องจากสิ่งที่ได้ผ่านมา จากการห้ามของท่านนบีมูฮัมมัด ไม่ใ้ให้กระทำการดังกล่าว และการเตือนของ  
ท่าน ให้ออกห่างมัน และเข้าอยู่ในสิ่งที่ได้กล่าวมา สิ่งทีผู้คนบางคนอ้างขึ้น ด้วยชื่อของการแพทย์  
จากเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเร้นลับ เมื่อเขาได้ดมผ้าโพกหัวของผู้ป่วยชาย หรือผ้าคลุมหัว  
ของผู้ป่วยหญิง หรือในทำนองนั้น กล่าวว่า ผู้ป่วยชายคนนี้ หรือผู้ป่วยหญิงคนนี้ได้กระทำอย่าง  
นั้น อย่างนี้ ในเรื่องต่างๆ ของความเร้นลับ ที่ไม่มีอยู่ในการดมผ้าโพกหัวของผู้ป่วยชาย และใน  
ทำนองนั้น การบ่งบอกถึง แต่แท้ที่จริง การมุ่งหมายจากการนั้น คือ การอำพรางต่อผู้คนทั่วไป  
เพื่อใ้พวกเขาเชื่อว่า เขามีความรู้ในเรื่องของการแพทย์ และเป็นผู้รู้ในชนิดต่างๆ ของโรค และ

สาเหตุต่างๆ ของมัน และบางที เขาได้ให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งหนึ่งจากยาต่างๆ แล้วมันเกิดไปตรงกับ การหาย ด้วยการกำหนดของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็คิดว่า อันนั้น มันเกิดขึ้นด้วยสาเหตุของยาของ เขา และบางที โรคนั้น มันเกิดขึ้นด้วยสาเหตุอื่น และชัยฏอนบางพวก ที่พวกมันรับใช้ผู้อ้าง การแพทย์นั้น และพวกมันจะบอกเขาถึงสิ่งเร้นลับต่างๆ บางอย่าง ที่พวกมันได้ไปเห็นมา แล้วเขา จะอาศัยอันนั้น และจะให้ความพอใจแก่พวกญิน และชัยฏอน ด้วยสิ่งที่เหมาะสมกับพวกมัน จาก การเคารพภักดี แล้วพวกมันก็วางมือจากผู้ป่วยผู้นั้นและละทิ้งสิ่งที่พวกมันใช้มันอำพรางเขา จากสิ่ง ที่ให้ร้าย อันนี้เป็นสิ่งที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับพวกญิน และชัยฏอน และผู้ที่ใช้พวกมัน<sup>1</sup>

### 3.3 วิธีการป้องกันและรักษาจากโศกศาสตร์เวทมนต์คาถา

#### 3.3.1 อิสลามอนุญาตให้ป้องกันและรักษาโรคทุกชนิดได้

3.3.1.1 อิสลามมี 3 แนวทางในการป้องกันและรักษาจากโรค 3 แนวทางนี้คือ การ ดูแลสุขภาพ การป้องกันจากโรค และการรักษาเมื่อป่วยหรือเป็นโรค อัลกุรอานได้ระบุเกี่ยวกับ แนวทางเหล่านั้นไว้อย่างชัดเจน ซึ่งมีตัวบทดังนี้

﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾

(البقرة : 184)

ความว่า: “...แล้วผู้ใดในพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทางก็ให้อี้อีกในวันอื่น แทน<sup>2</sup> ...”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 184)

ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงให้สิทธิพิเศษโดยการงดถือศีลอดแก่บรรดาผู้ที่ป่วยไม่สบายและบรรดาผู้ที่อยู่ในการเดินทางและให้ชดในวันอื่นแทน แสดงให้เห็นว่าอิสลามเน้นหนักใน

<sup>1</sup> อ.มุฮัมมัด เหมอนุกูล, คู่มือหมอคู. หน้า 43-46.

<sup>2</sup> เท่ากับจำนวนที่ขาดไป แต่ควรถือใช้ก่อนที่รอมฎอนในปีต่อไปจะมาถึง

เรื่องการดูแลสุขภาพของมุสลิม อันเนื่องจากผู้ที่ป่วยอยู่แล้วถ้าถือศีลอดอีกอาจจะทำให้อาการหนักเพิ่มขึ้นอีก ส่วนที่ยกเว้นการถือศีลอดสำหรับผู้ที่ยกเดินทางนั้นเนื่องจากการเดินทางต้องเผชิญกับความลำบาก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพร่างกาย ถ้าบังคับให้มุสลิมถือศีลอดในขณะที่เดินทางอาจทำให้ป่วยได้ ดังนั้นอิสลามจึงดูแลในส่วนนี้ด้วยการให้ละศีลอดสำหรับผู้เดินทาง

ส่วนการป้องกัน อัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝﴾

(النساء : ๒๙)

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง<sup>1</sup> แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”

(อัลนีสอาอ : 29)

จากอายะฮ์นี้ ทำให้เกิดข้อบัญญัติเกี่ยวกับการระงับมุมนั้นเนื่องมาจากการกลัวที่จะใช้น้ำที่เย็นจัดเพื่อประกอบกรอาบน้ำละหมาด กล่าวคือหากผู้ที่ต้องการอาบน้ำละหมาด (ทำวุคูอ) กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อเขาเมื่อใช้น้ำที่เย็นจัดอิสลามก็อนุญาตให้ใช้การระงับมุมนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการป่วยไข้หรือเกิดความเสียหายขึ้น

ส่วนการรักษาเมื่อป่วยหรือเป็นโรค ในอัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า

﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ ۝﴾

(البقرة : 1๙๖)

ความว่า “แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วยลง หรือที่เขามีสิ่งก่อความเดือดร้อนจากศีรษะของเขา ก็ให้มีการชดเชย<sup>2</sup>”

<sup>1</sup> หมายถึงทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้นก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่นจึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

<sup>2</sup> เช่นเป็นผีหรือเป็นหิด หรือมีบาดแผลที่ศีรษะ ซึ่งจำเป็นจะต้องโกน ก็ให้กระทำได้ แล้วทำการชดเชย

<sup>3</sup> การชดเชยนั้นคือการถือศีลอด 3 วัน หรือให้อาหารแก่คนยากจน 6 คน หรือเชือดสัตว์จะเป็นแพะหรือแกะก็ได้



(อัลบะเกาะเราะฮ์: 196)

อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่า อิสลามอนุญาตให้ทำการโกนหัวเพื่อเอาสิ่งที่สร้างความเดือดร้อน เช่น ฝี หิด ฯ ซึ่งการโกนหัวในขณะที่ทำหัจญ์จะทำได้โดยเด็ดขาดสำหรับผู้ที่อยู่ในผ้าอิหฺรอมหรือทำพิธีหัจญ์อยู่

จาก 3 แนวทางที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่าอิสลามมีแนวทางที่ชัดเจนในการดูแล ป้องกัน และรักษาจากโรคต่างๆ ทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจ

### 3.3.1.2 ธรรมชาติของโรคทุกชนิดต้องมีารักษา

ดังที่มีรายงานในอัลหะดีษว่า

((عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : ما أنزل الله داءً إلا أنزل له شفاءً))  
(رواه البخاري : ٥٦٧٨)

ความว่า : “รายงานโดยอะบิฮุรัยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนบี صلى الله عليه وسلم ท่านกล่าวว่า “อัลลอฮ์ จะไม่ส่งโรคใดโรคหนึ่ง นอกจากพระองค์จะส่งยารักษา (โรคนั้นให้หาย) ด้วยเสมอ”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5678)

((عن جابر رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : لكل داء دواء ، فإذا أصيب دواء الداء برأ بإذن الله عزوجل))  
(رواه مسلم : ٥٧٠٥)

ความว่า : “รายงานโดยญาบิร رضي الله عنه จากท่านเราะฮ์อูลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم ท่านกล่าวว่า “ทุกๆ โรคนั้นย่อมมียา (รักษา) เมื่อใดที่ยา (ตัวหนึ่ง) ถูกตรงกับโรค ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงให้หาย”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5705)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงประทานอัลกุรอานลงมาเพื่อเป็นยาบำบัดโรคต่างๆ ทั้งที่สัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ เป็นยารักษาโรครภายในหัวใจและโรคทางกาย อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

(اليونس : ๕๗)

ความว่า “**โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก<sup>1</sup> และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา**”

(ยูนุส: 57)

และท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ใช้อัลกุรอานในการรักษาโรคปกติและโรคอันเนื่องมาจากไสยศาสตร์ ดังที่ได้ปรากฏในอัลหะดีษว่าท่านได้อ่านอัลกุรอานและอ่านคฺุออ์ครั้งเมื่อท่านถูกไสยศาสตร์ครอบงำ

### 3.3.2 ลักษณะอาการและสาเหตุของไสยศาสตร์แต่ละชนิด

ดังที่ได้กล่าวมาตอนต้นเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องความมีจริงของไสยศาสตร์ถือว่าแนวคิดที่ว่าไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่มีความจริงและมีอิทธิพลต่อผู้อื่นมีหลักฐานแน่นหนามากกว่าแนวคิดที่ว่าไสยศาสตร์เป็นเพียงแค่จินตนาการและไม่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เนื่องจากมีหลักฐานที่ชัดเจนปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและอัลหะดีษ อีกทั้งท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ เองยังเคยถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ท่านไม่สบายเป็นเวลาหลายเดือนเนื่องจากอิทธิพลของไสยศาสตร์ที่มาครอบงำท่าน และผู้วิจัยก็เคยประสบพบเห็นผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ เช่น คนถูกทำยาเสน่ห์ คนถูกทรมานด้านร่างกายและด้านจิตใจ สามภรรยาแตกแยกกัน ถูกผีเข้าสิง และผู้วิจัยยังเคยเห็นวิธีการรักษาผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำด้วยวิธีการทางไสยศาสตร์และด้วยวิธีการใช้อัลกุรอานในอดีตด้วยตัวเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่ตรงกับแนวคิดที่ว่าไสยศาสตร์มีความจริงและมีอิทธิพลต่อผู้อื่น

<sup>1</sup> คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก ให้พ้นจากการสงสัยหรืออวิชชา

ในบทนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอลักษณะอาการของไสยศาสตร์แต่ละชนิด เนื่องจากไสยศาสตร์แต่ละชนิดมีลักษณะอาการที่ไม่เหมือนกัน มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

### ชนิดของไสยศาสตร์และลักษณะอาการของไสยศาสตร์แต่ละชนิด

- หนึ่งในไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้เกิดความแตกแยก (السحر التفريق)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้คือไสยศาสตร์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า :

﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾

(البقرة : 102)

ความว่า : “แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขา”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 102)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้แบ่งออกหลายประเภท ดังนี้

- 1- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับแม่ของเขา
- 2- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับพ่อของเขา
- 3- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับพี่น้องของเขา
- 4- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับเพื่อนของเขา
- 5- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับผู้ร่วมงานหรือผู้ร่วมลงทุนธุรกิจกับเขา
- 6- ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างชายผู้หนึ่งกับภรรยาของเขา และชนิดสุดท้ายนี้ถือว่าอันตรายและมีคนทำมากที่สุด

ชัยคุ ซียาด อัชชาม กล่าวว่า “สาเหตุส่วนใหญ่ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือความอิจฉา ความเกลียดชัง หรือเนื่องจากผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย ไสยศาสตร์ชนิดนี้มีผลกระทบต่อลักษณะนิสัยของผู้ที่ถูกครอบงำ ทำให้เขาเป็นเสมือนคนละคน สามิที่แสนรักของภรรยาก็จะกลายเป็นศัตรูของนาง หรือภรรยาที่แสนรักของสามิก็จะกลายเป็นตัวนาร้างเงี้ยวของเขาและเขาจะออกห่างจากนาง

สองฝ่ายเพิ่มความเกลียดชังต่อกันจนกระทั่งทั้งสองไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ในที่สุด (www.ziadazzam.com สืบค้นวันที่ 30 เมษายน 2549)

ส่วนอาการของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ สภาพความเป็นมิตรระหว่างครอบครัวและเพื่อนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน จากรักกลายเป็นเกลียด มีความสงสัย วาดระแวงระหว่างกัน ไม่ให้อภัยในความคิดของอีกฝ่ายถึงความผิคนั้นเป็นเพียงความคิดที่เล็กน้อยก็ตาม ได้เถียงกันในเรื่องทีเล็กและทำให้มันเป็นเรื่องใหญ่โต เปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์และหน้าตาของอีกฝ่ายให้น่าเกลียดเมื่อตอนทั้งสองได้พบเห็นกัน (ถึงแม้ว่าอีกฝ่ายจะเป็นคนที่สวยหรือหล่อที่สุดก็ตาม) แท้จริงชัยฏอนหรือญินที่ถูกส่งมาด้วยวิชาทางไสยศาสตร์เป็นผู้ที่ทำให้อีกฝ่ายเห็นภพน่าเกลียด น่ากลัว บนใบหน้าของอีกฝ่าย รวมทั้งยังทำให้ทุก ๆ การกระทำ และทุก ๆ สถานที่ที่อีกฝ่ายชอบเป็นที่น่ารำคาญและเป็นทีที่น่ารังเกียจสำหรับอีกฝ่าย (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 105)

- สอง ไสยศาสตร์ที่ทำให้เกิดความรัก (سحر المحبة أو التولية)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้เป็นไสยศาสตร์ที่ทำให้เกิดความรักของอีกฝ่ายต่ออีกฝ่ายหนึ่งหรือที่รู้จักกันในนาม “การทำเสน่ห์ยาแฝด”

อาการของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ เกิดอาการหลงรัก มีความรักที่ร้อนแรงระหว่างทั้งสองคนเป็นเท่าตัว มีความต้องการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ขาดความอดทนในเรื่องเพศสัมพันธ์เมื่อเห็นหน้าอีกฝ่าย มีความคิดถึง กระหายที่อยากเห็นหน้าอีกฝ่ายอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจะเคารพภักดีต่ออีกฝ่ายอย่างหล้นหลับตา (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 139)

- สาม ไสยศาสตร์ที่ทำให้เกิดภาพจินตนาการ (سحر التخيل)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้ทำให้เกิดภาพลวงตา จินตนาการเห็นภาพต่าง ๆ ที่ตรงกันข้ามหรือเห็นภาพเป็นสิ่งที่อื่นที่ไม่ใช่ความจริงของมัน

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกครอบงำจะจินตนาการเห็นคนนิ่งเคลื่อนไหว เห็นคนเคลื่อนไหวนิ่ง เห็นสิ่งเล็ก ๆ กลายเป็นสิ่งใหญ่ เห็นใหญ่กลายเป็นเล็ก และเห็นสิ่งต่าง ๆ ไม่ตรงกับความจริงของสิ่งนั้น ๆ เช่น เห็นมนุษย์เป็นภูเข และเห็นไม้กลายเป็นงูเลื้อย เป็นต้น (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 148)

- สี่ ไสยศาสตร์ที่ให้เป็นบ้า (سحر الجنون)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้ทำให้เกิดอาการทางจิตใจเป็นบ้าโดยไม่มีสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคทางจิตเหล่านั้น

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกครอบงำมีอาการเคล็ดชอบหนีออกจากบ้าน มีอาการหลงลืมอย่างแรง พุดจาจวกรวนไปมา สายตาจ้องมองและเบี่ยงเบน ชอบเดินไปมาไม่อยู่คงที่ในที่เดียว ไม่สามารถที่จะทำงานใดงานหนึ่งให้สำเร็จได้ ไม่ใส่ใจในภาพลักษณ์ภายนอกของตัวเอง และในกรณีที่เป็นมากเขาจะเดินออกไปโดยไม่มีจุดหมาย และบางครั้งก็จะนอนในสถานที่ที่คนไม่นอนกัน (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 153)

- **ห้ำ** ไสยศาสตร์ที่ทำให้มีมินชา (سحر الخمول)

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกครอบงำมีอาการชอบความโดดเดี่ยว ชอบอยู่คนเดียวออกห่างจากผู้คนโดยสมบูรณ์ มีอาการเงิบตลอดเวลา ไม่ชอบการรวมกัน ไม่เข้าร่วมกับกลุ่มคนมาก ๆ ความคิดเตลิด มีอาการปวดหัวสม่ำเสมอ บางครั้งก็มีอาการนิ่งเฉย มีมินชาตลอดเวลา (หรือเป็นโรคซึมเศร้า) (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 159)

- **หก** ไสยศาสตร์ที่ทำให้เกิดอาการถูร้องหรือกระโจน (سحر الهواتف)

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกครอบงำจะฝันว่ากลัวบ่อย ๆ ในความฝันจะเห็นเหมือนว่ามีคนมาเรียกเขา เขาก็จะฟังเหมือนว่ามีเสียงมากระซิบคุยกับเขาในขณะที่ตื่นหรือรู้สึกตัวแต่ก็ไม่ประจักษ์ว่ามีใครที่กำลังคุยอยู่กับเขา เกิดอาการวิสาส (อาการรวนเรและขี้สงสัย) มากกว่าปกติ มีอาการสงสัยต่อเพื่อน ๆ และสงสัยคนที่เขารัก บางครั้งเขาจะฝันว่าเขากำลังจะตกจากที่สูง และบางครั้งเขาก็จะเห็นสัตว์ต่างๆ มารุมทำร้ายเขาในความฝันของเขา (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 162)

- **เจ็ด** ไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้เกิดอาการไม่สบาย (سحر المرض)

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกครอบงำจะเกิดอาการเจ็บที่ส่วนหนึ่งของร่างกายเป็นประจำ (โดยไม่รู้สาเหตุ) เป็นลมบ้าหมูแบบกะทันหัน อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเป็นอัมพาต หรือร่างกายทุกส่วนเป็นอัมพาต และบางครั้งอาจทำให้สัมผัสส่วนหนึ่งไม่สามารถทำงานตามปกติได้ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 165)

- **แปด** ไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้เกิดอาการตกเลือด (سحر التزيف)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้ทำให้เกิดอาการตกเลือด ซึ่งฟูเกาะฮาอู (นักนิติศาสตร์อิสลาม) เรียกเลือดชนิดนี้ว่า อิศติหาฎาะฮฺ (เลือดเสีย) และทางการแพทย์เรียกเลือดชนิดนี้ว่า อันนะซีฟ (เลือดตก)

ไสยศาสตร์ชนิดนี้เกิดขึ้นกับผู้หญิงเท่านั้นและจุดประสงค์ของมันคือ ผู้ที่ทําไสยศาสตร์จะทำการควบคุมภูตผีญินให้ติดตามผู้หญิงคนที่ต้องการทําไสยศาสตร์นางแล้วบังคับให้ญินตนนั้นทำให้นางตกเลือด โดยการเข้าไปในร่างกาย เข้าสู่เหงื่อและสายเลือดของนาง ท่านนบี มุฮัมหมัด ﷺ กล่าวว่า:

(( الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم ))

ความว่า: “ชัยฏอนไหลเวียนตามทางเดินเลือด (เส้นเลือด) ของลูกหลานอาดัม”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1992: 4/282)<sup>1</sup>

และเมื่อไรที่ญินตนนั้นได้เข้าสู่ร่างกายของนางมันจะทำการทำลายมดลูกของนางทำให้เกิดการตกเลือด ท่านนบี มุฮัมหมัด ﷺ ได้ตอบหัมมะฮฺ บินดี ญะหฺเซน เมื่อนางได้ถามท่านเกี่ยวกับเลือดอิสติหาฎาะฮฺ (เลือดเสีย) “แท้จริงมันคือการกระตุ้นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นของชัยฏอน” (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 174)

- **เก้า** ไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้ไม่ยอมแต่งงาน (تعطيل الزواج)

จุดประสงค์ของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำมีอาการปวดหัวเป็นประจำถึงแม้จะได้รับการรักษาจากทางการแพทย์ปัจจุบันก็ตาม เกิดอาการแน่นหน้าอกอย่างแรง โดยเฉพาะหลังอัสรี (ตอนเย็น) จนถึงกลางคืนหรือเที่ยงคืน ผู้ป่วยจะอยู่ในสภาพที่น่าเกลียด คิดมากนอนหลับไม่สนิท เกิดอาการกลัว บางครั้งก็จะมีอาการปวดกระเพาะอาหารและปวดหลังอย่างสม่ำเสมอ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 178)

- **สิบ** ไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้เป็นหมัน (سحر الربط)

<sup>1</sup> และบันทึกโดย Muslim, 1972: 14/155

อาการของไสยศาสตร์ชนิดนี้คือ ชายผู้หนึ่งไม่สามารถที่จะทำการร่วมเพศกับภรรยาของเขาได้ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ป่วย ทั้งนี้เนื่องจากชัฏอนที่เป็นตัวแทนของไสยศาสตร์ทำการควบคุมไม่ให้อวัยวะสืบพันธุ์ทำงานได้ตามปกติเมื่อไหร่ที่เขาต้องการจะร่วมเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขา (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 189)

ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้เป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ของการทำไสยศาสตร์ และบางครั้งไสยศาสตร์แต่ละชนิดก็จะมีจุดประสงค์ที่คล้าย ๆ กัน ผู้วิจัยได้รวบรวมมาเพื่อให้รู้เท่าที่สามารถจะนำเสนอได้ทั้งนี้เพราะทำให้ง่ายต่อการรักษาและป้องกันต่อไป

### 3.3.3 วิธีการป้องกันและรักษาจากไสยศาสตร์เวทมนต์คาถา

#### 3.3.3.1 วิธีการป้องกันจากไสยศาสตร์และเวทมนตร์คาถาที่ถูกต้องตามบทบัญญัติ

##### อิสลาม

อิสลามได้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันของมุสลิมจากการถูกไสยศาสตร์ครอบงำไว้อย่างมากมายและชัดเจน ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาตกเป็นเหยื่อของไสยศาสตร์ วิธีการดังกล่าวได้แก่ การอ่านคฺุอาฮฺต่าง ๆ การอ่านอัซการุ (บพระลิกถึงอัลลอฮฺ) เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีสำหรับมุสลิมทุกคนในการต่อต้านและป้องกันตัวเองจากการถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ผู้วิจัยจึงขอแนะนำส่วนหนึ่งของวิธีการดังกล่าว โดยอ้างถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการป้องกันจากไสยศาสตร์ที่ได้ระบุในอัลกุรอานและในหะดีษของท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ

**บทคฺุอาฮฺ (บทวิงวอนขอพรจากอัลลอฮฺ) อัซการุ (บพระลิกถึงอัลลอฮฺ) และอัตตะเอาวซาต (บทขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺ) ที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลหะดีษ มีดังนี้**

1. อ่านอายะฮฺอัลกุรลีฮฺ หลังจากการให้สลามจากการละหมาดห้าเวลาทุกครั้ง และหลังอ่านอัซการุ (บพระลิกถึงอัลลอฮฺ) เมื่อเสร็จจากการละหมาดในแต่ละเวลา พร้อมทั้งอ่านอายะฮฺนี้ก่อนเข้านอน อายะฮฺอัลกุรลีฮฺ เป็นอายะฮฺอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่และสำคัญมากอายะฮฺหนึ่งซึ่งมีบทดังนี้

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي  
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ  
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا  
 بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ  
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿

(البقرة : ٢٥٥)

ความว่า : “อัลลอฮ์นั้น คือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจาก  
 พระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต<sup>1</sup> ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย<sup>2</sup> โดยที่การง่วง  
 นอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์<sup>3</sup> สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและ  
 สิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือ  
 ให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น<sup>4</sup>  
 พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา<sup>5</sup>  
 และพวกเขาจะไม่ล่อมสิ่งใด<sup>6</sup> จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่  
 ที่พระองค์ประสงค์เท่านั้น<sup>7</sup> เก้าอี้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลาย  
 และแผ่นดิน<sup>8</sup> และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์ และ  
 พระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

<sup>1</sup> ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาล โดยไม่มีกาลอวสาน

<sup>2</sup> ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน

<sup>3</sup> พระองค์ไม่ทรงง่วงนอน และนอนหลับ นั้นเอง แต่ที่พระองค์ทรงใช้สำนวนว่า “การง่วงนอน และการนอนหลับจะไม่เอาพระองค์” นั้นเป็นการเปรียบเทียบว่า การง่วงนอนก็ดี และการนอนหลับก็ดี ประหนึ่งสิ่งที่มีชีวิตและอิทธิพลสามารถทำให้ผู้คนง่วงนอนและนอนหลับได้ กระนั้นก็มิจำเป็นจะต้องพระองค์

<sup>4</sup> นอกจากผู้ที่ได้รับอนุมัติจากพระองค์เท่านั้น

<sup>5</sup> ทรงรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

<sup>6</sup> หมายถึงไม่สามารถล่วงรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ได้

<sup>7</sup> จะรู้ได้เฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้เท่านั้น

<sup>8</sup> หมายถึงว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกหนทุกแห่งทั้งในฟากฟ้าและพิภพ เพราะเมื่อเก้าอี้ของพระองค์กว้างใหญ่ทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดินแล้ว สิ่งใดที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเป็นที่ใดก็ตาม ก็ย่อมอยู่ในความรู้ของพระองค์ทั้งสิ้น

<sup>9</sup> ไม่เป็นการยากลำบากแก่พระองค์เลย แม้แต่นิดเดียว



(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 255)

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า

(( إذا أويت إلى فراشك فاقراء آية الكرسي لم يزل معك من الله حافظ ولا يقربك شيطان حتى يصبح ))

(رواه البخاري : ٥٠١٠)

ความว่า: “เมื่อใดที่ท่านต้องการจะเข้านอนจงอ่านอายะฮ์อัลกุรลีย์(เวลา กลางคืน) อัลลอฮ์จะยังทรงคุ้มครองท่าน และชัยฏอนจะไม่สามารถเข้าใกล้ ท่านได้จนกระทั่งถึงเช้า”

(al-Bukhariy, 1997: 5010)<sup>1</sup>

2. อ่านสุเราะฮ์อัลอิคลาศ สุเราะฮ์อัลฟะลัก และสุเราะฮ์อันนาสหลัง ละหมาดห้าเวลาทุกครั้ง และอ่านทั้งสามสุเราะฮ์นี้ 3 ครั้งหลังละหมาดซุฮัยและละหมาดมัฆริบ

สุเราะฮ์อัลอิคลาศ<sup>2</sup> سورة: الإخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ۝

(الإخلاص: ١-٤)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด **มุหัมหมัด** พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ<sup>3</sup> อัลลอฮ์ นั้นทรงเป็นที่หนึ่ง<sup>1</sup> พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ<sup>2</sup> และไม่

<sup>1</sup> al-Bukhariy, พร้อม Ibn Hajar al-Asqalani, 1997 Fathulbariy : 9/69

<sup>2</sup> สุเราะฮ์อัลอิคลาศ เป็นบัญญัติมหากียะฮ์ มี 4 อายะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ พระผู้ทรงเอกะ รวมไว้ด้วย คุณลักษณะอันสมบูรณ์ ทรงพอเพียงจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากลักษณะต่าง ๆ ที่บกพร่องไม่สมบูรณ์ และจากการ เป็นเพศและการเท่าเทียม สุเราะฮ์ได้ตอบโต้พวกนัสรออที่กล่าวตั้งพระเจ้าสามองค์ และตอบโต้พวกมุชริกินที่ตั้งให้อัลลอฮ์มี ลูกหลาน

<sup>3</sup> โอ้มุหัมหมัด จงกล่าวแก่พวกมุชริกินผู้เยาะเย้ยว่า พระเจ้าของฉันซึ่งฉันเคารพก็คืออยู่ ซึ่งฉันได้เรียกร้องพวกท่านเพื่อการเคารพสักคี่ ก็คือต่อพระองค์นั้น พระองค์ทรงเป็นเอกะทรงเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีผู้ใดเป็นภาคต่อพระองค์ ไม่เหมือนและไม่คล้ายคลึงกับพระองค์

### “ผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์”<sup>3</sup>

(อัลอิกลาศ: 1-4)

سورة: الفلق <sup>4</sup> سورة: الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ

شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

( الفلق : ١ - ٥ )

ความว่า: “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น และจาก

ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะของพระองค์ และไม่ว่าในการกระทำต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นหนึ่งในเดียวและทรงเอกะ มิใช่ดั่งเช่นพวกนัสรอได้เชื่อมั่นกันว่าเป็น “ตรีเอกานุภาพ” คือความเชื่อถือว่า พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์เป็น 3 บุคคล ที่รวมเป็นหนึ่ง และมีดั่งเช่นพวกมุขริกินเชื่อมั่นกันว่ามิใช่พระเจ้าหลายพระองค์

<sup>1</sup> คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นเป้าหมายในความต้องการตลอดไป ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดมาย่อมมีความต้องการต่อพระองค์ และทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์โลก และพระองค์ทรงพอเพียงจากสากลโลก

<sup>2</sup> คือพระองค์ไม่ทรงตั้งพระบุตรขึ้นมา คำกล่าวอ้างของพวกยะฮูดที่ว่า “อุไซรเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกนัสรอที่กล่าวว่า “อัลมะเซยฺฮฺเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกมุขริกินอาหรับที่กล่าวว่า “มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพระองค์ไม่ทรงถูกประสูติจากพระบิดาและพระมารดา เพราะทุกสิ่งที่ถูกคลอดออกมาย่อมเป็นของใหม่ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเก่าแก่ดั่งเดิม ดังนั้นจึงไม่สมควรที่พระองค์ทรงถูกประสูติและไม่ทรงเป็นพระบิดา

<sup>3</sup> ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะหรือการกระทำของพระองค์ อิบน์ กะษีรกล่าวว่า พระองค์ทรงกรรมสิทธิ์ และทรงสร้างทุกสิ่งอย่าง ดังนั้นจะมีผู้ใดหรือสิ่งใดที่พระองค์ทรงสร้างเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ได้อย่างไร ?

<sup>4</sup> เป็นบัญญัติมักกะฮะฮ์ มี 5 อายะฮ์ซูเราะฮ์ อัลฟะลัก เป็นซูเราะฮ์ มักกะฮะฮ์ ในซูเราะฮ์นี้เป็นการสอนแก่ปวงบ่าวให้หันไปพึ่งและขอความคุ้มครองจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี และขอความคุ้มครองด้วยพระเกียรติและอำนาจของพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล และความชั่วร้ายของเวลากลางคืนเมื่อมันมืดลง เพราะจิตใจจะต้องเผชิญกับความเปลวเปลวในเวลากลางคืน และเนื่องจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายตลอดจนพวกคนเสเพลย่อมจะกระจัดกระจายเพื่อหาเหยื่อของมัน และขอให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกผู้เสกเป่าและผู้อิจฉา ซึ่งซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งของสองซูเราะฮ์ที่ใช้ในการขอความคุ้มครอง ซึ่งท่านนบี ﷺ ได้ใช้ขอความคุ้มครองตัวของท่านด้วยสอง ซูเราะฮ์ดังกล่าวนี้

<sup>5</sup> เมื่อลุลัยคฺ อิบน์ลอะฮฺซอุม ชาวฮิวได้ใช้เวทย์มนตร์เป่าท่านเราะฮูลดลอฮ์ ﷺ อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานสองซูเราะฮ์ อัลมุอาวะซะฮะ ไคนุลงมา เป็นการสอนให้ท่านนบี ﷺ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงสร้างมาทั้งหมดในจักรวาล สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้ท่านนบี ﷺ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ก็คือพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ก็

ความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจลาเมื่อเขาอิจลา”<sup>1</sup>

(อัลฟะลัก: 1-5)

سورة: الناس<sup>2</sup> سورة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

(الناس: 1-6)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ พระราชาแห่งมนุษยชาติ พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ ให้พ้น

เพราะว่าเวลารุ่งอรุณเป็นเวลาที่สำคัญควรให้ความสนใจ และเวลารุ่งอรุณเป็นเวลาที่แสงสว่างในตอนเช้าได้เริ่มฉายแสงออกมาหลังจากที่ความมืดได้ปกคลุมมันในระยะเวลาหนึ่ง

<sup>1</sup> ในซูเราะฮ์นี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ใช้ให้ขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายต่าง ๆ 4 อย่างด้วยกัน คือความชั่วร้ายจากทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้นมา ความชั่วร้ายจากสิ่งที่เกิดขึ้นในความมืดของเวลากลางคืน ความชั่วร้ายของนักเสกเป่าเวทมนตร์คาถาในปมเงื่อนต่าง ๆ และความชั่วร้ายของผู้อิจลาเมื่อเขาอิจลา ความชั่วร้ายทั้ง 4 อย่างดังกล่าวมานี้ได้ครอบคลุมถึงทุก ๆ สิ่งที่เขากลัวจะเป็นอันตรายและเกิดโทษแก่เขา

<sup>2</sup> เป็นบัญญัติมหัศจรรย์ มี 6 อายะฮ์ เป็นหนึ่งในสองซูเราะฮ์ ที่ถูกขอความคุ้มครอง ในซูเราะฮ์มีการขอให้พ้นและขอความคุ้มครองด้วยพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ให้พ้นจากความชั่วร้ายของศัตรูตัวกลางคือ อิบลิส และพรรคพวกของมัน ที่เป็นชัยฏอนมารร้ายแห่งมนุษย์ และญิน ซึ่งได้หลอกล่อมมนุษย์ด้วยการกระซิบกระซาบและการทำชั่วในวิธีการต่าง ๆ คัมภีร์อันมหัศจรรย์จบลงด้วยสองซูเราะฮ์ อัลมูอวะชะฮะไดน คือสองซูเราะฮ์ที่ขอความคุ้มครองและเริ่มต้นด้วยอัลฟาติหะฮ์ เพื่อให้รวมไว้ระหว่างการเริ่มที่ดี และการจบที่ดี และนั่นนับได้ว่าเป็นการดีและสวยงามที่สุด เพราะว่ามันจะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และขอความคุ้มครองด้วยพระองค์ตั้งแต่แรกเริ่มของกิจการจนกระทั่งสุดท้ายของมัน

<sup>3</sup> จงกล่าวเถิด โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ข้าพระองค์ขอพึ่งและขอความคุ้มครองด้วยพระผู้สร้าง พระผู้ทรงอภิบาล และพระผู้ทรงกำหนดกิจการต่าง ๆ ของมนุษย์ พระองค์เป็นพระราชาเป็นผู้ทรงสิทธิเหนือสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด คือบรรดาผู้ที่เป็นผู้ปกครองและถูกปกครอง เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ปกครองพวกเขาทั้งมวลทรงเป็นผู้จัดระบบการงาน เป็นผู้ทรงให้ให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย เป็นผู้ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ดูแลการพักการะ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

จากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ ที่กระซิบกระซาบในหัว  
อกของมนุษย์ จากหมู่ญินและมนุษย์<sup>1</sup>

(อันนาส : 1-6)

และควรอ่านสามซูเราะฮ์ดังกล่าวนี้ตอนเข้านอนเป็นประจำ เพราะท่านนบี ﷺ ได้  
ปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำ

(( عن عائشة رضي الله عنها قالت : كان رسول الله ﷺ إذا أوى إلى فراشه نفث في  
كفيه بقل هو الله أحد وبالمعوذتين جميعاً ثم يمسح بهما وجهه وما بلغت يداه  
من جسده))  
(رواه البخاري : ٥٧٤٨)

ความว่า: “จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ท่านกล่าวว่า เมื่อใด ท่านเราะฮ์ฮุล  
ต้องการเข้านอนท่านเป่าในฝ่ามือของท่านด้วยการอ่านกุสุวัลลอฮ์ **قل هو  
الله أحد** และด้วยมูอาวะซะฮะตัยนิ (ซูเราะฮ์อัลฟะลัก และซูเราะฮ์อันนาส)  
ทั้งหมด แล้วท่านก็ลูบใบหน้าพร้อมร่างกายที่มือท่านสามารถไปถึงด้วยมัน  
ทั้งหมด”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5748)<sup>2</sup>

3. อ่านสองอายะฮ์สุดท้ายจากซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์เมื่อถึงเวลาค่ำ (หลัง  
ละหมาด มัจริบ)

﴿ ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ ۚ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ  
وَمَلَٰئِكَتِهٖ ۚ وَكُتُبِهٖ ۚ وَرُسُلِهٖ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۚ وَقَالُوْا  
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ وَغُفِرَ لَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٥٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا

<sup>1</sup> คือขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าวในข้อ 1 ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอน ซึ่งมันจะนำซึ่งความนึกคิดที่  
ชั่วร้ายให้เกิดขึ้นในจิตใจ มันจะกระซิบกระซาบและหลอกล่อมมนุษย์ให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านและคือร้นฝ่าฝืน มันจะหายตัวหรือ  
หลบหนีไปเมื่อบ่าวรำลึกถึงพระเจ้าของเขา และมันจะกลับมาหลอกล่อ และกระซิบกระซาบอีกเมื่อบ่าวเผลอไผล และลืมรำลึกถึง  
พระเจ้าของเขา อัลกุรฏูบีย์กล่าวว่า การกระซิบกระซาบของมันคือการเรียกร้องให้เชื่อฟังมันด้วยคำพูดที่แผ่วเบา ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดย  
ไม่ได้ยินเสียงผู้ที่กระซิบกระซาบนั้น คือชัยฏอนที่เป็นญินและมนุษย์

<sup>2</sup> al-Bukhari พร้อม ibn Hajar al-Asqalani, 1997 **Fathulbariy** : 10/257

إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ  
 أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِيصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ  
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا  
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

(البقرة : ٢٨٦)

ความว่า: “เราะฮ์ลุณั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลง  
 มาแก่เขาจากพระเจ้าของเขา และมุฮัมมัดทั้งหลายก็ศรัทธาด้วยทุกคนศรัทธา  
 ต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และ  
 บรรดาเราะฮ์ลุของพระองค์ (พวกเขาบอกว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่าน  
 หนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะฮ์ลุของพระองค์<sup>2</sup> และพวกเขาได้กล่าวว่า  
 (บรรดามุฮัมมัด) เราได้ยืนแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้วการอภัยโทษจาก  
 พระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้ พระเจ้าของพวกเรา! และยัง  
 พระองค์นั้น คือ การกลับไป อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใด  
 นอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น<sup>3</sup> ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบ  
 แทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่  
 เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หาก  
 พวกเราลืม หรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุก  
 ภาระหนักใด ๆ แก่พวกเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่  
 บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้

<sup>1</sup> นบี มุฮัมมัด ﷺ นั้นได้ศรัทธาต่ออัลกรุอันที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา

<sup>2</sup> ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน และปฏิบัติอีกบางท่าน เช่นคริสเตียนปฏิบัติศรัทธาต่อท่านนบี มูซา และท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ และฮิวปฏิบัติศรัทธาต่อท่านนบีอีซา และท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ เป็นต้น

<sup>3</sup> พวกมุฮัมมัดยอมรับว่า พวกเขาจะกลับไปหาพระองค์

<sup>4</sup> อัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้แต่ละคนปฏิบัติเท่าที่เขามีความสามารถเท่านั้น

<sup>5</sup> หมายถึงบัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัติ ที่ใช้คำว่าบรรทุกนั้นเป็นสำนวนเปรียบเทียบ กล่าวคือ บัญญัติอันเป็นภาระหนักใน การปฏิบัติ นั้น ประหนึ่งการแบกภาระหนัก

พวกเราแบกมันไว้ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือ”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ :286 )

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า

(( من قرأ بالآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه ))

(رواه البخاري : ٥٧٤٨)

ความว่า : “ผู้ใดที่อ่านสองอายะฮ์สุดท้ายจากซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์เวลา กลางคืนก็พอเพียง (ที่จะป้องกันความชั่วร้ายได้)”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5748)<sup>2</sup>

อิหม่ามอัลนะวะวี (al-Nawawiy, 1992: 6/340) กล่าวว่า: “กล่าวกันว่า พอเพียง สำหรับการลุกขึ้นกลางคืน (เพื่อทำอิบาดะฮ์ หรือ กิยามุลลัยล) หรือ พอเพียงสำหรับการปกป้องจาก ชัยฏอน หรือ จากสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ หรือ มันให้ความหมายที่ครอบคลุมทั้งหมด”

4. กล่าวบทอ้ดตะเอาวูซ (บทขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์) บ่อยๆ เวลา กลางคืน กลางวัน เวลาลงพื้นที่หนึ่ง เช่น ในอาคาร ในป่า ในทะเลทราย ในทะเล หรือบนอากาศ เป็นต้นให้อ่านบทอ้ดตะเอาวูซดังนี้

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า :

((من نزل منزلاً ثم قال : أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق لم

يضره شيء حتى يرتجل من منزله ذلك))

(رواه مسلم : ٦٨١٧)

ความว่า: “ผู้ใดลงพื้นที่ใดที่พื้นที่หนึ่งแล้วเขาอ่าน ดูอาอู

<sup>1</sup> หมายถึงบัญญัติที่ไม่มีกำลังความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ที่ใช้คำว่าแบกก็เป็นสำนวนเปรียบเทียบกับคำว่า “บรรทุก”

<sup>2</sup> al-Bukhariy หรือ Ibn Hajar al-‘Asqalaniy, 1997 **Fathulbariy** : 9/69

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق

แปลว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยประโยคของอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ทั้งหมดจากสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ของสิ่งที่ถูกสร้าง (มักลูกที่พระองค์ทรงสร้าง)” สิ่งใดก็ไม่สามารถจะให้โทษเขาได้จนกว่าเขาจะออกจากพื้นที่นั้น”

(บันทึกโดย Muslim, 1999 : 6817)

#### 5. อ่านคฺออ

بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع  
العليم

ความว่า: “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงไม่มีผู้ใดสามารถให้โทษ (แก่ผู้อื่น) พร้อมนามของพระองค์บนพื้นดินและบนชั้นฟ้านี้ และพระองค์ทรงได้ยิน (ทุกอย่าง) ทรงรอบรู้ (ในทุกสิ่ง)”

ให้อ่านคฺออนี้สามครั้งทุกวันเช้าและเย็น ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ได้สนับสนุนให้อ่านคฺออดังกล่าว เพราะคฺออนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มุสลิมรอดพ้นจากสิ่งเลวร้ายทั้งหลายพร้อมเป็นเสมือนเกราะป้องกันจากความชั่วร้ายของไสยศาสตร์และจากความชั่วต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ศรัทธาเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ รักษาและปฏิบัติ (โดยการอ่านคฺออ) นี้อย่างสม่ำเสมอ (Abduloh al-Jarulloh, 1408 H.: 17-19)

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า :

((من قال بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم ثلاث مرات لم تصبه فجأة بلاء حتى يصبح))  
(رواه أبو داود : ٥٠٧٩)

ความว่า: “ผู้ใดกล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงไม่มีผู้ใดสามารถให้โทษ (แก่ผู้อื่น) พร้อมนามของพระองค์บนพื้นดินและบนชั้นฟ้านี้ และพระองค์ทรงได้ยิน (ทุกอย่าง) ทรงรอบรู้ (ในทุกสิ่ง) สามครั้ง เขาจะไม่โดนบะลาอย่างกระทันหันจงกระทั่งเช้า”

(บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 5079)

6. กินอินทผลัมแห้ง (التمر) ชนิดอญูวะฮฺ (عجوة) ซึ่งเป็นชนิดดีเยี่ยม จากเมืองมดีนะฮฺ บางแนวความคิดว่าเป็นอินทผลัมชนิดใดหรือมาจากที่ใดก็ได้ถึงจะไม่ใช่ชนิดที่มาจากเมืองมดีนะฮฺก็ตามก็สามารถกินเพื่อป้องกันจากความชั่วร้ายของไสยศาสตร์ได้

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า

(( من اصطحب كل يوم تمرات عجوّة لم يضره سم ولا سحر ذلك اليوم إلى الليل )) وقال غيره (( سبع تمرات ))  
(رواه البخاري : ٥٧٦٨)

ความว่า: “ผู้ได้รับประทานอาหารเข้าทุกวันด้วยอินทผลัมแห้ง ชนิดอญูวะฮฺ ยาพิษและไสยศาสตร์จะไม่สามารถทำร้ายหรือให้โทษเขาได้ในวันนั้นจนกระทั่งถึงเวลากลางคืน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 5768)<sup>1</sup>

และอีกรายงานหนึ่งจากอามิร อิบนุ สะอฺุด رضي الله عنه กล่าวว่า “ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า ความว่า:

“ผู้ได้รับประทานในตอนเช้าของทุกวันด้วยอินทผลัมชนิดอญูวะฮฺ วันนั้น ยาพิษและไสยศาสตร์จะไม่สามารถทำร้ายหรือให้โทษเขาได้”

(al-Bukhariy, 1997: 5769)<sup>2</sup> และ (Abu Da’ud, 2000: 3872)

7. วิธีป้องกันจากไสยศาสตร์ของอิบนุ ก็อยยิม อัลญะซีซะฮฺ<sup>3</sup>

อิบนุ ก็อยยิม อัลญะซีซะฮฺ ได้กล่าวถึง 10 วิธีการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อให้ห่างไกลจากความชั่วร้ายของไสยศาสตร์และการครอบงำของไสยศาสตร์ ผู้วิจัยขอนำเสนอแบบสรุปเพื่อง่ายต่อการปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

<sup>1</sup> บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 3872

<sup>2</sup> al-Bukhariy พร้อม Ibn Hajar al-‘Asqalaniy, 1997 Fathulbariy.: 10/293

<sup>3</sup> คุรยาลละฮียัดได้จาก Ashraf Abdulmaqsud. (1992). Kaifa tanju min as-Sihr wa al-Hasad wa al-‘ain min kalam ibn Qaiyim. 2d ed. Ismaillah, Miṣr : Maktabah Dar al-Bukhariy หน้า 5



**วิธีที่หนึ่ง** ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์จากความชั่วร้ายของหมอผีหรือนักไสยศาสตร์ ขอการปกป้องจากพระองค์ดังที่พระองค์ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์อัลฟะลัก<sup>1</sup> ซึ่งพระองค์พร้อมที่จะตอบรับคำขอที่มาจากบ่าวของพระองค์เสมอ

**วิธีที่สอง** เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ ระวังรักษาและปฏิบัติตามที่พระองค์สั่งให้ทำและงดสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม เพราะเมื่อใดที่บ่าวของพระองค์เกรงกลัวพระองค์ พระองค์ก็จะเป็นตัวแทนพวกเขาในกิจการงานของพวกเขาซึ่งไม่มีตัวแทนใดเสมือนพระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

مُحِيطٌ

(آل عمران : 120)

ความว่า : “และถ้าพวกเจ้าอดทน และยำเกรงแล้วไซ้ อุบายของพวกเขา ก็ย่อมไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าแต่อย่างใดแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงล้อม<sup>2</sup> ซึ่งสิ่ง ที่พวกเขากระทำกัน”

(อาละอิมรอน: 120)

ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวแก่อับนุ อับบาสว่า:

((احفظ الله يحفظك احفظ الله تجده تجاهك))

(رواه الترمذي : 2516)

ความว่า : “จงดูแล (ไว้ใจ) อัลลอฮ์ พระองค์จะทรงดูแลปกป้องท่าน จงดูแลอัลลอฮ์ ท่านจะพบว่าพระองค์อยู่ต่อหน้าท่าน”

(บันทึกโดย al-Tarmidhiy, 1987: 2516)

ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงคุ้มครองพระองค์ก็จะอยู่กับพวกเขาถึงพวกเขาอยู่แห่งหนใดก็ตาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครองและอยู่ด้วยพวกเขาจะต้องกลัวสิ่งใดอีก

<sup>1</sup> ดูรายละเอียดได้จากหนังสือคัมภีร์ทั่วไปและในวิจัยเล่มนี้

<sup>2</sup> คำว่า “ล้อม” นั้นหมายถึง “รู้” เพราะสิ่งที่ถูกล้อมไว้ นั้นย่อมอยู่ในการรู้เห็น โดยสิ้นเชิง

**วิธีที่สาม** อดทนต่อศัตรูของเขา ไม่ทำลายและไม่ทำให้ศัตรูมีทุกข์ก่อนไม่แม้แต่ที่จะคิดที่จะทำร้ายหรือให้ให้ศัตรูของเขาเดือดร้อน ทั้งนี้เพราะไม่มีสิ่งใดที่ประเสริฐอย่างแท้จริงเหนือกว่าการอดทนต่อศัตรูและตะวักกัล (มอบหมาย-ให้เป็นผู้แทน) ต่ออัลลอฮ์

**วิธีที่สี่** ตะวักกัลต่ออัลลอฮ์ หมายความว่าเรามอบหมายให้อัลลอฮ์เป็นตัวแทนใน การงานของเราหลังจากที่เราได้ใช้ความพยายามเต็มที่แล้ว และผู้ใดที่มอบหมายการงานต่อ พระองค์แล้ว พระองค์ก็จะเป็นที่พึ่งของพวกเขา และถือว่าการตะวักกัลเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการที่จะ ปกป้องพวกเขาจากความชั่วร้าย อธรรมและการตั้งตัวเป็นศัตรู อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾

(الطلاق : 3)

ความว่า “และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่  
เขา”<sup>1</sup>

(อัลกุฎอလာค : 3)

**วิธีที่ห้า** ทำใจให้ว่างจากสิ่งที่มีมารบกวนใจ ไม่คิดถึงสิ่งนั้น ซึ่งแปลว่าเขาจะต้องลบ ล้างทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถทำอันตรายเขาจากมันสมองของเขา ไม่คิด ไม่สนใจ ไม่กลัว พยายาม ไม่ไต่มน้ำเข้าไปในความรู้สึกและในความคิด ถ้าทำได้เช่นนี้ก็จะสามารถเป็นเกราะป้องกันที่ดีและ แข็งแรงที่สุดในการที่จะป้องกันจากสิ่งชั่วร้ายได้ ทั้งนี้เมื่อใดที่ใจอ่อนแอตรงกับผู้ที่ต้องการทำร้าย แข็งกว่าเขาก็จะถูกรายได้ง่ายแต่เมื่อใดที่จิตใจของเขาแข็งแรงผู้ที่ต้องการที่จะทำร้ายก็ไม่สามารถ ี จะทำร้ายหรือเล่นงานเขาได้

**วิธีที่หก** หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์ ﷻ พร้อมทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ รักพระองค์ พอใจในพระองค์ สำนึกเมื่อทำผิดพร้อมขอภัย โทษจากพระองค์ มีพระองค์อยู่จิตสำนึกและ

<sup>1</sup> เมื่อพวกนางอยู่ใกล้ครบกำหนดคลอดก็ให้พวกเขาคืนดีพร้อมกับทำความดีในการเป็นคู่ครองกันต่อไปตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ กระทำ หรือมีเจตนาให้ปล่อยพวกนางอยู่ต่อไปจนครบกำหนดคลอดๆ ทั้งนี้ด้วยการให้สินสอดส่วนที่เหลือแก่พวกนาง เพื่อที่พวก นางจะได้รับประโยชน์จากสินสอดนั้น ๆ และจงให้มีพยานสองคนจากพวกเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมขณะที่มีการนิกาหุ และการหย่าและการคืนดี ดังกล่าวมาตั้งแต่ต้นของซูเราะฮ์นี้ เป็นบัญญัติที่ใช้ให้ปฏิบัติแก่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่ ยำเกรงต่ออัลลอฮ์โดยปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้าม และไม่ฝ่าฝืนพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขาจากความคับแค้นทั้ง ในโลกคุณยา และโลกอาคิเราะฮ์ และจะประทานริชกีให้แก่เขาจากที่ที่เขามิได้คาดคิด และไม่เคยมุ่งมาก่อนแล้ว และผู้ใดมอบหมาย แด่อัลลอฮ์และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา แน่نونพระองค์จะทรงเป็นผู้พอเพียงและให้ความคุ้มครองแก่เขา

ความหวังเสมอจนกระทั่งจิตใจของเขามีความใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา เขาหาหนทางเพื่อจะไถ่ถอนพระองค์เข้าไปอีก ซึ่งสิ่งนี้ทำให้ดวงใจเขาไม่สามารถที่จะคิดเรื่องอื่นนอกจากเรื่องพระองค์มันจึงเป็นเหตุทำให้เขาพ้นจากความชั่วร้ายอีกทางหนึ่ง

**วิธีที่เจ็ด** ทำการเตาบะฮฺ (อภัยโทษ) ต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงผู้เดียวจากสิ่งที่เคยทำผิดต่อพระองค์ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวว่า:

﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾

(الشورى : ٣٠)

ความว่า : “และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเจ้า ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเจ้าได้ชวนชวยได้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว”<sup>1</sup>

(อัซซุรอ: 30)

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนๆ หนึ่งถูกทำร้ายได้ง่ายเพราะเขามีบาป บาปนั้นอาจมีที่เขาไม่รู้ หรือมีที่เขาลืมซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นเหตุให้เขาได้รับเคราะห์กรรมโดยไม่รู้ตัว และเมื่อใดที่เขากลับสู่อัลลอฮฺขออภัยโทษต่อพระองค์ ให้พระองค์ลบล้างบาปและความบกพร่องของเขา เขาก็จะได้รับการคุ้มครอง การช่วยเหลือ การดูแล และการปกป้องจากพระองค์

**วิธีที่แปด** ให้อภัย (เสาะดาเกาะฮฺ) และทำดีให้มากเท่าที่จะทำได้ เพราะด้วยสิ่งนี้สามารถเป็นเกราะป้องกันจากชะลาอฺ (การทดสอบ) ชั้นเยี่ยม ถึงไม่มีหลักฐานใดที่ชี้ถึงเรื่องดังกล่าว นอกจากการกระทำของคนรุ่นก่อนและคนรุ่นปัจจุบันก็ตามก็ถือว่าเพียงพอ เพราะเท่าที่รู้จักนั้น ความชั่วร้ายไม่สามารถที่จะมาทำร้ายผู้ที่ทำดีและให้อภัยได้

**วิธีที่เก้า** ดับไฟแห่งการเกินกว่าเหตุ ไฟแห่งความแค้นของผู้ทำร้ายด้วยการทำดีต่อเขาซึ่งมันอาจเป็นวิธีที่ยากมากและวิธีที่หนักสำหรับคน ๆ หนึ่งที่จะทำได้ และคงไม่สามารถทำได้ถ้าหากปราศจากความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ การดับไฟผู้ที่อิจฉา ทำร้ายเขาด้วยการทำดีนั้นคือ เมื่อใดที่การทำร้าย ความชั่วร้าย ความอิจฉาเพิ่มขึ้น เขาก็จะทำดีต่อผู้นั้นเพิ่มขึ้นเช่นกัน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

<sup>1</sup> โอ้มนุษย์เอ๋ย เเคราะห์กรรมที่ประสบแก่พวกเจ้าทั้งชีวิต และทรัพย์สินก็ดีก็เนื่องมาจากการฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ  
وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ ﴿٣٥﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا  
إِلَّا ذُو حِزْبٍ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٤﴾

(فصلت : ٣٤-٣٥)

ความว่า : “และความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียมกันไม่ เจ้าจงขับไล่  
(ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่ดีกว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้ากับระหว่างเขาเคย  
เป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน และไม่มีผู้ใดได้รับมัน  
(คุณธรรมดังกล่าว) นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่มีผู้ได้รับมันนอกจาก  
ผู้ที่มีโชคลาภอันใหญ่หลวง”<sup>1</sup>

(ฟุศลีต: 34 – 35)

**วิธีที่สิบ** การเตาฮีด (การศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว) และวิธีนี้คือการรวมวิธี  
ป้องกันจากไสยศาสตร์ที่ได้กล่าวมาทั้งหมด เพราะทุกวิธีทั้งหลายที่ได้กล่าวมานั้นต้องเอาวิธีนี้มา  
รวมอยู่ด้วย นั่นหมายความว่าเราต้องศรัทธา เชื่อมมั่นต่ออัลลอฮ์องค์เดียวและออกห่างจากการปฏิเสธ  
ศรัทธา (กุฟร์) พระองค์ทรงรอบรู้การเคลื่อนไหวของสายลม พระองค์ทรงสร้างและทรงปกครองมัน  
ในมือของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะให้คุ้มครองและให้โทษได้นอกจากพระองค์จะอนุมัติก่อน อัลลอฮ์ ﷻ  
กล่าวว่า

﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ  
فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ﴿١٠٧﴾

(يونس : ١٠٧)

ความว่า : “และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกข์ภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใด  
ปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดี

<sup>1</sup> การปฏิบัติความดีกับการปฏิบัติความชั่วนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกันทั้งสองสิ่งนั้นมีข้อแตกต่างกันมากในการตอบแทนและมันปลายที่ดี  
ดังนั้นเจ้าจงผลักดันหรือขับไล่ความชั่วด้วยการกระทำที่ดีกว่า เช่น ขับไล่ความ โกรธด้วยการอดทนและ ความชั่วด้วยการอภัย เมื่อเจ้า  
ได้กระทำเช่นนั้นศัตรูของเจ้าก็จะกลายเป็นมิตรสนิทใกล้ชิด

**แก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์”**

(ยูनुส: 107)

การเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวสามารถปกป้องเขาได้ ความศรัทธาเสมือนป้อมปราการของอัลลอฮ์ที่แข็งแกร่งเมื่อผู้ใดที่ได้เข้าไปอยู่ในนั้นจะพบกับความสันติสุขและปลอดภัย อุละมาอฺสะลัฟกลุ่มหนึ่งกล่าวว่า “ผู้ใดเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ สิ่งอื่นๆ ก็จักกลัวเขา ผู้ใดที่ไม่เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทำให้เขากลัวทุกๆ อย่าง” (บันทึกโดย al-Baihakiy, n.d.: 3/206)<sup>1</sup>

### 3.3.3.2 วิธีการรักษาเมื่อถูกไสยศาสตร์และเวทมนตร์คาถาครอบงำ

ในการรักษาผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำนั้นมี 2 วิธีคือ

ก) การรักษาไสยศาสตร์ด้วยการเสกเป่าด้วยคาถาอาคมที่อิสลามอนุมัติหรือด้วยการขอความคุ้มครองที่ถูกต้อง เช่น ด้วยการอ่านอัลฟาติหะฮฺ อ่านอัลมูอาวะชะฮะดัยน์ และการอ่านบทคุ้มครองที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและอัซซุนนะฮฺหรือคาถาที่มีความหมายดีปราศจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เป็นต้น วิธีแรกนี้เป็นวิธีที่อิสลามอนุมัติและเป็นมคิของอุละมาอฺว่าสามารถทำได้

ข) การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการทางไสยศาสตร์ (อัลนูชเราะฮฺ) วิธีการรักษาไสยศาสตร์แบบวิธีที่สองนี้ อุละมาอฺมีแนวคิดที่ต่างกันซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ

**กลุ่มที่ 1** การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์ หะรอมไม่สามารถจะทำได้

**กลุ่มที่ 2** การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์ที่ไม่มีการปฏิเสธศรัทธา (กุฟร์) และไม่เป็นการเนรคุณต่ออัลลอฮ์ (มุกอซิยะฮฺ) สามารถจะทำได้

ค) การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการอื่นๆ

#### ก) วิธีการรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีตามบทบัญญัติอิสลาม

มีผู้รักษาผู้ที่ถูกผีเข้าสิง ผู้ที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ ผู้ป่วยที่เป็นบ้า วิกลจริต และอื่นๆ โดยใช้อัลกุรอาน ผู้รักษาได้อ่านปิดเป่าให้แก่ผู้ป่วยเหล่านั้นด้วยการอ่านอัลกุรอานและอ่านคูอาฮ์ที่ปรากฏหลักฐานในข้อบัญญัติอิสลาม หรือที่เรียกในภาษาอาหรับว่า อรัรุกยะฮฺ อัชชะรอียะฮฺ

<sup>1</sup> al-Baihakiy. (n.d.). *Sha‘b al-‘iman*. (شعب الإيمان) Maktabah al- Hind. เล่ม 3 หน้า 206

“الرقية الشرعية” และคำว่า “อิรฎุกะฮฺ” แปลว่า เสกเป่า<sup>2</sup> คาถา อาคม (บิน มุสลิม : 167) หรือ ปิดเป่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า:

((اعرضوا علي رفاكم لا بأس بالرقى ما لم يكن فيه شرك))

(رواه مسلم : 5697)

ความว่า “พวกท่านจงนำคาถาของท่านมาเสนอให้ข้าพเจ้า ไม่เป็นไรกับการ ปิดเป่าคาถา ตราบใดที่การปิดเป่านั้นไม่มีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์”

(Muslim, 1999: 5697)

อัลกอรอฟี (al-Qarafi, n.d.: 4/147) กล่าวว่า “อิรฎุกะฮฺ (คาถา) คือการขอเพื่อ สิ่งที่ให้ประโยชน์แต่ถ้าเป็นการขอเพื่อการให้โทษ (การทำร้าย) ถือว่าไม่ใช่อิรฎุกะฮฺ แต่มันคือ อัศสิหฺร์ (ไสยศาสตร์)”

การที่จะรักษาโรคที่สาเหตุเนื่องจากไสยศาสตร์หรือเวทมนต์ให้ได้ผลดีที่สุดและมี ประโยชน์อย่างแท้จริงนั้นคือ การใช้การรักษาของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะเวทย์มนต์นั้นเกิดจากอิทธิพล ของวิญญาณชั่วร้ายชั้นต่ำและการทำลายฤทธิ์ของมันนั้นก็ต้องด้วยการต่อต้านหรือทำลายมันโดยใช้ การอ่านอัลกุรอานหรือการอ่านซิกรุลลอฮฺตลอดเวลาหรือกล่าวคдуаฮฺที่สามารถทำลายมันหรือทำให้ มันเสื่อมลงไปได้ ยิ่งเป็นไสยศาสตร์หรือเวทย์มนต์ที่มีอิทธิฤทธิ์แรงก็ยิ่งแก้ไขยากขึ้น เปรียบ เหมือนกับทหารสองคนและทั้งสองต่างมีโล่และดาบอยู่ ดังนั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็สามารถชนะอีกฝ่าย หนึ่งและบังคับควบคุมเขาได้ ผู้ใดที่มีหัวใจเต็มไปด้วยซิกรุลลอฮฺและกำลังมุ่งอยู่กับการขอคдуаฮฺ การขอร้องโทษ หัวใจก็จะผูกอยู่กับลี้নেরเขา และสิ่งนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่จะป้องกันตัวเขาไม่ให้ ถูกเวทย์มนต์มาทำอันตรายได้ และยังเป็นสิ่งที่สามารถรักษาเขาให้หายได้เมื่อเขาต้องเวทย์มนต์เข้า

<sup>1</sup> อิรฎุกะฮฺ แปลว่า เสกเป่า คาถา ฯ หมายถึงประโยคเฉพาะที่สามารถใช้มันเพื่อให้อาการป่วยหาย อาจเป็นคำพูด คำคдуаฮฺ คำขอความ คัมครองต่ออัลลอฮฺ จากสิ่งชั่วร้าย โรคภัย โรคระบาดและอื่นๆ ในอัลหะดีษมีกล่าวไว้ว่า (( رُقِيَةُ أَوْ عَيْنٍ أَوْ حَمَةٍ )) ความว่า “ไม่มีการร้ายคาถานอกจากจะให้พ้นจากความชั่วร้ายของความอิจฉาและโรคระบาด” และอิรฎุกะฮฺมีชนิดที่เป็นต้องห้ามในอิสลาม เช่นอิรฎุกะฮฺญะฮิลียะฮฺ และบทคาถาของชาวอินเดีย ซึ่งพวกเขาถือว่าพวกเขาสามารถทำการรักษาจากโรคภัยและสาเหตุของมันได้ด้วยคาถา เหล่านั้นของพวกเขา

<sup>2</sup> อุละมาอ์บางท่านไม่ยอมรับการถ่มน้ำลายและยอมรับเพียงแค่การเสกเป่าโดยไม่ต้องถ่มน้ำลายใส่ผู้ป่วยไม่ว่ามากหรือน้อยก็ตาม ท่าน เกาะดีย์ อีญาถูกกล่าวว่า “คนกลุ่มหนึ่งไม่ยอมรับการถ่มน้ำลายใส่ผู้ป่วยคอนทำการเสกเป่าและพวกเขายอมรับการปิดเป่าโดยไม่มีน้ำลาย มัชฮับ (แนวคิด) เหล่านี้มาจากคำพูดที่อ่อน (ฎะอะอีฟ) กล่าวกันว่า การเสกเป่าต้องมาพร้อมกับการถ่มน้ำลาย อัลเกาะฎีย์กล่าวอีกว่า อุ ละมาอ์มีแนวคิดที่แตกต่างในความหมายของคำว่า เสกมนต์กับปิดเป่า ซึ่งบ้างบอกว่าทั้งสองมีความหมายเดียวกันอย่างแยกกันไม่ออก เพราะทั้งสองอย่างนี้ต้องมีการถ่มน้ำลายมาเกี่ยวข้องด้วย” อะบูญะฮ์ดีกล่าวว่า “เงื่อนไขของการเสกเป่านั้นคือต้องมีการถ่มน้ำลายเพียง เล็กน้อย” (al-Nawawiy, 1999: 14/403)

ศาสนาอิสลามอนุญาตให้กระทำการอ่านคาถาแก่ผู้ป่วยที่ถูกไสยศาสตร์ครอบงำ และถือว่าคาถาเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญของการรักษาให้หาย

عن خارجة بن الصلت التميمي عن عمه : (( أنه أتى النبي ﷺ فأسلم ثم أقبل راجعاً من عنده فمر على قوم عندهم مجنون موثق بالحديد فقال أهله : إنا حدثنا أن صاحبكم هذا قد جاء بخير فهل عندكم شيء تداوونه فرقيته بفتحة الكتاب فبرأ فأعطوني مائة شاة فأتيت رسول الله ﷺ فأخبرته فقال : هل إلا هذا؟ وقال مسدد في موضع آخر : هل قلت غير هذا؟ قلت : لا قال : خذها فلعمري لمن أكل برقية باطل لقد أكلت برقية حق ))  
(رواه مسلم ر: ٥٦٩٧ وأبو داود : ٣٨٩٢)

ความว่า: “เล่าจากคอรินธ์ บุตรของ อัซซอลต์ อัตตะมีมีย์ จากลุงของเขา เขาได้กล่าวว่า : “เขาไปพบท่านเราะฮูล ﷺ แล้วก็เข้ารับอิสลาม หลังจากนั้นเขาได้มุ่งหน้าออกมาจากท่านเราะฮูล ﷺ ต่อมาพวกเขาได้ผ่านอาหรับเผ่าหนึ่ง ซึ่งในอาหรับเผ่านั้นมีคนเสียสติอยู่คนหนึ่งถูกมัดด้วยเหล็ก พวกเขาบอกว่า: เราได้ข่าวว่าพวกท่านมาจากชายผู้นี้ (มุฮัมมัด) พร้อมด้วยความดี พวกท่านมียาหรือคาถาที่สามารถรักษาเขาบ้างไหม? ข้าพเจ้าเลยปิดเขาด้วยการอ่าน อุมมุลกิتاب “ฟาติหะหฺ” ชายผู้นั้นหายเป็นปกติ พวกเขาจึงนำแพะ 100 ตัว(เป็นรางวัล) มอบให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงไปพบท่านเราะฮูลผู้ลอส ﷺ อีกครั้งและเล่าแก่ท่านเรื่องดังกล่าว ท่านได้ถามว่า : ท่านไม่ได้อ่านอะไรอีกนอกจากนี้หรือ? ข้าพเจ้าตอบว่า “ไม่” ท่านเลยตอบว่า “จงกิน (รับค่าจ้าง) เถิด ขอสาบานว่าคนอื่นนั้นเขาได้กินด้วยคาถาที่เป็นเท็จ ความจริงท่านกินโดยคาถาที่เป็นจริง”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5697 และ Abu Da'ud: 2000: 3892)

ท่านนบี ﷺ ได้สอนอุษมาน อิบน์ อะบี อัลอาศเมื่อเขาไปหานบี ﷺ และเขาบอกแก่ท่านนบีว่าเขามีอาการปวด ซึ่งเขารู้สึกเช่นนั้นหลังจากที่เขาได้เข้ารับอิสลาม ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า :

((ضع يدك على الذي تألم من جسدك وقل : بسم الله ثلاثاً وقل , سبع مرات : أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر))  
(رواه مسلم : ٥٧٠١)

ความว่า :“เจ้าจงเอามือเจ้าวางบนที่ๆ เจ้ารู้สึกเจ็บปวดในร่างกายของเจ้า แล้วกล่าวว่ “بِسْمِ اللَّهِ” ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ 3 ครั้ง และจงอ่าน 7 ครั้งว่า “أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر”ฉันขอป้องกันด้วยพระอำนาจของอัลลอฮ์ และด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่ฉันได้พบ และสิ่งที่ฉันกำลังระมัดระวังอยู่”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5701)<sup>1</sup>

หะดีษดังกล่าวชี้ชัดว่า การปิดเป่าคาถาด้วยอัลกุรอานและคูอาฮ์ ที่ปรากฏหลักฐานนั้น ศาสนาได้อนุญาตและส่งเสริมให้กระทำ การรักษาและการปิดเป่าด้วย อัลกุรอาน เป็นแนวทางของท่านเราะสูล ﷺ และเป็นการกระทำของชาวสะลัฟชนในรุ่นแรกๆ แห่งอิสลาม บุคคลเหล่านั้นเคยรักษาผู้ป่วยโรคดังกล่าวและโรคอื่นๆ ด้วยอัลกุรอาน โดยที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นสาเหตุให้ทำหายและมีประโยชน์ และพวกเขาเชื่อว่าผู้ที่ทำให้หายที่แท้นั้น คือ อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

และแท้จริงอัลลอฮ์ให้อัลกุรอานเป็นยาบำบัดโรคต่างๆ ทั้งที่สัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ จากโรคภายในหัวใจและโรคทางกาย โดยมีเงื่อนไขว่าผู้รักษาและคนไข้ต้องมีความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ ไม่ใช่ใช้อัลกุรอานเป็นเครื่องมือหาเงินและไม่หลอกลวงคนอื่น และแต่ละฝ่ายต้องเชื่อมั่นว่า การหายป่วยนั้นมาจากอัลลอฮ์ และการปิดเป่าด้วยคำตรัสของอัลลอฮ์เป็นสาเหตุที่อำนวยความสะดวก เป็นต้น

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

(اليونس : ๕๗)

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกเขา ท่าน ได้มายังพวกเขาแล้ว และ(มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก<sup>2</sup> และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

(ยูนุส: 57)

<sup>1</sup> Muslim, 1999:14/410

<sup>2</sup> คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก ให้พ้นจากการสงสัยหรือวิชา



และศาสนาอิสลามได้ห้ามการใช้คำคาถาปิดเป่าที่เป็นชิริก ที่วอนขอบุคคลหรือสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ขอความช่วยเหลือจากญินและชัยฏอน ขอความช่วยเหลือโดยเอ่ยชื่อบรรพบุรุษหรือเอ่ยชื่อบุคคลที่ลึกลับไม่เป็นที่เปิดเผย ดังเช่น การกระทำของนักไสยศาสตร์และพวกที่หลอกลวง รายงานจากเอาฟี อิบน์ มาลิก رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

(( كنا نرقي في الجاهلية فقلنا : يا رسول الله كيف ترى في ذلك؟ فقال :  
اعرضوا علي رفاكم لا بأس بالرقي ما لم يكن فيه شرك ))  
(رواه مسلم : ٥٦٩٦)

ความว่า: “พวกเราเคยอ่านคาถาในสมัยญาฮิลียะฮ์ ต่อมาพวกเราได้ถามว่า “โอ้ท่านเราะซูลผู้ลุลออฮ์ ท่านเห็นเป็นอย่างไรในเรื่องนั้น” ท่านได้กล่าวตอบว่า: “พวกท่านจงนำคาถาของท่านมาเสนอให้ข้าพเจ้า ไม่เป็นไรด้วยคาถาตราบใดที่ไม่มีการตั้งภาคีในคาถานั้น”

(Muslim, 1999: 5696)<sup>1</sup>

หะดีษข้างต้น แสดงให้เห็นว่าท่านนบี มุฮัมมัดมิได้ปฏิเสธการอ่านคาถาเลย แม้แต่น้อย ท่านอนุญาตให้มุสลิมอ่านคาถาในการรักษาโรค ตราบใดในคาถานั้นไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ทั้งสิ้น หากดูอาฮ์นั้นมีการตั้งภาคีรวมอยู่ด้วยจะถือว่าเป็นสิ่งที่หะรอมอย่างเด็ดขาด และไม่สามารถนำมาใช้ในการรักษาโรคต่างๆ ได้

### เงื่อนไขของรุกยะฮ์ หรือคาถาที่ต้องการใช้ในการเสกเป่า

- 1- ต้องเป็นคาถาที่ไม่ใช่คำที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ (เช่น ขอให้ผีบรรพบุรุษช่วยเหลือ ผีนางงามไม้ เจ้าที่ต่างๆ) หรือเป็นคาถาที่ใช้คำที่เป็นการเนรคุณต่อพระองค์ เช่น ขอคูอาฮ์ (ขอพร) และกล่าวคำสาบานต่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากพระองค์
- 2- ต้องไม่เชื่อว่าคาถานั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้หายด้วยตัวมันเอง (แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นเป็นผู้ทรงให้หายไม่ใช่ตัวคาถา)
- 3- ต้องเป็นคาถาที่เป็นภาษาอาหรับหรือเป็นคำที่เข้าใจความหมายของมัน (Jamal Sawaliy, 1996: 69)

<sup>1</sup> Muslim, 1999:14/408

### เงื่อนไขของสถานที่ที่ต้องการจะทำการรูกยะฮ์แก่ผู้ป่วย

- 1- ต้องเป็นสถานที่ที่มีบรรยากาศอิสลามอย่างแท้จริง ด้วยการไม่เอารูปภาพ (รูปสิ่งมีชีวิตที่มีวิญญาณเช่น รูปคน รูปสัตว์ ฯ เป็นต้น)มาตั้งในสถานที่นั้น เพื่อให้หมอลาอิกะฮ์สามารถเข้า (สถานที่นั้น) ได้
- 2- สถานที่นั้นต้องปราศจากเสียงเพลงและเสียงดนตรี
- 3- สถานที่ต้องปราศจากการเนรคุณต่ออัลลอฮ์ หรือมีผู้ทำผิดหลักการอิสลามอยู่ด้วย เช่น ผู้ชายสวมแหวนทอง ผู้หญิงไม่คลุมหิญาบ หรือมีคนสูบบุหรี่อยู่ในสถานที่นั้นอยู่ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 107 – 108)

### เงื่อนไขของผู้ที่ต้องการจะทำการรูกยะฮ์แก่ผู้ป่วย

- 1- ต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์
- 2- ต้องเป็นผู้ที่ไม่รักษาผู้ป่วยหญิงนอกจากจะมีมุหริม<sup>1</sup> ของนางอยู่ด้วย หรือมีผู้หญิงอื่นอยู่ด้วยขณะทำการรักษานางทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นการถูละฮ์<sup>2</sup>
- 3- ต้องเป็นผู้ที่ไม่คิดว่าตัวเองเป็นผู้มีพลัง มีอำนาจและต้องผู้ที่ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 107 – 108)

### เงื่อนไขของผู้ป่วยต้องทำอย่างสม่ำเสมอเมื่อรับการรักษาด้วยการรูกยะฮ์

- 1- ผู้ป่วยต้องไม่มีสิ่งที่จะทำให้ปิดบังการรักษา (สิ่งที่ทำให้ไม่สามารถรักษาได้ เช่น มียันต์) หรือมีเครื่องรางของขลังอยู่กับตัวและให้ทำการเผาสิ่งนั้นมันก่อนที่จะทำการรักษา
- 2- ผู้ป่วยต้องเชื่อว่าอัลลอฮ์คือผู้รักษาหรือผู้ที่ทำให้เขาหายจากโรคและสิ่งที่ผู้รักษาทำนั้นเป็นเพียงแค่สาเหตุจากความพยายามเท่านั้น
- 3- ถ้าผู้ป่วยเป็นผู้หญิงให้นางแต่งกายแบบอิสลาม เข้มงวดด้วยการแต่งตัวนางให้รัดกุมเพื่อไม่ให้เห็นส่วนที่ต้องห้ามตอนที่ทำการรักษาอยู่
- 4- ต้องเอาสิ่งที่ผู้ป่วยผู้หญิงประดับประดาออก เช่น เครื่องประดับต้องห้ามหรือน้ำหอม (Wahid Abdussalam Baliy, 2000:108)

<sup>1</sup> มุหริม คือ ผู้ที่นางไม่สามารถแต่งงานกับเขาได้ เช่น พ่อ พี่ชาย น้องชาย ฯ

<sup>2</sup> จุลละฮ์ คือ การอยู่สองต่อสองกับผู้ที่สามารถแต่งงานได้ในที่ลับตาผู้อื่น

อิบน์ ก็อยฎิม (Ibn Qaiyim al-Jauziyah, 1998: 4/67-68) กล่าวในเรื่องนี้ว่า “การรักษาโรคชนิดนี้ต้องเกิดจากการกระทำจากทั้งสองฝ่ายด้วยกัน คือ จากฝ่ายผู้ป่วยและจากฝ่ายผู้รักษา การปฏิบัติที่มาจากผู้ป่วยคือ เขาต้องมีพลังในตัวเองพร้อมเชื่อมั่นและหันสู่ผู้ที่สร้างรูกุ (วิญญาณ) ขอความคุ้มครองจากพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและด้วยการใช้ลิ้น...และการปฏิบัติที่มาจากผู้รักษาก็เหมือนกัน (คือมาจากใจและกล่าวด้วยลิ้น) เพราะบางที่ผู้รักษาใช้บางคำหรือบางประโยค (ในการรักษา) ก็เพียงพอ เช่น กล่าวว่ “จงออก จากเขา” หรือกล่าวว่ “บิสมิลลาฮฺ ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ” หรือกล่าวว่ “ไม่มีพลังอำนาจใดนอกจากของอัลลอฮฺ” และท่านนบีมุฮัมมัด กล่าวว่ “ไอ้ศัทรุอัลลอฮฺ จงออกไป นั่นคือเราะสูลุลลอฮฺ”

อิบน์ ก็อยฎิม ได้กล่าวถึงการรักษาโรคทางใจให้เราได้รับรู้ ท่านกล่าวว่ “มียาที่สามารถรักษาโรคที่สติปัญญา นายแพทย์ใหญ่ไม่สามารถคิดได้ วิทยาศาสตร์ การทดลอง การวิจัยของพวกเขาไม่สามารถไปถึงมันได้ นั่นคือ ยาที่มาจากพลังของจิตใจ วิญญาณ ด้วยการเชื่อมั่น นอบน้อม ซื่อสัตย์และมอบหมายการทำงานต่ออัลลอฮฺ หันหน้าสู่พระองค์ ขอพร และขอกภัยโทษจากพระองค์ ทำดีต่อเพื่อนร่วมโลก คอยช่วยและหาทางออกแก่ผู้ที่อยู่ในความทุกข์ และนี่แหละยาที่คนสมัยก่อนในทุกศาสนาใช้ และพบว่าวิธีดังกล่าวมีผลต่อการรักษา มันเป็นวิธีที่ความรู้ทางการแพทย์ การวิจัย การทดลองไม่สามารถถึงได้” (Ibn Qaiyim al-Jauziyah, 1998: 4/11)

อิบน์ หะญูร กล่าวว่ “อิบน์ ก็อยฎิม กล่าวว่ “แท้จริงเวทย์มนต์นั้นจะก่อให้เกิดอิทธิพลต่อหัวใจที่อ่อนแอ ที่ขึ้นอยู่กับการทำตามความต้องการของร่างกายที่มักนำไปสู่ความต่ำช้า ด้วยเหตุนี้มันจึงมักเกิดกับผู้หญิงสาว เด็กๆ คนที่เป็นโรคบอย คนโง่เขลาหรือคนที่มีศรัทธาอ่อนแอ ขาดการมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ขาดการเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เดียวและคนที่ไม่เคยขอคู่อต่ออัลลอฮฺเป็นต้น การเข้าครอบครองงำของไสยศาสตร์เวทย์มนต์คาถาจึงทำได้ในจิตใจที่อ่อนแอ ที่มุ่งไปสู่ความต่ำช้าอยู่แล้ว ได้มีคำพูดว่ “คนที่ถูกเวทย์มนต์คือผู้ที่สนใจแต่ตนเอง หัวใจเขาจะสนใจแต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเขา ดังนั้นหัวใจเขาจึงถูกรอบงำได้อย่างง่ายดาย โดยใช้สิ่งที่เขาสนใจนั่นเอง” และวิญญาณที่ชั่วร้ายมันจะเข้าครอบครองวิญญาณที่มีความโน้มเอียงไปในทางชอบสิ่งที่ชั่วร้ายอยู่แล้ว และไม่มีพลังของพระเจ้าอยู่คอยป้องกันจากวิญญาณอันชั่วร้ายนั้น และพระเจ้าทรงรู้ดียิ่งกว่า” (Ibn Hajr, 1997: 10/290)

ส่วนหนึ่งของบทคาถาหรืออรรถกษะสุ่อักษรอียะฮฺ “الرقيه الشرعية” และวิธีการอ่าน

ในการรักษาไสยศาสตร์หลังจากถูกรอบงาก็ต้องขึ้นอยู่กับอาการและไสยศาสตร์แต่ละชนิดดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาตอนต้น เช่น เมื่อผู้ป่วยถูกไสยศาสตร์ชนิดที่ทำให้ไม่สามารถร่วมหลับนอนกับภรรยาเขา ก็ให้ทำวิธีดังนี้ คือ ให้เขาเอาใบพุทราเขียวๆ จำนวน 7 ใบแล้วนำมาบดด้วยก้อนหินหรือด้วยสิ่งอื่น นำใบพุทราบดใส่ในภาชนะแล้วใส่น้ำให้พอดีกับการใช้ในการอาบหน้าและให้อ่านอายะฮุอัลกุรลีย์ดังนี้

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

(البقرة : 255)

ความว่า : “อัลลอฮ์นั้น คือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การร่งวงนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ล่อมสิ่งใด จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ประสงค์เท่านั้น แก้อั้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่มีภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

(อัลปะเกาะเราะฮฺ : 255)

แล้วตามด้วยการอ่านสามสุเราะฮ์ ดังนี้

สุเราะฮ์อัลอิคลาศ سورة: الإخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ  
كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

(الإخلاص : ١ - ٤)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์นั้น  
ทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอ  
เหมือนพระองค์”

(อัลอิคลาศ : 1-4)

สุเราะฮ์อัลฟะลัก سورة: الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾  
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

(الفلق : ١ - ٥)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่ง  
รุ่งอรุณ ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น และจากความ  
ชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม และจากความชั่วร้าย  
ของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขา  
อิจฉา”

(อัลฟะลัก: 1-5)

سورة: الناس سورة: الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ  
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ  
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

(الناس : ١ - ٦)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้า  
แห่งมนุษยชาติ พระราชาแห่งมนุษยชาติ พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ ให้พ้น  
จากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ ที่กระซิบกระซาบในหัว  
อกของมนุษย์ จากหมู่ญินและมนุษย์”

(อันนาส : 1-6)

แล้วอ่านอายะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องอัสติหฺรฺในสุเราะฮ์ต่าง ๆ ต่อ ดังนี้

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ﴿١١٧﴾ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا  
يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ  
وَأَنْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٢٠﴾﴾

(الأعراف : ١١٧-١١٩)

ความว่า: “และความจริง’ ก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขากระทำ’ กันขึ้นก็ตกไป และเราได้มีโองการแก่พวกเขาว่า จงโยนไม้เท้าของเจ้า แล้วทันใด’ มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาหลงตาไว้”<sup>4</sup>

(อัลอะอูรอฟ: 117 - 119)

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ ﴾

(ยูนัส : ๗๙-๘๒)

ความว่า: “และฟิโรอาน<sup>1</sup>ได้กล่าวว่า “พวกท่านจงนำมาให้ฉัน นักวิทย์ากลผู้เชี่ยวชาญทุกคน” เมื่อนักวิทย์ากลมาแล้ว มูซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านจงโยนสิ่งที่พวกท่านนำมาเพื่อจะโยนเถิด”<sup>2</sup> เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่า “สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือวิทย์ากล<sup>3</sup> แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น” “และอัลลอฮ์จะทรงให้สังฆกรรมยื่นหยัดอยู่ ด้วยคำกล่าวของพระองค์<sup>4</sup> และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม”

(ยูนุส: 79 - 82)

<sup>1</sup> หมายถึงการเป็นเราะสุลของท่านนบีมูซา

<sup>2</sup> หมายถึงมายากลที่พวกเขานำไปประลอง

<sup>3</sup> คือหลังจากที่นบีมูซาได้โยนไม้เท้าลงไปซึ่งไม้เท้าของท่านนั้นได้กลายเป็นงูจริงๆ

<sup>4</sup> คือกลืนงูที่บรรดานักมายากลของฟิโรอานโดยหมดสิ้น แล้วก็กลายเป็นไม้เท้าของท่านกลับตามเดิม พร้อมกันนั้นเชือกของบรรดานักมายากลและไม้เท้าของพวกเขาก็หายไปด้วย”

<sup>5</sup> สิ่งที่พวกท่านนำมา เป็นต้นว่า เชือกก็ดี หรือไม้เท้าก็ดี

<sup>6</sup> ไม่ใช่สิ่งที่พวกท่านกล่าวหาฉัน

<sup>7</sup> คือพระองค์จะทรงให้สังฆกรรมสถิตย์อยู่ และทรงสนับสนุนด้วยหลักฐานต่าง ๆ ของพระองค์

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰمَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ  
 أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾  
 فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ  
 الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ  
 سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

(طه : 65-69)

ความว่า : “พวกเขาบอกว่า “โอ้ มูซาเอ๋ย! ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเรา  
 จะเป็นผู้โยนก่อน” มุซากล่าวว่า “แต่ที่ว่าพวกท่านจงโยนก่อนเถิด” ณ บัด  
 นั้น เชือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์  
 กลของพวกเขา มุซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา’ เรากล่าวว่า “เจ้าอย่า  
 กลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า” “และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวา  
 ของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็น  
 แผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขา  
 จะมาจากทางไหนก็ตาม”<sup>3</sup> ก็จะเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน”

(ฎอฮา: 65-69)

หลังจากที่ได้อ่านอายะฮ์ขึ้นต้นทั้งหมดแล้วให้เขาจับ (ดื่ม) น้ำจากภาชนะใบนั้น  
 สามจับหรือสามครั้ง และน้ำที่เหลือก็ใช้อาบน้ำจะทำให้โรคหายด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ (อิน  
 ชาอัลลอฮ์) และมีอาการแบบเดิมอีกก็อาจใช้วิธีนี้อีกครั้งหรืออีกหลาย ๆ ครั้งก็ไม่เป็นไรทั้งนี้เพื่อให้  
 โรคดังกล่าวหายขาด (Jamal Sawaliy, 1996: 68 - 69)

วะหีดอับดุลศะลาม บาลีย์ ได้กล่าวถึงบทรูกะฮะฮ์มากมายซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเพียงพอ  
 สำหรับผู้ที่ต้องการจะรู้ ปฏิบัติและได้รับประโยชน์จากการอ่านบทรูกะฮะฮ์เหล่านี้ และอินชาอัลลอฮ์

<sup>1</sup> โดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เห็นสิ่งแปลกประหลาดย่อมมีความรู้สึกเช่นนั้น

<sup>2</sup> ก็จะเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

<sup>3</sup> เพราะมันเป็นการโกหก หลอกลวง ทำให้หลงไหล



บทพระคัมภีร์ที่ท่านวะหืออับดุลอะซะลามกล่าวมานี้สามารถรักษาไสยศาสตร์ชนิดต่างๆ โดยรวมได้ ผู้วิจัยคิดว่าควรนำเสนอให้ผู้อ่านได้รับพระคัมภีร์นั้นเพิ่มเติมจากที่ได้กล่าวมาพร้อมแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

ให้เอามือของผู้รักษาตั้งไว้บนศีรษะของผู้ป่วยแล้วอ่านคาถาดังต่อไปนี้กรอกหูผู้ป่วยด้วยความตั้งใจจริง

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم من همزه ونفخه ونفثه

ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยนามอัลลอฮ์จากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่งจากการล่อลวง การปัดเป่า และเสกมนต์ของมัน”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ

الدِّينِ ﴿٤﴾ إِلَهِكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا

الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

(الفاتحة : ١-٧)

ความว่า : “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาคะฮ์<sup>๑</sup> และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ<sup>๒</sup> ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ซึ่งทางอันเที่ยงตรง (คือ) ทางของบรรดาผู้ที่

<sup>๑</sup> คือวัน โลกหน้า อันเป็นวันที่มนุษย์ฟื้นคืนชีพมาเพื่อรับการตอบแทน

<sup>๒</sup> คือมอบการเคารพอิบาคะฮ์ทุกประเภทให้แก่พระองค์ แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการให้ผู้อื่นผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีส่วนในการอิบาคะฮ์ดังกล่าว เป็นต้นว่า การวิงวอนขอความช่วยเหลือ การบน การสาบาน และการเชือด ฯลฯ

<sup>๓</sup> ขอความช่วยเหลือในสิ่งที่อยู่นอกเหนือกฎศกาวการณ์ หรือสิ่งที่ไม่อยู่ในความสามารถของมนุษย์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้

พระองค์ได้ทรงโปรดประทานแก่พวกเขา มิใช่ในทางของพวกที่ถูกกริ้ว<sup>1</sup> และ  
มิใช่ทางของพวกที่หลงผิด<sup>2</sup>

(อัลฟาติหะฮะ:1-7)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ اَلَمْۤ اذۡلِكَ اَلَكۡتَبُ لَا رَيۡبَ فِیۡهِ هُدًى لِّلۡمُتَّقِیۡنَ ﴿۲﴾ الَّذِیۡنَ یُؤۡمِنُوۡنَ  
بِالۡغَیۡبِ وَیُقِیۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَهُمۡ یُنۡفِقُوۡنَ ﴿۳﴾ وَالَّذِیۡنَ یُؤۡمِنُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ  
اِلَیۡكَ وَمَاۤ اُنۡزِلَ مِنْ قَبۡلِكَ وَبِاِلٰحٰرَةِ هُمۡ یُوقِنُوۡنَ ﴿۴﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِّنۡ  
رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۵﴾

(البقرة : 1-5)

ความว่า : “อะลิฟ ลาม มีม<sup>3</sup> คัมภีร์นี้<sup>4</sup> ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็น  
คำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ<sup>4</sup>  
และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้มันเป็นปัจจัยยังชีพ  
แก่พวกเขา<sup>4</sup> พวกเขา<sup>4</sup>ก็บริจาคนั้น และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลง

<sup>1</sup> หมายถึง พวกยิว เพราะพวกเขาประพฤติดคนฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์อยู่เสมอ และหมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมในทำนองเดียวกันนั้นด้วย

<sup>2</sup> หมายถึง พวกคริสเตียน พวกเขาหลงผิดไปว่า นะบีอิซาเป็นบุตรของอัลลอฮ์ เนื่องจากนะบีอิซาเกิดจากนางมารีย์ ซึ่งเป็นหญิง  
บริสุทธิ์ปราศจากชายใดผสมดูนาง แต่ความจริงนั้นนะบีอิซาหาใช่เป็นพระบุตรของพระองค์ไม่ หากแต่เป็นบ่าวของพระองค์คนหนึ่ง  
เช่นเดียวกับบ่าวของพระองค์ทั้งหลาย จะแตกต่างกันก็เพียงแต่ว่า นะบีอิซานั้นเกิดจากนางมารีย์แต่ฝ่ายเดียว โดยไม่มีชายใดผสมดูนาง  
เยี่ยงหญิงอื่น ๆ ทั้งนี้ด้วยประกาศิตของพระองค์ ดังกล่าวนี้เป็นการชี้แจงของพระองค์ไว้ในอัลกุรอาน

<sup>3</sup> คำนี้มีไช้เป็นศัพท์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดังเช่นคำอื่น ๆ หากแต่เป็นพยัญชนะ โศด ๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้อ่านออกเสียง  
พยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะ โศด ๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอัน  
แท้จริงของคำนี้และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอเป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านนะบีมิได้อธิบายไว้  
แต่กระนั้นก็ยังมิ้นักปราชญ์บางท่านพยายามหาความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ข้อมทำ  
ให้ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทรรศนะหนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะ  
เหล่านี้ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ ซูเราะฮ์สุ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจและสดับฟังโองการของอัลลอฮ์ที่จะอ่านให้ฟังต่อไป  
คล้ายกับคำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี้ก็เป็นเพียงทรรศนะของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่  
ความหมายที่แท้จริงนั้น ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

<sup>4</sup> หมายถึงสิ่งที่พ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อตตะฮะของอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และสภาพของปรโลก ตลอดจนการสอบสวน  
ของมุนกะร และนะกิร แต่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยการตอบแทน และลงโทษ  
บุคคลเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

มาแก่เจ้า<sup>1</sup> และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า<sup>2</sup> และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขา  
เชื่อมั่น ชนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ (ตั้ง) อยู่บนคำแนะนำ<sup>3</sup> ที่มาจากพระผู้เป็น  
เจ้าของพวกเขา และชนเหล่านี้คือผู้ที่บรรลุลผล”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 1 -5)

﴿ وَاللَّهُ كُرم إِلَهٌ وَاحِدٌ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ  
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ  
بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ  
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ  
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

(البقرة : ١٦٣-١٦٤)

ความว่า : “และผู้ที่ควรแก่การเคารพ สักการะของพวกเจ้านั้น มีเพียงองค์  
เดียว ไม่มีผู้ควรแก่การเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงกรุณา  
ปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอเท่านั้น แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและ  
แผ่นดิน และสลับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน และเรือที่วิ่งอยู่ในทะเล พร้อม  
ด้วยสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ และน้ำ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลั่งลงมา  
จากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น<sup>4</sup> ด้วยน้ำนั้นหลังจากที่มันตาย  
ไปแล้ว และได้ทรงให้สัตว์แต่ละชนิด แพร่สะพัดไปในแผ่นดิน และในการ  
ให้ลมเปลี่ยนทิศทาง และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้บริการ(แก่โลก) ผันแปร  
ไประหว่างฟากฟ้าและแผ่นดินนั้น แน่นนอนล้วนเป็นสัญญาณนานาประการ  
แก่กลุ่มชนที่ใช้ปัญญา”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 163 - 164)

<sup>1</sup> คือ คัมภีร์ อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่นบีมุฮัมมัด ﷺ

<sup>2</sup> ได้แก่คัมภีร์ เตาโรดและอินจิล และคัมภีร์อื่น ๆ

<sup>3</sup> ผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

<sup>4</sup> ให้แผ่นดินชุ่มชื้นและมีต้นไม้งอกงายขึ้น

<sup>5</sup> คือแผ่นดินแห้งแล้งปราศจากต้นไม้ และพืชผักต่าง ๆ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

(البقرة : 255)

ความว่า : “อัลลอฮ์นั้น คือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การร่งนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและ สิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ล่อสิ่งใด จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ประสงค์เท่านั้น เก้าอี้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 255)

﴿ ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ

أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ<sup>ط</sup> وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

(البقرة : ٢٨٥-٢٨٦)

ความว่า : “เราะสูลันนั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะสูลของพระองค์ (พวกเขาบอกว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะสูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า (บรรดามุมีน) เราได้ยินแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้วการอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยิ่งพระองค์นั้น คือ การกลับไป อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืม หรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใด ๆ แก่พวกเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรา มาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกมันได้ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือผู้ปกครองของพวกเรานั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือ”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ :286)

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨٦﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا

<sup>1</sup> หมายถึงบัญญัติที่ไม่มีกำลังความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ที่ใช้คำว่าแบกก็เป็นสำนวนเปรียบเทียบเช่นเดียวกับคำว่า “บรรทุก”

أَخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ  
وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

(อัล عمران : 18-19)

ความว่า : “อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม<sup>1</sup> และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์<sup>2</sup> มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้รับความรู้ มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขา<sup>3</sup> เอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ”

(อาละอิมรอน: 18 - 19)

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ ﴾

(الأعراف : 54-56)

<sup>1</sup> หมายถึงศาสนาแห่งการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามโดยปราศจากการจัดแย้ง

<sup>2</sup> หมายถึง ยิวและคริสต์

<sup>3</sup> หมายถึงความรู้จากอัลกุรอาน ที่ท่านนะบีนามา

<sup>4</sup> คืออิจฉาริษยาพวกเขาตัวเองที่ยอมรับความจริง และศรัทธาต่อท่านนะบี

ความว่า : “แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วสถิตย์อยู่บนบัลลังก์พระองค์ทรงให้กลางคืนครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางคืนไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ<sup>2</sup> ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น<sup>3</sup> มหาบริสุทธิ์ อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเต้าของพวกเขาเจ้าในสภาพอ่อนตมและปกปิด<sup>4</sup> แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ทะเลเมียด และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว<sup>5</sup> และจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรง<sup>6</sup> และความปรารถนาอันแรงกล้า<sup>7</sup> แท้จริงความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้น ไกลแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลอะฮฺรอฟ : 54 - 56)

แล้วให้อ่านอายะฮ์ที่พูดถึงเรื่องไสยศาสตร์ดังที่ได้กล่าวมาตอนต้น คือสูเราะฮ์อัลอะฮฺรอฟ อายะฮ์ที่ 117 ถึง 119 สูเราะฮ์ ฮุญส อายะฮ์ที่ 79 ถึง 82 และสูเราะฮ์ฮุญอสา อายะฮ์ที่ 65 ถึง 69 อ่านหลายครั้งและให้ได้มากที่สุด แล้วตามด้วยอายะฮ์ต่อไปนี้

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ فَتَعَلَى  
 اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾ وَمَنْ يَدْعُ

<sup>1</sup> เป็นการแสดงให้เห็นว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้มีสภาพกลมซึ่งหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ อันทำให้เกิดกลางวันและกลางคืนขึ้น โดยที่กลางวันและกลางคืนมีสภาพประหนึ่งไล่ตามกันติด ๆ อย่างรวดเร็ว

<sup>2</sup> คือการบริการแก่มนุษย์โดยไม่คิดค่าตอบแทน

<sup>3</sup> คือ ไม่มีผู้ใดมีส่วนร่วมกับพระองค์

<sup>4</sup> คือ ไม่เปิดเผยให้ใครรู้เห็น

<sup>5</sup> หมายถึงปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของมนุษย์จากชั่วให้เป็นดี ทั้งนี้ด้วยคำสอนของอัลลอฮ์ และแบบอย่างของท่านนะบีมุฮัมมัด การที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า “ปรับปรุงแก้ไขแผ่นดิน” นั้นเป็นการแจ้งให้ทราบถึงผลงานอันชั่วที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ ดังนั้นการแก้ไขความเสียหายของแผ่นดิน จึงหมายถึงการแก้ไขและปรับปรุงความประพฤติของมนุษย์

<sup>6</sup> คือยำเกรงว่า พระองค์จะไม่ทรงรับในการนี้ จะช่วยให้มีการสำรวมมากยิ่งขึ้น

<sup>7</sup> การวิงวอนขอของเขาเต็มไปด้วยความมั่นใจที่จะได้รับ

مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا  
يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

(المؤمنون : 115-118)

ความว่า : “พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้  
ประโยชน์<sup>1</sup> และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ?” อัลลอฮ์  
ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ<sup>3</sup> ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์  
พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ<sup>4</sup> และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียง  
กับอัลลอฮ์ โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในการนี้ แท้จริงการคิดบัญญัติของ  
เขาอยู่ที่พระเจ้าของเขา<sup>5</sup> แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบ  
ความสำเร็จ<sup>6</sup> และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์  
ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยและทรงเมตตา และพระองค์ท่านเท่านั้นทรงเป็น  
ผู้เมตตาที่ดียิ่ง”<sup>7</sup>

(อัลมูมินูน: 115 - 118)

<sup>1</sup> และจะถูกทอดทิ้ง โดยไม่มีการตอบแทน และการลงโทษ เช่นเดียวกับที่เราได้ให้ปศุสัตว์บังเกิดมากระนั้นหรือ ?

<sup>2</sup> เปล่าเลย หาเป็นเช่นนั้นไม่ ! แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาเพื่อปฏิบัติตามข้อใช้ ข้อห้าม และเพื่ออับดุลฮ์ต่อเรา แล้วทุกคน  
จะต้องกลับ ไปยังเรา เพื่อการตอบแทน

<sup>3</sup> พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการเหลวไหล หรือการไร้สมรรถภาพที่จะทรงให้บังเกิดสิ่งใด โดยเปล่าประโยชน์เพราะพระองค์ทรงรอบรู้  
ผู้ปรีชาญาณ

<sup>4</sup> พระองค์ทรงกล่าวถึงบัลลังก์ว่าเป็นบัลลังก์อันทรงเกียรติ ก็เพราะว่า ความเมตตาที่ดี ความดีที่ดี และความศรัทธาที่ดี ถูกประทาน  
มาจากบัลลังก์อันทรงเกียรตินี้

<sup>5</sup> คือการตอบแทนของเขาและการลงโทษของเขาคืออัลลอฮ์ คือเป็นหน้าที่ของพระองค์

<sup>6</sup> ชูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยคำกล่าวที่ว่า “แน่นอนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว” และจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า “แท้จริงบรรดาผู้ที่  
ที่ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ” เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ถึงความแตกต่างระหว่างสองฝ่าย ดังนั้นความแตกต่างย่อมมี  
ระหว่างตอนเริ่มและตอนจบ

<sup>7</sup> พระองค์ทรงใช้ให้รอซูลของพระองค์ขออภัย และขอความเมตตา ทั้งนี้เป็นการสอนประชาชาติให้รู้จักแนวทางแห่งการสรรเสริญ  
และการวิงวอนขอพร



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿١﴾ فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّلَايَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا ﴿٩﴾ وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾

(الصافات : 1-10)

ความว่า: “ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮ์) ผู้เข้าแถวตามลำดับ และผู้ควบคุมอย่างรัดกุม และ (มะลาอิกะฮ์) ผู้อ่านข้อตักเตือน<sup>1</sup> แท้จริง พระเจ้าของพวกเจ้านั้นทรงเอกะอย่างแน่นอน พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศทางตะวันออก<sup>2</sup> แท้จริง เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกคุณยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเพื่อป้องกันจากชัยฏอนมารร้ายทุกตัวที่คือรันทก ก้อคาดะฮุกกล่าวว่ ดวงดาวถูกสร้างมาเพื่อ 3 ประการ คือ 1) เพื่อสำหรับขวางชัยฏอน 2) เป็นรัศมีสำหรับทิศทาง 3) เพื่อประดับท้องฟ้าแห่งโลกคุณยา พวกมันจะไม่สามารถรับฟัง (จากมะลาอิกะฮ์ผู้อยู่) ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขวางจากทุกๆ ด้าน<sup>3</sup> ถูกขับไล่ไสส่งออกมา และสำหรับพวกมันนั้นจะได้รับการ

<sup>1</sup> อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเริ่มซูเราะฮ์นี้ด้วยการสาบานด้วยป่าวของพระองค์ เป็นการแสดงถึงความสำคัญของป่าวประเภทนี้ ความหมายคือ : ข้าขอสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ผู้ยืนเข้าแถวในเวลาละหมาด หรือบรรดาปีกของพวกเขาอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมที่จะรับคำบัญชาของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ผู้ควบคุมเมฆให้เมฆทั้งหลายพัดพาไปตามพระประสงค์ของพระองค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้อ่าน आयاتต่าง ๆ ของอัลลอฮ์แก่บรรดานบีของพระองค์ และบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์พร้อมกับการกล่าวสรรเสริญสดุดีและแซ่ซ้อง

<sup>2</sup> ก็คือพระเจ้าของพวกเจ้าที่พวกเจ้าเคารพอบาเคสุดต่อพระองค์นั้น คือพระเจ้าองค์เดียว ไม่มีภาคีต่อพระองค์ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงสิทธิ์และอำนาจแห่งมันทั้งสอง และสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ ในฤดูหนาวและฤดูร้อน

<sup>3</sup> พวกมันไม่สามารถเข้าไปรับฟังการสนทนาของมะลาอิกะฮ์ที่อยู่บนท้องฟ้าอันสูงส่ง

ลงโทษอย่างต่อเนื่อง' เว้นแต่ตัวใดที่มันฉกฉวยเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโหดในช่วงไล่ติดตามมันไป”

(อัสซื่อฟาต: 1-10)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ  
 قَالُوا أَنصتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣٦﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا  
 سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى  
 الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٧﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ  
 لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣٨﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ  
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ  
 مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

(الأحقاف : ٢٩ - ٣٢)

ความว่า : “และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัล  
 กุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขาบอกว่า จง  
 นิ่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา  
 เขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน<sup>1</sup> พวกเขาบอกว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย  
 แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมูซา เป็นการ  
 ยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สวรรค์ และ

<sup>1</sup> พวกมันจะถูกขว้างด้วยเปลวไฟจากทุกทิศทางที่พวกมันมุ่งสู่ท้องฟ้า และจะถูกขับไล่จากการรับฟังข่าวที่มาจากฟากฟ้า และในวัน  
 อาคิเราะฮฺพวกมันจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง

<sup>2</sup> บางทีอาจมีชัยฏอนบางตัวแอบเข้าไปได้ แล้วมันก็จะถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงที่ลุกโชนช่วง และจะถูกเผาไหม้ไปในที่สุด

<sup>3</sup> จงรำลึกซิมฮัมมัดเอ๋ย ขณะที่เราได้ส่งญินจำนวนหนึ่ง ไปฟังเจ้าอ่านอัลกุรอานที่ทุ่งอัลนัคละฮฺในตอนเช้ามืด เมื่อพวกเขาปรากฏตัว  
 ขณะที่เจ้ากำลังอ่านอัลกุรอาน พวกเขาได้กล่าวซึ่งกันและกันว่า จงนิ่งฟังอัลกุรอาน เมื่อเจ้าได้อ่านจบแล้ว พวกเขาได้กลับไปหาพรรค  
 พวกของเขา โดยกล่าวเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของอัลลอฮฺหากพวกเขาไม่ยอมศรัทธา และนี่เป็นการเตือนสำทับพวกมุชริกีนกุเรช  
 เพราะพวกญินเมื่อได้ฟังอัลกุรอาน ก็ศรัทธาและเชื่อว่ามาจากอัลลอฮฺ แต่พวกเจ้าได้คืนหลังให้ และยืนยันกรานที่จะอยู่ในการเป็นกัฟรฺ

แนวทางที่เที่ยงตรง<sup>1</sup> โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้อง  
ของอัลลอฮฺเถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงภัยโทษจากความผิด  
ของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษ  
อันเจ็บปวด<sup>2</sup> และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮฺ เขาจะไม่รอดพ้น  
(จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจาก  
พระองค์ จนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง<sup>3</sup>”

(อัลอะฮฺกัฟ : 29 - 32)

﴿يَمَعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ  
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ۖ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا  
تُكْذِبَانِ ۗ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۗ  
فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۗ﴾

(الرحمن : ๓๓-๓๖)

ความว่า : “โอ้ชุมชนแห่งญินและมนุษย์ทั้งหลาย เอ๋ย! หากพวกเจ้ามี  
ความสามารถที่จะผ่านไปได้ให้พ้นขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่าน  
ไปได้ให้พ้นเถิด<sup>4</sup> แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่านไปได้เว้นแต่ด้วย  
พลัง<sup>5</sup> (พระบัญชาและพระประสงค์ของอัลลอฮฺ) ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่า

<sup>1</sup> พวกเขาบอกว่า โอ้หมู่ชนของเรา เราได้ยื่นคัมภีร์ที่มีสำนวนไพเราะถูกประทานให้แก่เราหลังจากมุซา เป็นการยืนยันถึงที่ได้มี  
มาก่อนคือ คัมภีร์อัลเตวารอฮฺ อัลกุรอานนี้ได้ชี้แนะไปสู่ความจริงอันชัดแจ้งและศาสนาของอัลลอฮฺที่เที่ยงธรรม

<sup>2</sup> พวกท่านจงตอบรับการเรียกร้องของมุฮัมหมัด ﷺ ในสิ่งที่เขาเชิญชวนไปสู่การอิमान และจงเชื่อมั่นต่อการเป็นเราะฮูลของเขา  
แล้วอัลลอฮฺจะทรงลบล้างความคิดของพวกท่านให้แก่พวกท่านและจะคุ้มกันพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

<sup>3</sup> และผู้ใด ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และไม่ตอบรับการเรียกร้องของเราะฮูลของพระองค์ เขาจะไม่รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ และ  
ไม่สามารถจะหลบหนีไปไหนได้ เขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคุ้มครองเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺไปได้จนเหล่านี้อยู่ใน  
การขาดทุนอย่างย่อยยับและการหลงผิดอย่างไกลกลับ

<sup>4</sup> คือหากพวกเจ้ามีกำลังที่จะออกไปจากขอบฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเพื่อหนีไปจากอัลลอฮฺ.หนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ ก็  
จงออกไปให้ได้ซิ จงช่วยตัวของพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

<sup>5</sup> คือพวกเจ้าไม่สามารถที่จะออกไปได้ เว้นแต่ด้วยพลัง หรืออำนาจพิเศษ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถจะกระทำเช่นนั้นได้ อิบฺนุ กะษีร  
กล่าวว่า ความหมายของอายะฮฺก็คือ พวกเจ้าไม่สามารถหนีไปจากบัญชาของอัลลอฮฺ และกฎสภาวะของพระองค์ได้

แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ? เปลวไฟ และทองเหลือง<sup>2</sup> จะถูกส่งมายังเจ้าทั้งสองแล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกันตนเองได้ ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?”

(อิรเราะฮฺมาน : 33-36)

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ ۗ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٩﴾

(الحشر : ๒๑-๒๔)

ความว่า : “หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบนภูเขาตูกหนึ่ง แน่นอนเจ้า จะเห็นมันนอบน้อมแตกแยกออกเป็นเสี่ยงๆ เนื่องจากความกลัวต่ออัลลอฮ์ อุปมาเหล่านี้เราได้ยกมันมาเปรียบเทียบสำหรับมนุษย์เพื่อพวกเขาจะได้ พิจารณาใคร่ครวญ<sup>4</sup> พระองค์คืออัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจาก พระองค์ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยพระองค์คือผู้ทรงกรุณาปราณีผู้

<sup>1</sup> เปลวไฟล้วน ๆ ที่ไม่มีควันเลย

<sup>2</sup> ควันที่ไม่มีเปลวไฟ นี่คือทศนะของอิบนุ อับบาส ส่วนมูญาฮิดกล่าวว่า คือทองเหลืองที่ถูกหลอมไว้แล้วจะราดลงบนศีรษะของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

<sup>3</sup> คือไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการป้องกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ อิบนุ กะษีร์ กล่าวว่าความหมายของอา ยะฮ์ก็คือ หากพวกเขานี้ออกไปวันกิยามะฮ์ บรรดาอะลาอิกะฮ์และยามเฝ้าประตูราก็จะผลักดันให้กลับมามีการส่งเปลวไฟและ ทองเหลืองที่ถูกหลอมแล้วหรือควันที่ไม่มีเปลวไฟไปยังพวกเขาแล้วพวกเขาก็จะไม่พบผู้ใดให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกันได้

<sup>4</sup> หากอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขามีสติปัญญาแยกแยะเสมือนกับที่พระองค์ทรงประทานให้แก่มนุษย์แล้ว พระองค์ก็จะประทานอัลกุรอาน ให้แก่พวกเขา จะเห็นได้ว่าภูเขาจะนอบน้อมและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ เพราะความกลัวของมันต่ออัลลอฮ์ ในการเปรียบเทียบนี้เป็นการ เตือนแก่บรรดามุอฺมินให้ใคร่ครวญและมีความขำเกรงเมื่ออ่านหรือได้ยินอัลกุรอาน

ทรงเมตตาเสมอ<sup>1</sup> พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจาก  
พระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงความทานติสุข ผู้ทรง  
คุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกปักษ์รักษาความปลอดภัย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่  
ภูมิโอบาหาบริสุทธิแต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งทีพวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์  
พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างผู้ทรงให้บังเกิดผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่างสำหรับ  
พระองค์คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะสิ่งทีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย  
และแผ่นดินต่างแ่งซ่งสุดดีพระองค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรง  
ปรีชาญาณ”<sup>3</sup>

(อัลหัจร : 21 - 24)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾  
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ  
رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَحَابَةً وَلَا وِلْدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ  
شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نَّقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ  
كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ

<sup>1</sup> ไม่มีสิ่งทีถูกสักการะบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยคือทั้งในที่ลับและที่แจ้งสิ่งทีเป็น  
ปรากฏและสิ่งทีไม่ปรากฏสิ่งทีอยู่ภายในและสิ่งทีอยู่ภายนอกพระองค์คือผู้ทรงกรุณาปราณีซึ่งความกรุณาปราณีของพระองค์แก่กลุ่ม  
ไปทั่วจักรวาลผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา

<sup>2</sup> ไม่มีสิ่งทีถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้จัดระบบให้เรียบร้อย ไม่มี  
ใครอื่นนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจในทุกๆ สิ่ง ทรงปกครองทุกๆ สิ่ง ผู้ทรงบริสุทธิจากสิ่งทีไม่เหมาะสมกับพระองค์  
ทรงสมบูรณ์จากทุกสิ่งทีบกพร่อง ทรงคุ้มครองบรรดาเราะซูลของพระองค์ด้วยสิ่งปาฏิหาริย์ต่างๆ ทรงเป็นผู้พิทักษ์ ทรงเป็นพยานแก่  
ปวงบ่าวของพระองค์ด้วยการงานของพวกเขา ผู้ทรงมีอำนาจในการผูกพยาบาทของพระองค์ ผู้ทรงปราบและจัดระบบทุกสิ่งให้  
เรียบร้อย ผู้ทรงยิ่งใหญ่โอบอ้อมปวงบ่าวของพระองค์ มหาบริสุทธิแต่อัลลอฮ์จากการตั้งภาคีใดๆ ทีเป็นพระเจ้าจอมปลอม

<sup>3</sup> พระองค์คือพระเจ้าอย่าง แท้จริงไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสำหรับทุกๆ สิ่งทีถูกสร้างพระองค์ผู้ทรงให้บังเกิดทั้งหลาย  
เป็นรูปร่างในรูปแบบทีแตกต่างกันพระองค์มีพระนามทีสวยงามไพเราะ 99 พระนามทุกๆ สิ่งทีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแ่ง  
ซ่งสุดดีและให้ความบริสุทธิแต่พระองค์ด้วยคำกล่าวและสภาพความเป็นอยู่ทรงมีอำนาจเหนือกิจการของพระองค์ทรงปรีชาญาณ  
ในการจัดระบบทั้งมวลของพระองค์

ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ  
فَوَجَدْنَا مُلَأْتَ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعَدًا  
لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ نَحِيَدَ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾

(الجن : ١-٩)

ความว่า : “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า แท้จริงพวกญิน  
จำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้ยิน  
กุรอานที่แปลกประหลาด<sup>1</sup> นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเราจึงศรัทธา  
ต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา และความ  
จริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มี  
ภริยาและไม่มีบุตร<sup>2</sup> และแท้จริง คนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์  
อย่างเกินเหตุ และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอ  
ฮ์เป็นอันขาด<sup>3</sup> และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบาง  
คน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหอง  
ยิ่งขึ้น<sup>4</sup> และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกท่าน (ญิน)

<sup>1</sup>นักตีฟซริกกล่าวว่า พวกญินได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ อ่านอัลกุรอานในการละหมาดที่จรูญโดยที่ท่านไม่รู้ว่าพวกเขากำลังฟังการ  
อ่านของท่าน แต่ท่านได้รับการบอกเล่าโดยทางวะฮีย์ โดยมีหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “ได้มีวะฮีย์มายังฉัน” และสิ่ง  
ที่อัลลอฮ์ทรงบอกเล่าแก่ณะบิของพระองค์ก็ได้ยืนยันไว้ในซูเราะฮ์อัลอะฮ์ซอบ อายะฮ์ที่ 29 ว่า “และจงรำลึกได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่ง  
ไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขามาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขาบอกว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวก  
เขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน” ๑๓๙ จุดมุ่งหมายจากการบอกเล่าถึงการได้ยินอัลกุรอานของ  
พวกญินก็เพื่อตำหนิพวกกุเรชและพวกอาหรับในการล่าช้าลงเลใจของพวกเขาคือการอิมาน ซึ่งแตกต่างกับพวกญินที่ดีกว่าพวกเขา  
เหล่านั้นที่คอยรับโดยนบปล้นต่อการอิมานเมื่อได้ยินการอ่านอัลกุรอาน

<sup>2</sup> อัลกุรอานนี้จะนำไปสู่ความจริงและความถูกต้อง พวกเราจึงศรัทธาและเราจะไม่กลับไปสู่การเป็นชริกต่ออัลลอฮ์ดังเช่นที่เราเคย  
กระทำมาก่อนอีกต่อไปเป็นอันขาด พระองค์ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ต่อการที่จะตั้งให้พระองค์มีภริยาและบุตร เพราะการมีภริยาเพื่อ  
ความต้องการทางเพศและการมีบุตรเพื่อความอบอุ่น อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้

<sup>3</sup> มุญาฮิดกล่าวว่า คนโง่หมายถึงอิบลิสเรียกหรือพวกเขาไปสู่การเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ การกล่าวร้ายและกล่าวเท็จหมายถึงการ  
ตั้งให้พระองค์มีภริยา และมีบุตร เมื่อเราได้ยินอัลกุรอานนี้พวกเราศรัทธาและเรารู้ว่าพวกเขาที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ในเรื่องนี้

<sup>4</sup> อะบูสอูดกล่าวว่า เมื่อมนุษย์เดินผ่านทุ่งที่เปลี่ยวก็เกิดความกลัวจึงกล่าวขึ้นว่า ขอความคุ้มครองต่อเจ้าของทุ่งนี้ให้พ้นจากหมู่ชนที่  
ชั่วช้านี้ หมายถึงพวกญินและหัวหน้าของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนั้นก็ทำให้เกิดการหยิ่งผยองมากยิ่งขึ้น

คาดคิดว่าอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นเราะสุล)<sup>1</sup> และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้านั้นเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา”

(อัลญิน : 1-9)

หลังจากนั้นก็ให้อ่านปิดท้ายด้วยสุเราะฮ์อัลอิคลาศ สุเราะฮ์อัลฟะลัก และสุเราะฮ์อันนาสตอ (Wahid Abdussalam Baliy, 2000: 60 - 65)

ทั้งหมดที่ได้กล่าวเป็นบทคาถาที่มีตัวบทเป็นอัลกุรอานอัลกะอิมซึ่งถือว่าเป็นคาถาดั้งเดิม เป็นคาถาที่ดีในการรักษาเพราะอัลกุรอานเสมือนยาวิเศษสำหรับมนุษย์ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

(يونس : ๕๗)

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ(มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก<sup>3</sup> และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

(ยูนุส: 57)

และยังมีคาถาที่ไม่ใช่ตัวบทเป็นอัลกุรอานแต่สามารถใช้ในการรักษาโรคได้เช่นกัน เช่น บทคาถาที่มะลาอิกะฮ์ญิบรีลปิดเป่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ และบทคาถาที่ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ใช้ในการรักษาเสาะหาบะฮุของท่าน เป็นต้น

<sup>1</sup> คือพวกมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธา เช่นเดียวกับพวกท่าน (ญิน) คาดคิดกันว่า อัลลอฮ์จะไม่ส่งผู้ใดมาเป็นเราะสุลหลังจากตายแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเช่นเดียวกับพวกท่านได้ปฏิเสธในเรื่องนี้

<sup>2</sup> ญินได้กล่าวว่า พวกเราได้ขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อจะฟังข่าวคราวจากชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ชั้นฟ้านั้นเต็มไปด้วยมะลาอิกะฮ์อย่างหนาแน่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นยามเฝ้า และเปลวเพลิงที่กำลังลุกไหม้ ซึ่งจะไขว้างขับไล่ผู้ที่พยายามเข้าไปใกล้ ซึ่งสมัยก่อนนบีมุฮัมมัด เราเคยใช้เป็นที่นั่งเพื่อฟังข่าวคราวจากท้องฟ้า เพื่อนำไปแจ้งแก่นักพยากรณ์

<sup>3</sup> คือบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก ให้พ้นจากการสงสัยหรืออวิชชา

### บทคาถาที่ปรากฏในอัลหะดีษ

1- บทคาถาที่มะลาอิกะฮ์ญิบรีลใช้ปิดเป่าท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ

(( بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ  
اللّٰهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ ))  
(رواه مسلم : ٥٦٦٤)

ความว่า: “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ฉันขอปิดเป่าเจ้าจากทุกสิ่งที่มาทำร้าย  
เจ้า จากความชั่วร้ายของทุกชีวิตหรือจากดวงตั่วแห่งความอิจฉา อัลลอฮ์  
รักษาเจ้าให้หาย ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ฉันปิดเป่าเจ้า”

(Muslim, 1999: 5664)<sup>1</sup>

2- บันทึกลงโดยอัลบุคอรีบรรยายงานจากอิบน์ อับบาส ท่านกล่าวว่า: “ท่านนบี  
มุฮัมมัด ﷺ อ่านคาถาขอความคุ้มครองแก่อัลหะสันและอัลหุสَيْن ﷺ ท่านกล่าวว่า:

(( اِنْ اَبَاكُمْ كَانَ يَعُوذُ بِمَا اِسْمَاعِيْلُ وَاِسْحَاقُ : اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَةِ مِنْ  
كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ ))  
(رواه البخاري : ٣٣٧١)

ความว่า: “แท้จริงพ่อของท่านทั้งสองขอคุ้มครอง (จากอัลลอฮ์) ด้วยคาถานี้  
แก่อิสมาแอลและอิสฮาก ท่านกล่าวว่า: ฉันขอความคุ้มครองด้วยคำ  
ของอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์<sup>3</sup> จากชัยฏอนทุกตัวและจากสิ่งมีพิษ<sup>4</sup>และจากดวงตาชั่ว  
ร้ายแห่งความชั่วร้าย”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 3371)

<sup>1</sup> Muslim, 1999 : 14/393

<sup>2</sup> พ่อในที่นี้หมายถึง นบีอิบรอฮีม สาเหตุที่เรียกนบีอิบรอฮีมว่าพ่อเพราะว่าท่านคือจุดยอดของตระกูล (Ibn Hajr al-Asqalaniy,1997: 6/497)

<sup>3</sup> หมายถึงคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน (คือพวกนบีอิสรออีล และเราจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการกดขี่และการข่มเหงของฟาโรห์) และเราจะทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าและทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก” (อัลเกาะศ็อศ : 5) และคำว่าสมบูรณ์แปลว่า ครบถ้วน ยารักษา และ บาเราะกะฮ์ (Ibn Hajr al-Asqalaniy,1997: 6/497)

<sup>4</sup> หมายความว่า ทุกอย่างที่มีพิษ กล่าวกันว่า ทุกอย่างที่มีพิษของมันสามารถฆ่าได้ บ้างก็ว่ากันว่าทุกคนที่มีจิตใจแรงกล้าในการทำ ความชั่วร้าย (Ibn Hajr al-Asqalaniy,1997: 6/497)



3- ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ได้สอนอุษมาน อิบน์ อะบี อัลอาศ ﷺ เมื่อเขาไปหาท่าน และเขาบอกแก่ท่านว่าเขามีอาการปวดในที่ๆ หนึ่งของร่างกาย ซึ่งเขารู้สึกเช่นนั้นหลังจากที่เขาได้เข้ารับอิสลาม ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวแก่เขาว่า :

((ضع يدك على الذي تألم من جسدك وقل : بسم الله ثلاثاً وقل, سبع مرات : أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر))

(رواه مسلم : ๕๗๐๑)

ความว่า :“เจ้าจงเอามือเจ้าวางบนที่ๆ เจ้ารู้สึกเจ็บปวดในร่างกายของเจ้า แล้วกล่าววว่า “بسم الله” ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ 3 ครั้ง และจงลูบแล้วอ่านว่า “أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر” แปลว่า “ฉันขอการป้องกันด้วยพระอำนาจของอัลลอฮ์ และด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่ฉันได้พบ และสิ่งที่ฉันกำลังระมัดระวังอยู่” (อ่าน) จำนวน 7 ครั้ง”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 5701)<sup>1</sup>

อิบน์ หะญัรฺ (Ibn Hajar, 1999: 14/404) กล่าวว่า “ในหะดีษต่างๆ เหล่านี้กล่าวถึงบทคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายโดยรวมและโดยเฉพาะ ในหะดีษเหล่านี้กล่าวถึงบทคุ้มครองจากสิ่งชั่วร้ายของมัจลุททั้งหลายรวมทั้งความชั่วร้ายของปมเงื่อนที่ถูกเสกเป่าโดยพิธีกรรมทางไสยศาสตร์และให้คุ้มครองจากความชั่วร้ายของผู้ที่อิัจฉา”

สรุปคือ สามารถใช้บทคาถาและบทคุ้มครองที่เป็นที่อิสลามอนุมัติเท่านั้น เช่น การใช้สูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ มุอาวะชะดัยน์ หรือใช้คูอาอ์ บทคาถา และบทคุ้มครองที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด โดยตรง วิธีนี้เป็นวิธีที่อิสลามอนุญาตและเป็นมติของปวงปราชญ์ โดยอ้างอิงหลักฐานจากอัลหะดีษที่ว่า ท่านนบีเมื่อท่านถูกไสยศาสตร์ของละบีด อิบน์ อะอะอ์อิม ท่านก็ได้เอาหวี และสิ่งที่ติดอยู่กับหวีที่ใช้ในการทำไสยศาสตร์ท่าน<sup>2</sup> แล้วท่านจึงอ่านมุอาวะชะดัยน์ อัลลอฮ์ ﷻ จึงทำให้ท่านหายเป็นปกติ

<sup>1</sup> Muslim, 1999:14/410

<sup>2</sup> อัลหะดีษดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเสนอไปก่อนหน้านี้อแล้ว

## ข) วิธีการรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการทางไสยศาสตร์ (อัลนุฆเราะฮฺ)<sup>1</sup>

ปัจจุบันการรักษาโรคและรักษาไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้ที่ไม่มีการศึกษาโดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีการศึกษาด้านศาสนา วิธีนี้บางประเภทเป็นสิ่งที่อิสลามอนุญาต และอีกบางประเภทอิสลามไม่อนุญาต เช่น การใช้วิธีปิดเป่าเวทย์มนต์ที่ผิดต่อหลักการศรัทธา ใช้วิธีการพกเครื่องรางของขลัง สักยันต์ ใส่อะซีมัด<sup>2</sup> ทำน้ำมันตร์ ทำข้าวสารปลุกเสก ทำวิธีเข้าทรง เป็นต้น

และในเรื่องข้อบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาโรคหรือรักษาไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์นี้ อุละมาอุมิมีแนวคิดที่แตกต่างกัน ซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์ หะรอมไม่สามารถจะทำได้

กลุ่มที่ 2 การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์ที่ไม่มีการปฏิเสธศรัทธา (กุฟร์) และไม่เป็นการเนรคุณต่ออัลลอฮฺ (มูศิยะฮฺ) สามารถจะทำได้

**กลุ่มที่ 1** การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่หะรอมมุสลิมไม่สามารถจะทำได้เพราะไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่หะรอมอยู่แล้ว ดังที่เราได้กล่าวถึงหลักฐานเกี่ยวกับการหะรอมของมันในบทต้นๆ ไปแล้ว แนวคิดนี้เป็นแนวคิดของ อิบน์มัศฮูด อัลหะสัน อิบน์ลีรีน และอิบน์ ก็อยญิม อัหมัด อิบน์ หัมบัลหุคและไม่ว่าความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว อัลหะสันกล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดแก้ไสยศาสตร์ได้นอกจากเขาจะเป็นนักไสยศาสตร์” และอิบน์ ก็อยญิม กล่าวว่า “การแก้ไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์เหมือนกันนั้นเป็นวิธีการกระทำของชัยฏอน (เนื่องจากมันจะทำให้) ผู้รักษาและผู้ที่ถูกรักษาเข้าใกล้ชิดกับชัยฏอนเพิ่มขึ้นจึงจะสามารถแก้ไสยศาสตร์ที่มาครอบงำได้” (www.al-islam.com สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2550)

<sup>1</sup> อัลนุฆเราะฮฺ (الْمَنْجَرَةُ) เป็นภาษาอาหรับแปลว่า “คาถา” หมายถึงส่วนหนึ่งของคาถาและการรักษาที่ใช้สำหรับผู้ที่สงสัยว่าเขาถูกผีหรือภูติเข้าสิง ที่ได้ชื่อว่าอัลนุฆเราะฮฺ เพราะว่าด้วยวิธีนี้สามารถทำให้ผู้ป่วยหาย อัลหะสันกล่าวว่า “อัลนุฆเราะฮฺ” คือส่วนหนึ่งของอัสสิหฺร ในอัลหะดีษได้กล่าวไว้ว่า “{ هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ، فَقَالَ ، وَسَلَّمَ عَنْ الشَّيْطَانِ }” ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับเรื่องอัลนุฆเราะฮฺ ท่านจึงกล่าวว่า “มันคือการกระทำของชัยฏอน” (บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 3864)

<sup>2</sup> อะซีมัด (الْعَزِمَاتُ) คือบทคาถาส่วนหนึ่งที่ทำการปลุกเสก โดยการอ้อนวอนต่อภูติ อัลเกาะรอฟียกกล่าวว่า “การสาบานและการปลุกเสกในนามที่เฉพาะ พวกเขาคิดว่าชื่อเหล่านั้นเป็นชื่อของมะลาอิกะฮ์ที่นบีสุลัยมานส่งมาแก่พวกเขาพร้อมกับประชาชาติภูติ และเมื่อไรที่มีการสาบานในนามใดนามหนึ่งภูติตัวนั้นก็จะทำตามในสิ่งที่พวกเขาต้องการทุกอย่าง”

แนวคิดดังกล่าวนี้ตรงกับอัลหะดีษของท่านบี มุฮัมหมัด ﷺ ที่ว่า ท่านถูกถามเกี่ยวกับเรื่องอัลนุหเราะฮฺ แล้วท่านตอบว่า “هو من عمل الشيطان” ความว่า “มันคือวิธีการกระทำของชัยฏอน” (บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 3864)

จากอัลหะดีษนี้ แสดงว่าวิธีการรักษาไสยศาสตร์ที่อิสลามอนุญาตนั้นมีเพียงวิธีเดียว นั่นก็คือวิธีที่ใช้การปิดเป่าด้วยอัลกุรอานหรือด้วยบทดุอาอ์ที่มาจากอัลสุนวนะฮฺหรือดุอาอ์ที่มีความหมายดีไม่มีคำที่ให้ความหมายไปในทางตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ เท่านั้น ส่วนวิธีการรักษาไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์เป็นวิธีของชัยฏอนอิสลามเลยไม่อนุญาต

**กลุ่มที่ 2** การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีไสยศาสตร์ที่ไม่มีการปฏิเสธศรัทธา (กุฟร์) และไม่เป็นการเนรคุณต่ออัลลอฮฺ (มุกซิยะฮฺ) สามารถทำได้ แนวคิดที่ 2 นี้เป็นแนวคิดของ อิบน์ อัลมุสยิบ ส่วนหนึ่งของอัลมาลิกียะฮฺและอัลหะนาบะละฮฺ<sup>1</sup> อัลบุกอริย์รายงานจากอัลเกาะตาอะฮฺ เขากล่าวแก่ สะอิด อิบน์ อัลมุสยิบว่า: “มีชายคนหนึ่งต้องการการรักษา (จากไสยศาสตร์) หรือภรรยาของเขา (ที่ต้องการ) เขาต้องถูกแก้ไขไสยศาสตร์ หรือถูกรักษาไสยศาสตร์นั้นด้วยไสยศาสตร์ได้หรือไม่? ท่านกล่าวว่า “ไม่เป็นไร (คือสามารถทำได้) แท้จริงเขาต้องการให้มันดีขึ้น และสิ่งที่ให้ประโยชน์ไม่ได้เป็นสิ่งที่จะต้องห้าม” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1997: 10/286) อีรเราะฮิบานีย์กล่าวว่า “สามารถทำการแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ได้เมื่อไหร่ที่จำเป็น” อิบน์ กุฎามะฮฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ อัลมุฆนีย์ว่า “อะหฺมัดหยุดและไม่กล่าวเรื่องการแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์นี้ และฉันเบี่ยงเบนไปในทางที่ว่าวิธีนี้สามารถทำได้” (www.al-islam.com สืบค้นวันที่ 5 ตุลาคม 2550)

### ก) การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีอื่นๆ

#### การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการเอาพิษออก ซึ่งมี 2 วิธีดังนี้

หนึ่ง การเอาพิษออกมาจากร่างกายและการทำลายให้พิษนั้นหมดไป ดังเช่นที่ท่านนบี มุฮัมหมัด ﷺ ได้ขอจากอัลลอฮ์ ﷻ และอัลลอฮ์ ﷻ ก็ได้ทรงชี้แนะแนวทางให้ และในที่สุดก็ได้เอามันออกมาจากบ่อน้ำแห่งหนึ่ง มันประกอบด้วยหิวและสิ่งที่ได้จากการหิว (ผม) และฉันอินทผลัมตัวผู้ที่แห้งแล้ว เมื่อท่านนบี ﷺ เอามันออกมาแล้ว อาการป่วยไข้ที่ท่านมีก็หายไป

<sup>1</sup> อัลมาลิกียะฮฺ คือผู้ที่ปฏิบัติตามอิมามมาลิกในเรื่องอัลฟิกฮฺ เช่น อีรเราะฮิบานีย์ และอัลหะนาบะละฮฺคือผู้ที่ปฏิบัติตามอิมามอะหฺมัด อิบน์ หัมบัลในเรื่องอัลฟิกฮฺ เช่น อิบน์ กุฎามะฮฺ เป็นต้น

เหมือนกับคนที่ถูกจับไว้แล้วถูกปล่อยออกมา วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการรักษาโรคนี้ โดยการเอาสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากร่างกายเหมือนการเอาพิษออกมานั่นเอง

**สอง** การเอาของพิษนั้นออกมา ในตำแหน่งของร่างกายที่ใกล้กับจุดที่สารพิษนั้นมีปฏิกริยามากที่สุด และเวทย์มนต์นั้นจะมีผลที่ตัวธรรมชาติเดิมของเขา ทำให้ส่วนผสมในร่างกายปั่นป่วน อารมณ์แปรปรวนไป ถ้าพบว่ามึนงงของเวทย์มนต์อยู่ในตำแหน่งใดของร่างกาย ก็สามารถจะเอาสารพิษนั้นออกจากอวัยวะนั้นได้ ซึ่งก็จะมีประโยชน์มากเช่นกัน (www.muslimthai.com สืบค้นวันที่ 5 ตุลาคม 2550)

วิธีนี้เป็นวิธีที่อิสลามอนุญาต และอาจถือได้ว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการรักษาโรคแบบนี้ และเป็นวิธีที่ท่านนบีเลือกใช้ในการรักษาตัวท่านเอง เป็นวิธีที่ท่านใช้พร้อมๆ กับวิธีการอ่านคูอาอ์ และอ่านรุกยะฮ์ฮัจญ์ฮัจญ์ฮัจญ์ฮัจญ์ฮัจญ์ (บทกวีที่อิสลามอนุญาต) ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้ว

#### การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการใช้เครื่องรางของขลัง ยันต์ อะซิมีฮ์ และน้ำมันต์

นอกเหนือจากการใช้คาถาในการรักษาแล้ว ก็ยังมีคนกลุ่มหนึ่งที่เลือกการใช้เครื่องรางของขลัง ยันต์ อะซิมีฮ์ และน้ำมันต์ในการป้องกันและรักษาจากไสยศาสตร์หรือโรคอื่นๆ พวกเขาห้อยเครื่องรางที่ทำด้วยหอย โลหะ เส้นด้าย และอื่นๆ เหตุผลหลักที่พวกเขามีการใช้สิ่งเหล่านี้คือเพื่อคุ้มครองจากอันตราย หรือรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และให้พ้นจากการกรำกรายของวิญญาณที่ชั่วร้าย จากอิทธิพลของญิน ผีศาจ ป้องกันจากสายตาที่เลวทราม ตลอดจนจากความอิจฉาของผู้ที่ข้องจะอิจฉาและป้องกันและรักษาสิ่งอื่นๆ ถึงกาลสมัยจะเปลี่ยนแปลงแค่ไหน ความเจริญในด้าน เทคโนโลยีจะก้าวไกลเพียงใด สิ่งเหล่านี้ยังสามารถพบเห็นกันบ่อยครั้งในประเทศต่างๆ ยังมีคนทำมาหากินโดยการหลอกลวงคนอื่นด้วยการเขียนยันต์ เสกของขลังและลงอาคม ทำน้ำมันต์ โดยอ้างว่ามันสามารถคุ้มครองผู้แขวนให้พ้นอันตรายได้ ซึ่งผลอาจทำให้ผู้ที่แขวนมันตกอยู่ในสภาพชरिक(ตั้งภาคี) ต่ออัลลอฮ์ได้

ถึงอิสลามจะสนับสนุนให้รักษาโรคต่าง ๆ แม้กระทั่งโรคที่สาเหตุมาจากไสยศาสตร์ ดังที่ท่านนบี ได้กล่าวไว้ว่า “จงรักษาโรค เพราะผู้ที่สร้างโรคนั้นได้สร้างยาไว้ด้วยแล้ว” (บันทึกโดย Ahmad, nd.: 3/458) ถึงกระนั้นอิสลามก็ไม่อนุญาตให้ใช้วิธีการเหล่านี้เพื่อการรักษาโรค อิสลามได้กำหนดกฎที่ชัดเจนว่า ไม่ให้ทำการรักษาโรคด้วยสิ่งที่หะรอม ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ กล่าวไว้ว่า:

((إن الله أنزل الداء والدواء وجعل لكل داء دواء ، فتداووا ولا تتداووا - ولا

تداووا - بحرام))

(رواه أبو داود : 3866)

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างโรคและสร้างยารักษาโรคนั้น และทำให้  
ทุกๆ โรคมียารักษา ฉะนั้นจงทำการรักษาและพวกท่านจงอย่ารักษาโรคด้วย  
สิ่งที่หะรอม (เป็นอันขาด)”

(บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 3866)

ดังนั้นการใช้เครื่องรางของขลังในรูปแบบต่างๆ เช่น แหวน อัญมณี ไม้แกะสลัก  
เชือกค้าย และอื่นๆ การสักยันต์ที่ตัว เสกยันต์ที่ผ้า และที่อื่นๆ การสวมใส่ลูกประคำที่ทำจาก  
เปลือกหอย ไม้หอม ตลอดจนการรักษาโรคไข้เจ็บด้วยน้ำมันตรี นับเป็นวิธีการที่ผิดต่อหลักการ  
อิสลาม ขัดต่อกฎหมายของอัลลอฮ์ และเป็นการปฏิเสธหลักการศรัทธาอีกต่างหาก

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอบางส่วนของอัลหะดีษที่ชี้ให้เห็นว่าของที่ จะใช้ในการรักษานั้น  
เป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลามและบางอย่างเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ดังนี้

ครั้งหนึ่ง อับดุลลอฮ์ บิน มัสอูดได้เห็นภรรยาของเขาสวมเชือก ที่ทำเป็นปมไว้รอบ  
คอ เขาจึงดึงมันออกมาและกล่าวว่า “ครอบครัวของอับดุลลอฮ์ ไม่มีการตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์  
ในสิ่งที่พระองค์มิได้ส่งอำนาจมา” แล้วเขาก็ได้กล่าวว่า “ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวว่า:

(( إن الرقى والتمايم والتولة شرك ))

(رواه أبو داود : 3866)

ความว่า : “การใช้เวทมนต์คาถา เครื่องรางของขลัง การทำเสน่ห์ เป็น ชิริก  
(ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์)”

(บันทึกโดย Abu Da’ud, 2000: 3879)

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวอีกว่า:

((من علق شيئاً وكل إليه))

(رواه الترمذي : ٢٣٥١)

ความว่า: “ใครก็ตามที่ใส่เครื่องรางเขาจะถูกทิ้งไว้ให้ขึ้นอยู่กับเครื่องรางนั้น”

(บันทึกโดย al- Tarmidhiy,1987: 2351)

### การรักษาไสยศาสตร์ด้วยวิธีการเข้าทรง

มีคนกลุ่มหนึ่งใช้วิธีการรักษาโรคหรือไสยศาสตร์ด้วยการเข้าทรง พวกเขาบางคนเลือกวิธีการทำร้ายตัวเองด้วยอาวุธที่แหลมคมที่ตนเอง หรือตัดลิ้นจนขาด แล้วกลับดีดังเดิมนั้น ล้วนเป็นการชอนเร้นปิดบังลวงตาประชาชน ซึ่งเป็นไสยศาสตร์ชนิดหนึ่งที่อิสลามห้ามปรามหรือไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว เหมือนกับที่พวกเขาทำการดูอาอิให้กับผู้ป่วยเขาจะกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ และร้องเรียนบรรพบุรุษของพวกเขาพร้อมกันไปด้วย หรือทำเป็นว่าสามารถติดต่อกับคนที่ตายไปแล้วได้ พวกเขามีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากพวก “ตะเสวูฟ” มีการกระทำอันไม่เป็นที่ยอมรับและมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับคำสอนของอิสลามนอกจากนั้นยังเป็นจำพวก หมอคู ทำนายทายทักตลอดจนอ้างตนว่าเป็นผู้วิเศษสามารถล่วงรู้ในสิ่งเร้นลับต่างๆ

ดังนั้น จึงไม่เป็นการสมควรที่ผู้มีสติปัญญาจะไปหลงเชื่อ คล้อยตาม หรือตกเป็นเหยื่อการหลอกลวงของคนจำพวกนี้ ซึ่งเป็นจำพวกเดียวกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่าคุณคนจำพวกนี้ มีการกระทำที่เป็นไสยศาสตร์บังตา ทำนายทายทัก ตลอดจนขอความอนุเคราะห์จากผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้รอดพ้นด้วยการอ้างตนว่าเป็นผู้เร้นลับ ซึ่งล้วนแต่เป็นชิริกใหญ่และเป็นกุฟรทั้งสิ้น และแท้จริงแล้วการเข้าทรง การใช้ของขลัง สักยันต์ และอื่นๆ ล้วนผิดต่อหลักการศาสนา อิสลามจึงไม่อนุญาตให้ทำการรักษาผู้ป่วยด้วยวิธีการดังกล่าว

### สรุป

วิธีการรักษาไสยศาสตร์ที่อิสลามอนุญาตคือ การใช้ยาอะฮ์ลุลกุรอานและดูอาที่มีอยู่ในอัลหะดีษ หรือดูอาไม่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัลหะดีษแต่มีความหมายที่ดี ไม่มีประโยชน์ที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺในการปิดเป่ารักษาผู้ป่วย ส่วนวิธีที่อิสลามห้ามคือ การรักษาไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ที่เป็นการกุฟรหรือมุศิยะฮ์ต่ออัลลอฮฺ เช่น การใช้เวทย์มนต์ คาถาที่กล่าวในนามบรรพ

บุรุษในการปิดเป่า การใช้เครื่องรางขลังต่างๆ การขอพรและขอคู่ออกจากสิ่งที่คิดว่าศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ทำให้หาย หรือเพื่อเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงต่อพระองค์อัลลอฮ์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันการรักษาโรคโดยไสยศาสตร์เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้ที่ไม่มีการศึกษา และบุคคลทั่วไป ดังนั้นมุสลิมทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาควรต้องใช้วิจรรณญาณในการเลือกที่จะใช้วิธีการรักษาตามที่อิสลามอนุญาตเท่านั้น